

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΔ'

Τρίτη 19 Ιανουαρίου 2021

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 5919, 5920, 5923, 5927, 5929, 5935, 5937, 5938, 5942, 5947, 5948, 5951, 5952, 5953, 5954, 5955, 5956, 5957, 5958, 5959, 5960, 5963, 5964

2. Ανακοινώνεται ότι ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης με την από 19 Ιανουαρίου 2021 επιστολή του, μας γνωστοποιεί για την εκλογή του κ. Ιωάννη Μπούγα στη θέση του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, σελ. 5964

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του Δελτίου Επικαίρων Ερωτήσεων της Τετάρτης 20 Ιανουαρίου 2021, σελ. 5919

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Καθορισμός του εύρους της αιγιαλίτιδας ζώνης στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και των Ιονίων Νήσων μέχρι το Ακρωτήριο Ταΐναρο της Πελοποννήσου», σελ. 5919 - 5967

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου: Οι Υπουργοί Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης Υποδομών και Μεταφορών, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών και Εσωτερικών κατέθεσαν σήμερα, 19.1.2021 σχέδιο νόμου: «α) Κύρωση της Διακυβερνητικής Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας σχετικά με τον αγωγό διασύνδεσης Ελλάδας - Βουλγαρίας (IGB Project) και β) Κύρωση του Καταστατικού (Ίδρυσης) του Φόρουμ Φυσικού Αερίου Ανατολικής Μεσογείου (EMGF)», σελ. 5967

3. Κατάθεση εκθέσεως διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της Πολυμερούς Σύμβασης για την εφαρμογή των μέτρων που σχετίζονται με τις φορολογικές συμφωνίες για την πρόληψη της διάβρωσης της φορολογικής βάσης και της μετατόπισης κερδών», σελ. 5937

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 5930 - 5943

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 5919 - 5930

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 5955 - 5967

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 5943 - 5955

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 5935, 5937, 5938, 5942

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 5919, 5920, 5923, 5925, 5927, 5929

ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 5920, 5923

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 5955, 5956, 5957, 5958, 5959, 5960, 5963, 5964

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,

ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,

σελ. 5953, 5958, 5964

σελ. 5947, 5948, 5951, 5952, 5953, 5954

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών:

ΑΔΑΜΟΥ Κ. , σελ. 5955, 5956

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. , σελ. 5963

ΑΚΤΥΠΗΣ Δ. , σελ. 5958

ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ Ι. , σελ. 5943

ΑΠΑΤΖΙΔΗ Μ. , σελ. 5941

ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Γ. , σελ. 5944

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. , σελ. 5949

ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ Μ. , σελ. 5943

ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 5948

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 5932

ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 5919, 5923, 5924, 5964

ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ Α. , σελ. 5938

ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. , σελ. 5961

ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 5953

ΚΑΪΡΙΔΗΣ Δ. , σελ. 5963

ΚΑΜΙΝΗΣ Γ. , σελ. 5933

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 5937

ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 5921, 5923, 5924, 5928, 5929

ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 5952

ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 5960

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 5966

ΛΙΟΥΤΑΣ Α. , σελ. 5962

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 5924, 5925, 5956, 5957, 5958

ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ Ν. , σελ. 5951

ΜΑΡΙΝΟΣ Γ. , σελ. 5926

ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. , σελ. 5936

ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 5935

ΜΠΙΑΓΚΗΣ Δ. , σελ. 5947

ΜΠΟΥΜΠΑΣ Κ. , σελ. 5954, 5955

ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ Α. , σελ. 5927, 5928, 5929

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ Σ. , σελ. 5959

ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 5946

ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 5929

ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. , σελ. 5939

ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 5937

ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ Ο. , σελ. 5951, 5952

ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ. 5931

ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 5942

ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 5961

ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ Γ. , σελ. 5959

ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 5934

ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α. , σελ. 5920

ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 5940, 5941

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΔ'

Τρίτη 19 Ιανουαρίου 2021

Αθήνα, σήμερα 19 Ιανουαρίου 2021, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.18' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Τετάρτης 20 Ιανουαρίου 2021.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 296/15-1-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Εύβοιας του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Ευάγγελου Αποστόλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Προετοιμασία για τα ζητήματα της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής της νέας προγραμματικής περιόδου».

2. Η με αριθμό 319/18-1-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κινήματος Αλλαγής κ. Βασίλειου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Αυτοτελής φορολόγηση εφημερίων ιατρικού προσωπικού νοσοκομείων, κέντρων υγείας, ΕΚΑΒ και όλων των υγειονομικών μονάδων».

3. Η με αριθμό 316/18-1-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σπουδαστές των καλλιτεχνικών σχολών».

4. Η με αριθμό 307/18-1-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β2' Δυτικού Τομέα Αθηνών του ΜέΡΑ25 κ. Κρίτωνα - Ηλία Αρσένη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Διαιώνιση της επισφάλειας για τους διορισθέντες δημοτικούς υπαλλήλους με την προκήρυξη 3Κ/2018 του ΑΣΕΠ».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφοι 2 και 3 και 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 314/18-1-2021 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Πέλλας του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Θεοδώρας Τζάκρη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Κατασκευή του φράγματος Αλμωπαίου (Καλής)».

2. Η με αριθμό 320/18-1-2021 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κινήματος Αλλαγής κ. Βασίλειου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, με θέμα: «Κίνδυνος άδικης φορολόγησης λόγω μη κάλυψης του προβλεπόμενου ορίου ηλεκτρονικών συναλλαγών».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Καθορισμός του εύρους της αιγιαλίτιδας ζώνης στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και των Ιονίων Νήσων μέχρι το Ακρωτήριο Ταϊναρο της Πελοποννήσου».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτείνω η συζήτηση να γίνει σε δύο συνεδριάσεις, σήμερα Τρίτη 19 Ιανουαρίου και αύριο Τετάρτη 20 Ιανουαρίου του 2021. Στη σημερινή συνεδρίαση θα λάβουν τον λόγο εκτός από τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές, καθώς και τους Υπουργούς, και ένας κύκλος ομιλητών που θα συμμετέχουν με φυσική παρουσία. Ο κύκλος αυτός θα περιλαμβάνει δώδεκα ομιλητές, πέντε από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις από τον ΣΥΡΙΖΑ, έναν από το Κίνημα Αλλαγής, έναν από το Κομμουνιστικό Κόμμα, έναν από την Ελληνική Λύση και έναν από το ΜέΡΑ25.

Με υπηρεσία τηλεδιάσκεψης προτείνονται δύο κύκλοι ομιλητών. Κάθε κύκλος θα περιλαμβάνει έως δώδεκα ομιλητές με την ίδια αναλογία που σας προανέφερα, δηλαδή συνολικά σήμερα τριάντα έξι συνάδελφοι.

Ως προς τη δεύτερη συνεδρίαση της Τετάρτης, με φυσική παρουσία προτείνεται να συμμετέχουν δύο κύκλοι ομιλητών. Κάθε κύκλος θα περιλαμβάνει έως δώδεκα ομιλητές με την ως άνω αναλογία των κομμάτων.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δύνανται να τοποθετηθούν όποτε το επιθυμούν στη διήμερη συζήτηση.

Στο τέλος της συνεδρίασης θα ακολουθήσει ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής, των άρθρων και στο σύνολο του σχεδίου νόμου που προβλέπεται σε εφαρμογή του άρθρου 27 παράγραφος 1 του Συντάγματος και του άρθρου 72 παράγραφος 1 εδάφιο γ' του Κανονισμού της Βουλής.

Τα ονόματα των ομιλητών έχουν ήδη οριστεί από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες με σχετικές επιστολές.

Πιστεύω ότι έχω την ομόφωνη συμφωνία του Σώματος.

Συμφωνεί το Σώμα με τη διαδικασία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το Σώμα συνεφώνησε.

Πριν ξεκινήσει ο πρώτος εισηγητής, που είναι ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστάσιος Χατζηβασιλείου για δεκαπέντε λεπτά, όπως και οι υπόλοιποι, έχει ζητήσει τον λόγο για δύο-τρία λεπτά ο κύριος Υπουργός για να κάνει κάποια δήλωση.

Ορίστε, κύριε Δένδια, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών):

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι είναι ιδιαίτερη τιμή για εμένα εξ' ονόματος της Κυβέρνησης Μητσοτάκη να εισηγούμαι στο εθνικό Κοινοβούλιο το παρόν νομοσχέδιο. Είναι, όπως γνωρίζετε, η πρώτη επέκταση του εθνικού χώρου από το 1947. Πρόκειται για μία έκταση δέκα χιλιάδων εβδομήντα εννέα τετραγωνικών χιλιομέτρων και αν προσθέσει κάποιος το κλείσιμο των κόλπων, υπερβαίνει τα δεκατρία χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα. Αν λάβει κάποιος υπ' όψιν του –σας το λέω ως αίσθηση μεγέθους– ότι το σύνολο της χώρας είναι περίπου εκατόν τριάντα πέντε χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα, αντιλαμβάνεται και το μέγεθος της έκτασης αυτής.

Επίσης, είναι εξαιρετικά σημαντικό ότι –όπως, με τον πιο καθαρό τρόπο, αναδείχθηκε στην επιτροπή– το νομοσχέδιο αυτό συνοδεύεται από την ομόθυμη στήριξη των πολιτικών δυνάμεων του εθνικού Κοινοβουλίου.

Κατά συνέπεια, νομίζω ότι η στιγμή έχει ένα στοιχείο ιστορικής κριτικής και θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά, κύριε Πρόεδρε, τα κόμματα για τη συνεργασία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω κι εγώ τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Κατρουγκάλε, έχετε τον λόγο. Τι θα θέλατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, απλώς ήθελα να σας ρωτήσω πότε προβλέπεται να ολοκληρωθεί σήμερα η διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Χοντρικά, κύριε Κατρουγκάλε, κάνοντας έναν υπολογισμό, περίπου στις 19:00' με 20:00'. Μιλάμε χοντρικά.

Ο κ. Αναστάσιος Χατζηβασιλείου, γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Χατζηβασιλείου, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ψηφίζουμε ένα ιστορικό νομοσχέδιο. Σήμερα έχουμε μπροστά μας ένα σχέδιο νόμου, με το οποίο η Ελλάδα για πρώτη φορά επεκτείνει αιγιαλίτιδα ζώνη στα δώδεκα ναυτικά μίλια στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου Πελάγους από τα βόρεια νησιά ως και το Ταίναρο της Πελοποννήσου. Γιατί είναι ιστορικό; Διότι αυξάνουμε εθνική κυριαρχία με ειρηνικά μέσα. Και την αυξάνουμε σε ένα πολύ σημαντικό κομμάτι του θαλάσσιου χώρου. Στην ουσία, λοιπόν, η χώρα μας μεγαλώνει.

Η επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης γίνεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 27 του Συντάγματος, καθώς αφορά μεταβολή στα όρια της επικράτειας και έτσι απαιτείται νόμος που πρέπει να ψηφιστεί με την απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των Βουλευτών. Και αυτή ακριβώς η διαδικασία ακολουθείται σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι ιστορικό και για έναν επιπλέον λόγο, διότι έχει τη στήριξη της πλειοψηφίας των πολιτικών δυνάμεων της χώρας μας. Σήμερα που η Ελλάδα έχει τον τουρκικό αναθεωρητισμό απέναντί της, ο πολιτικός κόσμος στέλνει μήνυμα ενότητας, στέλνει μήνυμα συναίνεσης και αυτό φάνηκε και από τις συνεδριάσεις μας στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων, όπου όλοι μαζί οι συνάδελφοι είχαμε έναν γόνιμο διάλογο στη βάση ιδεών και επιχειρημάτων.

Η Νέα Δημοκρατία χαιρετίζει την υπευθυνότητα με την οποία προσεγγίζουν τα κόμματα αυτό το ιστορικό νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών. Το παρόν νομοσχέδιο μπορεί να λειτουργήσει ως βάση για την περαιτέρω καλλιέργεια εθνικής συνεννόησης στα μεγάλα, στα κρίσιμα εθνικά ζητήματα.

Η απόφαση της Κυβέρνησης για την επέκταση στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο σηματοδοτεί πλέον μια μείζονα πολιτική εξέλιξη. Η εξωτερική πολιτική της χώρας μας εγκαταλείπει την περίοδο της αδράνειας και γίνεται ιδιαίτερα δυναμική. Η Ελλάδα αξιοποιεί προς όφελος του εθνικού συμφέροντος όλες τις δυνατότητες που της δίνει το Διεθνές Δίκαιο και έτσι η επέκταση των

υδάτων στο Ιόνιο έρχεται ως η τελική πράξη της διευθέτησης των εκκρεμοτήτων στην περιοχή, μετά και την πρόσφατη Συμφωνία Οριοθέτησης Θαλάσσιων Ζωνών ανάμεσα στον κ. Δένδια και τον Ιταλό ομόλογό του, γι' αυτό και η χρονική στιγμή είναι η πλέον κατάλληλη.

Στο σημείο αυτό θέλω να επισημάνω ότι και με τη γειτονική μας Αλβανία αποφασίσαμε, μετά από πολλές ατελέσφορες προσπάθειες, να παραπέμψουμε το ζήτημα ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται η εμπιστοσύνη ανάμεσα στις δύο χώρες και χάρη στους χειρισμούς της Κυβέρνησης ανοίγει ο δρόμος για μια νέα εποχή στις σχέσεις Ελλάδας και Αλβανίας.

Το σημερινό νομοσχέδιο θεμελιώνεται στη Σύμβαση του Δικαίου της Θάλασσας. Σχεδόν εικοσιπέντε χρόνια μετά από την κύρωση αυτής της Σύμβασης, η πατρίδα μας εφαρμόζει κατά γράμμα το άρθρο 3, σύμφωνα με το οποίο κάθε παράκτιο κράτος έχει το αναφαίρετο δικαίωμα να επεκτείνει τα χωρικά του ύδατα μέχρι και τα δώδεκα ναυτικά μίλια και αυτό αποτελεί κανόνα του διεθνούς εθιμικού δικαίου, σύμφωνα πάντα με τη διεθνή νομολογία.

Σημειώνεται ότι το νομοσχεδίου έχει προηγηθεί η έκδοση του προεδρικού διατάγματος 107/2020, με το οποίο κλείνουν οι θαλάσσιοι κόλποι και χαράσσονται οι ευθείες γραμμές βάσης και όλα αυτά σε εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της σύμβασης που προανέφερα, καθώς και του άρθρου 2 του κυρωτικού νόμου της σύμβασης, του ν.2321/1995.

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Ότι οι γραμμές βάσης ενώνουν τα χερσαία άκρα που οριοθετούν έναν κόλπο, ο οποίος έτσι κλείνει και μετατρέπεται σε ζώνη απόλυτης εθνικής κυριαρχίας. Έτσι, τα δώδεκα ναυτικά μίλια ξεκινούν να μετρούν από εκεί και όχι από τη στεριά. Αυτό, για παράδειγμα, συνέβη σε κόλπους όπως ο Αμβρακικός, ο Κορινθιακός, ο Μεσσηνιακός, δηλαδή κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας κλείνουν εκείνοι οι κόλποι οι οποίοι έχουν είτε εσοχές είτε συστάδες νήσων. Στα υπόλοιπα σημεία το εύρος αιγιαλίτιδας ζώνης μετράται κανονικά από την φυσική ακτογραμμή.

Στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου, όπου αναφέρεται το εν λόγω προεδρικό διάταγμα, ο Υπουργός κατέθεσε και μια νομοτεχνική βελτίωση, προσθέτοντας τη φράση «όπως εκάστοτε ισχύει». Χαιρετίζουμε αυτήν την προσθήκη, καθώς έτσι το προεδρικό διάταγμα σε περίπτωση τροποποίησής του θα ισχύει αυτόματα, χωρίς κάποια περαιτέρω διαδικασία.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι η Ελλάδα ήταν ίσως η μοναδική χώρα που δεν είχε υιοθετήσει ποτέ στο παρελθόν ευθείες γραμμές βάσης για τον υπολογισμό αιγιαλίτιδας ζώνης και άρα υφαλοκρηπίδας. Σήμερα, λοιπόν, αυτό αλλάζει. Προχωρά η επέκταση στη συγκεκριμένη περιοχή στα δώδεκα μίλια, χωρίς βέβαια να επηρεάζονται προγενέστερες συμφωνίες οριοθέτησης. Φυσικά, εξυπακούεται ότι η εν λόγω επέκταση συνεπάγεται και την ταυτόχρονη επέκταση του υπερκείμενου εναέριου χώρου στα δώδεκα ναυτικά μίλια ομοίως.

Επίσης, στο νομοσχέδιο αυτό υπάρχει σαφής αναφορά στην αλιευτική δραστηριότητα, ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, σε συνέχεια της σχετικής διαπραγματεύσεως για καθορισμό ΑΟΖ με την Ιταλία και βάσει πάντα του ενωσιακού δικαίου.

Αναφέρομαι, λοιπόν, στο άρθρο 4 του νομοσχεδίου όπου ο κύριος Υπουργός επίσης κατέθεσε μια νομοτεχνική βελτίωση που επεξηγεί πληρέστερα το ορθό σκεπτικό του άρθρου αυτού. Αυτό, λοιπόν, σημαίνει ότι θα επιτρέπεται προσωρινά με υπουργική απόφαση σε κοινοτικούς αλιείς να ψαρεύουν συγκεκριμένα αλιεύματα στη ζώνη από τα έξι έως τα δώδεκα ναυτικά μίλια μέχρι την επικείμενη τροποποίηση του παραρτήματος 1380του Αλιευτικού Κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως, μετά από την τροποποίηση αυτή, μόνον οι Ιταλοί αλιείς, από τους κοινοτικούς, θα έχουν το δικαίωμα να κινούνται στην εν λόγω περιοχή, σύμφωνα με το πνεύμα της περσινής ελληνοϊταλικής συμφωνίας.

Με λίγα λόγια, σε μια περιοχή η οποία σήμερα αποτελεί διεθνή ύδατα και οι Ιταλοί ψαράδες μπορούν να κινούνται ανεξέλεγκτα, μπαίνουν αυστηροί περιορισμοί, τίθενται αυστηροί κανόνες τόσο στο επιτρεπόμενο είδος αλιεύματος όσο και στον αριθμό των

σκαφών που θα μπορούν να επιχειρούν.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η Ελλάδα είναι μια χώρα που κινείται σταθερά, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο. Στην παρούσα φάση η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, ύστερα από την οριοθέτηση θαλάσσιων ζωνών με την Ιταλία και τη συνεννόηση με την Αλβανία για προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο, προχωρά στην επέκταση των χωρικών υδάτων στα δυτικά. Όμως, η χώρα μας διατηρεί στο ακέραιο το μονομερές της δικαίωμα να επεκτείνει τα χωρικά ύδατα και σε άλλες περιοχές, όπως και όταν το κρίνει εθνικά ωφέλιμο. Άλλωστε, αυτό αναφέρεται ρητά και ξεκάθαρα και στο άρθρο 1 του παρόντος νομοσχεδίου.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε δηλώσει ότι ως κυβέρνηση ήταν έτοιμοι να προχωρήσουν σε επέκταση στο Ιόνιο, αλλά τελικά δεν πρόλαβαν να το πράξουν. Ακούσαμε τότε από τον πρώην Υπουργό Εξωτερικών, τον κ. Νίκο Κοτζιά, στη διάρκεια της τελευταίας παράδοσης-παραλαβής του Υπουργείου του στον κ. Αλέξη Τσίπρα, ότι ήδη είχε προετοιμαστεί ένα σχετικό προεδρικό διάταγμα.

Τελικώς, το βέβαιο είναι ότι δεν έγινε κάτι στη συνέχεια ούτε με προεδρικό διάταγμα ούτε και με οποιαδήποτε νομοθετική πρωτοβουλία. Πράγματι, τότε είχαν διατυπωθεί από τη Νέα Δημοκρατία επιφυλάξεις στην επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στο Ιόνιο, όταν είχε προαναγγελθεί πριν από τρία χρόνια, χωρίς βέβαια να έχει τελεσφορήσει.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ξεκαθαρίσω ότι οι συνθήκες τώρα είναι εντελώς διαφορετικές. Από το 2018 μέχρι και σήμερα το τοπίο στην Ανατολική Μεσόγειο αλλάζει ραγδαία. Με λίγα λόγια, η γειτονιά μας είναι πλέον γεωπολιτικά επιβαρυνμένη. Ακόμη, ο αναθεωρητισμός της Τουρκίας έχει αυξηθεί κατακόρυφα και η υπογραφή του παράνομου τουρκοκυβλικού μνημονίου διαμόρφωσε δυστυχώς μια απροσδόκητη και δυσάρεστη πραγματικότητα που κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε.

Σήμερα, λοιπόν, έχουμε επιπλέον στη φαρέτρα μας τις δύο νόμιμες συμφωνίες οριοθέτησης, με την Ιταλία και την Αίγυπτο - όπως ανέφερα και νωρίτερα- και έτσι με τα ωρινά δεδομένα, το παρόν νομοσχέδιο εντάσσεται σε έναν συνολικό εθνικό σχεδιασμό. Η συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Ιταλίας πέρσι ήταν προφανώς ο καταλύτης για να προχωρήσει η διαδικασία στο Ιόνιο Πέλαγος, στο δυτικό μέτωπο γενικότερα.

Η επέκταση αυτή δεν γίνεται αποσπασματικά, δεν γίνεται ξαφνικά μια ωραία πρωία. Με τόλμη και αποφασιστικότητα η Κυβέρνηση διευθετεί σταδιακά τα εκκρεμή ζητήματα με γειτονικά κράτη και προχωρά βήμα-βήμα στην εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής. Η Ελλάδα πλέον δεν περιορίζεται απλώς και μόνο στην επίκληση των δικαιωμάτων της. Στη νέα εποχή αξιοποιεί το Διεθνές Δίκαιο και το εφαρμόζει για να κατοχυρώσει τα δικαιώματά της.

Αυτή η ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική έχει ως τελικό στόχο την ενίσχυση του ρόλου της πατρίδας μας ως πόλου περιφερειακής σταθερότητας και κυρίως διεθνούς νομιμότητας. Έχει, με λίγα λόγια, ως στόχο την ανάδειξη της Ελλάδας ως περιφερειακού παρόχου ασφάλειας στην Ανατολική Μεσόγειο.

Πράγματι, τον τελευταίο ενάμιση χρόνο η ελληνική εξωτερική πολιτική έκανε μεγάλα βήματα μπροστά. Οι ισχυρές συμφωνίες, όπως προανέφερα, με την Ιταλία και με την Αίγυπτο, η συνεννόηση με την Αλβανία για παραπομπή στο Διεθνές Δικαστήριο, η αποτελεσματική υπεράσπιση των συνόρων μας στον Έβρο και το Αιγαίο -όταν η Τουρκία επιχείρησε να εργοδοιοποιήσει χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες-, τα πολυμερή σχήματα συνεργασίας στη Μεσόγειο, όπου η Ελλάδα πρωταγωνιστεί, η ενδυνάμωση των σχέσεων μας με το Ισραήλ, αλλά και με σημαντικά κράτη του αραβικού κόσμου καταδεικνύουν ξεκάθαρα ένα πράγμα, ότι πλέον η Ελλάδα έχει όραμα για την ευρύτερη περιοχή και κυρίως ότι ενώνει δυνάμεις για να το υλοποιήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι στην Αίθουσα αυτή γνωρίζουμε ότι η τουρκική Εθνοσυνέλευση από το 1995 έχει περιγράψει ως αιτία πολέμου την επέκταση των ελληνικών χωρικών υδάτων στο Αιγαίο στα δώδεκα ναυτικά μίλια, προφανώς κατά παράβαση κάθε έννοιας δικαίου. Αυτή η απειλή δεν πτοεί την Ελλάδα ούτε την αποθαρρύνει από τους μελλοντικούς της σχεδιασμούς. Η μοναδική διμερής εκκρεμότητά μας είναι η οριοθέτηση

ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας και η Ελλάδα παραμένει προσηλωμένη στην ανάγκη συνεννόησης με τη γειτονική χώρα.

Στόχος μας παραμένει η επίτευξη συμφωνίας για τον καθορισμό ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας, διαφορετικά η διεθνής δικαιοσύνη ας δώσει τη λύση. Η Ελλάδα δεν φοβάται πάντως να συζητήσει με την Τουρκία το ζήτημα της οριοθέτησης. Έχει πίστη στην ισχύ των θέσεών της, που εκπορεύονται από το Διεθνές Δίκαιο και μόνον. Και σήμερα είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι η Τουρκία, ύστερα από μια μακρά περίοδο προκλήσεων, απέστειλε πρόσκληση για διερευνητικές επαφές. Γιατί; Διότι πρώτα από όλα κατάλαβε ότι οι ευρωτουρκικές σχέσεις είναι απολύτως συνυφασμένες με τις ελληνοτουρκικές. Η σκληρή δουλειά της Κυβέρνησης αρχίζει να αποδίδει καρπούς και έτσι η Άγκυρα, έστω και με καθυστέρηση, αποδέχεται σταδιακά το πλαίσιο που ορίζει το Διεθνές Δίκαιο.

Η Ελλάδα θα προσέλθει στον επόμενο γύρο με αυτοπεποίθηση, αλλά χωρίς ψευδαισθήσεις. Η θέση μας παραμένει ξεκάθαρη: Συζήτηση περί ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας και αν δεν έχουμε συμφωνία, τότε από κοινού προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο. Δεν θέλουμε διάλογο για τον διάλογο. Θέλουμε λύσεις στη βάση του Διεθνούς Δικαίου.

Και για να μην υπάρχουν παρανοήσεις, οι διερευνητικές επαφές είναι μια άτυπη, μη δεσμευτική διαδικασία καταγραφής συγκλίσεων και αποκλίσεων με συγκεκριμένο, παγιωμένο πλαίσιο. Ναι, έχουν δυσκολίες, αλλά προτιμούμε τη συζήτηση εντός πλαισίου Διεθνούς Δικαίου παρά την αδράνεια. Και οι διάλογοι επικινδυνίας είναι καλό να παραμείνουν ανοιχτοί και σε αυτό, νομίζω, συμφωνούν σίγουρα και ο ΣΥΡΙΖΑ και το Κίνημα Αλλαγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επέκταση των χωρικών υδάτων στο δυτικό θαλάσσιο μέτωπο ενισχύει ξεκάθαρα την εθνική μας κυριαρχία. Η ψήφιση αυτού του ιστορικού νομοσχεδίου αποδεικνύει την αποφασιστικότητά μας να εφαρμόσουμε ένα αδιαμφισβήτητο εθνικό μας δικαίωμα που απορρέει από το Διεθνές Δίκαιο. Η Κυβέρνηση θα αποφασίσει επέκταση αντίστοιχα και σε άλλες περιοχές, λαμβάνοντας υπ' όψιν το εθνικό συμφέρον και μόνον, όπως ήδη έχουν ανακοινώσει και Πρωθυπουργός, αλλά και ο Υπουργός Εξωτερικών.

Κλείνοντας, θα ήθελα να εστιάσω σε δύο σημεία. Πρώτον, το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί απτή απόδειξη της ελληνικής αποφασιστικότητας, πάντα στο πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας για την προάσπιση των εθνικών μας συμφερόντων. Δεύτερον, η συναίνεση της πλειοψηφίας των πολιτικών δυνάμεων της χώρας στην επέκταση αυτή στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα ενότητας και ομοψυχίας. Ειδικά φέτος που γιορτάζουμε τα διακόσια χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση, το μήνυμα αυτό έχει πολύ μεγαλύτερη αξία. Στη χώρα που βίωσε τον εθνικό διχασμό αξίζει η συνεννόηση στα εθνικά μας θέματα.

Κύριε Υπουργέ, η Νέα Δημοκρατία με αίσθημα ευθύνης ψηφίζει το νομοσχέδιο αυτό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Και από το Βήμα της Ολομέλειας, όπως έκανα ήδη από το Βήμα της επιτροπής, θέλω να χαιρετίσω την προσχώρηση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σε μια στρατηγική επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ, την οποία όταν είχαμε πρωτοδιατυπώσει, την είχε λιοδορήσει και την είχε καταγγείλει ως εθνικά επικίνδυνη. Επομένως, είναι θετικό γεγονός ότι προσχωρεί σήμερα η Νέα Δημοκρατία στην ορθή εθνικά θέση. Δυστυχώς, όμως, όπως θα αναπτύξω στη συνέχεια, αυτό γίνεται στο πλαίσιο ενός διπλού κενού, ειλικρίνειας και στρατηγικής. Δεν είναι επειδή ήταν άλλες οι συνθήκες, όπως είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο λόγος για τον οποίο είχε ασκηθεί η καταγγελητική και δημαγωγική κριτική εκ μέρους του τότε κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης και νυν κυβερνητικού κόμματος.

Ορθά είπε ο Υπουργός σήμερα ότι με αυτήν την πρωτοβουλία η Ελλάδα θα μεγαλώνει. Τι μας έλεγε ο θεσμικός εκπρόσωπος, ο τομεάρχης εξωτερικών της Νέας Δημοκρατίας τότε; «Με πρω-

τοφανή επιπολαιότητα χωρίζουν τη χώρα στη μέση». Και προφανώς δεν ήταν προσωπική του άποψη. Αυτή ήταν η άποψη του συνόλου της Νέας Δημοκρατίας. Ο άλλος τομεάρχης, ο τομεάρχης άμυνας, δήλωνε ότι έτσι δημιουργούνται τετελεσμένα και ότι προσχωρούμε στην επιχειρηματολογία της Τουρκίας. Διευκρίνιζε ο τομεάρχης εξωτερικών: «Έδωσαν τη δυνατότητα στην Τουρκία να επιμείνεται στη γνωστή της θέση ότι στο Αιγαίο δεν μπορεί να εφαρμοστεί πλήρως το δίκαιο της θάλασσας, διότι δήθεν πρόκειται για ειδική περίπτωση».

Ανάλογη επιχειρηματολογία είχε εκφραστεί, για λογαριασμό του Κινήματος Αλλαγής, τότε από τον Ευάγγελο Βενιζέλο. Τα συνόψιζε όλα αυτά, με τον συνήθη γλαφυρό τρόπο, ο κ. Γεωργιάδης λέγοντας: «Μεγάλη ζημιά που ξεχώρισε το Ιόνιο από το Αιγαίο».

Αυτήν τη μεγάλη ζημιά εισηγήστε σήμερα και καλά κάνετε. Αυτή είναι η εθνικά επωφελής θέση. Όμως, εδώ έρχεται το πρώτο κενό, ένα προφανές κενό ειλικρίνειας. Η στάση σας τότε ήταν ανάλογη με τη δημαγωγία που ασκήσατε στο μακεδονικό. Και η δική μας στάση ήταν αντίστοιχη, αποχώρηση από τη λογική της αδράνειας και της μη λύσης. Μία διαφορά: Στο μακεδονικό προωθήσαμε εθνική θέση που προϋπήρχε ήδη από το 2005, ενώ εδώ πράγματι βελτιώσαμε την εθνική θέση, ξεπερνώντας αγκυλώσεις του παρελθόντος και φοβικά σύνδρομα.

Μήπως, όμως, είχαμε κι εμείς αντίστοιχα σύνδρομα; Το υπονόησε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας. Υπάρχει εξωκοινοβουλευτική κριτική γι' αυτό. Γιατί δεν καταθέσαμε τα προεδρικά διατάγματα, που πράγματι είχε ετοιμάσει ο προηγούμενος Υπουργός Εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς;

Έχω αναφέρει πολλές φορές, ότι το Σύνταγμα στο άρθρο 27 παράγραφος 1 προβλέπει μόνο τυπικό νόμο -και μάλιστα με ειδική πλειοψηφία- για την επέκταση των χωρικών υδάτων, ακριβώς γιατί η επέκταση των χωρικών υδάτων συνιστά αυτόχρημα επέκταση των ορίων της επικράτειας. Ήδη η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής -κοιτάξετε το σημείο 1Δ- το επιβεβαιώνει ρητά, διαβάζω το σχετικό απόσπασμα: «Η επέκταση των χωρικών υδάτων γίνεται κατά το Σύνταγμα μόνο με νόμο που ψηφίζεται από την πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, εξουσιοδότηση δε για προεδρικό διάταγμα προς τον σκοπό αυτό δεν επιτρέπεται». Και προφανώς είχα εισαγάγει προφορικά και σχετικό ερώτημα στο επιστημονικό συμβούλιο του Υπουργείου Εξωτερικών, όπου κανείς δεν διατύπωσε αντίθετη άποψη.

Ο νόμος, λοιπόν, είχε ετοιμαστεί και είχα παρουσιάσει όχι το κείμενο του νόμου, αλλά την πρόθεση της κυβέρνησης να κατατεθεί ο νόμος αυτός στο Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής στο τέλος Φεβρουαρίου. Θα καταθέσω στα Πρακτικά ένα από τα πολλά δημοσιεύματα της εποχής από «ΤΑ ΝΕΑ»: «Έτοιμος ο νόμος για τα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο». Προγραμματισμός μας ήταν να προηγηθεί κατάθεση του νόμου για τη σύσταση Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας, απαραίτητου, -εσείς έχετε ορίσει Σύμβουλο Εθνικής Ασφάλειας χωρίς Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας- και οργανισμός του Υπουργείου, που είχαν περάσει από κεντρική νομοπαρασκευαστική επιτροπή, και θα ακολουθούσε η κατάθεση αυτού του νόμου. Η προκήρυξη των πρόωρων εκλογών δεν επέτρεψε την ολοκλήρωση αυτού του προγραμματισμού.

Εν πάση περιπτώσει, θετικό είναι, επαναλαμβάνω, ότι φέρατε εσείς τον νόμο αυτό. Γιατί μιλώ, όμως, για κενό στρατηγικής που συνδυάζεται με το κενό ειλικρίνειας που επιδείξατε; Ποια είναι η στρατηγική που θα έπρεπε να ακολουθηθεί επί του προκειμένου; Πριν περάσω σε αυτό, επιτρέψτε μου μία μικρή μνεία στο άρθρο 4.

Το άρθρο 4 είναι συνέπεια του συμβιβασμού που έγινε κατά τη διαπραγμάτευση με την ιταλική πλευρά να αναγνωρίσουμε δικαιώματα αλιείας στους Ιταλούς ψαράδες κατά παράβαση του κανόνα της αμοιότητας, χωρίς δηλαδή, να έχουν αντίστοιχα δικαιώματα και οι δικοί μας ψαράδες. Μολονότι ασκήσαμε κριτική ότι αυτό καθιστούσε τη συμφωνία λεόντεια, υπερψηφίσαμε το σχετικό κυρωτικό νόμο, ακριβώς γιατί θεωρούσαμε ζήτημα εθνικού συμφέροντος εν όψει και των συνθηκών τότε την ανάγκη άμεσης απόκρουσης του τουρκο-λιβυκού συμφώνου.

Όμως, το άρθρο όπως είναι διατυπωμένο υπερακοντίζει τον συμβιβασμό αυτό. Γιατί; Διότι αναγνωρίζει δικαιώματα στο σύ-

νολο των Ευρωπαίων ψαράδων, από όποια χώρα και αν προέρχονται, κάτι που ενδεχομένως πριν από την τροποποίηση του κανονισμού, επιβάλλεται από τους κανόνες ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά δεν θέτει και κανένα ποιοτικό περιορισμό ως προς το αλίευμα.

Τι μας είχε διαβεβαιώσει ο τότε Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, ο κ. Βορίδης; Ότι υπήρχε συμφωνία περιορισμού του αλιεύματος μόνο στην κόκκινη γαρίδα και πρόσθετος περιορισμός ως προς τον αριθμό των σκαφών. Εκ δύο πραγμάτων ένα: Η αλήθεια έλεγε τότε ο κ. Βορίδης και σ' αυτήν την περίπτωση δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν εισαγάγατε αυτόν τον ρητό περιορισμό υπέρ των δικαιωμάτων των αλιέων μας -στην πραγματικότητα περιορισμό της μείζονος παραχώρησης που κάναμε στην Ιταλία στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο- ή το άλλο ενδεχόμενο, που δεν θέλω καν να το διανοηθώ, ότι ψευδώς ο κ. Βορίδης. Το έθεσα στην επιτροπή. Θέλω και εδώ να δοθεί μία απάντηση.

Το κύριο, όμως, ζήτημα της κριτικής μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανάγεται, όπως είπα και προηγουμένως, στο κενό στρατηγικής. Έχει πράγματι αυταξία η επέκταση των χωρικών υδάτων. Πράγματι μεγαλώνει τη χώρα. Πρέπει, όμως, να εντάσσεται και σε ένα συνεκτικό στρατηγικό σχέδιο. Το λογικά πρότερο θα ήταν να προηγηθεί το κλείσιμο των κόλπων, η χάραξη των ευθείων γραμμών, να έπεται η επέκταση των χωρικών υδάτων και στη συνέχεια να γίνεται η διαπραγμάτευση για ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα με τις όμορες χώρες, για τον ευνόμο λόγο ότι περιορίζεται το εύρος της διαπραγματεύσεως, μια που μεγαλώνει εξ ορισμού εκείνο το κομμάτι της επικράτειας στο οποίο η χώρα ασκεί κυριαρχία.

Αυτό έγινε ήδη πρωθύστερα, αντίθετα με τον δικό μας προγραμματισμό. Ας πούμε, όμως, ότι αυτό επιβαλλόταν για να αντιμετωπιστεί, όπως είπα και προηγουμένως, το παράνομο τουρκο-λιβυκό σύμφωνο. Προβάλαμε, όμως, και έναν άλλο λόγο για την ανάγκη επέκτασης των χωρικών υδάτων νότια και ανατολικά της Κρήτης και όχι μόνο νότια της Κρήτης, όπως έχει προαναγγείλει ο Υπουργός Εξωτερικών. Ποιος είναι αυτός; Η ανάγκη να ανασχεθεί η παράνομη τουρκική επιθετικότητα, που την είδαμε να εκδηλώνεται με θρασύτητα και στο διάστημα μεταξύ έξι και δώδεκα μιλίων. Γιατί, προφανώς, η εθνική γραμμή δεν είναι ότι αντιδρούμε μόνο με κόκκινη γραμμή τα έξι μίλια, όπως ατυχεστάτα δήλωσε κεντρικός Υπουργός της Κυβέρνησής σας, ούτε είναι εθνικισμός, όπως δήλωσε άλλος Υπουργός της Κυβέρνησής σας, η επέκταση των χωρικών υδάτων.

Περιμένουμε να δούμε ο Πρωθυπουργός πώς θα τοποθετηθεί. Ο Υπουργός Εξωτερικών έχει αναγγείλει ήδη από τον Αύγουστο την επέκταση. Γιατί αναφέρονται στον Πρωθυπουργό; Γιατί δεν θα είναι η πρώτη φορά που παρουσιάζονται σημαντικές αποκλίσεις ανάμεσα σε δικές του δηλώσεις ή τοποθετήσεις και δηλώσεις ή τοποθετήσεις του Υπουργείου Εξωτερικών. Για παράδειγμα, το Υπουργείο Εξωτερικών παγίως τοποθετήθηκε απέναντι στην τουρκική προκλητικότητα, μιλώντας για παραβίαση κυριαρχικών δικαιωμάτων εντός της υφαλοκρηπίδας μας. Ο Πρωθυπουργός στο άρθρο του σε τρεις αλλοδαπές εφημερίδες της 9ης Σεπτεμβρίου μιλούσε για έρευνες σε μη οριοθετημένη περιοχή.

Ακόμη πιο κρίσιμο εν όψει των διαπραγματεύσεων, με επανειλημμένες δηλώσεις του ο Υπουργός Εξωτερικών περιορίζει αυτό που διαπραγματευόμαστε με τους Τούρκους στις θαλάσσιες οικονομικές ζώνες, δηλαδή στην υφαλοκρηπίδα και την ΑΟΖ. Ο Πρωθυπουργός επανειλημμένα αναφέρεται στις θαλάσσιες ζώνες συνολικά, στις οποίες, ως γνωστόν, συμπεριλαμβάνονται και τα χωρικά ύδατα και η αιγιαλίτιδα ζώνη.

Αυτά είναι ερωτήματα που πρέπει να απαντήσει ο Πρωθυπουργός, όχι εσείς, κύριε Υπουργέ. Αφενός γιατί δεν είστε εσείς που αποκλίνετε από την εθνική θέση και απ' ετέρου γιατί δεν είμαι βέβαιος ότι γνωρίζει πάντα το Υπουργείο Εξωτερικών τι κάνει το γραφείο του Πρωθυπουργού.

Η Συμφωνία του Βερολίνου είναι κατ' εξοχήν παρόμοια περίπτωση. Ακόμη είμαστε στο σκοτάδι για το τι συμφωνήθηκε τότε. Δεν έχετε θέσει αυτά τα πρακτικά στη δημοσιότητα, ούτε καν έχετε ενημερώσει επακριβώς τα κόμματα για το περιεχόμενό τους. Όμως, ειδικά εν όψει της έναρξης της διαπραγμάτευσης

των διερευνητικών επαφών, που αποτελούν προκριματικό στάδιο της διαπραγμάτευσης με την Τουρκία, όλα πρέπει να είναι στο φως. Ο κ. Μητσοτάκης πρέπει να ξεπεράσει την ανευθυνότητα που έχει επανειλημμένα δείξει στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής, όπως για παράδειγμα όταν μας κατήγγειλε ότι τάχα ανταλλάξαμε τις συντάξεις με τη Μακεδονία. Αυτή η ανευθυνότητα τώρα με τις διερευνητικές επαφές γίνεται ακόμη πιο επικίνδυνη.

Εμείς θεωρούμε ότι δεν έχουμε άλλον δρόμο από τον διάλογο για την επίλυση της μίας και μόνης διαφοράς που έχουμε με τον ανατολικό γείτονα. Γι' αυτόν τον λόγο στηρίζουμε τις διερευνητικές επαφές, χωρίς εκβιασμούς όμως, χωρίς απειλή χρήσης βίας. Και η διαδικασία αυτή, δυστυχώς, ξεκινά υπονομευμένη, ακριβώς γιατί ο κ. Μητσοτάκης απέτυχε -και πρόκειται περί προσωπικής αποτυχίας- να εξασφαλίσει κυρώσεις σε διαδοχικά Ευρωπαϊκά Συμβούλια, οι οποίες θα παρείχαν ένα πλαίσιο εγγυήσεων ότι η Τουρκία δεν θα υποτροπιάσει ξανά, δεν θα επιστρέψει στην επιθετικότητα του 2020. Και είδατε τις απειλές του Υπουργού Εξωτερικών, είδατε τις πράξεις της Τουρκίας με το επεισόδιο σε βάρος της ακταιωρού μας στα Ίμια.

Η Τουρκία εξακολουθεί να έχει αναθεωρητική στρατηγική και να κινείται τακτικά μια στο καρφί και μία στο πέταλο. Επίθεση γοητείας τάχα υπέρ του διαλόγου για τα μάτια των Ευρωπαίων και της νέας αμερικανικής Προεδρίας, ελάχιστα συγκαλυμμένες απειλές και εκβιασμοί σε βάρος μας. Έστω και έτσι, η διαπραγμάτευση πρέπει να προχωρήσει, αλλά η Κυβέρνηση πρέπει να μας προσδιορίσει το σχέδιό της, την τακτική της σε αυτή. Όσο καταστροφική θα ήταν η προσχώρηση στη διεύρυνση της ατζέντας, όπως ζητά η τουρκική πλευρά σε θέματα κυριαρχίας, όπως είναι οι γκρίζες ζώνες, η αποστρατιωτικοποίηση των νησιών, άλλο τόσο αντιπαραγωγική θα είναι μία στάση ότι πάμε εκεί μόνο για να ακούσουμε τι θα πει η Τουρκία ή ακόμη χειρότερα προεξοφλούμε το ναυάγιο και φροντίζουμε από τώρα να μην εισπράξουμε εμείς το blame game. Κάτι τέτοιο είναι κοντόφθαλμο, ούτε τα εθνικά συμφέροντα προάγει και προφανώς, εάν αυτή είναι η κατάληξη, ένα ναυάγιο των διερευνητικών, ελλείψει κυρώσεων θα οδηγήσει νομοτελειακά σε νέα κλιμάκωση της έντασης σε Ανατολική Μεσόγειο και Αιγαίο. Ήδη με «ατύχημα» μας απείλησε ο κ. Τσαβούσογλου στις τελευταίες του δηλώσεις.

Περιμένουμε, λοιπόν, από εσάς να μας παρουσιάσετε σήμερα τη στρατηγική σας, να ξεπεράσετε την τάση σας να διαχειρίζεστε με όρους επικοινωνίας και μη ανάληψη πολιτικού κόστους την εξωτερική πολιτική. Εμείς είμαστε πατριωτική δύναμη. Θα στηρίξουμε μια εθνική στρατηγική, εφόσον υπάρχει, η οποία προφανώς θα πρέπει να διαμορφωθεί από ένα Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών, όχι από κηδεμόνες, όχι από προστάτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μέχρι να ετοιμαστεί το Βήμα στο οποίο θα ανέλθει ο κ. Λοβέρδος, ειδικός αγορητής από το Κίνημα Αλλαγής, θέλει ο κύριος Υπουργός για δύο λεπτά να πει κάτι.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών):

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ γιατί μου δίνετε το δικαίωμα να έχω τον λόγο. Δεν το συνηθίζω να παρεμβαίνω στη σειρά των εισηγητών, αλλά ελέγχθησαν μερικά πράγματα από τον αγαπητό κύριο συνάδελφο τα οποία είναι καλό να διευκρινιστούν για να μη διολισθήσει η συζήτηση επί τη βάσει αυτών των οποίων ελέχθησαν.

Όσον αφορά στην Κρήτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει τοποθετηθεί ο Πρωθυπουργός εδώ και μήνες για την επέκταση των χωρικών υδάτων στην Κρήτη. Και βεβαίως η Κρήτη περιλαμβάνει και το ανατολικό κομμάτι της Κρήτης, δεν υπάρχει καμμία αμφισβήτηση επί αυτού.

Όσον αφορά στη φερόμενη δήθεν διάσταση διατυπώσεων μεταξύ της διατύπωσης του κυρίου Πρωθυπουργού για μη οριοθετημένες ζώνες και της διατύπωσης του Υπουργείου Εξωτερικών

για την υφαλοκρηπίδα, νομίζω ότι είναι δύο επάλληλα επίπεδα του ίδιου πράγματος. Η θέση της χώρας ως προς την ελληνική υφαλοκρηπίδα διατυπώνεται από τον νόμο Μανιάτη. Είναι έτσι. Ως προς την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, την υπερκείμενη της συγκεκριμένης υφαλοκρηπίδας στη συγκεκριμένη περιοχή, το γεγονός είναι πραγματικό. Δεν έχει οριοθετηθεί με συμφωνία με μία από τις όμορες χώρες και αναφέρομαι στην Τουρκία. Βεβαίως, καταλαβαίνω ποιο είναι το συμφέρον του να εμφανιστεί ως απόκλιση. Το καταλαβαίνω πολύ καλά, το καταλαβαίνουμε όλοι, αλλά αυτό δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι υπάρχει απόκλιση. Θα κάνω και μια τελική τοποθέτηση ως προς αυτό.

Όσον αφορά στην ερμηνεία των φράσεων του Πρωθυπουργού, η οποία υπονοεί ότι ο συγκεκριμένος Πρωθυπουργός θα διαπραγματευόταν με την Τουρκία τα χωρικά ύδατα, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι αυτό αντίκειται στη λογική. Ουδείς Πρωθυπουργός της Ελληνικής Δημοκρατίας οποτεδήποτε δεν θα διαπραγματευόταν το θέμα των χωρικών υδάτων, διότι είναι θέμα κυριαρχίας και δεν είναι θέμα διαπραγμάτευσης.

Βεβαίως, όμορες χώρες κατανοούν την άσκηση του δικαιώματός μας. Η Ιταλία γνώριζε. Της το είχαμε πει ότι θα επεκτείνουμε τα χωρικά μας ύδατα. Δεν σημαίνει ότι το διαπραγματευθήκαμε μαζί τους. Ο Αλβανός Πρωθυπουργός, ο κ. Ράμα, προς τιμήν του έκανε σαφή δήλωση, όταν δέχθηκε κριτική από την αλβανική αντιπολίτευση, ότι είναι απόλυτο δικαίωμά μας, όπως και η Αλβανία είχε ασκήσει το απόλυτο δικαίωμά της χωρίς να μας ρωτήσει και καλώς. Αν μας είχε ενημερώσει, δεν το ξέρω, δεν ήμουν εγώ τότε ο αρμόδιος Υπουργός.

Όσον αφορά στο θέμα το οποίο πράγματι ενυπάρχει στον δημόσιο λόγο για το θέμα του Βερολίνου, προφανώς αναφέρεται κάποιος στην τηλεφωνική συνομιλία της διπλωματικής συμβούλου του Πρωθυπουργού με τον διπλωματικό σύμβουλο του Τούρκου Προέδρου. Θέλω να σας πω το εξής και να σας το πω γενικά και οριζόντια. Η διπλωματική σύμβουλος του Πρωθυπουργού είναι βεβαίως η διπλωματική σύμβουλος του Πρωθυπουργού, είναι όμως διπλωμάτης και υπό τη διπλωματική της ιδιότητα είναι υφισταμένη του εκάστοτε Υπουργού των Εξωτερικών και δεν νοείται να ασκεί πολιτική εν αγνοία του Υπουργού Εξωτερικών. Επί τούτου έχω κάνει και σαφή δήλωση ότι εγνώριζα, ως μη έδω. Και γιατί το έκανα αυτό; Όχι για να πω το αυτονόητο, αυτό που οποιoσδήποτε καλόπιστος θα αντιλαμβανόταν χωρίς να χρειαστεί να το πω, αλλά ακριβώς για να υπογραμμίσω ότι σε κρίσιμες στιγμές η αντίληψη ότι μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις ή να γίνονται πράγματα εν αγνοία, είτε από τη μία πλευρά είτε από την άλλη πλευρά, είναι καταστροφική.

Και εδώ θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, κάνοντας ίσως κατάχρηση της καλосύνης σας και της καλосύνης του Σώματος, να πω μια φράση η οποία θα παρακαλέσω να καταγραφεί συνολικά στη μνήμη των κομμάτων. Δεν υπάρχει δυνατότητα για τη χώρα, για την παρούσα Κυβέρνηση, αλλά θα μου επιτρέψετε εδώ να αναφερθώ και στον εαυτό μου, να ασκείται διαφορετική πολιτική από την πολιτική που χαράσσει ο Πρωθυπουργός στα θέματα εξωτερικής πολιτικής. Αυτό για τη χώρα θα είναι καταστροφικό. Κατά συνέπεια, δεν υφίσταται, αλλά και δεν νοείται. Δεν νοείται.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Ελάτε, κύριε Λοβέρδο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ναι, ακούστε. Αν το πάμε έτσι, θα φύγουμε από τον προγραμματισμό μας.

Ορίστε, κύριε Κατρούγκαλε, για ένα λεπτό, επειδή ήταν η αιτία η ομιλία σας.

Συγγνώμη, Ανδρέα μου, για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ τον Υπουργό Εξωτερικών για τις διευκρινίσεις που έδωσε. Να επισημάνω ότι ακούω για πρώτη φορά και δέχομαι θετικά την αναγνώριση ότι θα επεκταθούν τα χωρικά ύδατα και ανατολικά της Κρήτης, κάτι που είναι συνεπές με την αφήγηση του Υπουργού Εξωτερικών ότι όπου έχουμε συμφωνία για ΑΟΖ, επεκτείνουμε συνέχεια τα χωρικά ύδατα. Περιμένω να το ακούσω

και από τον Πρωθυπουργό.

Νομίζω ότι από παραδρομή αναφέρθηκε σε τηλεφωνική συνομιλία της συμβούλου του Πρωθυπουργού με τον Γερμανό και Τούρκο ομόλογό της. Υπάρχουν Πρακτικά. Το ξέρουμε. Και εκεί αναφέρθηκε ότι δεν έχουν δοθεί στη δημοσιότητα και θέλουμε να είναι στο φως...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Έχετε δίκιο. Υπήρξε διά ζώσης, υπήρξε και τηλεφωνική, έχετε δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ελάτε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Ολοκληρώνω, λέγοντας ότι πράγματι περιμένουμε από τον Πρωθυπουργό, γιατί αυτός είναι που προσδιορίζει τη γενική πολιτική της χώρας, να έχουμε την τοποθέτησή του για το σχέδιο που εμείς αμφισβητούμε ότι υπάρχει στο πλαίσιο του νεοϋ στρατηγικής που καταγγέλλουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο και συγγνώμη για την καθυστέρηση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ο διάλογος, κύριε Πρόεδρε, είναι προνόμιο της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ΠΑΣΟΚ, το Κίνημα Αλλαγής ψηφίζει υπέρ της ανακήρυξης των χωρικών υδάτων της πατρίδας μας στα δώδεκα ναυτικά μίλια με τη διατύπωση ευθύς εξαρχής της γνώμης πως η επέκταση της κυριαρχίας μας σε αυτό το στάδιο έπρεπε με το παρόν σχέδιο νόμου να φτάσει τουλάχιστον στα νοτιοδυτικά της Κρήτης. Στη συνέχεια της ομιλίας μου και αύριο θα αναπτύξω λεπτομερώς τη θέση αυτή.

Πάντως, οφείλω να πω ευθύς εξαρχής και πάλι, ότι αυτές τις μέρες, την προηγούμενη και αυτήν την εβδομάδα στη Βουλή, η ομοφωνία σχεδόν των πολιτικών κομμάτων για θέματα σημαντικά της εξωτερικής και της αμυντικής πολιτικής είναι πλεονέκτημα της χώρας αναμφισβήτητο. Στα rafale, αλλά και στην επέκταση της κυριαρχίας στα δώδεκα ναυτικά μίλια το πολιτικό σύστημα της χώρας δείχνει μια ωριμότητα ανάλογη με τις ανάγκες που έχει η πατρίδα μας στην εξωτερική και την αμυντική της πολιτική.

Σήμερα θα μιλήσω κατά κυριολεξία, όπως έκανα και στην επιτροπή, επί της αρχής και αύριο θα αφιερώσω την ομιλία μου στα τέσσερα από τα πέντε άρθρα του σχεδίου νόμου, διότι το πέμπτο είναι απλώς το άρθρο που ορίζει την έναρξη ισχύος. Πριν μπω όμως στα θέματα επί της αρχής που αφορούν στο σχέδιο νόμου, ως αρμόδιος εξωτερικών και του κόμματός μου, αλλά και ως Βουλευτής με μια εμπειρία, θέλω να κάνω αναφορά σε τέσσερα σοβαρά θέματα της εξωτερικής μας πολιτικής.

Το πρώτο θέμα σχετίζεται με την αλλαγή της ηγεσίας των ΗΠΑ, την αντίστοιχη αλλαγή της ηγεσίας του κυβερνώντος κόμματος στη Γερμανία, τις διερευνητικές εντολές και το Κυπριακό. Θα πω λίγα λόγια και για τα τέσσερα αυτά θέματα.

Κυρίες και κύριοι, ο Πρέσβης, ο κ. Σαββαΐδης, σε ένα άρθρο του στη εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» πριν από κάποιους μήνες είχε με πολύ εύστοχο τρόπο καταγράψει τα βασικά χαρακτηριστικά της πολιτικής του Ντόναλντ Τραμπ, πέρα από αυτά που λέμε στον καθημερινό πολιτικό μας διάλογο: η προσωπική του πολιτική, η εξασθένιση της αμερικανικής ηγεσίας μέσω μιας απρόβλεπτης συμπεριφοράς που πολλές φορές επεδείκνυε και οι εσωτερικές συγκρούσεις στις Ηνωμένες Πολιτείες που εξωτερικεύονταν και δυσφημούσαν τη χώρα αυτή.

Ο επόμενος Πρόεδρος ελπίζουμε όλοι να πάει πολύ καλύτερα από τον απερχόμενο. Ωστόσο, δεν νομίζω ότι πρέπει να καλλιεργούμε στους εαυτούς μας μεγάλη αισιοδοξία, για πάρα πολλούς λόγους που σχετίζονται με τη συνέχεια της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής, αλλά και ειδικά για έναν ακόμη, το γεγονός δηλαδή ότι τους τελευταίους μήνες, σχεδόν όλο το 2020, οι θέσεις που εξέφραζε ο απερχόμενος Υπουργός Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών ήταν -νομίζω- οι καλύτερες, όπως τουλάχιστον εγώ τις κρίνω, από αυτές που έχω ακούσει τα τελευταία είκοσι χρόνια που είμαι στην πολιτική.

Μια σκέψη πάρα πολύ αξιόλογη, δύσκολα εφαρμόσιμη, σε σχέση με τον απερχόμενο Πρόεδρο, εξέφρασε ο καθηγητής ψυχολογίας της ιατρικής, ψυχίατρος και πρώην συνάδελφός μου στη Βουλή ο Γιάννης Παπαδάτος όταν έγραψε ότι υπάρχουν τρία

στοιχεία που ίσως πρέπει να αξιολογούνται οι άνθρωποι, οι οποίοι καταλαμβάνουν αξιώματα όντες πολιτικοί που αναλαμβάνουν τις εξουσίες ενός φορέα που είναι μονοπρόσωπος και που οι εξουσίες του είναι πολλές: Να εξετάζεται, να καταλαβαίνουν οι πολίτες -αυτός το έλεγε να εξετάζονται και ιατρικά- αν το πρόσωπο αυτό έχει μία μεγαλειώδη αίσθηση σημαντικότητας για τον εαυτό του, αν απαιτεί υπερβολικό θαυμασμό και εάν έχει κυνική διάθεση για εκμετάλλευση των άλλων. Νομίζω ότι και τα τρία αυτά χαρακτηριστικά ήταν τα χαρακτηριστικά του απερχόμενου Προέδρου Ντόναλντ Τραμπ.

Διαμορφώνει στην Ευρώπη διαφορετικές συνθήκες η αλλαγή ηγεσίας στο CDU; Ο νεοεκλεγείς έχει όλα τα χαρακτηριστικά ενός κεντρώου πολιτικού και ελπίζουμε σε αυτόν. Έχουμε άποψη ως πολιτικά κόμματα για την απερχόμενη Καγκελάρια; Εγώ έχω. Και το κόμμα μας έχει. Την απερχόμενη Καγκελάρια εμείς τη ζήσαμε στο πετσί μας, όταν ξέσπασε η οικονομική κρίση το 2009. Και στην αναβλητικότητα της και στην πολιτική του «βλέποντας και κάνοντας» πληρώσαμε και ως χώρα, αλλά και εμείς ως κόμμα.

Τη ζήσαμε επίσης την Καγκελάρια και τις ανεπάρκειές της στη διαχείριση του προσφυγικού μεταναστευτικού. Χειρότερη διαχείριση δεν θα μπορούσε να υπάρξει έναντι της Τουρκίας τουλάχιστον. Και τρίτον, τη ζήσαμε στην αντιμετώπιση της προκλητικής και επιθετικής -αυτός είναι ο χαρακτηρισμός, να μη γελοιομαστούμε- στάσης της Τουρκίας, ειδικά το 2020. Και ως Προεδρεύουσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν μπορώ να μην υπογραμμίσω την πλήρη αποτυχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε ό,τι αφορά στο θέμα της διαχείρισης των εμβολίων.

Κυρίες και κύριοι, να διατυπώσω επί τροχάδην -θα το κάνει και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο κ. Σκανδαλίδης το απόγευμα- τις θέσεις μας για την επανέναρξη των διερευνητικών επαφών Ελλάδας-Τουρκίας.

Έχω την εμπειρία να είμαι Υφυπουργός Εξωτερικών όταν οι διερευνητικές ξεκινούν το 2002. Θυμάμαι τον τότε Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου, κ. Σκοπελίτη, που ήταν επικεφαλής στις διερευνητικές επαφές. Και θυμάμαι και την αισιοδοξία, η οποία είχε υπάρξει σε εμάς τότε, αλλά και στις επόμενες κυβερνήσεις, σε ό,τι αφορά στην πορεία των διερευνητικών.

Ως γνωστόν, οι διερευνητικές διεκόπησαν το 2016 μετά το πραξικόπημα. Διήρκισαν δηλαδή δεκατέσσερα χρόνια. Αυτά τα δεκατέσσερα χρόνια, το θέμα που μονοπώλησε τις διερευνητικές στους εξήντα γύρους ήταν τα χωρικά μας ύδατα. Και από το 2014 και μετά -υπουργία Ευάγγελου Βενιζέλου- η συζήτηση έφυγε από το Αιγαίο και πήγαινε και στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Τι προέκυψε από αυτές; Τίποτε ουσιαστικό, τίποτε, το οποίο να μπορεί να δώσει διέξοδο στα προβλήματα που έχουμε με την Τουρκία. Η Ελλάδα, όμως, δίνει πάντα ευκαιρία στον διάλογο. Η Ελλάδα είναι πάντα υπέρ του διαλόγου. Και οι διερευνητικές είναι ένα κανάλι διαλόγου, όπως είναι οι συναντήσεις των γενικών γραμματέων των δύο Υπουργείων Εξωτερικών ή τα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης που οικοδομούνται συνήθως από τα Υπουργεία Άμυνας. Αλίμονο, αν εμείς, που η κυβέρνηση Σημίτη με υπουργία Παπανδρέου ξεκίνησε τις διερευνητικές θα λέγαμε «όχι» στην επανέναρξη του διαλόγου.

Όμως, επειδή ακούω πολύ αισιόδοξες φωνές, οι αισιόδοξες φωνές παραγράφουν την πρόσφατη ιστορία. Δεν κάνει. Δεν είναι σωστό. Μετρημένες πρέπει να είναι οι φωνές μας. Μετρημένη πρέπει να είναι η αισιοδοξία μας. Είμαστε εκεί, με σαφή ημερήσια διάταξη, αυτή που αφορά στις θάλασσες, αυτή που αφορά, όπως είπα και σε πρόσφατη δήλωσή μου, στα θέματα της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης και της υφαλοκρηπίδας. Η Τουρκία έχει μια πληθωρική ατζέντα. Ξέρουμε πώς χειρίστηκαν το θέμα όλοι οι Υπουργοί των Εξωτερικών, από τότε μέχρι σήμερα. Όλοι ανεξαιρέτως -και οι διπλωμάτες μας- το χειρίστηκαν με έναν τρόπο. Ακούω την πληθωρική ατζέντα της Τουρκίας, αλλά επιμένουν και καταφέρνουν έτσι να γίνει, να περιοριστεί ο διάλογος στην πραγματική ημερήσια διάταξη, δηλαδή σε αυτή που αφορά στα θέματα που προείπα και που τώρα και οι Αμερικανοί και με πίεση επιτέλους και η γερμανική καγκελάρια δέχτηκαν ότι αποτελούν τα θέματα συζήτησης των διερευνητικών επαφών.

Καλά, λοιπόν, κάνουμε και ξεκινάμε. Να είναι χαμηλά οι τόνοι της αισιοδοξίας. Καλό δεν κάνει να λέμε πολλά και να γίνονται λίγα.

Σε ό,τι αφορά στο Κυπριακό, θα πω περισσότερα αύριο, γιατί βλέπω ότι ο χρόνος της ομιλίας μου φεύγει. Πάντως, θλίβομαι πραγματικά, μια χώρα όπως η Τουρκία, παραμονή της έναρξης των διερευνητικών επαφών να τις торπιλίζει εμμέσως, αποδεχόμενη τη λύση των δύο κρατών για την Κύπρο. Και σας είπα, κύριε Υπουργέ, και στην επιτροπή ότι είναι ώρα πρωτοβουλιών για σας, γιατί προσβάλλονται όλες οι αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Γενικής Συνέλευσης. Δεν είναι δυνατόν, να μένουμε απαθείς και να μη μιλάμε απέναντι σε μια τέτοια παράνομη, πραγματικά, συμπεριφορά της Τουρκίας, σε σχέση με το Κυπριακό.

Οι θέσεις μας επί της αρχής, σε ό,τι αφορά, κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, στο παρόν σχέδιο νόμου και στην επέκτασή της κυριαρχίας μας στο Ιόνιο στα δώδεκα ναυτικά μίλια: Θέλω να σεβαστείτε όλους τους προκατόχους σας και όλους τους διπλωμάτες που υπηρέτησαν τη στρατηγική που αποδίδεται με τρεις φράσεις, με τρεις λέξεις: ή παντού δώδεκα ναυτικά μίλια ή πουθενά δώδεκα ναυτικά μίλια. Η πολιτική αυτή ασκήθηκε επί δεκαετίες. Θα μπορούσα να πω με τρόπο πάρα πολύ βάσιμο από τη δεκαετία του 1930. Το περιορίζω στη δεκαετία του 1990, στην υπουργία Κάρολου Παπούλια και τη συνεδρίαση της Επιτροπής των Διπλωματών σε υψηλό επίπεδο, νομίζω υπό την προεδρία του τότε γενικού γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών, που αποφάσισε αυτή τη γραμμή. Ή στον νότο, στα δυτικά και στα ανατολικά δώδεκα ή μέχρι τότε, μέχρι να το πούμε αυτό επιφυλασάμαστε και δεν κάνουμε τμηματική πολιτική.

Η αλλαγή αυτής της πολιτικής ακούστηκε για πρώτη φορά από υπεύθυνα χείλη όταν παρέδιδε ο Κοτζιάς στον Τσίπρα. Ο ένας Υπουργός Εξωτερικών, ο απερχόμενος, παρέδιδε στον επόμενο, γιατί τότε ο κύριος Πρωθυπουργός είχε ασκήσει για κάποιο χρονικό διάστημα και καθήκοντα Υπουργού Εξωτερικών. Τότε, στη δημόσια ανακοίνωση το είπε. Φυσικά, σταθήκαμε όλοι ενάντια. Για ποιο λόγο σταθήκαμε ενάντια; Ένα τέτοιο θέμα δεν λέγεται όταν απέρχεται. Ήταν λανθασμένη η στιγμή.

Εν πάση περιπτώσει, εκείνη η κυβέρνηση δεν προχώρησε σε αυτό. Είπα στην επιτροπή ότι διευκρινίσαμε με τον κ. Κατρούγκαλο ότι στο Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής ουδέποτε συζητήθηκε. Έγινε, όμως, αναφορά από τον ίδιο τον Υπουργό τότε, από τον κ. Κατρούγκαλο μετά από πρωτοβουλία του κ. Κουμουτσάκου, να του πει: «Μην προχωράτε στο θέμα αυτό». Κάναμε και μια συζήτηση για τα καθήκοντα εκείνης της κυβέρνησης. Εν πάση περιπτώσει όμως, εμπεριστατωμένα το θέμα αυτό δεν είχε συζητηθεί ποτέ. Συζητήθηκε τώρα στη Διαρκή Επιτροπή και σήμερα στην Ολομέλεια.

Γιατί η ελληνική διπλωματία έλεγε «όχι» μέχρι το 2016 και τώρα, μέχρι το 2021 επισήμως; Λέγαμε «όχι» οι πολιτικές ηγεσίες και η διπλωματική ηγεσία, διότι δεν θεωρούσαμε ασήμαντο, αντίθετα, θεωρούσαμε πρωτεύον και σημαντικό το εξ αντιδιαστολής επιχείρημα. Δηλαδή, αφού στο Ιόνιο λες δώδεκα, αυτό σημαίνει ότι πουθενά αλλού δεν θέλεις να πεις δώδεκα. Ασκήεις την κυριαρχία σου εδώ, αλλά εκεί δεν την ασκείς. Διότι είτε σέβασαι το παράνομο *casus belli*, διότι η απειλή βίας συνιστά διεθνές ποινικό αδίκημα, είτε σέβασαι αυτό, το φοβικό επιχείρημα και δεν προχωράς, είτε εκτιμάς ότι θέλεις με την Τουρκία να προχωρήσεις αλλιώς, σε συνεννοήσεις, παρ' ό,τι γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι η ανακήρυξη των δώδεκα μιλίων δεν είναι θέμα συμφωνίας. Είναι θέμα άσκησης κυριαρχίας με την προβλεπόμενη, βέβαια, προσυνεννόηση, όπου υπάρχουν γειτονικά κράτη, όπου παράγονται, ενδεχομένως, προβλήματα. Πάντως, μια χώρα έχει κυριαρχικό δικαίωμα να επεκτείνει τα δώδεκα ναυτικά της μίλια.

Υπάρχει και μια διεθνής εμπειρία παράκτιων κρατών, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων -στα εγχειρίδια διάβαζε τη δεκαετία του 2010 για εκατόν σαράντα πέντε παράκτια κράτη- υιοθετούν τα δώδεκα ναυτικά μίλια, αυτήν την πρακτική. Μια συντριπτική μειοψηφία, που συμπεριλαμβάνει μέχρι σήμερα και την Ελλάδα, στέκεται στα έξι ή σε λιγότερα ναυτικά μίλια. Είναι σωστό ότι προχωρούμε στα δώδεκα ναυτικά μίλια σήμερα εμείς.

Είναι σωστό.

Είναι σωστό, επίσης, ότι αφού ακολουθήθηκε αυτή η τμηματική πολιτική, στον διεθνή παράγοντα, στις χώρες, στην Ευρωπαϊκή Ένωση -που έχει ως Ένωση, κι αυτό να το υπογραμμίζουμε, υπογράψει και κυρώσει το Διεθνές Δίκαιο που αφορά στη θάλασσα, δηλαδή το Δίκαιο της Θάλασσας- η Ελλάδα σε όλους αυτούς στέλνει ένα μήνυμα, ότι υπογράφει συμφωνία για την ΑΟΖ με την Ιταλία, ότι υπογράφει τμηματική συμφωνία με την Αίγυπτο, ότι διαφωνεί με την Αλβανία και πηγαίνει με συνυποσχετικό στη Χάγη. Είναι μια νομιμόφρων χώρα, ενώ αντιθέτως η Τουρκία δεν έχει κάνει τίποτα από όλα αυτά, έχει έξι ναυτικά μίλια στο Αιγαίο, δώδεκα στη Μαύρη Θάλασσα, δεν έχει υπογράψει τη συνθήκη για το Δίκαιο της Θάλασσας, δεν δέχεται τη διεθνή δικαιοδοσία. Αυτή είναι μια πραγματικότητα κι εδώ για την Κυβέρνηση γεννιέται επιχείρημα υπέρ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν μπορώ, όμως, να μην πω, να μην υπογραμμίσω ότι υπάρχει και ένα εις βάρος της επιχείρημα, ότι έχει επιτρέψει μέσα στο 2020 στην Τουρκία να αποπειραθεί να γκρίζαρει περιοχές, κρίσιμες περιοχές. Μπορεί να φαίνονται αδιάφορες, μπορεί να φαίνονται αδιάφορες σε ό,τι αφορά στο άμεσο παρόν και μέλλον της πατρίδας μας, αλλά είναι κρίσιμες -επαναλαμβανών- και η ιστορία ίσως μας το δείξει και πολύ νωρίτερα από ό,τι περιμένουμε το πόσο κρίσιμες είναι οι περιοχές που γκρίζαρισε ή που επιχείρησε -να το πω καλύτερα- να γκρίζαρει η Τουρκία.

Λέμε «ναί», λοιπόν, στην άσκηση κυριαρχικού δικαιώματος. Απορούμε όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές -και με αυτό κλείνω- γιατί σταματήσαμε στο Ακρωτήριο Ταϊναρο, γιατί σταμάτηκε στο άκρο του Νομού Λακωνίας -γιατί αυτό νοείται για τη συγκεκριμένη πολιτική, διπλωματική και τώρα νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης- γιατί σταματάμε εκεί, γιατί δεν προχωρήσαμε παρακάτω.

Δεν αγνοώ την πολιτική κατά τμήμα άσκησης της διπλωματικής, της πολιτικής μας θέσης ως Ελλάδας, εμείς, επί Κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας. Δεν το αγνοώ. Είχα αντίθετη γνώμη, την έχω εκφράσει στο Εθνικό Συμβούλιο. Αυτή η γνώμη επικράτησε, προχωρά, πορεύεται, τη στηρίζαμε. Ψηφίσαμε όλα τα σχετικά σχέδια νόμου, αλλά διατυπώνουμε μια πραγματική απορία: Τι σας έκανε να σταματήσετε στο Ταϊναρο και να μην πάτε παρακάτω, φτάνοντας μέχρι -δεν προχωρώ- το νοτιοδυτικό τμήμα της Κρήτης και νοτίως, έως εκεί που αρχίζει η συμφωνία μας με την Αίγυπτο; Γιατί;

Υπάρχουν τεχνικοί λόγοι; Δεν έχετε -θα τα πω αύριο αυτά- ολοκληρώσει τις εργασίες, τις σοβαρές εργασίες -δεν το αρνούμαι- σε τεχνικό επίπεδο του κλεισίματος των κόλπων και της χάραξης της γραμμής βάσης; Θα περιμέναμε να ασκηθεί η νομοθετική πρωτοβουλία ενιαία σε έναν μήνα, σε δύο μήνες.

Με είχατε ενημερώσει ότι το θέμα της Κρήτης, σε ό,τι αφορά στη χάραξη, καθυστερεί. Ωραία. Γιατί έπρεπε να σπεύσετε να σπάσετε τη δυτική πλευρά της χώρας σε δύο μέρη και να πάμε τώρα για το Ιόνιο και να πάμε σε ένα μεταγενέστερο στάδιο, όπως υπόσχεσθε; Το είπα χθες και στη δηλώσή μου μετά τη συνάντησή μας. Εγώ δεν διστάζω να λέω μια καλή κουβέντα για σας. Δεν έχω πρόβλημα. Ένα κόμμα καταξιώνεται, άμα στέκεται με λογική απέναντι στις κυβερνήσεις.

Όμως, μου μένει η απορία «γιατί;». Θα είναι ευκολότερο σε ένα μεταγενέστερο στάδιο, όπου θα προχωρούν οι διερευνητικές και ίσως σας κατηγορήσουν ότι торπιλίζετε τις διερευνητικές; Προσχηματικά βέβαια, γιατί τις торπιλίζουν οι ίδιοι, η άλλη πλευρά, κάθε μέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, όμως.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορώ να καταλάβω, αγαπητέ κύριε Υπουργέ. Και παρ' ό,τι έχουμε συζητήσει, παρ' ό,τι έχουμε συζητήσει και κατ' ιδίαν, αυτή την απορία το κόμμα μου, το ΠΑΣΟΚ, το Κίνημα Αλλαγής, τη διατυπώνει με έναν τρόπο ευθύ, με έναν τρόπο σαφή και με έναν τρόπο που δεν δημιουργεί προβλήματα στην πολιτική της χώρας.

Οφείλετε μια απάντηση. Η απάντησή σας στη Βουλή, στη Διαρκή Επιτροπή ή σήμερα εδώ, είναι «σε ένα επόμενο στάδιο».

Όμως, εμείς ρωτάμε τώρα: Γιατί έπρεπε να σπάσει στα δύο στάδια αυτή η προσπάθεια και δεν έγινε ενιαία;

Και δεν εκφράζω μαξιμαλιστική θέση. Δεν σας μιλάω για όλη την Κρήτη. Δεν αγνοώ το Αιγαίο, δεν αγνοώ τα ειδικά θέματα. Σας μιλάω για τη δυτική πλευρά της χώρας που δημιουργεί εύλογη απορία και αυτή την εύλογη απορία καταθέτουμε και σας ασκούμε κριτική.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται στο Βήμα ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεώργιος Μαρίνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας τοποθετήθηκε στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών και έθεσε τις θέσεις του για το νομοσχέδιο που αφορά στην επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης, των χωρικών υδάτων, από τα έξι στα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο Πέλαγος.

Το ΚΚΕ θα ψηφίσει «παρών», συνυπολογίζοντας ότι η επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα μίλια, σύμφωνα με τη διεθνή σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982, είναι δικαίωμα κάθε κράτους και συνεπώς της Ελλάδας. Όμως, η επέκταση γίνεται μέρος της αντιλαϊκής πολιτικής που υπηρετεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και εμπλέκει τη χώρα μας στους επικίνδυνους σχεδιασμούς των Ηνωμένων Πολιτειών, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι λαϊκές δυνάμεις μπορούν να εξάγουν χρήσιμα συμπεράσματα, αν εξετάσουν σφαιρικά τις εξελίξεις. Καλούμε τον λαό να μη μείνει στο «δέντρο» της επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης, αλλά να δει το «δάσος», την εξουσία του κεφαλαίου, τη σχέση της Κυβέρνησης με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες, να διακρίνει τον ταξικό χαρακτήρα της κυβερνητικής πολιτικής και τη σύμπλευση με το ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΙΝΑΛ και τα άλλα κόμματα που συνδράμουν την Κυβέρνηση σε αυτή την επιλογή, καταφεύγοντας σε ανούσιους διαξιφισμούς.

Όλες οι κυβερνήσεις ευθύνονται για τις αμερικανικές βάσεις στην Ελλάδα, που χρησιμοποιούνται σε δολοφονικές επιχειρήσεις. Σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ετοιμάζει ένα ακόμα επικίνδυνο πακέτο ενίσχυσης της οικονομικής και στρατιωτικής παρουσίας των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ελλάδα, με επέκταση της ελληνοαμερικανικής συμφωνίας στα πέντε χρόνια, με νέες στρατιωτικές βάσεις σε πολλά σημεία της χώρας, προσθέτοντας νέες απειλές σε βάρος του λαού μας και των άλλων λαών.

Μπροστά σε αυτή την οδυνηρή κατάσταση, απαιτείται μαζική, οργανωμένη αντίδραση στην Αθήνα και στις άλλες περιοχές, όπου έχουν εγκατασταθεί ή θα επιχειρηθεί να εγκατασταθούν αμερικανικές βάσεις, ορμητήρια των ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Για ποιες συμμαχίες μιλάτε, κύριοι της Κυβέρνησης; Τη συμμαχία με το Ισραήλ που σκοτώνει τον παλαιστινιακό λαό και πρωτοστατεί στις απειλές κατά του ιρανικού και άλλων λαών της περιοχής; Τη συμμαχία με την Αίγυπτο, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και τη Σαουδική Αραβία, κράτη μπλεγμένα σε ανταγωνισμούς και πολέμους; Τι θα πείτε στον λαό για τη συμμετοχή ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων σε ιμπεριαλιστικές αποστολές στο εξωτερικό μέχρι στο Μάλι της Αφρικής; Τι θα πείτε για την αποστολή μονάδας του αντιπυραυλικού συστήματος Patriot στη Σαουδική Αραβία;

Δίνετε δισεκατομμύρια για την αγορά των αεροσκαφών rafale και άλλων οπλικών συστημάτων, στο όνομα της άμυνας της χώρας, αλλά επί της ουσίας για τις ανάγκες της γεωστρατηγικής αναβάθμισης της αστικής τάξης στο πλαίσιο των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών.

Θέλουμε να πούμε σε όλους αυτούς που διαφημίζουν τις κυβερνητικές συμμαχίες και μιλούν αβασάνιστα ή από σκοπιμότητα για απομόνωση της Τουρκίας κάθε πρωί στα κανάλια, να παρακολουθούν καλύτερα τις εξελίξεις. Με πρωτοβουλία του αμερικανονατοϊκού παράγοντα αναπτύσσονται αυτό το διάστημα έντονες διεργασίες.

Ο υπηρεσιακός Πρωθυπουργός του Λιβάνου, πριν από λίγες μέρες, στη θέση του αγγελιοφόρου μετέφερε στον Ερντογάν μη-

νύματα από τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, τη Σαουδική Αραβία και τη Γαλλία για βελτίωση των σχέσεων με την Τουρκία.

Ταυτόχρονα, γίνεται προσπάθεια δραστηριοποίησης της νατοϊκής πρωτοβουλίας της Κωνσταντινούπολης του 2004, στην οποία συμμετέχουν η Τουρκία και χώρες του Περσικού Κόλπου, ώστε να δυναμώσει ο άξονας ενάντια στη Ρωσία, στην Κίνα και στο Ιράν. Ιμπεριαλιστικοί άξονες και αντιάξονες μεταβάλλονται και τη σύγκρουση την πληρώνουν οι λαοί.

Μέσα από αυτό το πρίσμα καλούμε τον λαό μας να εξετάσει και το νομοσχέδιο που αφορά στην αιγιαλίτιδα ζώνη.

Κύριοι της Κυβέρνησης, συνεχίζετε τις υπερβολές και μιλάτε περί ιστορικού νομοσχεδίου, περί αύξησης της έκτασης της Ελλάδας. Όμως, αυτό αντιστρέφεται, γιατί είναι γνωστό πως με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων παρέμεινε αναξιοποίητη η πρόβλεψη της διεθνούς σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας, για την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα μίλια για είκοσι πέντε χρόνια, από το 1995 που επικυρώθηκε στην ελληνική Βουλή, κρατώντας με τη δική σας λογική μικρότερη τη χώρα.

Γιατί δεν προχωρήσατε; Να μιλάμε καθαρά, επέδρασαν οι διαφορές, οι ανταγωνισμοί, τα συμφέροντα που παίζονται σε κάθε περίοδο, η παρέμβαση των Αμερικανών.

Αυτό ισχύει, παραδείγματος χάριν, για την περιοχή ανάμεσα στην Κρήτη και την Πελοπόννησο, που αποτελεί υψηλής κίνησης δίαυλο διέλευσης πλοίων. Μην το κρύβετε! Η εξαίρεση του Αιγαίου μπορεί να θεωρηθεί από την τουρκική κυβέρνηση και σήμερα ως ειδική περίπτωση, για την οποία δεν ισχύει η διεθνής σύμβαση για το δίκαιο της θάλασσας. Γι' αυτό μιλάμε για φαύλο κύκλο.

Βασικό πρόβλημα για το Αιγαίο ήταν και παραμένει η απόφαση της τουρκικής Εθνοσυνέλευσης για το casus belli, την αιτία πολέμου, σε περίπτωση που η ελληνική Κυβέρνηση επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη στα δώδεκα μίλια.

Τι έκανε η Ευρωπαϊκή Ένωση, οι Ηνωμένες Πολιτείες και το ΝΑΤΟ; Μιλάμε για απειλή στην άσκηση ενός δικαιώματος, για απειλή πολέμου και οι ευρωατλαντικοί σύμμαχοί σας σφυρίζουν αδιάφορα ή καλύτερα προσπαθούν να θέσουν την αιγιαλίτιδα ζώνη που συνιστά κυριαρχία στον λεγόμενο διάλογο, στο παζάρι με την Τουρκία ως μέρος του σχεδίου για τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου. Αυτό είναι το σχέδιό τους.

Ποια είναι η πραγματικότητα; Δεκάδες κράτη επέκτειναν την αιγιαλίτιδα ζώνη, ορισμένα και πέρα από τα δώδεκα μίλια, αλλά οι λαοί δεν έζησαν, δεν ζούνε καλύτερα. Η Τουρκία προχώρησε σε επέκταση στα δώδεκα μίλια στη Μαύρη Θάλασσα και την Ανατολική Μεσόγειο, αλλά ο τουρκικός λαός είναι πνιγμένος στα προβλήματα.

Σε πολλές περιπτώσεις η επέκταση των θαλάσσιων ζωνών γίνεται αιτία δέυνσης των ανταγωνισμών και των ιμπεριαλιστικών πολέμων. Αυτό είναι το καπιταλιστικό σύστημα που σηματοδοτείται από την επέκταση της δραστηριότητας των ενεργειακών μονοπωλίων και το κυνήγι του κέρδους. Και οι λαοί έχουν συμφέρον να παλέψουν για την ανατροπή του.

Πριν λίγους μήνες υπογράφηκαν οι συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο για τις θαλάσσιες ζώνες, αλλά αποδεδειγμένα η ζωή του λαού αντί να βελτιωθεί χειροτέρευσε. Επέδρασε η καπιταλιστική κρίση και η πανδημία, η πολιτική που φορτώνει τα βάρη στους εργαζόμενους, η κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης. Πού είναι το λεγόμενο ευρωπαϊκό κεκτημένο;

Μέσα σε περιβάλλον όξυνσης του ανταγωνισμού της ελληνικής και της τουρκικής αστικής τάξης για τη γεωστρατηγική αναβάθμιση, η τουρκική επιθετικότητα κλιμακώθηκε και η Ευρωπαϊκή Ένωση βάζει μπροστά τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών μονοπωλίων. Ενισχύει τη στρατηγική σχέση με την Τουρκία -και εσείς περιμένετε κυρώσεις!- νομιμοποιώντας τον ρόλο των ιμπεριαλιστικών κέντρων στο παιχνίδι του χωροφύλακα. Η Γερμανία, η Ιταλία, η Ισπανία τροφοδοτούν τις τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις με σύγχρονα οπικά συστήματα. Η Γερμανία χτίζει με την Τουρκία τα υποβρύχια κλάσης 214. Η Ισπανία συμμετέχει στο χτίσιμο αεροπλανοφόρου.

Το τι είναι ευρωπαϊκό κεκτημένο αποδείχτηκε με τραγικό τρόπο με το παράδειγμα της Κύπρου, που είναι κράτος-μέλος

της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην οποία διατηρείται η τουρκική κατοχή για σαράντα έξι χρόνια και το κυπριακό πρόβλημα οδηγείται σε συνομοσπονδιακή λύση, σε διχοτόμηση.

Προσπαθείτε να αποσπάσετε τη συναίνεση του λαού με το δόλωμα της επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης, αλλά σε μια κοινωνία που είναι χωρισμένη σε τάξεις με αντίθετα συμφέροντα δεν μπορεί να οικοδομηθεί η εθνική ομοψυχία. Οι εργάτες, τα λαϊκά στρώματα δεν μπορεί να πανηγυρίζουν μαζί με τους μονοπωλιακούς ομίλους, τις ενεργειακές εταιρείες που προσδοκούν οφέλη από την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών ή τις συμφωνίες, όπως αυτή που υπογράψατε με την Αίγυπτο και την Ιταλία ή αυτή που ετοιμάζεται με την Αλβανία.

Με την ευκαιρία θέλουμε να υπενθυμίσουμε πως ζητήσαμε στην επιτροπή να απαντήσει η Κυβέρνηση για το ποιο είναι το περιεχόμενο της συμφωνίας με την Αλβανία, σε τι θα αναφέρεται το συνομοσπονδιακό, με το οποίο θα γίνει η προσφυγή στο Δικαστήριο της Χάγης, αλλά απάντηση δεν πήραμε.

Επίσης, τοποθετηθήκαμε για το άρθρο 4 του νομοσχεδίου, που παραχωρεί δικαίωμα αλιείας σε αλιευτικά σκάφη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα σε τμήμα της νεοκαθοριζόμενης αιγιαλίτιδας ζώνης, σε χώρο ελληνικής κυριαρχίας, κατά παρέκκλιση του άρθρου 59 του ν.2538/1997, που το απαγορεύει και θέτει το ζήτημα της αμοιβαιότητας. Και είναι γνωστό ότι οι Έλληνες, ιδιαίτερα οι μικροί ψαράδες, έχουν δεχτεί ισχυρό πλήγμα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην επικαιρότητα αυτές τις μέρες είναι οι διερευνητικές συνομιλίες ανάμεσα στην ελληνική και την τουρκική κυβέρνηση και είναι εκτός τόπου και χρόνου η προσπάθεια εξωραϊσμού που κάνουν κυβερνητικά στελέχη, ιδιαίτερα στις πρωινές εκπομπές.

Ζήσαμε τη δημιουργία τετελεσμένων με τις έρευνες που πραγματοποιήσε το πλοίο «ORUZ REIS» πλησίον του Καστελόριζου, σε περιοχή που εντάσσεται στην ελληνική υφαλοκρηπίδα.

Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις διανύουν μια επικίνδυνη περίοδο. Κατά τη γνώμη μας, συνυπάρχει η όξυνση με την προετοιμασία του εδάφους για οδυνήρους συμβιβασμούς, με όχημα τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου, με την εποπτεία των Αμερικανών, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η πολιτική του ερησυχασμού, που ακουμπάει σε ψεύτικες προσδοκίες για τον ρόλο των ευρωατλαντικών σας συμμάχων, είναι στρουθοκαμηλισμός. Τα παζάρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Τουρκία είναι σε εξέλιξη με αιχμή την τελωνειακή ένωση, το προσφυγικό και την ενίσχυση των οικονομικών-στρατιωτικών σχέσεων. Ο αμερικανονατοϊκός μηχανισμός παρεμβαίνει, για να εξασφαλίσει τη σταθερότητα της νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ. Η προεδρία Μπάιντεν θα συνεχίσει στην πεπατημένη, γιατί αυτό επιβάλλουν τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών στον ανταγωνισμό με τη Ρωσία και την Κίνα, που θα κλιμακωθεί στις συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης και της πανδημίας.

Ο προσανατολισμός της τουρκικής κυβέρνησης για συζήτηση εφ' όλης της ύλης, οι θέσεις περί αναλογικότητας και η λεγόμενη κλιμακωτή αιγιαλίτιδα ζώνη οδηγούν στην αποδοχή μειωμένης επήρειας των ελληνικών νησιών, δηλαδή, σε μειωμένα δικαιώματα και ενώ είναι γνωστό πως τα δικαιώματά τους είναι όπως αυτά της ηπειρωτικής χώρας και πως η ελληνική επικράτεια είναι ενιαία.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης των συμβάσεων με την Ιταλία και την Αίγυπτο, σας είπαμε πως η αποδοχή μειωμένης επήρειας των νησιών και η εξαίρεση του Καστελόριζου και της μισής Ρόδου από τη συμφωνία με την Αίγυπτο, ανοίγει επικίνδυνους δρόμους.

Ωραιποιείτε τη διαδικασία της προσφυγής στο Δικαστήριο της Χάγης, το οποίο είναι μπλεγμένο στους γεωστρατηγικούς ανταγωνισμούς. Και παραμένει το καυτό ερώτημα τι θα περιλαμβάνει το συνομοσπονδιακό ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία;

Απευθυνόμαστε στους εργαζόμενους και τους λέμε ότι μέσα από κάθε πρόβλημα αναδεικνύεται η αναγκαιότητα της ανατροπής της βαρβαρότητας που βιώνουν. Είναι πολύ σημαντικό, κρίσιμο ζήτημα να κατανοηθεί η σημασία αυτής της πάλης, γιατί αυτή αντιστοιχεί στα εργατικά λαϊκά συμφέροντα.

(Στο σημείο αυτό κυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι κρίσιμο ζήτημα να κατανοηθεί η σημασία ενός εργατικού κράτους που θα αντιμετωπίζει τα προβλήματα με κριτήριο τα συμφέροντα και τα δικαιώματα του λαού, ώστε στη θέση του κυνηγιού του κέρδους των οικονομικών ομίλων να μπουν οι λαϊκές ανάγκες και να χρησιμοποιηθούν ως εργαλεία τα κοινωνικοποιημένα μέσα παραγωγής και ο κεντρικός σχεδιασμός με αποδέσμευση από τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες. Αυτό το εργατικό κράτος θα αντιπαλέψει δυσκολίες και θα δουλέψει για την οικοδόμηση σχέσεων αμοιβαίου οφέλους ανάμεσα στον ελληνικό και τον τουρκικό λαό, τους λαούς της περιοχής, ώστε να μπουν βάσεις και να διαμορφωθούν όροι που θα επιτρέψουν την επίλυση και των προβλημάτων που αφορούν στις θαλάσσιες ζώνες.

Επαναλαμβάνουμε, τέλος, ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος θα ψηφίσει «παρών» στο νομοσχέδιο. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα ακολουθήσει τώρα ο ειδικός αγορητής από την Ελληνική Λύση κ. Αντώνιος Μυλωνάκης και μετά η κ. Σακοράφα. Στη συνέχεια, θα μπορούμε στον κατάλογο του πρώτου κύκλου των ομιλητών.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να ενημερώσω ότι η κ. Μπακογιάννη που είναι η πρώτη εκ των ομιλητών δεν θα πάρει τον λόγο, γιατί θα πρέπει να πάει στη συνεδρίαση της επιτροπής που γίνεται για τη Θράκη. Όταν τελειώσει η συνεδρίαση της επιτροπής, θα έρθει και θα πάρει τον λόγο, ό,τι ώρα μπει στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

Άρα, οι πρώτοι πέντε συνάδελφοι που θα πάρουν τον λόγο - και το λέω για να ειδοποιηθούν να είναι στην Αίθουσα- είναι η κ. Τζάκρη, ο κ. Δαβάκης, ο κ. Καμίνης, ο κ. Χαρακόπουλος και ο κ. Μπαρόσης.

Ορίστε, κύριε Μυλωνάκη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια ιδιαίτερη μέρα για μένα η σημερινή, γιατί πήγα για πρώτη φορά στο δικαστήριο και δικάστηκα ως Βουλευτής, ως οφείλουσε να πράττουμε όλοι από τη στιγμή που μπήκαμε εδώ. Η άποψη της Ελληνικής Λύσης νομίζω ότι είναι θετική ως προς το πώς πρέπει να μας αντιμετωπίζουν οι Έλληνες πολίτες. Όλοι πρέπει να είμαστε ίσοι απέναντι στον νόμο και νομίζω ότι αυτή είναι μία καλή ευκαιρία για να το δείξουμε, διότι και το δικαστήριο βλέπει ευμενώς το γεγονός, όταν εμείς οι ίδιοι οι Βουλευτές πηγαίνουμε και δικάζομαστε αυτοπροσώπως στο δικαστήριο.

Κυρίες και κύριοι, η συζήτηση που γίνεται σήμερα για την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια, ένα αναφαίρετο δικαίωμα της πατρίδας μας, έπρεπε να έχει γίνει από το 1995, όταν σ' αυτή την ίδια τη Βουλή είχε έρθει η κύρωση της Συμφωνίας του Δικαίου της Θαλάσσης. Θα μπορούσαμε από τότε, όπως έχουν κάνει τα περισσότερα κράτη στον κόσμο, να έχουμε επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη, δηλαδή τα χωρικά μας ύδατα, κύριε Υπουργέ, από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Όμως, για λόγους προφανείς, για λόγους όπως είναι η υποχωρητικότητα ή η υποτακτικότητα πολλές φορές και η αδράνεια άλλες φορές σε συνδυασμό με την προκλητική ενέργεια της Τουρκίας από τότε που μας έλεγε ότι, ξέρετε, αποτελεί αιτία πολέμου όταν εσείς θα επεκτείνετε τα ναυτικά σας μίλια, τα χωρικά σας ύδατα από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια, όλες οι κυβερνήσεις το είχαν αφήσει και το είχαν κρύψει κάτω από το χαλί.

Όταν ξεκινήσατε, κύριε Υπουργέ, τη συμφωνία για την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη και την υφαλοκρηπίδα με την Ιταλία και εν συνεχεία με την Αίγυπτο, σας είχαμε πει ότι είναι λάθος αυτή η τμηματική συμφωνία, είναι λάθος η μερική επήρεια, είναι λάθος να μπαίνουν στο Δίκαιο της Θάλασσας οι όροι αυτοί που δεν υπάρχουν, που δεν υπήρχαν μέχρι τώρα. Όμως, κάνατε τη συμφωνία με την Ιταλία, εν συνεχεία επεκτείνετε αυτή τη συμφωνία με την Αίγυπτο -κατά την άποψή μας, και οι δύο ήταν λανθασμένες κατά τον χειρισμό- και ήρθαμε τώρα να δούμε τι γίνεται με την αιγιαλίτιδα ζώνη στο Ιόνιο και μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο.

Από την πρώτη στιγμή, η Ελληνική Λύση είχε προτείνει ότι αν θέλουμε να είμαστε εντάξει και με το Δίκαιο της Θάλασσας, αλλά

και με τον εαυτό μας στο κάτω- κάτω, μπορούμε να το κάνουμε αυτό σε όλη την επικράτεια. Για λόγους, όμως, που εσείς έχετε επιλέξει, το κάνετε τμηματικά. Ήδη, όπως μας ενημερώσατε και εμένα προσωπικά -και σας ευχαριστούμε γι' αυτό- προτίθεστε, και μάλιστα πολύ σύντομα, ίσως και τις επρχόμενες μέρες, να φέρετε την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης, των χωρικών μας υδάτων, δηλαδή, από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια και στην Κρήτη. Αυτό είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό βήμα, κύριε Υπουργέ. Εγώ προσωπικά σας ρώτησα χθες στην ενημέρωση στο Υπουργείο Εξωτερικών εάν περιλαμβάνει και τις ανατολικές ακτές, και είπατε -δεν νομίζω να το αρνείστε- ότι περιλαμβάνονται και οι ανατολικές ακτές.

Άρα, λοιπόν, επρχόμαστε σε αυτό που σας είχαμε πει από την πρώτη στιγμή, ότι θα μπορούσαμε να το κάνουμε με έναν νόμο, με αυτό τον νόμο και ότι δεν υπήρχε λόγος να το κάνουμε μετά από λίγες μέρες ή μετά από δύο μήνες. Υπάρχει κάποιος λόγος; Εάν υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος λόγος, μπορούμε να το συζητήσουμε.

Μέσα σε πέντε άρθρα, λοιπόν, έχουμε την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης, αφού πολύ σωστά κλείσαμε τους κόλπους και χαράξαμε τις ευθείες γραμμές βάσης. Και σταματήσατε στο Ακρωτήριο Ταίναρο. Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να κάνουμε αυτό το οποίο είχε γίνει από το 2018.

Ξέρετε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, θέλω εδώ ευθέως μπροστά μου που σας βλέπω, κύριε Κατρούγκαλε, να πάρουμε επιτέλους μια θέση. Το 2018 ο κ. Κοτζιάς, Υπουργός των Εξωτερικών, όταν παρέδιδε στον κ. Τσίπρα, στον κύριο Πρωθυπουργό τότε, το Υπουργείο Εξωτερικών, είχε πει -και μάλιστα το είχε πει με σιγουριά, και διαβάζω, γιατί υπάρχουν πράγματα τα οποία νομίζω ότι πρέπει να τα λέμε- «Είμαστε έτοιμοι, ...» -τα προσδρικά διατάγματα, κύριε Κατρούγκαλε, ήταν έτοιμα, έτσι δεν είναι;- «...στα χέρια του Προέδρου της Δημοκρατίας...». Όλα ήταν έτοιμα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Μυλωνάκη, μάλλον...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Θα μου απαντήσετε μετά, κύριε Κατρούγκαλε. Ρητορικά είναι τα ερωτήματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Όχι, απλώς νομίζω ότι δεν ακούσατε αυτό που είπα, γιατί τοποθετήθηκα επ' αυτού.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Όχι, δεν ήμουν εδώ. Αλήθεια, δεν ήμουν εδώ. Όπως ακούσατε, σας είπα ότι μόλις γύρισα από το δικαστήριο.

Όμως, επειδή τα συζητήσαμε και στην επιτροπή, καλό θα είναι να τα ακούσει και ο ελληνικός λαός, για να καταλάβει επιτέλους τι γίνεται με αυτές τις περιπτώσεις.

Ο κ. Κοτζιάς, λοιπόν, αφού είχε κάνει όλη τη δουλειά, έτσι τουλάχιστον ισχυρίζεται ο ίδιος, κάνει εντύπωση και λέει συγκεκριμένα τα εξής: «Επί τριάντα δύο χρόνια...», κύριε Υπουργέ, «...οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ αγνοούσαν σκόπιμα τις προβλέψεις του Διεθνούς Δικαίου για το κλείσιμο των κόλπων, το λεγόμενο και "ξηρό έδαφος" και την αιγιαλίτιδα ζώνη. Όταν μετά από δύο χρόνια εργασίας ανακοίνωσε το ΣΥΡΙΖΑ ότι ήταν έτοιμα προς υπογραφή σχέδια προσδρικών διαταγμάτων στο γραφείο του Προέδρου της Δημοκρατίας, όλος...» -και προσέξετε τώρα το βασικό εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός κι αν ο κ. Κοτζιάς πέρασε από το Υπουργείο Εξωτερικών και δεν έκανε τίποτα, ήταν ένας άχρηστος Υπουργός και να του κολλήσουμε και τη ρετσινιά- «...ο συστημικός Τύπος...» -κάτι ανάλογο γίνεται και σήμερα, ο συστημικός Τύπος είναι ο ίδιος, αυτός ο Τύπος, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τα οποία πληρώνονται από την εκάστοτε κυβέρνηση για να λένε αυτά τα οποία θέλει η εκάστοτε κυβέρνηση τελικά, κάτι που λέει και ο κ. Κοτζιάς: «...και τα κανάλια με "μπροσάρα" τη Νέα Δημοκρατία μου επιτέθηκαν με ακατανόμαστους χαρακτηρισμούς. Αυτή η επίθεση...», κύριε Κατρούγκαλε, «...συνοδεύτηκε και ενισχύθηκε...» -αν ήταν εδώ ο κ. Τσίπρας, θα τα έλεγε στον κ. Τσίπρα- «...από ένα μεγάλο λοπρεπές "άδειασμα" μου από τμήμα της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Σήμερα έρχονται οι αρμόδιοι της Νέας Δημοκρατίας να θριαμβολογήσουν για κάτι που δεν γνώριζαν τι είναι μέχρι πριν λίγους μήνες όταν το απέρριπταν με μεγαλοστομίες». Αυτά λέει ο κ. Κοτζιάς.

Ο κ. Κοτζιάς μάς είπε, όμως, και κάτι άλλο, ότι με προσδρικά διατάγματα θα μπορούσαν να γίνουν αυτά. Κοιτάξε να δείτε

τώρα που κολλάει αυτό. Εκτός από το ό,τι λέει ο κ. Κοτζιάς, στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως αριθμός φύλλου 261 του 1973, το άρθρο 139 λέει:

«Άρθρο 139

Έκτασις χωρικών υδάτων.

Τα χωρικά ύδατα περιλαμβάνουν θαλασσινά ζώνη, της οποίας το πλάτος ορίζεται εις εξ ναυτικά μίλια, δυνάμενον να ορισθί και διαφόρως διά προσδρικών διαταγμάτων εκδιδόμενων προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου».

Κύριε Υπουργέ, είχαμε μια ανταλλαγή απόψεων με τον εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Κατρούγκαλο, ο οποίος επέμεινε ότι έπρεπε να έρθει νόμος όπως ορίζει το Σύνταγμα. Όμως ο κ. Κοτζιάς επιμένει ακόμα και σήμερα ότι διά προσδρικών διαταγμάτων θα μπορούσε να αλλάξει αυτό το πράγμα, διότι ούτως ή άλλως νόμος υπάρχει.

Αυτά θα τα καταθέσω στα Πρακτικά, απλά για να ξέρουμε τι λέμε. Το 2018, λοιπόν, ο κ. Κοτζιάς ανακοίνωσε την επέκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο και μάλιστα λέει μέσα -γιατί δεν θέλω να διαβάζω ακριβώς αυτά τα οποία ισχυρίζεται- ότι είχε προβλεφθεί και η επέκταση μεταξύ του βόρειου τμήματος της Κρήτης και της Πελοποννήσου, στα Κύθηρα και Αντικύθηρα, αφήνοντας τους δύο διαύλους ελεύθερης ναυσιπλοΐας, όπως προβλέπεται και επιτρέπεται, εν συνεχεία σε ολόκληρη την Κρήτη και εν συνεχεία θα πηγαίναμε προς τις ακτές της Ευβοίας -έτσι λέει ο κ. Κοτζιάς, ήταν έτοιμα, λέει, όλα αυτά- και προς τα πάνω, προς τη βόρειο Ελλάδα.

Άρα, λοιπόν, εσείς τι κάνατε; Την εποχή εκείνη βγαίνατε και φωνάζατε και αντιδρούσατε, όπως αντιδρούσατε βέβαια παραμυθιάζοντας τον ελληνικό λαό και για την κατάπνυση, όπως λέγατε, Συμφωνία των Πρεσπών, την προδοτική Συμφωνία των Πρεσπών, την οποία σήμερα όχι μόνο την τηρείτε, αλλά και την τιμάτε.

Έβγαίνατε, λοιπόν, ο κ. Κουμουτσάκος, ο οποίος ήταν και ο επικεφαλής της εξωτερικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας και έλεγε: «Η επιλεκτική επέκταση των χωρικών υδάτων της χώρας γίνεται πρόχειρα και αποσπασματικά επ' ευκαιρία της παράδοσης - παραλαβής του Υπουργείου Εξωτερικών». Επίσης ο κ. Κουμουτσάκος στο ίδιο κομμάτι συνέχιζε και χαρακτήριζε «εθνικά επιζήμια τη Συμφωνία των Πρεσπών και την εκχώρηση της «μακεδονικής» εθνότητας και γλώσσας στα Σκόπια».

Ο δε κ. Βενιζέλος, κύριοι του ΚΙΝΑΛ -που βέβαια σας βλέπουμε με το κιάλι εδώ μέσα και δεν ξέρω τι θα γίνει, αν υπάρχουν ως κόμμα τελικά ακόμα- προειδοποιούσε «για τους κινδύνους της μερικής επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης εκτός του Αιγαίου, κάνοντας λόγο για αποδοχή του θεμελιώδους τουρκικού επιχειρήματος περί «ειδικών συνθηκών»».

Τι συμβαίνει τώρα με όλα αυτά τα οποία έλεγε η Νέα Δημοκρατία εναντίον του κ. Κοτζιά και εναντίον της επέκτασης των χωρικών υδάτων από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια; Τελικά ήταν εγκληματικό λάθος; Διότι αν ήταν εγκληματικό λάθος θα πρέπει να μας πει και ο ΣΥΡΙΖΑ γιατί τώρα, αυτή τη στιγμή λέει ότι η Νέα Δημοκρατία όλα καλά τα κάνει όταν τότε η Νέα Δημοκρατία έλεγε εναντίον του «μην κάνετε τέτοια λάθη». Το ίδιο και το ΚΙΝΑΛ, που τώρα βεβαίως λέει ότι ναι, σωστά γίνεται.

Εμείς, η Ελληνική Λύση δεν θα το ψηφίζαμε αυτό το νομοσχέδιο, δεν θα το περνάγαμε, εάν δεν είχαμε δώσει όρκο ότι έστω και ένα τετραγωνικό χιλιόμετρο αν επεκταθεί η αιγιαλίτιδα ζώνη, δηλαδή η εθνική μας κυριαρχία, κύριε Υπουργέ, θα συμφωνούμε. Όμως το κάνουμε, πιστοί στο καθήκον μας, πιστοί στον όρκο που έχουμε δώσει εδώ μέσα και στον ελληνικό λαό, στην υπόσχεση ότι σε καθετί που έστω και ένα τετραγωνικό χιλιόμετρο, ένα τετραγωνικό μέτρο αυξάνει την εθνική μας κυριαρχία, εμείς θα λέμε πάντα «ναι». Όμως είναι λάθος σας -επαναλαμβάνουμε- αυτή η τμηματική επέκταση των χωρικών μας υδάτων.

Αυτό το οποίο λέμε τώρα είναι το εξής: Αφού υπογραφεί και περάσει αυτή η επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άμεσα πρέπει εκτός από την Κρήτη να προχωρήσουμε στην επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης -αυτό λέει η Ελληνική Λύση και αυτό είναι και το λογικό, αυτό είναι το αναφαίρετο δικαίωμα της ελληνικής πολιτείας, να επεκτείνουμε τα χωρικά μας ύδατα όπως προβλέπεται από το Δίκαιο της Θάλασσας.

σας το οποίο δεν έχει ψηφίσει, δεν έχει υπογράψει, δεν ενδιαφέρεται ουδόλως η Τουρκία, αλλά παρ' όλα αυτά έχει επεκτείνει στη Μαύρη Θάλασσα και τη Μεσόγειο τα δικά της χωρικά ύδατα από έξι σε δώδεκα ναυτικά μίλια, κύριε Υπουργέ-, σε όλη την επικράτεια.

Δεύτερον, άμεσα, εδώ και τώρα, χθες, να δούμε το τμήμα αυτό το οποίο λέει στο άρθρο 4. Προσέξτε, για τον αλιευτικό κώδικα, κύριε Υπουργέ. Έχω μπροστά μου το φύλλο 27, της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως του 1970. Προσέξτε τι έλεγε τότε το άρθρο 32, Αλιεία από πλοία ξένης εθνικότητας: «Στην αιγιαλίτιδα ζώνη του ελληνικού κράτους απαγορεύεται η αλιεία από πλοία ανήκοντα τόσο από πλευράς εθνικότητας όσο και πλοιοκτησίας κατά πλειοψηφία σε υπηκόους τρίτων χωρών. Στην αιγιαλίτιδα ζώνη του ελληνικού κράτους επιτρέπεται κατ' εξαίρεση ύστερα από άδεια που χορηγείται από τον Υπουργό Γεωργίας η αλιεία, αφού προηγουμένως στην αιγιαλίτιδα ζώνη των ως άνω χωρών», αυτών δηλαδή που υπογράφουμε τη συμφωνία, «με πλοία ελληνικής σημαίας και πλοιοκτησίας, κατ' εφαρμογή σχετικής διακρατικής συμφωνίας μπορεί να επιτρέπεται η αλιεία». Άρα επιτρέπεται σε εμάς ή αλιεία από πλοία ξένης εθνικότητας από έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια, άρα στα χωρικά μας ύδατα. Θα παρακαλούσα, λοιπόν, να μας πείτε γιατί αντίστοιχα ελληνικά πλοία δεν μπορούν να πάνε να ψαρέψουν –να το πω χοντρά- στην αιγιαλίτιδα ζώνη των δώδεκα μιλίων, από έξι στα δώδεκα, της Ιταλίας ή άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί η Ελλάδα να είναι αυτή μονάχα που να δίνει; Και ξέρετε, επειδή έχουν αρχίσει και ζητάνε όλοι, έχουν γίνει ζήτουλες όλοι και έχουν βρει τους εύκολους, κύριε Υπουργέ, πρέπει να δούμε για ποιο λόγο, όπως μου είπατε –και νομίζω ότι είναι ένα γεγονός- ζητούν ακόμα περισσότερες διευκολύνσεις οι Αμερικανοί για την αμυντική συμφωνία μεταξύ Αμερικής και Ελλάδας. Αυτό είναι ένα θέμα το οποίο θα το συζητήσουμε γιατί θα το βρούμε μπροστά μας τις επόμενες μέρες. Αλλά πρέπει να σταματήσουμε πια το πολύ δούναι. Πρέπει να μπορούμε, κύριε Χατζηβασιλείου και λίγο στο λαβείν, να δούμε τι παίρνουμε.

Σε λίγες μέρες ξεκινάει οι διερευνητικές επαφές, κύριε Υπουργέ. Η Ελληνική Λύση από την πρώτη μέρα, από την πρώτη στιγμή σάς είπε κατηγορηματικά «μην πηγαίνετε σε διερευνητικές επαφές χωρίς συγκεκριμένη ατζέντα». Εξήντα γύροι έχουν γίνει σχεδόν με τα ίδια πρόσωπα. Ο κ. Αποστολίδης, ο οποίος θα αναλάβει πάλι επικεφαλής, ήταν αυτός ο οποίος ήταν στην Κυβέρνηση του Παπανδρέου, εν συνεχεία ήταν διοικητής της ΕΥΠ, έχει λάβει μέρος σε πλείστους όσους από τους εξήντα διερευνητικούς γύρους. Και ρωτώ: λέει ψέματα ο Τσαβούσογλου, ο Υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας, ο οποίος ισχυρίζεται ότι έχει μπροστά του πέντε χιλιάδες Πρακτικά των προηγούμενων συνεδριάσεων, των προηγούμενων διερευνητικών επαφών και οι οποίες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μυλωνάκη, κλείστε. Έχετε και δευτερολογία.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Να ολοκληρώσω όμως το σκεπτικό αυτό και κλείνω.

Λέει ψέματα, λοιπόν, όταν λέει «μπροστά μου έχω πέντε χιλιάδες σελίδες Πρακτικά, όπου μέσα συζητούσαν οι εκπρόσωποι της Ελλάδας και της Τουρκίας για όλα τα θέματα, δηλαδή για θέματα αποστρατικοποίησης, για θέματα δέκα ναυτικών μιλίων εναέριου χώρου, για θέματα SAR έρευνας και διάσωσης»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ελάτε, κύριε Μυλωνάκη, μην κάνουμε κατάχρηση της ευγένειας και της φιλίας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Εντάξει, εντάξει. Θα έχω και δευτερολογία.

Η Ελληνική Λύση, λοιπόν, λέει στην Κυβέρνηση να μην ισχύσει το άρθρο 4 αυτού του νόμου, αν τυχόν δεν έχουν το δικαίωμα και οι δικοί μας ψαράδες, τα δικά μας ψαράδικα να ψαρεύουν στην αιγιαλίτιδα ζώνη, στα χωρικά ύδατα της Ιταλίας και άλλων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ελληνική Λύση, πάντως, σε κάθε περίπτωση στηρίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο αυτό για την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αντώνιος Μυλωνάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μέχρι να καθαριστεί το βήμα και παρ' ότι ο κ. Μυλωνάκης δήλωσε ότι δεν ήταν παρών όταν μιλάγε ο κ. Κατρούγκαλος, θα δώσουμε τον λόγο για ένα λεπτό στον κ. Κατρούγκαλο, για να κάνει τη διευκρίνιση που ήθελε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Λιγότερο από ένα λεπτό θα μου χρειαστεί, κύριε Πρόεδρε.

Σε όλα τα ερωτήματα που μου απηύθυνε ο αγαπητός συνάδελφος τοποθετήθηκα στην εισήγησή μου. Προφανώς είναι δικαιολογημένος λόγω της δικαστικής του υποχρέωσης που δεν άκουσε την τοποθέτησή μου.

Όμως, δεν είναι δικαιολογημένος για το ότι δεν έχει διαβάσει την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, η οποία –επαναλαμβάνω- στο σημείο 1.Δ επιβεβαιώνει ότι δεν μπορεί να γίνει με προεδρικό διάταγμα κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 43, παράγραφος 2, του Συντάγματος η επέκταση των χωρικών υδάτων, αλλά λόγω της ρητής ρύθμισης του άρθρου 27, παράγραφος 1, μόνο με τυπικό νόμο, όπως κάνουμε και τώρα.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Τον λόγο έχει εκ μέρους του ΜέΡΑ25 η συνάδελφος –που είναι συνάδελφος και στο Προεδρείο- κ. Σοφία Σακοράφα.

Ορίστε, κυρία Σακοράφα, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Από την πρώτη συνεδρίαση, κύριοι συνάδελφοι, στην επιτροπή είχαμε εκφράσει τη θέση μας γι' αυτό το νομοσχέδιο και είπαμε ότι είμαστε απρόθυμοι θετικοί. Η διαδικασία στην επιτροπή δεν άλλαξε κάτι, μόνο που επιβεβαίωσε την αρχική μας θέση.

Κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε, κανείς δεν έχει λόγο να αντιταχθεί στην αύξηση της κυριαρχίας μας, η οποία μάλιστα βασίζεται άμεσα στο Διεθνές Δίκαιο. Όμως, η πολιτική είναι ζήτημα και αρχών, αλλά είναι ζήτημα και στρατηγικής. Το κρίσιμο και θεμελιώδες κριτήριο για κάθε πολιτική κίνηση είναι η εξασφάλιση των ανθρώπων που ζουν σε αυτόν τον τόπο.

Είναι αυτονόητο ότι για μας δεν υπάρχει κανένα δίλημμα υπέρ ή κατά της αύξησης του εύρους της αιγιαλίτιδας ζώνης. Το ζητάω για εμάς –κι εδώ διαφέρουμε από εσάς- είναι το πώς θα ωφεληθεί ο τόπος από την επέκταση αυτή. Ο πατριωτισμός –το έχω ξαναπεί- ούτε παζαρεύεται ούτε εξαντλείται σε εμπορικές πλευρές της πολιτικής. Είναι αβάσιμη, αλλά είναι και παραπλανητική η προσπάθεια να συνδέονται η κυριαρχία και τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας με δήθεν προσδοκίες για ενίσχυση της οικονομικής κατάστασης της χώρας. Ενδεικτικά θα αναφέρω ότι περιμένουμε ακόμα απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα που έχουμε θέσει προς την Κυβέρνηση και τα υπεύθυνα στελέχη. Σε ένα λίτρο πετρελαίου που φθάνει στα διυλιστήρια από τον Πρίνο, πόση ποσότητα αντιστοιχεί στο τελικό οικονομικό όφελος του ελληνικού δημοσίου;

Η απάντηση παραμένει μετέωρη, όπως μετέωρες θα είναι και οι προσδοκίες όσων αποβλέπουν στις εξορύξεις για τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης του λαού, γιατί αυτό που θα συμβεί θα είναι ακριβώς το αντίθετο. Η χώρα θα υποστεί το περιβαλλοντικό και κάθε άλλο κόστος, χωρίς να έχει το αντίστοιχο όφελος.

Όπως, λοιπόν και στο θέμα των ΑΟΖ και των εξορύξεων, η πολιτική δεν εξαντλείται στο πρώτο βήμα. Το ζήτημα δεν τελειώνει με τον ορισμό της θαλάσσιας ζώνης. Το ζήτημα είναι το τι κάνεις μετά και πώς διαμορφώνεις τις προοπτικές σου.

Εμείς θέλουμε να αντισταθούμε στην ενίσχυση των ντόπιων και των ξένων ολιγαρχών. Γι' αυτούς, η Ελλάδα είναι ένα οικόπεδο για πλήρη εκμετάλλευση και η πραγματικότητα δεν προδιαγράφει κανένα όφελος, αλλά μόνο κόστος για τον λαό και για τις επερχόμενες γενιές.

Επειδή, λοιπόν, η πολιτική είναι αρχές και είναι και στρατηγική,

προσπαθούμε και εμείς να κατανοήσουμε ποια είναι η ουσία της πολιτικής σας για την αύξηση του εύρους της αιγιαλίτιδας ζώνης στο Ιόνιο και μόνο μέχρι το Ταίναρο. Αναρωτιόμαστε αν υπάρχει ενδεχόμενο να χρησιμοποιείται αυτή η αύξηση σαν προκαταβολικό αντίβαρο εν όψει υποχωρήσεων στις επερχόμενες συνομιλίες με την Τουρκία.

Έχουμε στο σημείο αυτό έναν ακόμα προβληματισμό. Όπως συχνά επαναλαμβάνει και ο κύριος Πρωθυπουργός, για πρώτη φορά προσερχόμαστε σε συνομιλίες για θαλάσσιες ζώνες με την Τουρκία. Αν στον όρο «θαλάσσιες ζώνες» περιλαμβάνετε και τα χωρικά ύδατα, τότε θα είναι η πρώτη φορά που θα διαπραγματευτούμε γι' αυτά με την Τουρκία.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο καθορίζεται διαφορετικό εύρος των χωρικών μας υδάτων στην επικράτεια της χώρας. Όμως, τίποτα δεν προδιαγράφει ότι στο μέλλον κάποια στιγμή θα αυξηθούν και στην υπόλοιπη επικράτεια τα χωρικά ύδατα στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Φοβάμαι ότι με αυτό το νομοσχέδιο θεσμοθετούμε τη μεταβλητότητα στο εύρος των χωρικών υδάτων όχι προσωρινά, αλλά μόνιμα.

Πέρα απ' αυτό, υπάρχουν κι άλλοι λόγοι για τους οποίους η θετική μας αντιμετώπιση για την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης δεν είναι και τόσο πρόθυμη, όσο τουλάχιστον θα θέλαμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Πρώτα απ' όλα, η Κυβέρνηση έρχεται να ορίσει την αιγιαλίτιδα ζώνη στα δώδεκα ναυτικά μίλια από τα υφιστάμενα έξι μόνο στην περιοχή του Ιονίου και μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο και όχι σε όλη την επικράτεια της χώρας.

Θα μου επιτρέψετε εδώ μία παρένθεση. Έχω προσωπικούς φίλους από τη Μάνη. Ένας από αυτούς μου έχει θέσει παραστατικά το ερώτημα: «Μπορεί κάποιος να μας δώσει μία λογική εξήγηση γιατί η αποσκερή Μάνη, δηλαδή οι δυτικές ακτές, θα έχουν δώδεκα μίλια, ενώ η προσηλιακή μόνο έξι; Γιατί το Λιμένι, ο Μέζαπος και ο Γερολιμένας θα έχουν χωρικά ύδατα δώδεκα ναυτικών μιλίων, ενώ το Πόρτο Κάγιο, η Κοκκάλα και ο Κότρωνας μόνο έξι;».

Σε κάθε περίπτωση, ο περιορισμός αυτός αναδεικνύει την πολιτική αδυναμία της Κυβέρνησης, αφού η επέκταση αφορά μόνο στη δυτική πλευρά της χώρας. Δεν περιλαμβάνει την Κρήτη, δεν περιλαμβάνει καν τα Κύθηρα και τα Αντικύθηρα. Δεν περιλαμβάνει καν τα νησιά μας, πλην αυτών του Ιονίου. Δεν περιλαμβάνει καν τη χερσαία ακτογραμμή μας από το Ταίναρο και πέρα.

Αυτό φαίνεται ως αδυναμία που, μάλιστα, ομολογείται έμπρακτα. Εάν υπάρχει κάποια άλλη αιτιολόγηση, παρακαλώ, έχουμε πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να την ακούσουμε.

Όσο, όμως, δεν υπάρχει καμμία ουσιαστική κυβερνητική απάντηση σ' αυτά, εμείς θα επιστημαίνουμε τη διαμορφωμένη αδυναμία στην εθνική μας πολιτική και το διαρκές έλλειμμα στην εθνική μας στρατηγική.

Η αδυναμία αυτή αντικατοπτρίζει και την αποτυχία της πολιτικής συμμαχιών της χώρας μας. Δεν έχει καμμία πραγματική σημασία η ιδιότυπη έπαρση με την οποία προβάλλουμε την προθυμία και την απaráβατη προβλεψιμότητα της υποταγής μας προς τους δήθεν συμμάχους μας και δεν έχει κανένα αποτέλεσμα θετικό για τη χώρα. Κανείς από τους περίφημους συμμάχους μας δεν έχει τη διάθεση και τη δυνατότητα να μας στηρίξει ούτε καν σε θεμελιώδη ζητήματα κυριαρχίας. Αυτό ισχύει για όλους τους παραδοσιακά ονομαζόμενους «συμμάχους», όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Γερμανία, η Γαλλία, όσο και για τους νεότερους όπως είναι το Ισραήλ. Ας μη μιλήσουμε καθόλου για το ΝΑΤΟ ούτε για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της οποίας μέλος η Τουρκία δεν είναι καν ακόμη.

Η αδυναμία μας αυτή, όμως, δεν μπορεί να αποδοθεί ούτε σε δήθεν υστέρησης μας στους εξοπλισμούς. Ξέρετε πολύ καλά ότι από τη Μεταπολίτευση και μετά, είμαστε πολύ καλοί πελάτες όλων των εμπόρων όπλων και των βιομηχανιών των χωρών που προανέφερα. Ο δε ελληνικός λαός έχει πληρώσει πολύ βαριά αυτές τις διαδικασίες και καλείται να το κάνει και πάλι σήμερα.

Σε κάθε περίπτωση, ο γεωγραφικός περιορισμός της επέκτασης στο Ιόνιο και μέχρι το Ταίναρο αποτελεί μία ακόμη παραχώρηση προς όφελος της Τουρκίας. Μία πρόγευση έχουμε και με

τις συμφωνίες με Ιταλία και Αίγυπτο. Εκεί αποδεχθήκαμε και περιορισμένη επήρεια των νησιών, αλλά και ελλειμματικό προσδιορισμό της ΑΟΖ με την Αίγυπτο, μόνο δυτικά της Κρήτης και μόνο μέχρι τη μέση της Ρόδου. Ήταν κι αυτές παραχωρήσεις που εμπεριείχαν την παραδοχή ύπαρξης ιδιαίτερων συνθηκών όχι μόνο στο Αιγαίο, αλλά ακόμα και στην Κρήτη, αφού μέρος της υφαλοκρηπίδας της κατελάμβανε το παράνομο σύμφωνο της Τουρκίας με την κυβέρνηση Σάρατζ της Λιβύης.

Προχωρώντας στους προβληματισμούς μας θέλω να σταθώ στο άρθρο 4. Εδώ κατοχυρώνετε νομοθετικά μία αδιάκριτη παραχώρηση στην άσκηση της εθνικής μας κυριαρχίας και, μάλιστα, όχι μόνο χωρίς να υπάρχει καμμία τέτοια υποχρέωσή μας, αλλά εκ των προτέρων και μονομερώς, παρακάμπτοντας την αρχή της αμοιβαιότητας, που είναι βασική αρχή των διεθνών σχέσεων.

Η παραχώρηση, μάλιστα, αυτή μπορεί να έχει ακόμη και αόριστη διάρκεια. Ένας Υπουργός θα αποφασίζει για τη διάρκεια που θα αφορά στα σκάφη που έχουν σημαία κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή είναι νηολογημένα σε κάποιο από αυτά. Τόση γενναιοδωρία προς τους ξένους αλιείς, την οποία δεν επιτάσσει κανένας κανόνας ενωσιακού δικαίου ή Διεθνούς Δικαίου είναι ανεπίτρεπτη και παραμένει ανεξήγητη.

Θέλω να επισημάνω, κύριε Πρόεδρε, ότι, όπως αναφέραμε και στην επιτροπή, θα έπρεπε να ακούσουμε στο Κοινοβούλιο και τις απόψεις των Ελλήνων αλιέων, που οπωσδήποτε πλήττονται από αυτή τη ρύθμιση.

Στη σημερινή συγκυρία, με επικείμενες τις διαπραγματεύσεις με την Τουρκία, η κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου από την Κυβέρνηση εκπέμπει λάθος μηνύματα προς κάθε τρίτο και ιδίως προς κάθε κακοπροαίρετο. Και δυστυχώς, αυτό δεν γίνεται κατά λάθος.

Μια παρένθεση για την επικαιρότητα: Υπάρχει και η χρονική σύμπτωση των επισκέψεων του Αλβανού Πρωθυπουργού σε Άγκυρα και Αθήνα. Υπάρχουν δημοσιεύματα στον αλβανικό Τύπο που μας προετοιμάζουν για παρελκυστική τακτική εκ μέρους των Τιράνων στις μεταξύ μας διαπραγματεύσεις. Και όλα αυτά σε ένα διαμορφωμένο πλαίσιο ιδιόζουσας σύμπραξης μεταξύ Αλβανίας και Τουρκίας.

Ο ελληνικός λαός, λοιπόν, θα πρέπει να γνωρίζει πού έχουν φτάσει οι διαπραγματεύσεις μας με αυτή τη χώρα.

Σας ρωτώ, κύριε Υπουργέ, το εξής: Υπάρχει ήδη επεξεργασία συνυποσχετικού για προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο ή όχι; Εν τέλει, η χώρα μας συνεχίζει να στηρίζει τα συμφωνημένα του 2009 ή μήπως η αλλαγή στάσης της Αλβανίας έχει συμπαράσσει και τις δικές μας τότε θέσεις; Αναφέρομαι στις θέσεις της τότε κυβέρνησης Καραμανλή, με Υπουργό Εξωτερικών την κ. Μπακογιάννη. Εγκαταλείπει η Κυβέρνηση Κυριάκου Μητσοτάκη τις θέσεις αυτές; Υπάρχει, εν τέλει, κάποια αλλαγή στη σημερινή μας στάση σε σχέση με αυτά που είχε συμφωνήσει η τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην προοιμική κοινή προσφυγής με την Αλβανία στο Διεθνές Δικαστήριο;

Υπάρχει ένα βασικό ερώτημα: Θα γίνει αυτή στη βάση της συμφωνίας του 2009 και αν όχι, από πού ξεκινούμε σήμερα; Πάλι από το σημείο μηδέν;

Θα πρέπει, λοιπόν, να θυμίσω ότι η τότε Υπουργός Εξωτερικών κ. Ντόρα Μπακογιάννη είχε επανειλημμένα τονίσει πως πρέπει να παραμείνει σε ισχύ η συμφωνία για την ΑΟΖ που είχε υπογραφεί με την Αλβανία επί Κώστα Καραμανλή.

Θα αναφέρω ενδεικτικά και την τοποθέτησή της στη Διαρκή Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων στις δώδεκα-9-2019. Θυμόμαστε όλοι την κριτική που είχε ασκηθεί τότε, ότι κακώς, δηλαδή, το 2009 η ελληνική πλευρά δεν προχώρησε άμεσα στην ψήφιση και στην υπογραφή της τότε συμφωνίας, ότι η καθυστέρηση άφησε περιθώρια στην άλλη πλευρά να εκμεταλλευτεί την κρίση του Συνταγματικού της Δικαστηρίου και να ανατρέψει τα δεδομένα.

Η συγκεκριμένη συμφωνία καθόριζε τις θαλάσσιες ζώνες των δύο χωρών, με βάση την αρχή της μέσης γραμμής. Όπως, όμως, είναι γνωστό, ακυρώθηκε από το Συνταγματικό Δικαστήριο της Αλβανίας, δηλαδή από την εσωτερική έννομη τάξη της μιας από τις συμβαλλόμενες χώρες. Και όμως, κατά την άποψη έγκυρων διε-

θνολόγων, η υπογραφή της συμφωνίας από τον Αλβανό Υπουργό Εξωτερικών είναι δεσμευτική και παράγει πλήρη έννομα αποτελέσματα.

Συνεπώς, η προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο μπορεί και τώρα να γίνει στη βάση των συντεταγμένων που συμφωνήθηκαν τότε και με το ερώτημα εάν ήταν νόμιμη η υπαναχώρηση της αλβανικής πλευράς.

Υπάρχει ένα άλλο, η απόφαση του 2002 -σας το είπα και στην επιτροπή- για την υπόθεση Νιγηρίας-Καμερούν, που δεν έκανε αποδεκτή την υπαναχώρηση της Νιγηρίας.

Στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού διαλόγου, θέλω να επιστήμω επίσης κάτι προς τους συναδέλφους της Συμπολίτευσης: Το ομοιόμορφο επαναλαμβανόμενο ρητορικό σχήμα, ότι δήθεν η Ελλάδα μεγάλωσε δεν είναι πραγματικό, κύριοι συνάδελφοι και επειδή δεν είναι πραγματικό, παραμένει και ακατανόητο. Σε καιρούς ειρήνης, αυτή η επιχειρηματολογία είναι προβληματική. Η χώρα μας απλώς ασκεί τώρα τα δικαιώματα που απορρέουν από τη Διεθνή Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, με τριάντα οκτώ χρόνια καθυστέρησης και τουλάχιστον με εικοσιπέντε από τότε που κυρώθηκε από τη Βουλή των Ελλήνων. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο.

Καλό θα ήταν, λοιπόν, να αποφεύγεται αυτή η ρητορεία, κατ' αρχάς, διότι δίνει λάθος μηνύματα, αλλά κυρίως γιατί η λογική σας μας οδηγεί σε αναγκαστικές συγκρίσεις. Με αυτές θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι σε αυτά τα χρόνια η Τουρκία έχει πραγματικά αυξήσει την επιρροή της με στρατιωτικές βάσεις σε επτά χώρες και ναυτικές βάσεις σε τρεις. Μια από αυτές, μάλιστα, είναι στη γειτονική μας Αλβανία.

Επιπλέον, έχει καταλάβει εδάφη τριών γειτονικών της κρατών, της Κύπρου, της Συρίας και του Ιράν. Πρόσφατα δε, επεκτείνει και την επιρροή της στο Ναγκόρνο Καραμπάχ και μάλιστα, με τις ευλογίες της Ρωσίας. Ήδη παρουσιάζεται ως αυτόκλητος υποστηρικτής των νατοϊκών συμφερόντων στην περιοχή του Καυκάσου και επίσης, δεν διστάζει να θέτει σε κίνδυνο τη διεθνή ειρήνη με το παράνομο τουρκοκλιβικό σύμφωνο και τις δραστηριότητες των ωκεανογραφικών της πλοίων, που χρησιμοποιούνται για την εισαγωγή κυριαρχικών διεκδικήσεων.

Μην προσπαθείτε, λοιπόν, να εμφανίσετε τα σημερινά γεγονότα σαν έναν μεγάλο θρίαμβο για να ικανοποιήσετε το εσωτερικό ακροατήριο. Εάν, μάλιστα, στοχεύετε σε όσους βρίσκονται στα δεξιά της πολιτικής γραμμής του κυρίου Πρωθυπουργού, θα πρέπει να συνεκτιμήσετε και το πρόσφατο παρελθόν. Αυτοί μάλλον δεν θα παραβλέψουν ούτε θα ξεχάσουν τις κυβερνητικές αναδιπλώσεις σε μια σειρά από ζητήματα που αποτελούσαν την αιχμή της προεκλογικής σας εκφώνησης.

Ανάλογα ερωτήματα και προβληματισμοί υπάρχουν και για την επικείμενη διαπραγμάτευση με την Τουρκία. Αφού έχουν κλείσει οι κόλποι και έχουν χαραχτεί γραμμές βάσης στη δυτική Ελλάδα, γιατί δεν γίνεται το αντίστοιχο και στην υπόλοιπη επικράτεια, όπως ενδεικτικά στην Κρήτη; Εδώ, όπως και στις συμφωνίες με την Αίγυπτο και την Ιταλία, η χώρα μας δείχνει ότι ζευεί το κάρο μπροστά από το άλογο, ας μου επιτραπεί η έκφραση, όπως λέει και ο λαός μας. Πρώτα κλείνονται οι κόλποι και χαράσσονται οι γραμμές βάσης και με βάση αυτά, ορίζεται το εύρος της αιγιαλίδας ζώνης και στη συνέχεια, διαπραγματεύεται κάποιος με το παρακείμενο κράτος για τα όρια των γειτονικών θαλάσσιων ζωνών.

Το ερώτημα γιατί δεν το πράττουμε έχει ιδιαίτερη σημασία, ειδικά εν όψει των συνομιλιών που θα ξεκινήσουν στην Κωνσταντινούπολη, σε μια ιδιαίτερα επιβαρυνμένη ημερομηνία για την ιστορική μας μνήμη.

Κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, στην πορεία για μια διαπραγμάτευση δεν πρέπει να βασιζόμαστε σε ρητορικά σχήματα που γεννούν αβάσιμες προσδοκίες. Αυτό από μόνο του δείχνει ότι ακρούμαστε σε επιφανειακές και εντελώς βραχυπρόθεσμες στοχεύσεις. Θα πρέπει να λειτουργήσουμε με βάση τα αντικειμενικά δεδομένα, με βάση το Διεθνές Δίκαιο, τη διαμορφωμένη νομολογία και το ιστορικό υπόβαθρο. Είναι αναγκαίες, ουσιαστικές, προπαρασκευαστικές ενέργειες, αλλιώς δεν μπορούμε να μιλάμε για υπεύθυνη εθνική πολιτική.

Συνοψίζω για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και κλείνω με αυτό:

Έχουμε μια απόλυτα αιτιολογημένη και δικαιολογημένη απρόθυμα θετική στάση. Δεν υπάρχει για μας δίλημμα υπέρ ή κατά της αύξησης του εύρους της αιγιαλίδας ζώνης. Το ζητούμενο για μας -και εδώ διαφέρουμε από σας- είναι το πώς θα ωφεληθεί ο τόπος από τον τρόπο που ασκούμε σήμερα τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και αυτός είναι ο πραγματικός πατριωτισμός.

Κλείνοντας, υπενθυμίζω ότι η κυριαρχία στη χώρα μας δεν μεγαλώνει με μεγαλόστομες ρητορικές διατυπώσεις, αλλά με την καθημερινή πράξη που οφείλει να προστατεύει πραγματικά τα δικαιώματα και το συμφέρον του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Εισερχόμεθα τώρα στον κατάλογο των ομιλητών, με πρώτη ομιλήτρια την κ. Θεοδώρα Τζάκη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλούμαστε σήμερα να αποφανθούμε για ένα νομοσχέδιο που επί της ουσίας σχεδίασε η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα και φέρνει προς ψήφιση η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Θέλω προκαταβολικά να σημειώσω ότι εμείς, στον ΣΥΡΙΖΑ, θα υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό, τουλάχιστον επί της αρχής.

Παρ' ότι, όμως, ο δρόμος προς το Κοινοβούλιο της σημαντικής αυτής ομολογουμένως νομοθετικής πρωτοβουλίας ήταν στρωμένος με κόκκινο χαλί, ήταν, δηλαδή, ένας εύκολος πολιτικός δρόμος, η Κυβέρνηση αυτή κατόρθωσε με την τσαπατσουλιά, την ανικανότητα και τις φοβίες της να το μετατρέψει το τέλος σε μια «πύρρεια νίκη». Έτσι, μετέτρεψε μια πολύ καλή και εύκολη απόφαση για την Ελλάδα σε μια μεσοβέζικη απόφαση, όπου δίνουμε πολλά για να πάρουμε πίσω λίγα από αυτά που δικαιούμαστε σε ό,τι αφορά στα αλιευτικά δικαιώματα των Ελλήνων ψαράδων.

Θα εξηγήσω τι εννοώ. Το καλοκαίρι του 2020 έγινε η περιβόητη αυτή κοινή δήλωση Ελλάδας - Ιταλίας για τους πόρους της Μεσογείου, η οποία προωθήθηκε προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το περιεχόμενο αυτής της κοινής δήλωσης δεν μας έχει γίνει γνωστό, πέραν από τις δηλώσεις των αρμόδιων Υπουργών. Χρειάζεται να δούμε με προσοχή ποιες είναι οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται μέσα από αυτή την κοινή δήλωση και μπορούν να σχετιστούν με το συζητούμενο σήμερα άρθρο 4 και ποιες είναι οι συνέπειες από την ανάλογη επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Κρητικό και το Αιγαίο πέλαγος. Η εξαίρεση του άρθρου 59 περί αμοιβαιότητας, επίσης, μας προβληματίζει πολύ σχετικά με τις δεσμεύσεις που έχουν συμφωνηθεί. Συνεπώς, θα πρέπει να δοθούν διευκρινίσεις σχετικά με την αλιεία από τα έξι ως τα δώδεκα ναυτικά μίλια, στον παρόντα υπό ψήφιση νόμο, και να μελετήσουμε προσεκτικά τις πιθανές δεσμεύσεις και τη δημιουργία δεδομένων.

Το βασικό πολιτικό επιχείρημα ότι όλα αυτά γίνονται για να δημιουργήσουν ένα κακό προηγούμενο με την Τουρκία θα ίσχυε, αν και εφόσον κατοχυρώναμε τα θαλάσσια σύνορά μας ως τον νότο με την Ιταλία, όπως δικαιούμαστε, και συγχρόνως επεκτείνουμε την αιγιαλίδα ζώνη στα δώδεκα ναυτικά μίλια νοτίως και ανατολικά της Κρήτης. Γι' αυτό και στη συζήτηση του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή χαρακτηρίσα αυτό το νομοσχέδιο ως ένα νομοσχέδιο «για γονδολιέρηδες του γλυκού νερού». Άλλωστε ο κ. Μητσotάκης μάς έχει συνηθίσει να είναι ακριβός στα πύτουρα και φθηνός στο αλεύρι, όλο δυναμισμό και καταστολή στο εσωτερικό, κι όταν πρόκειται για τα εθνικά μας θέματα, κατά την προσφιλή έκφραση της αδερφής του, της κ. Μπακογιάννη, «κότα τριλειρη». Και πώς να μην είναι άλλωστε, αφού τα καλοταϊσμένα από αυτόν μέσα ενημέρωσης διυλίζουν τον κώνωπα και καταπίνουν αμάσητο το «ORUC REIS»;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτοί οι άνθρωποι της Κυβέρνησης σήμερα είναι οι ίδιοι, που όταν βρίσκονταν στην αντιπολίτευση, με αρχηγό τους τον Κυριάκο Μητσotάκη, ζώθηκαν τα άρματα της επανάστασης για να προστατεύσουν δήθεν τη Μακεδονία μας, στήνοντας πολιτικές κρεμάλες. Μόλις προχθές, όμως, ο «επαναστάτης» Πρωθυπουργός, σαν καλός μαθητής, με τη γραβιτούλα του, με τη μασκόλα του, υποδέχτηκε εγκαρδώς τον Υπουργό Εξωτερικών της Βόρειας Μακεδονίας κ. Οσμάνι

στο Μέγαρο Μαξίμου, ζητώντας από αυτόν να εφαρμόσει την προδοτική, κατά τα άλλα, Συμφωνία των Πρεσπών. Με τον ίδιο ακριβώς τρόπο έχει «κάνει γαργάρα» την αποθέωση της μεσαιας τάξης, την αποθέωση της ανάπτυξης με τις μπουλντόζες, τους «εμίρηδες και τους κακομοιρηδες», που δεν θα προλάβαιναν να μεταφέρουν τις βαλίτσες με τα λεφτά από το αεροδρόμιο για να τα επενδύσουν στην ελληνική οικονομία.

Σήμερα, όμως, δεκαοκτώ μήνες μετά, το μόνο που έχει πραγματικά αποθεώσει ο κ. Μητσοτάκης -κι είναι ο πραγματικός λόγος για τον οποίο βρίσκεται στην εξουσία- είναι το άδειασμα των ταμείων, το φαγοπότη με τις απευθείας αναθέσεις και η δημιουργία μιας νέας τάξης φανατικών συνδαιτημόνων στο φαγοπότη, που απαρτίζεται από επιχειρηματίες και μέσα ενημέρωσης, οι οποίοι θα τον προστατέψουν όταν με το καλό -ελπίζω πολύ σύντομα- φύγει από τη διακυβέρνηση της χώρας, έτσι ώστε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να ασχολούνται την επόμενη ημέρα με ανάξια λόγου ζητήματα και να καταπίνουν αμάσητη την επομένη «NOVARTIS».

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, την ίδια στιγμή, ενώ η Ελλάδα διαθέτει τεράστιες διπλωματικές δυνατότητες με την Αλβανία, δεν αξιοποιήσατε καμμία από αυτές τις δυνατότητες. Αντιθέτως, είχατε, και συνεχίζετε να έχετε, μια χαλαρή, αδιάφορη προσέγγιση στα εθνικά μας ζητήματα με την Αλβανία. Δηλαδή, δεν είστε μόνο «γονδολιέρηδες του γλυκού νερού» με τις μεγάλες χώρες, αλλά αυτό σας έχει γίνει συνήθεια και χρησιμοποιείτε την ίδια προσέγγιση και με τις μικρές.

Αλήθεια, κύριε Δένδια, δεν μας είπατε ακόμα τι συζήτησε ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης με τον κ. Ράμα, στην προχθεσινή του συνάντηση στο σπίτι του, που συνέπεσε με την ανακοίνωση της επανέναρξης των διερρευνητικών συνομιλιών με την Τουρκία. Γιατί απ' ό,τι φαίνεται οι ρόλοι με την Αλβανία έχουν αντιστραφεί, εξαιτίας της αδυναμίας σας να χειριστείτε με επάρκεια τον ευρύτερο διπλωματικό χώρο των Βαλκανίων. Αντί η Ελλάδα να προβάλει, με τη σωστή πάντα έννοια, τη δύναμή της στα Βαλκάνια, καθώς είναι μια χώρα μέλος του ΝΑΤΟ, μια χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχει σημαντικούς οικονομικούς δεσμούς με όλες τις χώρες των Βαλκανίων, αντί λοιπόν να συμβεί αυτό, η αδυναμία σας στη χάραξη αποτελεσματικής, συνεκτικής εξωτερικής πολιτικής έχει δημιουργήσει ήδη ένα κενό, το οποίο έρχεται να το καλύψει και να επωφεληθεί από αυτό η Τουρκία.

Η εξωτερική πολιτική, κύριε Δένδια, -κι αυτό το λέω για το σύνολο της Κυβέρνησής σας- δεν γίνεται με την απροϋπόθετη κατασπατάληση δισεκατομμυρίων, στη συγκέντρωση των οποίων έχει συνεισφέρει με αίμα ο Έλληνας φορολογούμενος, για την αγορά την τελευταία στιγμή πανάκριβων οπλικών συστημάτων. Στην εξωτερική πολιτική, κύριε Δένδια, θα έπρεπε να γνωρίζετε ότι οι επωφελείς συμμαχίες φτιάχνονται, συνάπτονται στη βάση της ικανοποίησης των αμοιβαίων εθνικών συμφερόντων, και όχι με αγορές οι οποίες αφότου συμβούν παύουν να παράγουν οποιοδήποτε πολιτικό ή διπλωματικό όφελος.

Η Κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα πέτυχε να επιλύσει μεγάλα εθνικά ζητήματα, προς όφελος του ελληνικού λαού, χωρίς να κατασπατάλη τα δισεκατομμύρια του ελληνικού λαού και χωρίς το «ORUC REIS» να σουλατσάρεται επί μήνες στη δυνητική Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη της χώρας μας.

Τώρα ξεκινάτε τις διερρευνητικές επαφές με την Τουρκία, με μια ατζέντα που δεν είναι σε κανέναν γνωστή, και από την επίσκεψή του κ. Μάας στην Τουρκία η Ελλάδα φαίνεται ότι δεν είναι στο τραπέζι, αλλά στο μενού. Ελπίζω να μην διαπράξετε κάποιο εθνικό ιστορικό λάθος, διότι τότε δεν θα σας σώσει τίποτα πολιτικά, ούτε καν τα δεκάδες εκατομμύρια που δίνετε στα μέσα ενημέρωσης για να ωραιοποιούν την πολιτική σας ασχήμια. Και ουδόλως, βέβαια, με ενδιαφέρει για την Κυβέρνησή σας, αυτό, όμως, που πραγματικά με ενδιαφέρει είναι να αποφύγουμε ένα νέο εθνικό ιστορικό λάθος, για να μας μείνουν στο τέλος τα rafale, αλλά να χάσουμε την ΑΟΖ.

Ελπίζω, κύριε Δένδια, ότι εσείς και η Κυβέρνησή σας θα είστε πολύ προσεκτικοί με την Τουρκία, διότι, όπως πάντα, αυτή δεν έχει να χάσει τίποτα και τα θέλει όλα. Και επιτέλους αυτός ο λαός δεν μπορεί να δέχεται διαρκώς ταπεινώσεις από εσάς για τον τρόπο με τον οποίο χειρίζεστε τα εθνικά μας θέματα, έχοντας

διαρκώς σκυμμένο το κεφάλι. Παριστάνετε τους «μάγκες» στα Εξάρχεια και τους «λαπάδες» στις συνόδους κορυφής

Με αυτό, κύριε Δένδια, κλείνω, σημειώνοντας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υπερψηφίζει επί της αρχής και χαιρετίζει την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο, παρέα με τους Ιταλούς ψαράδες, κάτι το οποίο είναι ένα ζήτημα, που πρέπει επιτέλους, κύριε Υπουργέ, να μας το διευκρινίσετε. Ευελπιστούμε δε, από εδώ και στο εξής, να εντείνετε τις προσπάθειες για τη δημιουργία ενός ασφαλούς περιβάλλοντος για τη χώρα μας. Η δημιουργία ενός ασφαλούς περιβάλλοντος προϋποθέτει και την κινητοποίηση των ευρωπαϊκών δυνάμεων, αλλά πρώτα απ' όλα προϋποθέτει την επίδειξη πραγματικής πολιτικής βούλησης και την προάσπιση των εθνικών μας δικαιωμάτων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Τζάκρη, και για την τήρηση του χρόνου.

Παρακαλείται τώρα να έρθει στο Βήμα από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, θα ήθελα να αναφερθώ εν τάχει σε κάποια σημεία που ανέφερε ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κατρούγκαλος. Γνωρίζω τη νομική του εγκράτεια, αλλά πιστεύω ότι έκανε μια άσκηση αντιπολιτευτικής πολιτικής με κάποια σημεία τα οποία ανέφερε, κατακρίνοντας στην Κυβέρνηση Μητσοτάκη. Πιστεύω ότι αυτή η κριτική είναι βιαστική και πρόωρη, γιατί κατηγορήθηκε προσωπικά ο Πρωθυπουργός όσον αφορά στο θέμα των κυρώσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς την Άγκυρα. Η διαφανόμενη επιφυλακτικότητα των ευρωπαϊκών κρατών απέναντι στην επιβολή αυστηρών κυρώσεων δεν είναι ούτε πρωτοφανής ούτε ανυπέρβλητη. Κι άλλες φορές στο παρελθόν οι Ευρωπαίοι έχουν καθυστερήσει πολύ να συμφωνήσουν ή να συμμετάσχουν σε διεθνή καθεστώτα κυρώσεων εις βάρος τρίτων χωρών με παρεμβατική συμπεριφορά, για να αλλάξουν τελικά μετά από κάποιον καιρό άποψη, όταν πλέον υπήρχαν σαφείς ενδείξεις ότι δεν υπάρχει καμμία πιθανότητα διπλωματικής ή άλλου τρόπου εξόδου.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτού που λέω είναι η αρχική αντίδραση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αμερικανικές κυρώσεις κατά του Ιράν, το 1996, όταν κατέστη διεθνώς εμφανές ότι αυτό επεδίωκε, είτε αυτόνομα είτε σε συνεργασία με διεθνή δίκτυα παράνομης εμπορίας πυρηνικής τεχνολογίας, όπως αυτό του Πακιστανού Άμπντουλ Καντίρ Χαν, για ακόμη μια φορά να αποκτήσει τεχνολογίες που σχετίζονταν με την απόκτηση πυρηνικού οπλοστασίου.

Θυμούνται, άραγε, όσοι ψέγουν σήμερα τις διπλωματικές προσπάθειες της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών, αλλά και του Πρωθυπουργού ποια ήταν η τότε αντίδραση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αμερικανικές κυρώσεις; Η Ευρωπαϊκή Ένωση είχε τότε ανακινώσει την πρόθεσή της να προσφύγει κατά των Ηνωμένων Πολιτειών στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, ενώ παράλληλα έθεσε σε ισχύ τον κανονισμό 2271/1996, ο οποίος πρακτικά απαγόρευε στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συμμορφώνονται με οποιοδήποτε μη ενωσιακό διεθνές καθεστώς κυρώσεων. Η αντίδραση αυτή ανάγκασε την κυβέρνηση Κλίντον να διαπραγματευθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση, διαδικασία που οδήγησε στη ντε φάκτο κατάργηση του νομικού πλαισίου κυρώσεων που είχε επιβάλει στο Ιράν η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μακροβιότερος Πρόεδρος της επιτροπής εξωτερικών της αμερικανικής Γερουσίας και γνωστός υποστηρικτής των διεθνών θεσμών και της διεθνούς συνεργασίας, ο γερουσιαστής Γουίλιαμ Φουλμπράιτ, είχε πει σχετικά με το Διεθνές Δίκαιο: «Στον βαθμό που ακολουθείται το Διεθνές Δίκαιο μάς προσφέρει σταθερότητα και τάξη, ενώ αποτελεί μέσο για την πρόβλεψη της συμπεριφοράς αυτών με τους οποίους έχουμε αμοιβαίες νομικές δεσμεύσεις».

Συμμεριζόμενη αυτή τη θεμελιώδη διαπίστωση για τη χρησιμότητα της τη λειτουργία του Διεθνούς Δικαίου, η Κυβέρνηση αυτή έχει προχωρήσει με σταθερά βήματα στην ανάπτυξη ενός

πλέγματος διμερών και πολυμερών συμβάσεων, συνεργασιών και επαφών με τα γειτονικά, και όχι μόνο, κράτη, προωθώντας με αυτόν τον τρόπο την οικοδόμηση μιας νέας περιφερειακής αρχιτεκτονικής ασφάλειας και ευημερίας στην Ανατολική Μεσόγειο.

Η ιστορική επέκταση των δυτικών χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια που καλούμαστε να ψηφίσουμε σήμερα είναι ένα από τα πρώτα απτά αποτελέσματα αυτής της κυβερνητικής στρατηγικής.

Το έδαφος για το σημερινό νομοσχέδιο προετοιμάστηκε με τη συνθήκη για την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών μεταξύ της Ιταλίας και της Ελλάδος, η οποία κυρώθηκε τον περασμένο Αύγουστο στην Εθνική Αντιπροσωπεία, καθώς και με τη συμφωνία με την Αλβανία για την από κοινού προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης για το ίδιο θέμα. Δυστυχώς, όμως, η Τουρκία επιμένει να απορρίπτει το δίκαιο ως βάση των διεθνών σχέσεων και συναλλαγών, προωθώντας παράνομες και παράλογες απαιτήσεις και χρησιμοποιώντας απειλές σε μια προσπάθεια όπως πάντα να επιβάλλει τις θέσεις της.

Στο πλαίσιο αυτής της γενικότερης στάσης της και εκτός των γνωστών σε όλους μας απειλών και ενεργειών εις βάρος της χώρας μας, η Τουρκία έχει εμπλακεί σχεδόν σε όλα τα πολιτικά και στρατιωτικά μέτωπα της Μέσης Ανατολής, του Καυκάσου, ακόμα και της Αφρικής. Η Λιβύη, η Συρία, το Ιράκ, η Υεμένη, το Σουδάν, το Ναγκόρνο Καραμπάχ πρόσφατα, η Ακτή του Ελεφαντοστού, το Μάλι είναι μερικά από τα μέρη στα οποία η Τουρκία έχει εμπλακεί είτε άμεσα είτε σε συνεργασία με τοπικούς και άλλους παράγοντες, δημιουργώντας παντού προβλήματα και διεκδικώντας μια θέση σε κάθε τραπέζι διαπραγματεύσεων.

Κοινή συνισταμένη όλων αυτών των τουρκικών παρεμβατικών ενεργειών φαίνεται πως είναι η πεποίθηση που κυριαρχεί στην Άγκυρα ότι στο σύγχρονο, διεθνές και περιφερειακό σύστημα η Τουρκία πρέπει να είναι πάντοτε ο απαραίτητος εταίρος. Με άλλα λόγια, στην Άγκυρα φαίνεται να πιστεύουν ότι όσα προβλήματα και εάν δημιουργήσει η Τουρκία, όλοι οι περιφερειακοί και διεθνείς παίκτες, μικροί και μεγάλοι, θα πρέπει στο τέλος να της κάνουν κάποιες συγκεκριμένες παραχωρήσεις.

Τα πράγματα, όμως, δεν φαίνεται να εξελίσσονται ακριβώς όπως τα περίμεναν στην πρωτεύουσα της γειτονικής μας χώρας. Απέναντι στην τουρκική επιθετική συμπεριφορά, η χώρα μας και η πολιτική της ηγεσία αντιπαρέθεσε από την πρώτη στιγμή ένα μείγμα ψύχραιμης αποφασιστικότητας και διπλωματικής κινητικότητας.

Παράλληλα, η Κυβέρνηση εξήγγειλε και υλοποιεί το μεγαλύτερο και πιο φιλόδοξο εξοπλιστικό πρόγραμμα της τελευταίας δεκαετίας, ενώ προχωρεί και σε σημαντική ενίσχυση του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων τόσο όσον αφορά στις παραγωγικές στρατιωτικές σχολές όσο επίσης και στις προσλήψεις επαγγελματιών οπλιτών, όπως έχουμε δει πρόσφατα στην αρμόδια επιτροπή.

Την ίδια στιγμή, κάποιες μεγάλες δυνάμεις και ορισμένα κράτη της περιφέρειάς μας και όχι μόνο, αντί να υποχωρήσουν εμπρός στις τουρκικές απαιτήσεις, επιβάλουν στοχευμένες κυρώσεις ή αναθεωρούν τη μέχρι σήμερα στάση τους απέναντι στην Τουρκία. Η δυναμική αυτή αποτελεί το καλύτερο υπόβαθρο για την εντατικοποίηση των κυβερνητικών προσπαθειών ανάπτυξης ενός πλέγματος συμμαχιών και συνεργασιών με τα κράτη που πλέον αντιλαμβάνονται πλήρως το πραγματικό μέγεθος του προβλήματος που λέγεται Τουρκία. Χώρες, όπως το Ισραήλ, η Αίγυπτος, η Σαουδική Αραβία, η Ιορδανία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα εντάσσονται πλέον σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό στο πλέγμα των αμυντικών και διπλωματικών συνεργασιών της πατρίδας μας, που η παρούσα Κυβέρνηση έχει επεκτείνει, εμβαθύνει και καλλιεργήσει στον καλύτερο βαθμό.

Ενδεικτικά, στο πλαίσιο αυτών των ενισχυμένων διεθνών δεσμών, στρατιωτικές μονάδες και προσωπικό από τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Γαλλία, το Ισραήλ, την Αίγυπτο, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και τη Σαουδική Αραβία συμμετέχουν σε κοινές ασκήσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα των Ενόπλων μας Δυνάμεων. Δυνάμεις της χώρας μας και της Κύπρου, σε συνεργασία και με το Ισραήλ, ιδρύουν διεθνές αεροπορικό εκπαιδευτικό κέντρο στην Καλαμάτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε ένα λεπτό.

Την ίδια στιγμή, οι σύμμαχοί μας αποδεσμεύουν τεχνολογικά προηγμένα οπικά συστήματα, για να διατεθούν προς πώληση στις Ένοπλες Δυνάμεις μας, ενώ βρίσκεται υπό μελέτη η υλοποίηση διεθνών συνεργασιών στον τομέα της αμυντικής βιομηχανίας, όπως το γνωστό σε όλους μας και στα αρμόδια μέλη της επιτροπής, πρόγραμμα αναβάθμισης των F-16 viper στην αεροπορική αμυντική βιομηχανία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή θετική μας ψήφος στο νομοσχέδιο για την τμηματική επέκταση των χωρικών μας υδάτων αποτελεί και μια ψήφο στήριξης αυτής της ευρύτερης κυβερνητικής εξωτερικής πολιτικής, όπως περιέγραφα ακροθιγώς προηγουμένως και πολιτικής ασφάλειας, η οποία πιστεύω ότι απελευθερωμένη από ορισμένους αυτοπεριορισμούς του παρελθόντος κινείται στη σωστή κατεύθυνση με σκοπό τη διαφύλαξη της ειρήνης, την προστασία των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και την εξυπηρέτηση των εθνικών συμφερόντων της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Δαβάκη.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Γεώργιος Καμίνης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν κάτι προσφέρεται για εθνική συνεννόηση ή μάλλον εάν κάπου επιβάλλεται εθνική συνεννόηση, αυτό είναι η εξωτερική πολιτική, γιατί αυτή οριοθετεί τις σχέσεις μας με τον υπόλοιπο κόσμο πάνω σε μία ευρεία πολιτική βάση και σε βάθος χρόνου.

Σε αδρές γραμμές, αυτό το έχουμε καταφέρει, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπήρξαν και δύσκολες στιγμές, πολύ δύσκολες στιγμές ειδικά στα θέματα του Κυπριακού και της ονομασίας της Βόρειας Μακεδονίας, όπου οικοδομήθηκαν συστηματικά ολόκληρες πολιτικές καριέρες μέσα από τον λαϊκισμό και την εθνικιστική δημαγωγία.

Το αποτέλεσμα είναι ότι επί δεκαετίες ένα θέμα δευτερεύον, το θέμα της ονομασίας της γείτονος χώρας, επιβάρυνε υπέρμετρα τη διεθνή θέση της χώρας, ενώ το Κυπριακό βρίσκεται σήμερα σε δυσμενέστατη φάση για τα εθνικά δίκαια.

Στο θέμα, πάντως, που συζητάμε σήμερα, δεν ξέρω ποια Νέα Δημοκρατία να πιστέψω: Αυτήν που αντιτάχθηκε σε αντίστοιχη πρωτοβουλία ούτε δύο χρόνια πριν ή τη σημερινή που το φέρνει προς ψήφιση στη Βουλή; Και μάλιστα σε ένα θέμα, την τμηματική ή συνολική επέκταση των δώδεκα μιλίων, για το οποίο υπήρξε μια εθνική γραμμή τις τελευταίες δεκαετίες.

Επιχειρηματολόγησαν κατά της τμηματικής επέκτασης σημαντικές προσωπικότητες της πολιτικής ζωής του τόπου και γνώστες του θέματος. Και όμως, σε ένα τόσο δύσκολο και ευαίσθητο θέμα η Νέα Δημοκρατία επέλεξε να έχει άλλη στάση ως αντιπολίτευση και άλλη ως Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις σχέσεις μας με τη γείτονα Τουρκία επικράτησε κατά καιρούς μία άποψη που ήθελε να αφήνει τα πάντα για αργότερα με την ελπίδα ότι αύριο οι συσχετισμοί θα είναι καλύτεροι για τα εθνικά μας θέματα. Όμως, οι συνεχείς μεταθέσεις στο μέλλον κατά κανόνα αποβαίνουν εις βάρος μας. Οι εξελίξεις στο Κυπριακό ειδικά το τελευταίο διάστημα, όπως είπα, το επιβεβαιώνουν αυτό με τον πιο ανάγλυφο τρόπο. Κάθε πέρασι και καλύτερα. Με το διάβα του χρόνου, δηλαδή, διαπιστώνουμε κάθε φορά ότι η προηγούμενη λύση που μας προσφέρθηκε ήταν καλύτερη από τη σημερινή.

Οι διεθνείς συσχετισμοί για τη χώρα μας σήμερα δεν είναι και οι καλύτεροι δυνατοί, αλλά δεν είναι και οι χειρότεροι.

Κατ' αρχάς, οι συσχετισμοί με την εξ ανατολών γείτονα χώρα. Η Τουρκία αντιμετωπίζει σήμερα πολύ σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Χάνει παραδοσιακές συμμαχίες, προκαλεί ανταγωνισμούς και φόβους για μεγαλοιδεατισμό και νεοθωμανικά σύνδρομα, προβληματίζει όλο τον κόσμο με την επιθετικότητά της, την ακατάσχετη διεθνή πολυπραγμοσύνη της, την ανάμειξη

της σε ζητήματα άλλων χωρών. Την ίδια στιγμή, οι όποιες ελάχιστες φωνές εντός της χώρας αυτής υπέρ του διαλόγου, υπέρ μιας σχέσης πιο λειτουργικής και συνεργατικής με την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να αφεθούν σε μια δημόσια ατζέντα που δεν θα τους δίνει ελπίδα, που δεν θα τους δίνει προοπτική για τη χώρα τους να γίνει πιο σύγχρονη και δημοκρατική, μια χώρα που θα σέβεται τους διεθνείς κανόνες.

Από την άλλη πλευρά, η θέση της χώρας μας -έστω και με πολλές δυσκολίες τα τελευταία χρόνια- βελτιώνεται, ενώ τα επόμενα χρόνια αναμένεται να βελτιωθεί και η αμυντική μας ισχύς.

Ευνοϊκότεροι, πάντως, είναι και οι συσχετισμοί σε διεθνές επίπεδο με τη νέα κυβέρνηση στις Ηνωμένες Πολιτείες, με τις νέες συμμαχίες της χώρας μας, ιδίως με το Ισραήλ, έργο που ξεκίνησε από την κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου προ δεκαετίας, τη σχέση μας με τον αραβικό κόσμο και βεβαίως, και με μια Ευρώπη, που παρά την ατομία ορισμένων ηγετιδών χωρών, η πλειονότητα έχει πλέον καλή γνώση της συμπεριφοράς της Τουρκίας. Όλα αυτά δημιουργούν ένα θετικό υπόβαθρο.

Κατά συνέπεια, εμείς στηρίζουμε την επιλογή της Κυβέρνησης στην τμηματική επέκταση των δώδεκα μιλιών και βεβαίως τη στηρίζουμε και στην επέκταση στην Κρήτη. Είμαστε υπέρ μιας ενεργητικής εξωτερικής πολιτικής, με αυτοπεποίθηση, με καλή προετοιμασία και συνεργασίες, που κλείνει εκκρεμότητες με τους γείτονες, που διασφαλίζει τα αυτονόητα εθνικά δικαιώματα μας, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο Διεθνές Δίκαιο.

Στηρίζουμε τις πρόσφατες συμφωνίες με την Αίγυπτο, την Ιταλία, την παραπομπή μαζί με την Αλβανία σε διεθνές δικαιοδοτικό όργανο, αλλά στηρίζουμε έχοντας υπ' όψιν ότι η ενεργητική εξωτερική πολιτική, για να μην εκφυλιστεί σε έναν διεθνή ακτιβισμό χωρίς πυξίδα, οφείλει να υπηρετεί έναν μακροπρόθεσμο σχεδιασμό, μια στρατηγική, μια μεγάλη εικόνα και ασφαλώς θα κριθεί από τα αποτελέσματα. Γι' αυτό και αναμένουμε από την Κυβέρνηση να δούμε έναν συνολικό σχεδιασμό επί των ζητημάτων της εξωτερικής πολιτικής με χρονικό βάθος και σε συνεννόηση και συνεργασία με τις άλλες δημοκρατικές δυνάμεις του τόπου. Κάποια στιγμή αυτό πρέπει να επισφραγιστεί σε ένα Συμβούλιο Αρχηγών ενώπιον της Προέδρου της Δημοκρατίας. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν είμαστε θετικοί στον διάλογο. Ο διάλογος θα ήταν και θα είναι πάντα προτιμότερος από κάθε άλλη ενέργεια. Είναι ένας δρόμος από τον οποίο μόνο να κερδίσουν έχουν οι δύο λαοί. Διάλογος όμως δεν σημαίνει ότι μπορεί να συζητάς εσάει και για τα πάντα. Όταν ένας διάλογος δεν φέρνει αποτέλεσμα, υπάρχει το Διεθνές Δίκαιο και οι διαδικασίες που εκεί προβλέπονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πολιτική κρίση που βίωσε η χώρα μας την τελευταία δεκαετία, τα διάφορα εθνικιστικά μυθεύματα που σκοπίμως καλλιεργήθηκαν από ορισμένους, η Ελλάδα έχασε, όχι μόνο πλούτο αλλά και ευκαιρίες να εδραιώσει τη θέση της στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο και στον κόσμο. Ας το έχουμε αυτό πολύ καλά υπ' όψιν μας για τη χώρα που κάθε φορά παραλαμβάνουμε και τη χώρα που κάθε φορά παραδίδουμε στην επόμενη κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Καμίνη, και για την τήρηση του χρόνου.

Παρακαλείται τώρα ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία να πάρει τον λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς αμφιβολία η σημερινή συνεδρίαση του ελληνικού Κοινοβουλίου έχει ιστορική σημασία και η διαπίστωση αυτή δεν είναι τετριμμένο ρητορικό σχήμα, γιατί με τη δική μας ψήφο, με την ψήφο όσων έχουμε την τιμή να εκπροσωπούμε τον ελληνικό λαό, θα επεκτείνουμε την επικράτεια της πατρίδας για πρώτη φορά από το 1947, όταν ενσωματώθηκε στον εθνικό κορμό η Δωδεκάνησος.

Η σημερινή σημαντική αυτή εξέλιξη οφείλεται σε δύο αρετές που επέδειξε η παρούσα Κυβέρνηση στην πρωτόγνωρη και δυσχερή περίοδο που έχει την ευθύνη για τις τύχες του τόπου. Η μία είναι η αποφασιστικότητα και η δεύτερη είναι η διπλωματική δεινότητα, ένας συνδυασμός που όταν εκδηλώνεται στη σωστή αναλογία, επιφέρει θετικά αποτελέσματα και επιτυχίες. Και με

αυτόν τον συνδυασμό της επιτυχίας, την αποφασιστικότητα και την ενεργή διπλωματία, οφείλουμε να πορευθούμε και στη συνέχεια στο γεμάτο προκλήσεις έδαφος των εθνικών μας θεμάτων, ώστε το 2021, η χρονιά-ορόσημο που συμπληρώνονται διακόσια χρόνια από τη μεγάλη εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση των Ελλήνων κατά του οθωμανικού ζυγού, να βρει την Ελλάδα και τον Ελληνισμό ακόμη ισχυρότερους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθ' όλο το περασμένο έτος η χώρα, πέραν της πανδημίας, αντιμετώπισε αλλεπάλληλες τουρκικές απειλές και προκλήσεις. Αρχικώς υπήρξε η εισβολή των μεταναστών υπό τουρκική καθοδήγηση στα σύνορα του Έβρου. Η επίθεση αναχαιτίστηκε. Η Τουρκία στηλιτεύθηκε ως υποκινούσα τις μεταναστευτικές ροές. Κερδίσαμε συμμαχούς εντός της Ευρώπης, ενώ μια σειρά από έργα και δράσεις οχυρώνουν πλέον τη χερσαία συνοριακή γραμμή στη Θράκη.

Στη συνέχεια, στη διάρκεια του θέρους, οι προσπάθειες της Άγκυρας να δημιουργήσει τετελεσμένα στο Αιγαίο έπεσαν στο κενό με την κινητοποίηση του στόλου και της αεροπορίας.

Στο ευρωπαϊκό επίπεδο, παρά το γεγονός ότι δεν έχουν επιβληθεί ακόμη κυρώσεις στην Τουρκία εξαιτίας της επικράτησης μικροεθνικών συμφερόντων κάποιων κρατών, εντούτοις η Άγκυρα έχει καταδειχθεί ως αυτή που προβαίνει σε επιθετικές ενέργειες και παραβιάζει το Διεθνές Δίκαιο.

Ταυτοχρόνως, για πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια έχει ξεκινήσει ένα εξοπλιστικό πρόγραμμα, το οποίο στοχεύει στη δημιουργία ενός αδιαπέραστου τείχους στη θάλασσα και στον αέρα, αλλά και στην ενίσχυση στρατηγικών συμμαχιών μακράς πνοής.

Το διπλωματικό μας κρεσέντο οδήγησε ακόμη σε σημαντικές συμφωνίες με χώρες του αραβικού κόσμου, αλλά και στις συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο που καθορίζουν τις θαλάσσιες ζώνες. Αυτή με την Αίγυπτο, μάλιστα, ήρθε να ακυρώσει στην πράξη το παράνομο τουρκικό μνημόνιο με την κυβέρνηση της Τρίπολης.

Επίσης, η συμφωνία με τα Τίρανα για τη διαδικασία οριοθέτησης των θαλάσσιων ζωνών και την προσφυγή στο Δικαστήριο της Χάγης, εκτός από ένα κομβικό σημείο στις σχέσεις των δύο χωρών έδωσε και το ορθό μήνυμα προς την Τουρκία και την πολιτική που ακολουθεί στην Ανατολική Μεσόγειο.

Και τώρα φτάσαμε στην επέκταση των χωρικών μας υδάτων στο Ιόνιο Πέλαγος μέχρι το Ταϊναρο, η οποία συνιστά μια πρώτη, ίσως αρκετά καθυστερημένη, αλλά πλέον έμπρακτη άσκηση ενός αναφαίρετου δικαιώματος που διαθέτει η χώρα μας βάσει του Διεθνούς Δικαίου, του Δικαίου της Θάλασσας, αλλά και του ευρωπαϊκού κεκτημένου, όπως προσωπώως επισήμανε ο Υπουργός Εξωτερικών Νίκος Δένδιας, πρωτεργάτης αυτής της εντατικής διπλωματικής αντεπίθεσης της χώρας που καταγράφεται σε όλους αυτούς τους μήνες.

Η διαπίστωση αυτή είναι ξεκάθαρο μήνυμα προς τον τουρκικό αναθεωρητισμό και όσους τον υποθάλπουν φανερά ή υπόγεια. Η Ελλάδα δεν απεμπολεί τα δικαιώματά της ούτε πρόκειται να αποστεί από το ευρωπαϊκό κεκτημένο, υποχωρώντας σε απειλές και πιέσεις. Και αυτό έχει, νομίζω, καταστεί σαφές εν όψει των διερευνητικών επαφών με τη γείτονα και την προσπάθειά της να διευρύνει αυθαίρετως την ατζέντα, εντάσσοντας ανύπαρκτα ζητήματα, όπως την αποστρατικοποίηση των νήσων του ανατολικού Αιγαίου.

Επιπλέον, επειδή πολλές λόγος γίνεται για την διεξαγωγή πενταμερούς για το Κυπριακό, είναι αυτονόητο ότι η Ελλάδα στηρίζει σταθερά την Κυπριακή Δημοκρατία για μια δίκαιη λύση χωρίς παρωχημένες εγγυήσεις και κατοχικά στρατεύματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιθυμούμε ειρηνικές σχέσεις με την Τουρκία, αλλά είναι η Τουρκία που επιμένει σε επικίνδυνα οράματα για «γαλάζιες πατρίδες», για νεο-οθωμανισμούς και παντουρκισμούς. Είναι η Τουρκία που καταπατά τις αρχές του Διεθνούς Δικαίου, που στέλνει ερευνητικά, γεωτρητικά και πολεμικά πλοία σε ύδατα που δεν της ανήκουν.

Η Ελλάδα είναι μία χώρα που σέβεται το Διεθνές Δίκαιο και επιδιώκει την ειρηνική συνύπαρξη και αυτό το έχει αποδείξει. Σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να αποδεχθεί οιαδήποτε κατάπαυση των κυριαρχικών της δικαιωμάτων. Γι' αυτό και παρά το

βαρύ κόστος, προβαίνει στην ενίσχυση της αποτρεπτικής της ικανότητας με τους αναγκαίους εξοπλισμούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εάν πράγματι η Άγκυρα επιθυμεί την επίλυση της διαφοράς στην οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών, δεν έχει παρά να αποδεχθεί την πλήρη εφαρμογή όσων επιτάσσει το Διεθνές Δίκαιο.

Ο καθορισμός ΑΟΖ με την Ιταλία και την Αίγυπτο, αλλά και η συμφωνία σύναψης συνυποσχετικού με την Αλβανία για προσφυγή στη Χάγη για την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών επιβεβαιώνουν ότι όταν πορευόμαστε με σχέδιο, αυτοπεποίθηση και επιμονή, μπορούμε να πετυχαίνουμε τους στόχους μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Χαρακόπουλε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Κωνσταντίνος Μπάρκας από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αμέσως μετά θα δώσω τον λόγο στην κ. Μπακογιάννη, η οποία βεβαίως ήταν πρώτη. Λόγω της ενασχόλησής της με την επιτροπή θα μιλήσει αμέσως μετά και ύστερα μπαίνουμε κανονικά στη ροή των ομιλητών.

Κύριε Μπάρκα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορεί να μην παρατηρήσει κάποιος, κύριε Πρόεδρε, ότι χαρακτηρίζει έντονη χαρά τις ομιλίες όλων των Βουλευτών σήμερα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Νομίζω ότι είναι το δεύτερο στη σειρά νομοσχέδιο που συζητάμε στην Ολομέλεια, για το οποίο υπάρχει μια γενική συμφωνία από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Πρώτα ήταν το νομοσχέδιο για την προμήθεια των rafale, όπου εισήχθη προς συζήτηση στην Ολομέλεια και σχεδόν το σύνολο της Αντιπολίτευσης ψήφισε θετικά. Σήμερα έχουμε, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο για την επέκταση στα δώδεκα ναυτικά μίλια που εισέρχεται προς συζήτηση στην Ολομέλεια από το Υπουργείο Εξωτερικών.

Πήρα τον λόγο να μιλήσω διότι η εκλογική περιφέρεια από την οποία προέρχομαι είναι μια περιφέρεια την οποία αφορά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Νομίζω ότι είναι πραγματικά μια θετική εικόνα το γεγονός ότι συζητάμε σήμερα την επέκταση των δώδεκα ναυτικών μιλίων στην ελληνική Βουλή.

Ο Υπουργός Εξωτερικών έχει την ιδιαιτερότητα να προέρχεται από την περιοχή αυτή -παρ' όλο που εκλέγεται πλέον στην Αθήνα- και γνωρίζει τον αγώνα που έδωσαν όλες οι κυβερνήσεις τα προηγούμενα χρόνια για να γίνει πράξη το σημερινό νομοσχέδιο. Νομίζω ότι αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό. Όλοι πρέπει να το αναγνωρίσουμε αυτό.

Θετικά, κύριε Υπουργέ, ακούσαμε και τη σημερινή σας τοποθέτηση στην Ολομέλεια για το γεγονός ότι δεν είναι η τελευταία πράξη αυτή που συζητάμε, αλλά όπως είπατε συγκεκριμένα στα Πρακτικά, «η επέκταση των χωρικών υδάτων στην Κρήτη θα αφορά και στο ανατολικό τμήμα».

Είναι πολύ σημαντικό, κύριε Υπουργέ, το γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έβαλε μυαλό και υιοθετεί ακόμα μια πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για την επέκταση των χωρικών υδάτων ως δικαίωμά μας και ανατολικά της Κρήτης. Νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι η Νέα Δημοκρατία πλέον υιοθετεί το σύνολο των προτάσεων, όσον αφορά στην εξωτερική πολιτική, του ΣΥΡΙΖΑ. Πραγματικά δεν έχει ξαναγίνει στην πολιτική ιστορία της χώρας. Νομίζω ότι είναι πάρα πολύ θετικό.

Σε ποιο, όμως, περιβάλλον γίνεται αυτή η συζήτηση; Αυτή η συζήτηση γίνεται στην έναρξη των διερευνητικών επαφών με την Τουρκία σε επίπεδο αρχικά, εξ όσων καταλαβαίνω, συμβούλων των Προέδρων και των Πρωθυπουργών της κάθε χώρας. Στη συνέχεια, φαντάζομαι, ότι θα προκύψει και η συζήτηση σε υψηλότερο επίπεδο, σε επίπεδο Υπουργών Εξωτερικών, Πρωθυπουργών και Προέδρων των χωρών αυτών.

Προφανώς είναι θετικό το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία, για μία ακόμα φορά, αφήνει στην άκρη τις διάφορες «κορώνες» που ακούγονταν από νυν Βουλευτές και πρώην διευθυντές της που έβαζαν διάφορα ζητήματα όσον αφορά τις σχέσεις μας με

την Τουρκία. Το γεγονός, δηλαδή, ότι αυτήν τη στιγμή οικειοποιείστε ακόμα μία εθνική θέση, θα πω εγώ, για το ένα και μοναδικό ζήτημα που αφορά στις σχέσεις μας με την Τουρκία, νομίζω ότι και αυτό βαίνει καλώς, αρκεί στη συνέχεια της πορείας αυτής να μην ξεφύγετε από αυτή σας την άποψη.

Θέλω όμως, κύριε Υπουργέ -και δεν αφορά σε εσάς αυτό, αφορά όμως στο σύνολο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που μιλούσε στην προηγούμενη Βουλή από αυτό το Βήμα- να θυμίσω το τι λέγανε τα προηγούμενα χρόνια νυν Υπουργοί της Κυβέρνησής σας. Ξαναλέω ότι δεν αφορά σε εσάς. Αφορά νυν Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης ή πρώην Υπουργούς της Κυβέρνησης ή πρώην τομεάρχες της Νέας Δημοκρατίας.

Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοίνωσε την αύξηση στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο, κύριε Υπουργέ, τότε ο τομεάρχης Εξωτερικών και ο τομεάρχης Άμυνας της Νέας Δημοκρατίας έλεγαν ότι χωρίζουμε τη χώρα στα δύο, ότι χωρίζουμε τη χώρα στη μέση.

Σήμερα, λοιπόν, παίρνετε το θάρρος να ανασκευάσετε αυτή σας την άποψη, να μην την τοποθετείτε πάλι στον δημόσιο διάλογο. Καταλαβαίνω τον διαχωρισμό αντιπολίτευσης και κυβέρνησης, κάτι που δεν αφορά στον ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς έχουμε ενιαία θέση σε αυτό. Εσείς παρεκκλίνετε των θέσεων σας αναλόγως την κοινοβουλευτική θέση στην οποία βρίσκεστε. Χαίρομαι που αναιρείτε την προηγούμενη άποψή σας και δεν χωρίζετε τη χώρα στα δύο, αλλά πραγματικά κάνετε κάτι, το οποίο είναι πατριωτικό. Αυξάνετε, όπως καλά είπε ο κ. Χαρακόπουλος, μετά το 1947 την έκταση της χώρας. Ευελπιστούμε να συνεχίσετε αυτή σας την άποψη.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, να σας θυμίσω -να θυμίσω και στους νεότερους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, δεν είναι πάρα πολλοί εδώ σήμερα, ένας νομίζω- ότι ο νυν Υπουργός Εργασίας, ο κ. Χατζηδάκης, έλεγε για τη Συμφωνία των Πρεσπών -αν θυμάστε καλά- ότι ανταλλάξαμε τις συντάξεις με το όνομα της Βορείου Μακεδονίας.

Χαίρομαι ιδιαίτερα για το γεγονός ότι προχθές με ένα tweet σας, με μια δημόσια δήλωσή σας στα social media ανακοινώσατε το τι κερδίζουμε από τη Συμφωνία των Πρεσπών. Είναι πάρα πολύ σημαντικό να το λέτε αυτό δημοσίως, κύριε Υπουργέ. Καλό θα ήταν να κάνετε και μαθήματα στους διευθυντές Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας για το τι πετύχαμε με τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Είναι θετικό το γεγονός ότι απομονώσαμε την Τουρκία όσον αφορά στον χώρο των Βαλκανίων. Το λέτε ακόμα και εσείς. Και αυτό φάνηκε βεβαίως από το γεγονός ότι ο Πρόεδρος της Αλβανίας, ο κ. Ράμα, με τον οποίον πολλοί εξ ημών έχουμε και μία -θα έλεγε κάποιος- σχέση, άλλαξε ρότα και από ακραιφνής φίλος της Τουρκίας μετατράπηκε σε έναν Ευρωπαίο ηγέτη, ο οποίος έχει στρέψει τα μάτια του προς την Ευρώπη και πλέον θέλει να αυξήσει τη φιλία του με την Ελλάδα.

Καλό θα ήταν όμως -σωστά ο κ. Κατρούγκαλος το τοποθέτησε- να μας ενημερώσετε τι συζητήσατε και ο Πρωθυπουργός και εσείς με τον Πρόεδρο Ράμα στην τελευταία συνάντησή που κάνατε.

Θέλω, κύριε Υπουργέ -νομίζω ότι όλες οι πτέρυγες θα το στηλιτέψουν αυτό- χωρίς να αυξάνουμε τον ευρωσκεπτικισμό στην Αίθουσα, να δούμε και τον ρόλο της Ευρώπης όσον αφορά στην Τουρκία. Διότι καλώς εμείς λέμε αυτά που λέμε. Επειδή, όμως, πολλοί από την Ολομέλεια λένε ότι ανήκουμε πρώτα στην Ευρώπη και μετά στη χώρα μας -εγώ δεν είμαι αυτής της άποψης, αλλά δεν είναι της ώρας να το συζητήσουμε- δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, πρέπει η Ευρώπη να αναλάβει αυτές τις πρωτοβουλίες που πρέπει να αναλάβει και οι κυρώσεις έναντι της Τουρκίας να γίνουν πράξη. Διότι σε θεωρητικό επίπεδο καλά τα πάμε, σε επίπεδο ομιλιών. Όμως, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι είναι η ώρα αυτές οι κυρώσεις να γίνουν πραγματικότητα, έτσι ώστε η Τουρκία να πάψει να τοποθετείται δημοσίως με τον τρόπο που τοποθετήθηκε χθες ή σήμερα, αν δεν κάνω λάθος, ο Υπουργός Εξωτερικών.

Εμείς, λοιπόν, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σεβόμενοι τον ρόλο μας στην Εθνική Αντιπροσωπεία, σεβόμενοι την ιστορία του κόμματός μας και μη θέλοντας να διασαλεύσουμε αυτή μας την πολιτική θέση θα ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο,

εν αντιθέσει με τον τρόπο και τον ρόλο που εσείς ασκείτε πολιτική.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Ντόρα Μπακογιάννη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια ωραία μέρα για τη Βουλή σήμερα. Είναι μια ωραία μέρα, διότι πράγματι ψηφίζουμε και θα ψηφίσουμε ενωμένοι ένα σχέδιο νόμου που επιτρέπει στην Ελλάδα να μεγαλώσει την κυριαρχία της. Η Ελλάδα γίνεται πιο ισχυρή όχι μόνο στη συμβολική αξία του πράγματος, όχι μόνο στα λόγια, αλλά ουσιαστικά, πρακτικά, κυριαρχικά.

Η Ελλάδα του 2021 επεκτείνει την επικράτεια της και γίνεται ξεκάθαρο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έστω και αν μερικοί από εσάς δυσκολεύονται να το παραδεχθούν, ότι αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης προσεκτικά χαραγμένης διπλωματικής στρατηγικής, που εδώ και δεκαοκτώ μήνες αποδίδει καρπούς. Δεν είναι προϊόν σπασμωδικών κινήσεων εντυπωσιασμού, που θα έπλητταν την αξιοπιστία της χώρας και την ισχύ των επιχειρημάτων της.

Το 2020 η Ελλάδα προχώρησε στρατηγικά και διπλωματικά στο κλείσιμο όλων των εκκρεμοτήτων στο δυτικό μέτωπο. Υπογράφηκε η διμερής συμφωνία οριοθέτησης θαλάσσιων ζωνών με την Ιταλία, υπογράφηκε η αντίστοιχη με την Αίγυπτο, ενώ ήδη με την Αλβανία έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες διαλόγου και επίλυσης της οριοθέτησης των θαλάσσιων ζωνών με προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Επιπλέον, το σχέδιο νόμου ακολουθεί κατά σειρά το προεδρικό διάταγμα για το κλείσιμο των κόλπων και τη χάραξη ευθειών γραμμών βάσης στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου, σύμφωνα με τις επιταγές της Σύμβασης του Μοντέγκο Μπέι. Αυτό είναι ουσιαστικά και δεν πρέπει να το παραγνωρίζουμε, καθώς η χώρα μας ίσως ήταν από τις λίγες παγκοσμίως που δεν είχαν υιοθετήσει, μέχρι πριν από λίγες μέρες, ευθείες γραμμές βάσης για τον υπολογισμό της αιγιαλίτιδας ζώνης και κατ' επέκταση της υφαλοκρηπίδας της.

Η αλληλουχία, λοιπόν, αυτών των κινήσεων, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν υπαγορεύεται από την τύχη. Δεν έρχεται τυχαία σήμερα ο καθορισμός του εύρους της αιγιαλίτιδας ζώνης στο Ιόνιο στα δώδεκα μίλια και όχι μόνο δεν είναι τυχαίο, αλλά ανταποκρίνεται πλήρως στην πραγματικότητα που αυτήν τη στιγμή διαμορφώνεται στη Μεσόγειο.

Η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη με υπευθυνότητα, με σεβασμό τόσο στους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου, αλλά και στις αρχές καλής γεινιάσης, προχωράει με όπλο τη διπλωματία και τον διάλογο στην επίλυση των εκκρεμοτήτων κυριαρχίας και κυριαρχικών δικαιωμάτων στο Ιόνιο.

Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι αυτή η προσεκτικά χαραγμένη στρατηγική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας έχει αποτελέσματα.

Και περνάω τώρα στη δεύτερη φάση, στην οποία αναφέρθηκαν όλοι οι συνάδελφοι που μίλησαν από αυτό το Βήμα σήμερα. Ξεκινά μια καινούργια φάση διερευνητικών επαφών με την Τουρκία. Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή και τον φίλο μου τον κ. Κατρούγκαλο, τους ισχυρισμούς του και τις αγωνίες του.

Η πραγματικότητα είναι ότι όλοι όσοι έχουμε περάσει από το Υπουργείο Εξωτερικών ξέρουμε τι σημαίνει «διερευνητικές επαφές». Όμως, επειδή με ακούει ο ελληνικός λαός, να το ξαναπώ. Οι διερευνητικές επαφές είναι άτυπες συνομιλίες, οι οποίες διεξάγονται για να μπορεί η κάθε πλευρά να καταθέσει τις απόψεις της, με στόχο μία πιθανή επίλυση των θεμάτων ή, τουλάχιστον, με στόχο να έχουμε ένα συνυποσχετικό, για να μπορέσουμε να πάμε στο Διεθνές Δικαστήριο.

Τι προβλέπει η Συνθήκη του Μοντέγκο Μπέι; Διότι μιλάμε τώρα για πάρα πολύ συγκεκριμένο πράγμα. Με βάση τη Συνθήκη του Μοντέγκο Μπέι προσερχόμαστε στις διερευνητικές επαφές. Τι λέει, λοιπόν, αυτή η συνθήκη σε δύο διαφορετικά άρθρα; Ότι αν δύο χώρες έχουν την ίδια άποψη περί της ίδιας υφαλοκρηπίδας

ή των θαλάσσιων ζωνών επί της υφαλοκρηπίδας, τότε είναι υποχρεωμένες να διαλεχθούν μεταξύ τους και εάν δεν καταφέρουν να βρουν κάποια συνεννόηση μεταξύ τους, τότε να συμφωνήσουν να πάνε στη διεθνή δικαιοδοσία.

Αυτό λέει η Συνθήκη του Μοντέγκο Μπέι. Δεν υπάρχει κανένα άλλο διεθνές κείμενο Διεθνούς Δικαίου, το οποίο να λέει ότι μια χώρα είναι υποχρεωμένη να συζητήσει μονομερείς διεκδικήσεις της άλλης χώρας. Δεν υπάρχει, κύριοι συνάδελφοι, αυτό! Δεν υπάρχει πουθενά γραμμένο!

Και επειδή, εντάξει, ορισμένοι συνάδελφοι είναι καινούργιοι σε αυτό το θέμα, είναι καινούργιοι στην ενασχόλησή τους με την εξωτερική πολιτική, θα πω ότι εμείς οι παλαιότεροι γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι δεν υπάρχει Υπουργός Εξωτερικών ή Πρωθυπουργός της χώρας, ο οποίος ποτέ να έχει δώσει διαφορετική εντολή από αυτήν την οποία όλοι γνωρίζουμε και η οποία –επαναλαμβάνω– βασίζεται στο Διεθνές Δίκαιο.

Άρα, ορθώς η Ελλάδα, κατά τη γνώμη μου, προσέρχεται στις διερευνητικές επαφές. Γιατί οι διερευνητικές επαφές είναι «στενός κορσές» για την Τουρκία; Γιατί δύο φορές η Τουρκία –θα μου επιτρέψετε να πω– «έστριψε διά του αρραβώνος» και δεν προσήλθε στις διερευνητικές επαφές, κύριοι συνάδελφοι; Διότι ακριβώς οι διερευνητικές επαφές έχουν αυτό το πλαίσιο συνομιλιών και επειδή είναι πολύ συγκεκριμένο το πλαίσιο και επειδή αυτό είναι πράγματι πολύ στενό για την Τουρκία –κυρίως με όλα αυτά τα οποία έχει κατά καιρούς θεωρήσει ότι έχει δικαίωμα να πει– δυσκολεύεται και έτσι με κόπο και πόνο προσέρχεται στις διερευνητικές επαφές.

Όμως, η Ελλάδα δεν άλλαξε σε τίποτα στάση. Ότι είπε ο Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης, ακριβώς το ίδιο πράγμα εφαρμόζεται σήμερα και αυτή ήταν η θέση της Ελλάδας από την αρχή. Δεν έκανε καμμία τούμπα. Γύρισαν πίσω τα πλοία και αφού γύρισαν πίσω τα πλοία, εμείς είμαστε έτοιμοι να καθίσουμε στο τραπέζι των διερευνητικών επαφών με αυτοπεποίθηση και σιγουριά.

Θέλω, όμως, να κάνω μια τελική παρατήρηση, την οποία νιώθω ανάγκη να κάνω. Παρακολουθήσα με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή χθες τις δηλώσεις του κ. Τσαβούσογλου και τις δηλώσεις του Γερμανού Υπουργού των Εξωτερικών. Οι δηλώσεις του κ. Τσαβούσογλου είναι οι αναμενόμενες. Ο Τσαβούσογλου είναι σε πίεση κ.λπ. και αρχίζει και λέει και λέει και λέει.

Όμως, είπε κάτι, το οποίο δεν θα έπρεπε να μείνει αναπάντητο από τον Γερμανό Υπουργό Εξωτερικών, το οποίο είναι εξαιρετικά βαρύ και όταν θα γίνει η επικοινωνία –φαντάζομαι– του Έλληνα Υπουργού Εξωτερικών με τον Γερμανό Υπουργό Εξωτερικών, θα πρέπει να μας εξηγήσει: Χάθηκε στη μετάφραση η ευθεία απειλή κατά της Ελλάδας; Δεν μεταφράστηκε και δεν την κατάλαβε ή την κατάλαβε και έμεινε μουγκός; Διότι αν την κατάλαβε και έμεινε μουγκός, τότε εμείς έχουμε δικαίωμα σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση να βγούμε και να πούμε ότι αυτό δεν μπορεί να είναι η θέση εταίρου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ξεκάθαρα πράγματα! Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους. Δεν νοείται μία χώρα εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης να απειλεί μία χώρα εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης και Υπουργός Εξωτερικών ευρωπαϊκής χώρας να μην απαντά.

Θέλω να ελπίζω, κύριοι συνάδελφοι, επειδή τα τουρκικά είναι μια δύσκολη γλώσσα και επειδή η μετάφραση στα γερμανικά ενίοτε μπορεί να έχει κενά, ότι η απάντηση του Γερμανού Υπουργού Εξωτερικών είναι ότι η φράση αυτή δεν μεταφράστηκε. Θέλω να το ελπίζω ειλικρινώς. Εάν όμως δεν είναι έτσι, τότε ναι, η Ελλάδα δικαιούται να εκφράσει εντονότατα τη δυσάρεστιά της απέναντι στη χθεσινή θέση.

Τα λέω όλα αυτά για να καταλήξω λέγοντας ότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποτέ οι επαφές, ο διάλογος οποιασδήποτε μορφής με την Τουρκία δεν ήταν εύκολος. Η Τουρκία δεν θέτει σήμερα για πρώτη φορά θέματα. Διαβάζω και ακούω ότι είναι μια άλλη Τουρκία. Καμμία άλλη Τουρκία δεν είναι! Η Τουρκία εδώ και πάρα πολλά χρόνια θέτει θέμα αποστρατικποίησης των νήσων, θέτει θέμα εναερίου χώρου, θέτει θέμα μειονοτικό, τα θέτει όλα κάθε φορά. Αυτό δεν σημαίνει ότι εμείς θα απαντήσουμε στο ίδιο επίπεδο.

Η Ελλάδα, λοιπόν, προσέρχεται με αυτοπεποίθηση, με σιγουριά σε αυτές τις διερευνητικές επαφές, κρατώντας μικρό καλάθι

για όσους εκφράζονται υπεραισιόδοξα, αλλά με τη βεβαιότητα ότι το Διεθνές Δίκαιο είναι με το μέρος μας, δηλαδή τα επιχειρήματά μας είναι βασισμένα στο Διεθνές Δίκαιο και άρα δεν έχουμε απολύτως τίποτα να φοβηθούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κυρία Μπακογιάννη.

Τον λόγο έχει τώρα –πάμε με τη σειρά των ομιλητών- ο κ. Σενετάκης από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Ορίστε, κύριε Σενετάκη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τον Ιούλιο του 2019 ο ελληνικός λαός έδωσε εντολή διακυβέρνησης στον Κυριάκο Μητσοτάκη και τη Νέα Δημοκρατία να αλλάξει πολιτικές σε μείζονα θέματα σε μία εποχή όπου οι συνθήκες αλλάζουν.

Στα εθνικά μας θέματα, ωστόσο, φαίνεται ότι προκύπτει κάτι περισσότερο: Είναι η αλλαγή της εξωτερικής μας πολιτικής που άλλαξε τις συνθήκες.

Μία τέτοια περίπτωση είναι ο νόμος που συζητάμε σήμερα. Προσέξτε: Σήμερα δεν συζητάμε μόνο την επέκταση των χωρικών υδάτων από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Αλίμονο! Αυτό είναι δικαίωμα που μας εκχώρησε πριν από χρόνια η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Σήμερα συζητάμε γιατί ασκούμε το δικαίωμα τώρα και γιατί μερικές, δηλαδή μόνο στο Ιόνιο και όχι ολικώς, δηλαδή στα νότια της Κρήτης και το Αιγαίο.

Συζητάμε, όμως, και το πως η νέα εξωτερική πολιτική της Κυβέρνησης άλλαξε τις συνθήκες, για να αποκτηθεί η ευχέρεια να αλλάξει και το δόγμα του «παντού ή πουθενά» που επικρατούσε μέχρι σήμερα –και ορθώς- στην εξωτερική μας πολιτική.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το δόγμα του «παντού ή πουθενά» προέκυψε λόγω των συνθηκών που δημιούργησε το τουρκικό *casus belli* ως αντίδραση της Τουρκίας στη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Δεν ήταν η επιλογή της Ελλάδας. Ήταν απάντηση στο στρατηγικό δίλημμα «επέκταση ή πόλεμος». Η ελληνική διπλωματία έπρεπε να βρει τρόπο να διατηρήσει το δικαίωμα της επέκτασης έως ότου αποφασίσει να το ασκήσει, χωρίς όμως να θεωρηθεί ότι δεν το ασκεί λόγω της απειλής πολέμου. Κατέληξε, λοιπόν, τότε να παραπέμψει την άσκηση του δικαίωματος στο μέλλον. Προσέξτε, όμως: Ο λόγος δεν ήταν η απειλή του πολέμου. Ο ουσιαστικός λόγος ήταν γιατί η Ελλάδα έπρεπε να δώσει χώρο και χρόνο στον διάλογο και τη συνεννόηση, που η ίδια η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας προβλέπει. Αυτή είναι μία πάρα πολύ κρίσιμη παράμετρος που παραγνωρίζεται στον δημόσιο διάλογο.

Η συνθήκη προβλέπει ότι η οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών, η οποία είναι άμεσα συνυφασμένη με το εύρος των χωρικών υδάτων, γίνεται σε συνεννόηση και συμφωνία με τα όμορα κράτη. Και αν αυτή η συμφωνία δεν επιτυγχάνεται διμερώς, τότε συμφωνείται η παραπομπή σε τρίτο δικαιοδοτικό όργανο.

Δεδομένης, λοιπόν, της απροθυμίας των όμορων κρατών –πόσω μάλλον της άρνησης της επιθετικής Τουρκίας- να συμφωνήσουν με την Ελλάδα την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών, η μονομερής άσκηση του δικαίωματος από την Ελλάδα θα ερχόταν σε σύγκρουση με το ίδιο το πνεύμα της διεθνούς συνθήκης που της το παραχωρούσε. Πολύ περισσότερο θα συγκρουόταν με αυτή καθαυτή τη στρατηγική επιλογή της χώρας να προτάσσει το Διεθνές Δίκαιο στις διεθνείς σχέσεις της, να είναι διεθνώς μία νομοταγής χώρα.

Όπως, λοιπόν, η στρατηγική επιλογή του σεβασμού του Διεθνούς Δικαίου δεν υποκρύπτει ενδοτισμό, αλλά αντιθέτως αποπνέει ρεαλισμό, έτσι και το δόγμα του «παντού ή πουθενά» ήταν μέχρι σήμερα μια επιλογή σωφροσύνης και ρεαλισμού.

Ωστόσο, είναι αλήθεια ότι η παραπομπή της επίλυσης ενός προβλήματος στο μέλλον δεν είναι λύση, είναι διαιώνιση μίας εκκρεμότητας και οι εκκρεμότητες κάποια στιγμή πρέπει να κλείνουν.

Αυτό υποτίθεται ότι ήθελε να κάνει ο κ. Κοτζιάς με την επέκταση των δώδεκα ναυτικών μιλίων στο Ιόνιο. Ο κ. Κατρούγκαλος, που τον διαδέχτηκε τότε, σήμερα ζητά εξηγήσεις από την

Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επειδή τότε ως αξιωματική αντιπολίτευση αντέδρασε στην άκαιρη αλλαγή του δόγματος «παντού ή πουθενά». Ως συνθήως, ο κ. Κατρούγκαλος και ο ΣΥΡΙΖΑ λένε τη μισή αλήθεια. Συμφωνούν με την τμηματική άσκηση κυριαρχίας, για να ισχυριστούν ότι η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση εφαρμόζει μία ορθή πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ τότε, που λανθασμένα η Νέα Δημοκρατία απέρριπτε ως αξιωματική αντιπολίτευση. Αποκρύπτουν, ωστόσο, ότι οι συνθήκες τότε δεν ευνοούσαν μία τέτοια αλλαγή και ως συνθήως αλλοιώνουν την αλήθεια.

Ποια είναι η αλήθεια; Αν η Ελλάδα τότε, χωρίς συμφωνίες με τις όμορες χώρες, προχωρούσε σε μονομερή επέκταση των χωρικών υδάτων μόνο στο Ιόνιο και νότια της Κρήτης, όχι μόνο θα δυσαρεστούσε τις Ιταλία, Αλβανία και Αίγυπτο, αλλά –το κυριότερο- θα έκανε το λάθος που επί χρόνια απέφευγε.

Αντιλαμβάνεστε ότι μία τέτοια αλλαγή στρατηγικής δεν θα έκλεινε εκκρεμότητες, αλλά θα ήταν ευθεία υπονόμηση των εθνικών συμφερόντων.

Και εδώ ακούσαμε το άλλο μέρος της κριτικής, «γιατί η πάγια στρατηγική του «παντού ή πουθενά» αλλάζει με τη στρατηγική της τμηματικής επέκτασης της κυριαρχίας; Γιατί από το «πουθενά» δεν πάμε στο «παντού»;».

Η απάντηση είναι απλή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές: Είναι οι τρεις συμφωνίες που πέτυχε ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Νίκος Δένδιας με την Ιταλία, την Αίγυπτο και την Αλβανία, συμφωνίες που προέκυψαν με την παρότρυνση του Κυριάκου Μητσοτάκη, συμφωνίες που μετέβαλαν τις συνθήκες και επέτρεψαν σήμερα τη σταδιακή και χωρίς εθνικούς κινδύνους επέκταση της εθνικής κυριαρχίας μέχρι την ολοκληρωτική.

Έτσι φτάσαμε να μεγαλώνουμε σήμερα την Ελλάδα. Έτσι αλλάζουμε τις συνθήκες στην περιοχή, διότι η αλλαγή των συνθηκών ήταν ο στόχος της νέας στρατηγικής που σχεδίασε και εφάρμοσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, μία στρατηγική που άρχισε να ξεδιπλώνεται τον περασμένο Φεβρουάριο στον Έβρο, τότε που ακυρώθηκε η «εργαλειοποίηση» του λαθρομεταναστευτικού τόσο με την αποτροπή των ατάκτων στα σύνορα όσο και με την αναγνώριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι τα ελληνικά σύνορα είναι ευρωπαϊκά σύνορα. Είναι στρατηγική που εφαρμόστηκε στο Αιγαίο το περασμένο καλοκαίρι, τότε που οι Ένοπλες Δυνάμεις όχι μόνο ακύρωσαν την προσπάθεια αμφισβήτησης κυριαρχικών δικαιωμάτων, αλλά μετέφεραν και τον φόβο για τις επιπτώσεις ενός θερμού επεισοδίου στην άλλη πλευρά, στρατηγική που ανέδειξε τον κίνδυνο του νεοοθωμανικού επεκτατισμού και συμπάρεσυρε μία σειρά από χώρες –προεξέχουσας της Γαλλίας- στη συγκρότηση ενός μετώπου ανασχέσεως αυτής της επεκτατικότητας, στρατηγική που ενεργοποίησε το εργαλείο των ευρωπαϊκών κυρώσεων.

Το αποτέλεσμα αυτής της στρατηγικής είναι η Τουρκία να γυρίσει στο τραπέζι της συνεννόησης για την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών στη βάση του Διεθνούς Δικαίου κατά το πρότυπο των συμφωνιών με την Ιταλία, την Αίγυπτο και την Αλβανία.

Αποτέλεσμα αυτής της στρατηγικής είναι και ο νόμος που υπερψηφίζεται σήμερα σχεδόν καθολικά από όλα τα κόμματα του ελληνικού Κοινοβουλίου και αναγνωρίζεται από το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Σενετάκη.

Να ετοιμάζεται τώρα ο κ. Καραθανασόπουλος και μετά ο κ. Δημοσχάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

Μέχρι να ετοιμαστεί το έδρανο, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι η Διарκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση της Πολυμερούς Σύμβασης για την εφαρμογή των μέτρων που σχετίζονται με τις φορολογικές συμφωνίες για την πρόληψη της διάβρωσης της φορολογικής βάσης και της μετατόπισης κερδών».

Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας μιλώντας από αυτό εδώ το Βήμα ανέφερε ότι πρόκειται για μια ιστορική συμφωνία. Αλήθεια, ιστορική συμφωνία για ποιον; Διότι, βεβαίως, η επέκταση στα δώδεκα μίλια στη βάση του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας αποτελεί δικαίωμα του κάθε κράτους. Όμως, ο καθοριστικός παράγοντας για το ΚΚΕ με βάση τον οποίο εξετάζει την κάθε συμφωνία, το κάθε νομοσχέδιο είναι ποιον υπηρετεί, ποιανού τα συμφέροντα υπηρετεί η συγκεκριμένη συμφωνία. Υπηρετεί τα συμφέροντα των εργαζομένων, τα λαϊκά συμφέροντα ή υπηρετεί τα συμφέροντα της αστικής τάξης και των μεγάλων οικονομικών ομίλων; Ποιοι μπορεί να πανηγυρίζουν για τη συγκεκριμένη συμφωνία της επέκτασης;

Οι πρώτοι που μπορούν να πανηγυρίζουν είναι οι ενεργειακοί όμιλοι, οι πολυεθνικές εταιρείες εκμετάλλευσης των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, στις οποίες έχουν παραχωρηθεί τα ενεργειακά οικόπεδα στο Αιγαίο, παραχώρηση η οποία έγινε «για τριάντα αργύρια», γιατί έτσι κι αλλιώς η εκμετάλλευση των κοιτασμάτων θα γίνει προς όφελός τους για τη διασφάλιση της κερδοφορίας τους. Πρόκειται για μία παραχώρηση η οποία δεν απαντά στην ενεργειακή φτώχεια που πλήττει ευρύτερα λαϊκά στρώματα, ούτε βεβαίως μπορεί να απαντήσει στη διασφάλιση της ενεργειακής ασφάλειας της Ελλάδας.

Επιβεβαιώνεται, δηλαδή, ότι στον καπιταλισμό τα οικονομικά συμφέροντα είναι αυτά τα οποία υπερισχύουν απέναντι στα κυρίαρχα δικαιώματα, γι' αυτό και η μερική επήρεια των νησιών, γι' αυτό άλλωστε και στο άρθρο 4 υπάρχει το δικαίωμα αλιείας σε ευρωπαϊκά, αλλά και ιδιαίτερα σε μεγάλα ιταλικά αλιευτικά σκάφη, των οποίων το δικαίωμα αλιεύσης στα χωρικά μας ύδατα δεν γίνεται στη βάση της αμοιβαιότητας, αλλά γίνεται βεβαίως σε βάρος των Ελλήνων ψαράδων.

Γιατί έρχεται τώρα η συγκεκριμένη συμφωνία-σύμβαση για την επέκταση; Γιατί έρχεται είκοσι πέντε χρόνια μετά από την κύρωση στο ελληνικό νομικό σύστημα του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας;

Εδώ πρέπει να δούμε τη μεγάλη εικόνα. Ποια είναι αυτή; Είναι η όξυνση των ανταγωνισμών στην περιοχή μας, στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου ανάμεσα στους Αμερικάνους, το NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση από τη μια μεριά και από την άλλη ανάμεσα στη Ρωσία και την Κίνα, ανταγωνισμοί οι οποίοι γίνονται για το μοίρασμα και το ξαναμοίρασμα των ενεργειακών πηγών της περιοχής, για τον έλεγχο των αγορών στην περιοχή, για τον έλεγχο των ενεργειακών, αλλά και των εμπορικών δρόμων.

Σε αυτό το πλαίσιο ξεδιπλώνεται και η στρατηγική της αστικής τάξης της χώρας μας για γεωστρατηγική αναβάθμιση. Μια γεωστρατηγική αναβάθμιση η οποία εξυπηρετεί επί της ουσίας τους επιχειρηματικούς ομίλους και τα συμφέροντά τους, για να μπορέσουν να συμμετάσχουν και αυτοί στο πλιάτσικο που γίνεται σε βάρος των λαών της περιοχής, για να αποσπάσουν και οι ελληνικοί επιχειρηματικοί όμιλοι ένα κομμάτι από την πίτα. Αυτό βρίσκεται σε αντίθεση ακριβώς με τα συμφέροντα της αστικής τάξης της Τουρκίας και τους σχεδιασμούς, σχεδιασμούς και συμφέροντα τα οποία κλιμακώνουν την επιθετικότητα της Τουρκίας με αμφισβήτηση των συνόρων και των κυριαρχικών δικαιωμάτων. Μπλέκουμε, δηλαδή, όλο και πιο βαθιά στο κουβάρι των ανταγωνισμών και των αντιθέσεων που ξεδιπλώνονται και οξύνονται στην περιοχή, γιατί ακριβώς στη βάση της γεωστρατηγικής αναβάθμισης της χώρας πατάει και η όλο και μεγαλύτερη εμπλοκή της με τους αμερικανο-νατοϊκούς ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς στην περιοχή.

Έτσι, λοιπόν, δεν είναι τυχαία η αναβάθμιση των σχέσεων ανάμεσα στην Ελλάδα και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για αμυντική και οικονομική συνεργασία, μια αναβάθμιση των σχέσεων που ξεκίνησε από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και απογειώθηκε με την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετατρέποντας τη χώρα μας σε μια απέραντη αμερικανο-νατοϊκή βάση, παραχωρώντας τα λιμάνια και τα ναυπηγεία σε επιχειρήσεις αμερικανικών συμφερόντων και προχωρώντας σε συμμαχίες και με άλλα κράτη, όπως με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ.

Η Κυβέρνηση, τόσο η σημερινή όσο και η προηγούμενη, έχει αναθέσει τον ρόλο του θεματοφύλακα των κυριαρχικών μας δι-

καιωμάτων στους ιμπεριαλιστικούς αυτούς οργανισμούς, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, στο NATO και την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι οποίοι αποτελούν και τον παράγοντα αποσταθεροποίησης της περιοχής. Πατάνε στη λογική του «διαίρει και βασίλευε» και μετατρέπονται σε παράγοντα αμφισβήτησης συνόρων και κυριαρχικών δικαιωμάτων. Επί της ουσίας, δηλαδή, και η σημερινή Κυβέρνηση βάζει «τον λύκο να φυλάξει τα πρόβατα».

Η κύρωση της μερικής επέκτασης στα δώδεκα μίλια μόνο όσον αφορά στο Ιόνιο σε συνδυασμό με την επανέναρχη των διερευνητικών επαφών αποτελεί ένα ακόμη βήμα, κατά τη γνώμη του ΚΚΕ, προετοιμασίας οδυνηρών συμβιβασμών, συμβιβασμών οι οποίοι θα είναι σε βάρος των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας, σε βάρος του λαού, ακριβώς στο πλαίσιο της συνδιαχείρισης στο Αιγαίο, αλλά και στην Ανατολική Μεσόγειο υπό την ομπρέλα των αμερικανο-νατοϊκών συμφερόντων, αλλά και των πολυεθνικών του πετρελαίου.

Συμπερασματικά η επέκταση στα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο υπηρετεί ήδη τα στρατηγικά σχέδια της άρχουσας τάξης για τη γεωστρατηγική της αναβάθμιση, για κλιμάκωση της αντιλαϊκής της πολιτικής στο εσωτερικό σε βάρος των εργαζομένων, των αυτοαπασχολούμενων, των επαγγελματιών της φτωχομεσαίας αγροτιάς, για την ικανοποίηση ακριβώς των συμφερόντων και των αναγκών των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Είναι σε βάρος του ελληνικού λαού και της εργατικής τάξης.

Αυτό απαντά και στο ποιος ακριβώς είναι και ο πρωτεργάτης, ο εμπνευστής της επέκτασης σήμερα στα δώδεκα μίλια. Διότι αυτό ακριβώς τέθηκε προηγουμένως. Ανέφερε ο κ. Κατρούγκαλος ότι αυτοί είναι εκείνοι που ξεκίνησαν, αυτοί που άνοιξαν τον δρόμο προς αυτήν την κατεύθυνση. Έτσι, λοιπόν, αντί να ψάχνετε ποιος είναι ο εμπνευστής, εμείς λέμε καθαρά ότι εμπνευστής και καθοδηγητής της συγκεκριμένης ενέργειας είναι η αστική τάξη και η στρατηγική της, είναι τα συμφέροντα τα οποία υπηρετείτε τόσο η σημερινή Κυβέρνηση, όσο και τα άλλα κόμματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο δεν υπάρχει και κανένα κενό στρατηγικής, όπως ισχυρίστηκε ο κ. Κατρούγκαλος. Διότι έχετε την ίδια στρατηγική, δηλαδή την εξυπηρέτηση των αμερικανο-νατοϊκών ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών στην περιοχή, τη γεωστρατηγική αναβάθμιση της αστικής τάξης της χώρας μας και την κλιμάκωση της αντιλαϊκής πολιτικής στο εξωτερικό. Γι' αυτό και προς το συμφέρον των λαών, του ελληνικού λαού και της εργατικής τάξης είναι η κλιμάκωση της πάλης, είναι η οργάνωση του αγώνα τους από καλύτερες θέσεις, η κοινωνική συμμαχία για να ανοίξει ο δρόμος για την ανατροπή.

Γι' αυτό και το ΚΚΕ δεν πρόκειται να συμβάλλει στο να καλλιεργηθεί κλίμα αυταπάτης στον λαό, δεν έδωσε και δεν πρόκειται να δώσει συναίνεση σε μια πολιτική που υπηρετεί τα συμφέροντα των μονοπωλίων, τη γεωστρατηγική αναβάθμιση των οικονομικών συμφερόντων, σε μια πολιτική που εμπλέκει όλο και πιο βαθιά την Ελλάδα στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Γι' αυτό ακριβώς και ψηφίζουμε «παρών» στη συγκεκριμένη σύμβαση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Καραθανασόπουλε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Δημοσχάκης από τη Νέα Δημοκρατία και μετά ο κ. Σαρακιώτης από τον ΣΥΡΙΖΑ, εκτός εάν έρθει να μιλήσει ο κ. Βαρουφάκης, περίπου στις 13.30'.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κουτσούμπας θα μιλήσει στις 13.30'.

Ορίστε, κύριε Δημοσχάκη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου εντάσσεται σε έναν ευρύτερο εθνικό σχεδιασμό που υλοποιεί βήμα - βήμα η Κυβέρνησή μας ενδυναμώνοντας την εθνική αποτρεπτική και αμυντική ισχύ της χώρας. Η ελληνική εξωτερική πολιτική εγκαταλείπει την περίοδο της αδράνειας χαράσσοντας σταδιακά μία ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική.

Στεκόμαστε με ψυχραιμία και τόλμη απέναντι στις σύνθετες προκλήσεις ασφαλείας στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και στο εγγύς περιβάλλον και κυρίως απέναντι στον αναθεωρητισμό και την παραβατικότητα της Τουρκίας. Παραμένουμε υποδειγματικά προσανατολισμένοι στις αρχές του Διεθνούς Δικαίου, των κανόνων καλής γειτονίας και ενισχύουμε τις περιφερειακές συμμαχίες, ενώ παράλληλα διευθετούμε τα εκκρεμή ζητήματα με τα γειτονικά κράτη. Διαθέτοντας πλέον στη διπλωματική μας φαρέτρα τις δύο ιστορικές συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο, διευθετούμε τη διαφορά μας με τη γειτονική Αλβανία και προσφεύγουμε με συνυποσχετικό στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης και ταυτόχρονα ακυρώνουμε εν τοις πράγμασι τη «πειρακτική» συμφωνία Τουρκίας και μιας ομάδας Λιβύων.

Σήμερα προβαίνουμε σε ένα ακόμη ισχυρό διπλωματικό βήμα, κύριε Υπουργέ, στην επέκταση των χωρικών υδάτων στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου πελάγους και των Ιονίων Νήσων έως το Ακρωτήριο Ταΐναρο της Πελοποννήσου. Στη συγκεκριμένη περιοχή από έξι ναυτικά μίλια φτάνουμε πλέον στα δώδεκα ναυτικά μίλια χωρικών υδάτων και αντιστοίχως εναέριου χώρου.

Τριάντα οκτώ χρόνια μετά την υπογραφή της Σύμβασης του Μοντέγκο Μπέι και είκοσι πέντε χρόνια μετά την κύρωση της από το ελληνικό Κοινοβούλιο συζητούμε σήμερα για ένα ουσιώδες και ιστορικό νομοσχέδιο.

Τη φετινή χρονιά που η χώρα γιορτάζει τα διακόσια χρόνια μετά τη σύστασή της, η χώρα μεγαλώνει και ισχυροποιείται. Η Ελλάδα πλέον δεν περιορίζεται απλά και μόνο στη θεωρητική επίκληση των δικαιωμάτων της. Στη νέα εποχή αξιοποιεί το Διεθνές Δίκαιο και το εφαρμόζει πιστά για να κατοχυρώσει τα δικαιώματά της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διεκδικώντας και υλοποιώντας ένα αναφαίρετο δικαίωμα το οποίο εκπορεύεται από το Διεθνές Δίκαιο και το δίκαιο της θάλασσας, στέλνουμε ένα ισχυρό και ξεκάθαρο μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση: Η χώρα μας επιφυλάσσεται να ασκήσει το μονομερές δικαίωμα επέκτασης της αιγιαλίδας ζώνης όταν εκείνη το αποφασίσει, φυσικά, πάντα υπό τον γνώμονα του εθνικού συμφέροντος, όπως απεδείχθη με την πρώτη μεταπολεμική νίκη έναντι της Τουρκίας τον περασμένο Μάρτιο στον εθνικά ευαίσθητο Έβρο. Η χώρα δεν υποκύπτει και δεν εκβιάζεται.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, η απόφαση της εν λόγω επέκτασης δεν γίνεται αποσπασματικά ούτε στο κενό, αλλά την κατάλληλη χρονική συγκυρία, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα δεδομένα που υφίστανται σήμερα στο εγγύς γεωστρατηγικό μας περιβάλλον και τα οποία δύνανται να επηρεάσουν τη χώρα μας. Αποτελεί, συνεπώς, μέρος μιας ευρύτερης και ενεργητικής διπλωματικής στρατηγικής της Κυβέρνησης η οποία έχει αρχίσει και αποδίδει καρπούς τους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες.

Η χώρα μας έχει καταστεί ένας ισχυρός παίκτης της περιοχής και ένας παράγοντας σταθερότητας, προωθώντας την ασφάλεια και την ευημερία, ενώ συνδυαστικά επιτυγχάνει την αύξηση της μαχητικής ισχύος και της αποτρεπτικής ικανότητας των Ενόπλων Δυνάμεων. Προβαίνει στον εκσυγχρονισμό αυτών και μάλιστα απλόχερα -κάτι το οποίο καθυστέρησε το ελληνικό κράτος τα τελευταία χρόνια- εφαρμόζοντας επιτυχώς σ' ό,τι αφορά στη φρουρήση των συνόρων μας το εναίο δόγμα ασφάλειας και άμυνας στην περιοχή των χερσαίων υδάτων μας, αλλά και στα θαλάσσια. Αυτό συνδυαστικά με το αντίστοιχο, κύριε Υπουργέ, του δόγματος της αποτροπής διά της ισχύος, θωρακίζει αμυντικά τα χερσαία και τα θαλάσσια σύνορα σε όλο το μήκος, εφαρμόζοντας φυσικά σ' ό,τι αφορά στα μέτρα φυσικής, τεχνικής, ηλεκτρονικής και ηλεκτρικής προστασίας, σ' ό,τι αφορά στον φωτισμό, καθώς και στην από αέρος κατόπτευση αυτών.

Μάλιστα, στον Έβρο οι δομές των υπηρεσιών συνοριακής φύλαξης γίνονται -και το επιδιώκουμε- πλέον ασφαλείς, πλέον αποτελεσματικές και ευέλικτες. Και θέλουμε συνεχώς να εκσυγχρονίζονται και οι δε υποδομές τους συνεχώς να βελτιώνονται. Είναι ένα αίτημα και μια καθολικότης της τοπικής κοινωνίας, αλλά και ημών των θεσμικών παραγόντων. Η χώρα μας επιστρέφει σε έναν ρόλο που όχι απλά τον δικαιούται, αλλά οφείλει και να τον δικαιώνει καθημερινά, τον ρόλο του πρεσβευτή του Διεθνούς Δικαίου και του σταθερού βραχίονα διαλόγου και συνεργασίας σε αυτήν την

πολύ ταραγμένη πλευρά του χάρτη. Η Ελλάδα γίνεται πιο ισχυρή, πιο δυνατή και πιο μεγάλη. Αυτό είναι επιτυχία του επιμελούς Υπουργού Εξωτερικών. Αυτό είναι ένα επίτευγμα της σημερινής Κυβέρνησης με επικεφαλής τον Πρωθυπουργό μας Κυριάκο Μητσοτάκη. Πραγματικά, κύριε Υπουργέ, γράφετε όλοι σας και όλοι μας ιστορία.

Υπερψηφίζω τον παρόντα νόμο και είμαστε τυχεροί που σε αυτό το ιστορικό γεγονός που μεγαλώνει η Ελλάδα, λάμπει η ελληνική επικράτεια με τους φαροδείκτες της και -ξεκινώντας από τον βορρά- υπενθυμίζω πως είναι: Το Ορμένιο Τριγώνου Έβρου, η Σαμοθράκη με τη Ζουράφα Έβρου, το Καστελόριζο με τη Στρογγύλη Δωδεκανήσου, η Γαύδος με τη Γαυδοπούλα της Κρήτης, οι Θωανοί με την Ερεϊκούσσα της Κέρκυρας. Η ημέρα αυτή είναι ιστορική.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Σαρακιώτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όντας Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου από τον Σεπτέμβριο του 2015 και βιώνοντας από κοντά τη στάση της Νέας Δημοκρατίας στα μεγάλα εθνικά μας θέματα, δεν πίστευα ποτέ ότι θα συζητούσαμε με Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για την επέκταση της αιγιαλίδας ζώνης στο Ιόνιο, δηλαδή για κάτι το οποίο θα μπορούσε να είχε προχωρήσει ήδη εδώ και πάνω από δύο χρόνια αν δεν είχε προσκρούσει τότε στον ανεύθυνο λαϊκισμό και στη φτηνή αντιπολιτευτική τακτική της Νέας Δημοκρατίας, αντιπολίτευση ασκούμενη επί ζημιά του εθνικού συμφέροντος, αντιπολίτευση για την οποία ο ελληνικός λαός δεν έχει ανήσει μέχρι και σήμερα ούτε μια συγγνώμη.

Βλέπετε, τότε, κατά τη Νέα Δημοκρατία: Η επέκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο θα προκαλούσε ανεπανόρθωτες βλάβες στα εθνικά συμφέροντα και δεν θα έπρεπε για τον, χωρίς καρέκλα τότε, κ. Κικίλια να προσχωρήσουμε στη ρητορική της Τουρκίας. Δεν θα έπρεπε να προβούμε στην επέκταση των χωρικών υδάτων μόνο στο Ιόνιο καθώς επιβεβαιώναμε την τουρκική θέση, κατά τον, χωρίς καρέκλα τότε, καθηγητή Διεθνούς Δικαίου κ. Συρίγο. Δεν θα έπρεπε να χωρίσουμε τη χώρα στη μέση δίνοντας τη δυνατότητα στην Τουρκία να ισχυρίζεται ότι το Αιγαίο είναι ειδική περίπτωση, κατά τον, χωρίς καρέκλα τότε, κ. Κουμουτσάκο. Ήταν το 2018 όταν θα ανοίγαμε κερκόπορτα, θα αποδεχόμασταν τις θέσεις της Τουρκίας και θα στέλναμε μήνυμα είτε ότι το Αιγαίο είναι ειδική περίπτωση είτε ότι φοβόμαστε, κατά τον, χωρίς καρέκλα τότε, κ. Πλεύρη.

Το 2021, άραγε, δεν ισχύουν όλα αυτά; Σήμερα δεν επιβεβαιώνονται οι τουρκικές θέσεις; Σήμερα, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν ανοίγουμε κερκόπορτα; Υπάρχει μισοανοιγμένη κερκόπορτα, κάτι σαν το «ολίγον έγκυος»;

Το 2021 η επέκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο ξαφνικά γίνεται μια επωφελής απόφαση συνάδουσα με τον σκοπό της υπεράσπισης των εθνικών μας συμφερόντων. Και διερωτώμαι, δεν βρέθηκε ένα στέλεχος, ένας Βουλευτής, ένας Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας που μας έλεγε όλα αυτά τα προηγούμενα χρόνια να ανέβει σε αυτό το Βήμα και να ζητήσει μια συγγνώμη, μια συγγνώμη προς τον ελληνικό λαό, αλλά και στην παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ για την κατασκευοφάντηση, αλλά και το μίσος που έσπειραν;

Τα προαναφερθέντα καθώς και άλλα κατάπτυστα λέγατε όπως ότι η Ελλάδα προκαλούσε την Τουρκία στο Αιγαίο και ότι πιστεύατε τον Ερντογάν και όχι τον Έλληνα Πρωθυπουργό. Ως εκεί έφτανε το μένος σας και η αγωνία σας να καταλάβετε τους υπουργικούς θώκους. Ήταν βέβαια που θα καταργούσατε τη Συμφωνία των Πρεσπών! Συμμετείχατε σε συλλαλητήρια και θα ασκούσατε βέτο -πολλά βέτο ακούγαμε- για την ένταξη της Βόρειας Μακεδονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τώρα, όμως, ο κ. Ζάεφ σας συχαίρει και σας ευχαριστεί για την αμέριστη βοήθεια που του προσφέρετε για να ενταχθεί η χώρα του όχι μόνο στο ΝΑΤΟ, αλλά -τονίζω- και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Να σας θυμίσω ότι για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν υπήρχε η παραμικρή δέσμευση στο πλαίσιο της Συμφωνίας των Πρεσπών,

όσο και αν επιμένετε και σας είναι βολικό να αναπαράγετε το αφήγημα ότι είστε αναγκασμένοι να εφαρμόσετε αποφάσεις.

Σήμερα, πραγματικά δεν σας προλαβαίνουμε με τα μνημόνια συνεργασίας που υπογράφετε με τη Βόρεια Μακεδονία. Υπάρχει μνημόνιο για την επιτάχυνση, άκουσον-άκουσον, της διαδικασίας ένταξης της Βόρειας Μακεδονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μνημόνιο για την ίδρυση της συντονιστικής επιτροπής για την οικονομική συνεργασία, μνημόνιο για τη διπλωματική εκπαίδευση, μνημόνιο για την πολιτική προστασία, μνημόνιο για τη συνεργασία του «Enterprise Greece» με το αντίστοιχο «Invest in North Macedonia».

Εσείς και ο κ. Μητσοτάκης που θα πηγαίνατε από την Αμερική μέχρι τη Γερμανία για να καταργήσετε τη συμφωνία, φαίνεται ότι εργάζεστε νυχθημερόν για τη σύνταξη μνημονίων. Πραγματικά, κάτι άλλο στα Υπουργεία σας δεν κάνετε αυτή τη στιγμή; Μόνο συμφωνίες με τη Βόρεια Μακεδονία επεξεργάζεστε;

Πέραν της πολιτικής εξαπάτησης, επαναλαμβάνω ότι η τακτική σας ήταν επιζήμια για τα εθνικά συμφέροντα. Η πρώτη ανακοίνωση της συντεταγμένης κατόπιν χάραξης γραμμών βάσης επέκτασης των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο έγινε το 2017 με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Μετά το Ιόνιο θα ακολουθούσε άμεσα η θαλάσσια περιοχή νοτίως της Κρήτης, για την οποία τώρα εσείς δεν προτείνετε καν ένα σαφές χρονοδιάγραμμα. Ο σκοπός και ο σχεδιασμός μας ήταν η Ελλάδα, έχοντας κάνει μία ορθή ανάγνωση των περιφερειακών συσχετισμών, να είναι νομικά κατοχυρωμένη και να έχει κάνει χρήση των μονομερών δικαιωμάτων επέκτασης που τους προσφέρονται από το Διεθνές Δίκαιο της θάλασσας εν όψει των τουρκικών κινήσεων στην Ανατολική Μεσόγειο.

Θυμίζω ότι τον Νοέμβριο του 2019, περίπου δύο χρόνια μετά, υπεγράφη το παράνομο τουρκολιβικό σύμφωνο και εσείς σπεύσατε σε μία άρον-άρον συμφωνία οριοθέτησης ΑΟΖ με την Αίγυπτο, με παραχωρήσεις κυριαρχικών δικαιωμάτων ως προς τη λεκάνη του Ηροδότου, τη μηδενική επήρεια νησιών με οικονομική δραστηριότητα, την αγνόηση της περιοχής ανατολικά του 28^{ου} Μεσημβρινού, τη μειωμένη επήρεια της Κρήτης, της Ρόδου, της Καρπάθου και της Κόσου.

Ως Κυβέρνηση είχαμε προβλέψει τις κινήσεις της Άγκυρας και οφείλετε να απαντήσετε σήμερα. Αν είχε αφεθεί ο ΣΥΡΙΖΑ να προχωρήσει έως και την επέκταση της αιγιαλίδας ζώνης νοτίως της Κρήτης, θα υπήρχε το τουρκολιβικό μνημόνιο-σύμφωνο; Κι αν υπήρχε, θα είχε αυτές τις συντεταγμένες που έχει σήμερα;

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, είχατε ενοχληθεί όταν ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξης Τσίπρας σας είχε αποκαλέσει «πολιτικούς απατεώνες». Πράγματι και εγώ μπορώ να πω ότι δεν συμφωνώ με αυτόν τον χαρακτηρισμό. Τον θεωρώ πολύ ήπιο και πολύ επιεική, ειδικά όσο έχει να κάνει με τη στάση σας στα μεγάλα εθνικά ζητήματα. Πιστεύω ότι ακόμα και η τόσο πλούσια ελληνική γλώσσα, η πιο πλούσια γλώσσα στον κόσμο, φαίνεται πολύ φτωχή για να περιγράψει τη στάση σας τα προηγούμενα χρόνια, το απύθμενο θράσος σας και την ανευθυνότητα με την οποία απευθύνεστε στους πολίτες εμπαιζοντάς τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς δεν σκοπεύουμε να σας κάνουμε τη χάρη ακολουθώντας τον ολισθηρό δρόμο του διχασμού και θα σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, όπως επιβάλλουν οι αρχές και η συνείδησή μας. Θα σας ασκήσουμε την απαιτούμενη κριτική, όσον αφορά στην επικίνδυνη στάση σας, αλλά παράλληλα θα στηρίζουμε με την ψήφο μας μία έστω καθυστερημένη πολιτική, η οποία φέρει την υπογραφή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, γιατί για εμάς προτεραιότητα αποτελεί η υπεράσπιση του εθνικού συμφέροντος και μόνο και όχι οι καρέκλες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Σαρακιώτη.

Τώρα θα δώσω τον λόγο στον κ. Κωνσταντίνο Χίττα από την Ελληνική Λύση.

Ορίστε, κύριε Χίττα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η αλήθεια είναι ότι έχει ένα ενδιαφέρον η συ-

ζήτηση σήμερα, γιατί επί της ουσίας συμφωνείτε απόλυτα με μας. Δεν συμφωνείτε με τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά με μας, γιατί η θέση η δική μας είναι ξεκάθαρη. Και, βέβαια, με όλα αυτά τα παιχνίδια της ιστορίας, πώς ενώ συμφωνείτε με μας, ουσιαστικά διαφωνείτε με τον εαυτό σας σήμερα; Δηλαδή, δεν χωράτε οι ίδιοι στα ρούχα σας. Άλλα λέγατε, άλλα κάνατε.

Εμείς ξεκαθαρίσαμε ότι θα το ψηφίσουμε, αλλά τις ενστάσεις μας θα τις ακούσετε.

Κύριε Σενετάκη, μη φεύγετε, γιατί μας είπατε πριν από λίγο – εδώ ακούμε φοβερά πράγματα – ότι η Νέα Δημοκρατία τον Ιούλιο του 2019 πήρε εντολή από τον ελληνικό λαό να κάνει ένα, δύο, τρία πράγματα. Δεν λέτε ότι παραπλανήσατε τον ελληνικό λαό το 2019, γιατί με άλλη ατζέντα βγήκατε και άλλα πράγματα κάνατε. Δεν βγήκατε, λοιπόν, τον Ιούλιο του 2019 με ατζέντα ότι είμαστε υπέρ της τμηματικής επέκτασης της αιγιαλίδας ζώνης. Δεν λέγατε αυτά, για να σας ψηφίσει ο κόσμος. Είχατε βάλει τον πατριωτικό μανδύα και λέγατε ότι είναι απαράδεκτο αυτό που κάνατε, δηλαδή η τμηματική επέκταση της αιγιαλίδας ζώνης. Άλλα κάνατε μετά. Ξέρετε τι κάνατε; Ανακυβίσθησεν! Δεν βγήκατε, λοιπόν, με πρόγραμμα να πείτε ότι εμείς αγαπάμε, στηρίζουμε, τηρούμε τη Συμφωνία των Πρεσπών. Άλλα λέγατε. Είχατε «ντυθεί» Παύλος Μελάς και είχατε βγει έξω στους δρόμους να παραπλανήσετε τον κόσμο.

Έτσι πήρατε την εξουσία, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αλλά δεν υπάρχει ένα συνταγματικό δικαστήριο να ελέγξει τις κυβερνήσεις με τη πρόγραμμα βγήκαν και ποιο πρόγραμμα εφαρμόζουν και κάνατε ό,τι θέλετε! Αυτές είναι οι διαφορές. Άκου, λέει, «Πήραμε την κυβέρνηση και εντολή το 2019»!

Για άλλα πράγματα πήρατε την εντολή και άλλα πράγματα κάνατε, κυρία Μπακογιάννη, που είστε εσείς οι παλαιότεροι και εμείς οι νεότεροι που δεν ξέρουμε! Κι εσείς οι παλαιότεροι, όπως είπατε, ξέρετε και έχετε ασχοληθεί με την εξωτερική πολιτική! Αν τα αποτελέσματα των παλαιότερων που ασχολήθηκαν με την εξωτερική πολιτική είναι αυτά που έχουμε σήμερα, καλύτερα να αναποθέσουμε τις ελπίδες μας στους νεότερους. Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά όλοι οι παλαιότεροι είδατε τι αποτελέσματα έχετε φέρι!

Κύριε Υπουργέ, γιατί αποκρύπτετε από τους Έλληνες ότι οι εθνικές υποχωρήσεις, οι κομματικές κυβιστήσεις σαν κι αυτές που έχει κάνει η Νέα Δημοκρατία, μας φέρνουν μία ανάσα από την αναγνώριση της «Μαύι Βαταν», της «Γαλάζιας Πατρίδας», που είναι ο διακαής πόθος των Τούρκων;

Ακούστε λίγο. Η Ελληνική Λύση είναι ξεκάθαρη. Ξεκάθαρη! Δεν έχουμε το δικό σας σύμπτωμα της κυβιστήσης. Είμαστε ξεκάθαροι. Οποιαδήποτε επέκταση αιγιαλίδας ζώνης που δεν θα περιλαμβάνει το σύνολο της ελληνικής επικράτειας, εξυπηρετεί τα τουρκικά συμφέροντα. Τελεία και παύλα, ό,τι άλλο και να λέτε. Αυτά φωνάζατε κι εσείς. Ας μην ξαναπώ τις δηλώσεις τώρα, δηλαδή τι είπε ο Κουμουτσάκος, τι είπε ο Γεωργιάδης, τι είπε ο Πλευρίτης, τι είπε ο Συρίγος, τι είπε ο Κικίλιας. Τα είπαμε αυτά, τα αναπτύξαμε, τα είπαν όλοι! Άλλα λέγατε τότε.

Ήρθε, μάλιστα, ο κ. Κουμουτσάκος εχθές στην επιτροπή και είπε ότι η εξωτερική πολιτική μεταλλάσσεται, αλλάζει. Αλλάζει; Αλλάζουν, δηλαδή, οι απόψεις ενός κόμματος σε σημαντικά κυριαρχικά θέματα που αφορούν στην πατρίδα μας, στα σύνορά μας, στην ΑΟΖ μας, στην αιγιαλίδας ζώνη, στη Συμφωνία των Πρεσπών; Τι είστε εσείς που αλλάζετε έτσι απόψεις; Τι άλλαξε, δηλαδή, εδώ και ενάμιση χρόνο από τη στάση των Τούρκων και αλλάξατε και εσείς; Το βιολί που βάραν οι Τούρκοι τότε, το βαράνε και τώρα. Τους ρυθμούς που είχαν έχουν και τώρα!

Άρα, λοιπόν, αλλάζει η δική σας πολιτική και αυτή είναι η πολιτική της ανακυβίστησης. Ξέρετε, όμως, ποια είναι η σωστή πολιτική; Είναι αυτή που δεν έχει αλλάξει ούτε εκατοστό ούτε χιλιοστό –και ας βγει ένας εδώ μέσα να πει το αντίθετο– εδώ και είκοσι πέντε χρόνια ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης Κυριάκος Βελόπουλος. Ούτε ένα χιλιοστό δεν έχει αλλάξει και για την ενιαία επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια σε όλη την επικράτεια –είκοσι πέντε χρόνια το λέει, δεν αλλάζουμε ανάλογα με τις περιστάσεις– και για την ταυτόχρονη οριοθέτηση ΑΟΖ με την Κύπρο!

Οτιδήποτε άλλο –και πρέπει να ακουστεί για άλλη μία φορά

σήμερα αυτό εδώ- σημαίνει εθνική μειοδοσία, διάρρηξη του ενιαίου αμυντικού δόγματος και εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας. Τελεία και παύλα! Σας έχει πει ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης πως όταν ανακηρύσσει επέκταση χωρικών υδάτων, το κάνεις παντού, δεν το κάνεις μερικώς. Μερικώς επέκταση, μερικώς το ένα, μερικώς το άλλο, μερικώς κυβέρνηση!

Πάμε τώρα στις διερευνητικές. Επίσης εμείς οι νεότεροι ακούμε τους παλαιότερους, όπως την κυρία Μπακογιάννη, με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον. Όμως, θα μας επιτρέψετε να έχουμε κάποιες ενστάσεις σ' αυτά που ακούμε εδώ μέσα. Γιατί τόσο καιρό ταΐζετε τον λύκο; Αυτό κάνετε με τους Τούρκους και τις διερευνητικές. Αυτό κάνετε! Και με ποιους θα πάτε να μιλήσετε; Κατ' αρχάς είστε υπέρ της Χάγης. Θα πάτε στη Χάγη για το χωράφι του παππού σας; Για ποιο πράγμα θα πάτε στη Χάγη; Διεκδικεί κάτι η Ελλάδα και δεν το ξέρω; Τα δικά μας θα πάμε να τα μοιράσουμε στη Χάγη; Για ποιον λόγο να πάμε στη Χάγη; Δεν το καταλαβαίνουμε αυτό.

Με ποιους θα μιλήσετε, κύριοι συνάδελφοι; Με αυτούς που παραβιάζουν καθημερινά το FIR, που οι παρενοχλήσεις των ψαράδων μας στα Ίμια και στην Κάλυμνο δεν σταματούν ούτε και σήμερα; Με αυτούς θα πάτε να κουβεντιάσετε; Για ποιες διερευνητικές μιλάτε; Πώς αλλιώς ερμηνεύετε ότι εχθές η Τουρκία έβγαλε NAVTEX για όλη τη χρονιά; Έχει δεσμεύσει όλον τον χρόνο με πραγματικά πυρά για ασκήσεις. Δεν έχει αφήσει ημερομηνία κενή! Με αυτούς θα πάτε να κουβεντιάσετε;

Πού είναι η καλή διάθεση της Τουρκίας, όταν ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος, προς θετική έκπληξη όλων μας -επιτέλους ο Αρχηγός της Εκκλησίας μίλησε, ως Αρχηγός της Ελλαδικής Εκκλησίας- χαρακτήρισε ακραίο το Ισλάμ; Είπε το αυτονόητο, λοιπόν, ο Ιερώνυμος και αντέδρασαν οι Τούρκοι.

Θα πάτε να μιλήσετε με αυτούς των οποίων ο Υπουργός απείλησε, κυρία Μπακογιάννη, ευθέως εχθές την Ελλάδα, έχοντας δίπλα του τον Υπουργό Εξωτερικών της Γερμανίας και δεν έβγαλε άχνα και κιχ; Με αυτούς θα πάμε να μιλήσουμε; Αυτές είναι διερευνητικές επαφές και συζητήσεις, οι οποίες βέβαια είναι άτυπες, ναι, αλλά και πρακτικά κρατούνται εδώ και εξήντα χρόνια εκτός από τη χρονιά του ΣΥΡΙΖΑ το 2015 και δημιουργούν δεδομένα και δημιουργούν και συνθήκες. Δεν είναι τόσο αθώες οι διερευνητικές συζητήσεις.

Όπως σας είπα, εσείς θέλετε Χάγη. Το Διεθνές Δίκαιο επικαλείστε πάλι. Ποιο Διεθνές Δίκαιο; Αυτό το οποίο έχει τσαλαπατήσει η Τουρκία εκατόν πενήντα φορές; Για ποιο Διεθνές Δίκαιο μιλάτε; Ή θα μιλάμε σοβαρά για τα πράγματα όπως είναι ή θα λέμε ό,τι άλλο θέλουμε.

Πάμε παρακάτω. Χθες οι Τούρκοι, με τους οποίους πάτε να κουβεντιάσετε μεθαύριο, έστησαν ολόκληρο σόου να μοστράρουν το νέο πυρηνικό τους εργοστάσιο.

Κύριε εισηγητά, είστε στην ίδια κατηγορία με μένα εσείς. Είστε στους νέους που ελπίζουμε να παλιώσουμε και εμείς και να κάνουν λιγότερα λάθη από τους παλιούς και να είμαστε πιο αποτελεσματικοί για την Ελλάδα. Διότι τους παλιούς τους έχουμε δει.

Είναι το νέο πυρηνικό εργοστάσιο της Τουρκίας. Το 2023 θα είναι έτοιμο. Είναι πυρηνικός αντιδραστήρας στο Ακούγιου. Ρωσική εταιρεία, επένδυση 25 δισεκατομμύρια, πεντακάσιοι Τούρκοι εκπαιδεύτηκαν στη Μόσχα για πέντε χρόνια. Από χθες το διαφημίζουν.

Και το Πακιστάν, βέβαια, έχει καθοριστική συμβολή σε αυτό το πυρηνικό εργοστάσιο! Και εμείς τι κάνουμε με το Πακιστάν; Τους αφήνουμε να μπουν παράνομα στη χώρα μας, τους έχουμε εδώ να κλέβουν και να βιάζουν και να διαμαρτύρονται και ανενόχλητοι στους δρόμους, όπως έκαναν χθες σε μια πορεία. Οι Πακιστανοί, που αντί να τους απελάσουμε όλους τους παράνομους, έχουμε το φίδι κάτω από τον κόρφο μας!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ό,τι έχει να κάνει με τις διερευνητικές, θέλω να σημειώσω τα εξής: Θέλετε διερευνητικές, να κάτσετε να συζητήσετε με τους Τούρκους; Η μόνη διαφορά, λοιπόν, που έχει η Ελλάδα πέραν της νησιωτικής υφαλοκρηπίδας και αυτά τα θέματα πρέπει να θέσετε, αν πάτε -που δεν πρέπει να πάτε- είναι το αυτοδιο-

κητο στην Ίμβρο και την Τένεδο, είναι η άμεση αποχώρηση του κατοχικού στρατού και των εποίκων από την Κύπρο, είναι η διεκδίκηση αποζημιώσεων της τουρκικής θηριωδίας κατά των Ελλήνων. Βάλτε τα!

Οι Τούρκοι διεκδικούν το μισό Αιγαίο, καταθέτουν χάρτες-φωτιά και ζητούν εκατόν πενήντα νησιά -ζητούν ό,τι θέλουν αυτοί!- εξαφανίζουν το Καστελόριζο, θέλουν αποστρατικοποίηση νησιών, έχουν αξιώσεις στη Θράκη μας και απειλούν με στρατιές λαθρομεταναστών και θα πάω εγώ να κουβεντιάσω με αυτούς;

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι η Ελλάδα επεκτείνεται από τα δυτικά, αλλά από τα ανατολικά δεν ασκεί το δικαίωμα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ολοκληρώνω.

Θα έχω μόνο ένα αποτέλεσμα: Δίνει σάρκα και οστά στον εφιάλτη της «Γαλάζιας Πατρίδας», την οποία, για να λέμε όλη την αλήθεια, η Ελλάδα ως τώρα αμφισβητεί μόνο σε ένα μέρος και αυτό είναι ανατολικά της Κρήτης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χήτας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Χήτα.

Η κ. Μαρία Απατζίδη από το ΜέΡΑ25 έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΠΑΤΖΙΔΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε και ψηφίζουμε σήμερα στην Ολομέλεια το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών για τον καθορισμό της αιγιαλίτιδας ζώνης, δηλαδή την επέκταση των χωρικών υδάτων και κατά συνέπεια, του εναέριου χώρου της Ελλάδας στο Ιόνιο στα δώδεκα ναυτικά μίλια, συγκεκριμένα, στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και των Ιονίων Νήσων μέχρι το Ακρωτήριο Ταΐναρο της Πελοποννήσου.

Σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, η κυριαρχία ενός κράτους δεν ασκείται μόνο στο χερσαίο έδαφος και την αιγιαλίτιδα ζώνη του, αλλά και στον υπερκείμενο εναέριο χώρο τους. Ο κανόνας αυτός έχει αποτυπωθεί στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών της 10^{ης} Δεκεμβρίου 1982 για το Δίκαιο της Θάλασσας, μια σύμβαση την οποία δεν έχει υπογράψει και δεν αποδέχεται όχι μόνο η Τουρκία, αλλά και το Ισραήλ.

Με το δεύτερο άρθρο του νομοσχεδίου επεκτείνονται τα χωρικά ύδατα στο Ιόνιο στα δώδεκα ναυτικά μίλια και υπολογίζεται το εύρος της αιγιαλίτιδας ζώνης από τις γραμμές βάσης των ακτών, συμπεριλαμβανομένων των γραμμών κλεισίματος κόλπων και των ευθείων γραμμών βάσης. Με τη διαμόρφωση και το κλείσιμο των κόλπων, οι ζώνες, όπως οι ΑΟΖ και η αιγιαλίτιδα δεν ξεκινούν από την ακτογραμμή, αλλά από την ευθεία γραμμή βάσης. Για παράδειγμα, αν ένας κόλπος έχει δύο μίλια βάθος και η αιγιαλίτιδα δώδεκα μίλια, τότε συνολικά θα έχει δεκατέσσερα μίλια απόσταση από την ακτή.

Στην παράγραφο 2 του πρώτου άρθρου επισημαίνεται πως η Ελληνική Δημοκρατία επιφυλάσσεται για την άσκηση και στις λοιπές περιοχές της επικράτειας και των αντίστοιχων δικαιωμάτων της. Παρά τη συγκεκριμένη αναφορά, δεν μπορεί να μη σημειωθεί πως η τωρινή στάση αποτελεί μια μεταβολή και μια μετακίνηση από την παραδοσιακή πολιτική την οποία ακολούθησε το ελληνικό κράτος εδώ και δεκαετίες, τουλάχιστον από τη δεκαετία του 1990.

Αναφέρομαι στη μη διαφοροποίηση των θαλασσών της χώρας μας μεταξύ τους και ειδικότερα, στο καθεστώς του Αιγαίου Πελάγους. Οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν έκαναν την κίνηση μιας μερικής ή τμηματικής επέκτασης των χωρικών υδάτων, για να μη θεωρηθεί ότι γίνεται έμμεσα αποδεκτή η θεωρία περί ειδικών περιστάσεων στο Αιγαίο. Είναι θεωρία που υποστηρίζει η Τουρκία.

Θα πρέπει να τονιστεί πως η Τουρκία έχει κάνει τμηματική επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης της στη Μαύρη θάλασσα και στη Μεσόγειο στα δώδεκα ναυτικά μίλια, ενώ έχει χωρικά ύδατα έξι μιλίων στο Αιγαίο. Βέβαια, η Ελλάδα και η Τουρκία δεν είναι τα

μοναδικά κράτη που κάνουν χρήση του Αιγαίου. Το Αιγαίο χρησιμοποιούν ως μοναδική δίοδο ανοιχτής θάλασσας, απολαμβάνοντας την ελευθερία των θαλασσών από και προς τον Εύξεινο Πόντο, πολλά κράτη. Παραδείγματα αποτελούν η Ρωσία, για την οποία μάλιστα το Αιγαίο αποτελεί τη μόνη θερμή θάλασσα που την οδηγεί προς τη Μεσόγειο και τους ωκεανούς, αλλά και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, οι οποίες έχουν συμφέροντα στη Μαύρη Θάλασσα στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη μελέτη του νομοσχεδίου και ενόψει των διερευνητικών επαφών που θα ξεκινήσουν στην Κωνσταντινούπολη προκύπτει ένα εύλογο ερώτημα: Γιατί μέχρι το Ταϊνάρο; Με ποια λογική και στο πλαίσιο ποιας στρατηγικής παραλείπεται η περιοχή από τη νότια Πελοπόννησο μέχρι τη δυτική Κρήτη; Εδώ έχουμε τμηματοποίηση του ίδιου του Ιονίου πελάγους. Θα θέλαμε μια απάντηση από τον Υπουργό, αν και λείπει.

Σε αυτό το σημείο θέλω να καταστήσω σαφές γιατί το ΜέΡΑ25 καταψήφισε τη συμφωνία για ΑΟΖ με την Ιταλία, αλλά υπερψήφισε την επέκταση της κυριαρχίας στο Ιόνιο. Βασική διαφορά εδώ είναι η διάκριση κυριαρχικών δικαιωμάτων. Παραδείγματος χάριν, η εξόρυξη υδρογονανθράκων και η κυριαρχία κατ' αυτής. Είναι μια διάκριση που επιτρέπει θολώνει η Κυβέρνηση.

Με τη συμφωνία ΑΟΖ η Κυβέρνηση κατοχύρωσε ένα πλαίσιο διμερών συμφωνιών για την άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων, το οποίο είναι προβληματικό. Όχι μόνο δημιουργεί κακά προηγούμενα ως προς την επίλυση των νήσων, αλλά θα ήταν και παντελώς ανεφάρμοστος στις φλέγουσες περιοχές που αποτελούν πραγματικό επίδικο, δηλαδή, στο μεγάλο παιχνίδι που εξελίσσεται στην Ανατολική Μεσόγειο.

Το ΜέΡΑ25 τίθεται κατά της εξόρυξης και συνεκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στο Ιόνιο, στην Ανατολική Μεσόγειο, αλλά και στο Αιγαίο. Το μέλλον της ανθρωπότητας απαιτεί άμεσο τερματισμό της εξάρτησης από ορυκτά καύσιμα, ενώ η συνεκμετάλλευση των υδρογονανθράκων με προβληματικά καθεστώτα αυξάνει τις γεωπολιτικές εντάσεις στην περιοχή εις βάρος των εθνικών μας συμφερόντων.

Όμως, με το σημερινό σχέδιο νόμου έχουμε μια διαφορετική περίπτωση. Το ΜέΡΑ25 δεν μπορεί παρά να συμφωνήσει με την επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο Πέλαγος και με την αύξηση της κυριαρχίας μας, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο.

Το ζήτημα, βέβαια, για μας, ως ΜέΡΑ25, είναι πώς θα ωφεληθεί ο λαός και ο τόπος από την άσκηση αυτού του δικαιώματος.

Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με το άρθρο 4, το οποίο προβλέπει ότι στα ύδατα της αιγιαλίδας ζώνης μεταξύ έξι και δώδεκα ναυτικών μιλίων μπορεί να επιτραπεί η αλιεία στα αλιευτικά σκάφη της Ευρωπαϊκής Ένωσης γενικά και στους Ιταλούς αλιείς ειδικότερα. Δεν προβλέπεται κανένας κανόνας αμοιβαιότητας.

Παράλληλα, εφιστούμε την προσοχή στην περίπτωση της Ανατολικής Μεσογείου. Η κατάσταση εκεί είναι θεμελιωδώς διαφορετική. Η ίδια επέκταση της κυριαρχίας στη δυτική σήμερα κυριαρχία και μάλιστα, μονομερώς έχει εξαγγελθεί ως συνεπαγόμενη την έναρξη ενός πολέμου. Η Τουρκία του Ταγίπ Ερντογάν, με τις επιθετικές τοποθετήσεις της για τους υδρογονάνθρακες στη Μεσόγειο οδηγεί σε μια νέα κούρσα εξοπλισμών.

Μόλις την περασμένη εβδομάδα γίναμε μάρτυρες της καταστράγγισης των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, στη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για την προμήθεια των γαλλικών μαχητικών αεροσκαφών rafale. Οι εξελίξεις αυτές κάνουν τους εμπόρους όπλων να τρίβουν τα χέρια τους.

Όμως, το μέλλον της ανθρωπότητας, όπως προείπα, απαιτεί τον άμεσο τερματισμό της εξάρτησης από ορυκτά καύσιμα, τα συμβόλαια εξόρυξης των οποίων οδηγούν σε γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς, εξυπηρετώντας τους εμπόρους όπλων και την υπερεθνική ολιγαρχία χωρίς σύνορα. Το μέλλον βρίσκεται στην ανάπτυξη, μέσα από πράσινες τεχνολογίες και καινοτομίες στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που βοηθούν τόσο στον εκδημοκρατισμό της παραγωγής ενέργειας όσο και την ειρήνη μεταξύ των λαών της περιοχής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κυρία Απατζίδη.

Ο κ. Βαρουφάκης δεν ήρθε.

Εισερχόμεθα στον κύκλο των ομιλητών με το σύστημα webex. Τον λόγο έχει ο κ. Υψηλάντης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη συζήτηση και την υπερψήφηση από τη μεγάλη πλειοψηφία της Βουλής των Ελλήνων, σε επίπεδο επιτροπής και ελπίζω και σε επίπεδο Ολομέλειας, του σχεδίου νόμου για τον καθορισμό του εύρους της αιγιαλίδας ζώνης και του υπερκείμενου εναέριου χώρου, στη θαλάσσια περιοχή από το βορειότερο σημείο της Περιφέρειας των Ιονίων Νήσων μέχρι το Ακρωτήριο Ταϊνάρο της Πελοποννήσου, στα δώδεκα ναυτικά μίλια, επιτυγχάνεται σε κλίμα εθνικής συναίνεσης, με εξαίρεση ορισμένες αντιπολιτευτικές κορώνες, η ολοκλήρωση της εξαγγελίας αυτής, που είχε γίνει από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό κ. Κυριάκο Μητσοτάκη στην Ολομέλεια της Βουλής, τον Αύγουστο του 2020.

Δεδομένου ότι η αιγιαλίτιδα ζώνη περιέρχεται στην έννοια της επικράτειας, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 του Συντάγματος, και της εθνικής κυριαρχίας, στο άρθρο 28 παράγραφος 3 του Συντάγματος, η μεταβολή αυτή σημαίνει και μεταβολή των ορίων της επικράτειας. Έτσι, με νόμο τυπικό, που θα υιοθετήσει όχι μόνο η απόλυτη πλειοψηφία, αλλά η ευρύτατη πλειοψηφία του ελληνικού Κοινοβουλίου, η χώρα μας μεγαλώνει, στο ιστορικό σημείο της συμπλήρωσης διακοσίων ετών από την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Η οριοθέτηση θαλάσσιων ζωνών με την Ιταλία και την Αίγυπτο, αλλά και η συμφωνία Ελλάδας και Αλβανίας για την προσφυγή στο Δικαστήριο της Χάγης για τον καθορισμό αυτών, αποτελούν την αφετηρία μιας ενεργητικής πολιτικής, με βάση το Διεθνές Δίκαιο και όχι την αυθαιρεσία.

Στο πλαίσιο αυτό και σε συνδυασμό με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, η χώρα μας επιφυλάσσει για την άσκηση και στις λοιπές περιοχές της επικράτειάς της των αντίστοιχων δικαιωμάτων της, όπως αυτά απορρέουν από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών της 10^{ης} Δεκεμβρίου 1982 για το δίκαιο της θάλασσας, που υπογράφηκε στο Μοντέγκο Μπέι και υιοθετήθηκε στον ν.2321/1995, η οποία αποτυπώνει διεθνές εθμικό δίκαιο. Και τούτο οφείλουμε να συνεχίσουμε και σε περιοχές του Αιγαίου και για ουσιαστικούς λόγους, που άπτονται του Διεθνούς Δικαίου, και για εθνικούς λόγους, αλλά και για να καταδείξουμε ότι το Αιγαίο δεν υπόκειται σε κανένα ειδικό καθεστώς, λόγω των προκλητικών θέσεων της Τουρκίας. Ένα νέο κεφάλαιο ξεκινάει για τη διασφάλιση και την επιβολή των εθνικών μας δικαιωμάτων, αφήνοντας πίσω την αναβλητικότητα, την αναποτελεσματικότητα, την αδράνεια του παρελθόντος, που εκφραζόταν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, αλλά κυρίως με την επίκληση προδήλως αβάσιμων νομικών επιχειρημάτων, όπως για δήθεν δυνατότητα επέκτασης των χωρικών υδάτων με προεδρικά διατάγματα.

Στην πορεία αυτή οφείλουμε και ενισχύουμε την αποτρεπτική ικανότητα της χώρας με ένοπλες δυνάμεις που εγγυώνται την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας από κάθε επιβουλή και αποτροπή ειρηνικής και εστιασμένης στο Διεθνές Δίκαιο ενάσκησης των δικαιωμάτων της, τα οποία πηγάζουν απ' αυτό. Εδραιώνουμε τη συνεργασία και τη συνεννόηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνεργασία με χώρες της Ανατολικής Μεσογείου. Και πετυχαίνουμε ... (δεν ακούστηκε λόγω κακής σύνδεσης), μέσα από την εθνική συνεννόηση και την ομοψυχία και από εδώ, ως στείλουμε μήνυμα ότι η Ελλάδα της σιγουριάς και της αυτοπεποίθησης, ενωμένη, δεν θα ανεχθεί -στους ίδιους τους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης- παρασπονδίες και ανεκτικότητα στις άνομες ενέργειες και θέσεις της Τουρκίας. Έτσι αυξάνουμε και το αίσθημα ασφάλειας στους ακρίτες της χώρας μας, διερχόμενους και τα αισθήματα του δωδεκανησιακού λαού, που βλέπουν να επιτυγχάνεται μια εθνική στρατηγική, που δίνει μια νέα διάσταση στη διεθνή θέση της χώρας μας.

Επιθυμώ, με την ευκαιρία αυτή, να συχαρώ τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Νίκο Δένδια για τη συστηματική και εξαιρετική προέγγιση και την επιτυχή προώθηση των εθνικών μας θέσεων, με

αποφασιστικότητα και στο πλαίσιο πάντα του Διεθνούς Δικαίου και δηλώνω ότι υπερψηφίζω το ιστορικό αυτό σχέδιο νόμου για την πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Υψηλάντη, και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Γιάννης Αμανατίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Καλή χρονιά και σε εσάς και σε όλους τους συνάδελφους Βουλευτές, με την ευκαιρία αυτή, βεβαίως και στον κύριο Υπουργό και σε όσους βρίσκονται εκεί.

Κύριε Πρόεδρε, η σημερινή μου τοποθέτηση και ως πρώην Υφυπουργός Εξωτερικών θα εστιαστεί γύρω από δύο λέξεις, τη λέξη «τομή» και τη λέξη «επιτομή». Ως κυβέρνηση φέραμε τομή στην εξωτερική πολιτική της χώρας μας εφαρμόζοντας την πολυδιάστατη, ενεργητική εξωτερική πολιτική, σε μια λογική κυριάρχησης των κυριαρχικών δικαιωμάτων και των εθνικών συμφερόντων, με βάση τις εθνικές θέσεις οι οποίες είχαν διαμορφωθεί, με βάση το Διεθνές Δίκαιο και το Δίκαιο της Θάλασσας, στη λογική των λύσεων και την ανάδειξη της θετικής ατζέντας. Αυτό ήταν μια πραγματική τομή, γιατί ανέδειξε τη χώρα μας σε πυλώνα σταθερότητας και ειρήνης στην ευρύτερη περιοχή.

Θα ήθελα πολύ σύντομα να θυμίσω τις διεθνείς συναντήσεις και τα ταξίδια, και του πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα, αλλά και τις τριμερείς και τετραμερείς συμφωνίες, τις οποίες έκανε η Ελλάδα στις χώρες της Ανατολικής Μεσογείου, όπως επίσης και τις διεθνείς διασκέψεις για την ασφάλεια της Ρόδου και τις διεθνείς θρησκευτικές διασκέψεις για τον πλουραλισμό στη Μέση Ανατολή.

Αντίθετα, το διάστημα αυτό η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας ήταν η επιτομή του λαϊκισμού και η χρησιμοποίηση των εθνικών θεμάτων, έτσι ώστε να πάρει την εξουσία. Και εξηγούμαι. Η μικροκομματική πολιτική ήταν επιτομή στο θέμα αυτό, ειδικά στο θέμα της Συμφωνίας των Πρεσπών, όπως επίσης, όπως φάνηκε, και κατά την απάντηση την οποία έδωσαν οι υπεύθυνοι τομέαρχες τότε, σε σχέση με την πρόθεση της κυβέρνησης να προχωρήσει στην επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο. Δεν ήταν επιφυλάξεις, ήταν δηλώσεις οι οποίες, παρ' όλο τον αιφνιδιασμό ή, αν θέλετε, μια πολιτική που πιθανόν να επικρατούσε εκείνο το διάστημα, η αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία, θα μπορούσε να είχε τότε μια διαφορετική τακτική, πιο κοντά –αν θέλετε– στις εθνικές θέσεις. Δεν υπήρξε καμμία αλλαγή. Οι εκφράσεις που άκουσα από πολλούς αγαπητούς συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, ότι τώρα είναι διαφορετικές οι συνθήκες, δεν ισχύει. Δεν ισχύει το επιχείρημα αυτό. Άλλωστε το είπε και η κ. Μπακογιάννη ότι η Τουρκία δεν έχει αλλάξει, η Τουρκία και τότε ήταν ίδια. Καμμία άλλη Τουρκία δεν είναι, είναι η ίδια Τουρκία η οποία είχε τον αναθεωρητισμό. Οι συνθήκες ήταν ίδιες. Τι άλλαξε; Το ότι η Νέα Δημοκρατία τότε ήταν αντιπολίτευση και τώρα είναι Κυβέρνηση.

Ως Αντιπολίτευση, όντως βλέπετε ότι σ' αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μία ομοθυμία έτσι όπως εκφράστηκε από τον Υπουργό και άλλους ομιλητές. Αυτή, όμως, δεν οφείλεται στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, οφείλεται στην υπεύθυνη πατριωτική στάση, με επιχειρήματα, την οποία ασκεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση, που είναι τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ. Και αυτό είναι μία τομή στο πολιτικό σύστημα, αντίθετα με τη Νέα Δημοκρατία, που το διάστημα αυτό η επιτομή των πράξεών της είναι επιτομή της έλλειψης του σχεδιασμού και της στρατηγικής της εξωτερικής πολιτικής.

Το σημερινό νομοσχέδιο δεν μπορεί να αποτελέσει την κολυμβήθρα του Σιλωάμ για μία πολιτική, η οποία ασκήθηκε επί δεκαοκτώ μήνες και της οποίας το χαρακτηριστικό είναι η έλλειψη της στρατηγικής.

Σημείωσα προσεκτικά τις ομιλίες και τις τοποθετήσεις εξεχόντων Βουλευτών και Βουλευτινών της Νέας Δημοκρατίας, όπου τα επιχειρήματά τους ήταν ότι υπάρχει ευρύτερη προσεκτικά σχεδιασμένη εξωτερική πολιτική. Τότε θα πρέπει να δικαιολογηθεί και να μας ειπωθεί, γιατί ενώ μιλούσαμε εδώ και μήνες, γιατί ενώ από το Νοέμβριο του 2019 πιέζουμε, από τότε που υπογρά-

φεται το τουρκο-λιβυκό σύμφωνο, να μπει το θέμα των κυρώσεων στο ευρωπαϊκό τραπέζι, η Κυβέρνηση το έβαλε τον Ιούνιο του 2020; Γιατί, λοιπόν, χάθηκαν όλοι αυτοί οι μήνες απέναντι στην αντιμετώπιση αυτής της πολιτικής; Γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης, δήλωνε πρόθυμος και μάλιστα, πολύ πρόθυμος έτσι ώστε να τα αφήσει και να μην υπερασπίζεται τα συμφέροντα της χώρας;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **Αθανάσιος Μπούρας**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας αναφέρω και δύο-τρία άλλα ζητήματα, τα οποία θεωρώ ότι πρέπει να κάνει η χώρα μας. Θεωρώ ότι αυτή τη στιγμή ο μεγαλύτερος κίνδυνος ο οποίος υπάρχει είναι να υπάρξει η ενσωμάτωση των Τουρκικών θέσεων για τα ελληνοτουρκικά ή το Κυπριακό, στο πλαίσιο ενός ευρύτερου ευρω-τουρκικού ή αμερικανο-τουρκικού ή περιφερειακού διαλόγου, από την οποία η Ελλάδα θα είναι απόυσα και στην οποία η Ελλάδα δεν θα συμβάλλει. Υπάρχουν τέτοιες πρακτικές και φαίνονται απ' αυτά που έχει κάνει η χώρα μας.

Το 2021 θα είναι μία κρίσιμη χρονιά για τα εθνικά μας θέματα. Χρειάζεται, λοιπόν, να υπάρχει μία εθνική στρατηγική με ένα όραμα, που να συμπεριλαμβάνει και όχι μόνο να συμπεριλαμβάνει, αλλά να υπερβαίνει τα ελληνοτουρκικά και να αναδεικνύει τον ρόλο της ως κύριο πυλώνα ειρήνης και σταθερότητας στην περιοχή.

Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ καλοδεχόμαστε μια μεταστροφή η οποία υπάρχει, έτσι ώστε να υπάρξει πραγματική στρατηγική. Ωστόσο, αυτή είναι κύρια ευθύνη της Κυβέρνησης.

Είμαστε, ανοιχτοί, λοιπόν, σε έναν ευρύτερο διάλογο με τις πολιτικές δυνάμεις για μία εθνική στρατηγική στα ελληνοτουρκικά, έτσι ώστε το 2021 να μην έχει τα αποτελέσματα του 2020.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φέραμε πολύ σημαντικά αποτελέσματα κατά τη διάρκεια της θητείας μας ως κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση θα πρέπει να αφήσει κατά μέρος την αλαζονεία, θα πρέπει να αφήσει κατά μέρος τον λαϊκισμό και αυτό που επιτεύχθηκε με τη σημερινή συζήτηση να χρησιμοποιηθεί, έτσι ώστε, επιτέλους, η χώρα να έχει αυτό που λείπει, δηλαδή, όραμα και πυξίδα στην εξωτερική της πολιτική. Οι κινήσεις οι οποίες έγιναν το προηγούμενο διάστημα, έδειξαν την έλλειψη αυτή. Σε αυτή την προσπάθεια θα μας βρει ως ΣΥΡΙΖΑ συμμετόχους. Στην αντίθετη περίπτωση, όμως, να ξέρει ότι αναλαμβάνει πλήρως την ευθύνη και βεβαίως, τα αποτελέσματα πιθανόν να αποδειχθούν ότι δεν είναι και τόσο προς το εθνικό συμφέρον της πατρίδας μας.

Με τις λέξεις αυτές, κύριε Πρόεδρε, επανέρχομαι ξανά σε εκείνο που είπα. Χρειάζονται τομές και όχι επιτομές λαϊκισμού. Το εθνικό συμφέρον πρέπει να είναι πάνω απ' όλα και όχι το κομματικό συμφέρον. Η Κυβέρνηση δεν ξέρω εάν έχει χρόνο να το αποδείξει, αλλά ελπίζω ότι θα κινηθεί σε αυτή την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Αμανατίδη.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, η κ. Μαριέττα Γιαννάκου.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό το σχέδιο νόμου, να επαναλάβω και εγώ, είναι πολύ σημαντικό. Είναι πολύ σημαντικό για λόγους γενικότερης ιδεολογικής προσέγγισης, αφού δεν περιορίζεται στην επίκληση, αλλά αξιοποιεί την επέκταση των χωρικών υδάτων, όπως έχει κυρίαρχο δικαίωμα η χώρα μας, ενώ επιφυλάσσεται για την άσκηση και στις λοιπές περιοχές της επικράτειας, των αντιστοιχών δικαιωμάτων της. Πιλάμε, δηλαδή, για το δικαίωμα της μονομερούς απόφασης άσκησης κυριαρχίας, σύμφωνα με το άρθρο 3 του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας, της UNCLOS του 1982.

Να υπενθυμίσω πως αντικείμενο οριοθέτησης, μεταξύ δύο κρατών, υπάρχει μόνο στην περίπτωση αντικριστών ακτών, μικροτέρων των είκοσι τεσσάρων ναυτικών μιλίων, δώδεκα συν δώδεκα, όπου τα χωρικά ύδατα καθορίζονται με βάση τη μέση γραμμή, όπως συμβαίνει με μερικά νησιά μας με τις απέναντι τουρκικές ακτές.

Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν μπορεί να είναι αντικείμενο διαπραγμάτευσης το πώς θα ασκήσεις την εθνική σου κυριαρχία

στα χωρικά ύδατα ή στον εναέριο χώρο.

Εν κατακλείδι, η απόφαση επέκτασης των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο, έρχεται ως η τελική πράξη της διευθέτησης των εκκρεμοτήτων στην περιοχή, μετά και την πρόσφατη συμφωνία οριοθέτησης θαλάσσιων ζωνών με την Ιταλία, αλλά και την συμφωνία με την Αλβανία, για παραπομπή στη Χάγη για το θέμα των θαλάσσιων ζωνών. Ακολουθεί, σύμφωνα με δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών, η επέκταση των χωρικών υδάτων στην περιοχή νοτίως της Κρήτης.

Δεδομένου, όμως, ότι η υφαλοκρηπίδα και η ΑΟΖ έχουν ως εσωτερικά όρια τα εξωτερικά όρια της αιγιαλίτιδας ζώνης, ο προσδιορισμός του εύρους της αιγιαλίτιδας είναι κρίσιμος για την οριοθέτηση. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, όμως, κάτι. Για υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ δεν δύνανται να πραγματοποιήσει κάποιος μόνος του ό,τι επιθυμεί. Θα πρέπει να συνεννοηθεί με τους γείτονες. Για τους λόγους αυτούς είχε θεσπιστεί ο θεσμός των διερευνητικών συνομιλιών Ελλάδας και Τουρκίας, με σκοπό να προλαίανει το έδαφος για μία προσφυγή στη Χάγη γι' αυτά τα θέματα στην περίπτωση που δεν βρεθεί σημείο τομής.

Από την άλλη πλευρά, κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά στις διερευνητικές επαφές με την Τουρκία, ναι, πρέπει να συζητήσουμε με την Τουρκία, δεν γίνεται αλλιώς. Η Ελλάδα προσέρχεται στις διαβουλεύσεις με ειλικρινή και εποικοδομητική διάθεση, προκειμένου να δοθεί τέλος σε μία εκκρεμότητα στην οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών που ταλανίζουν τις διμερείς σχέσεις εδώ και δεκαετίες. Μην ξεχνάμε ότι αυτός ο γύρος θα ξεκινήσει με την Ελλάδα να έχει πλέον δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο και οριοθετημένη ΑΟΖ με Ιταλία και Αίγυπτο.

Ωστόσο, παρ' όλο που οι διερευνητικές επαφές ξεκινούν σε συγκεκριμένο πλαίσιο, με προβληματίζει το γεγονός ότι από το προηγούμενο Σάββατο η Τουρκία εξέδωσε σειρά από NAVTEX, δεσμεύοντας κατά διαστήματα περιοχές στο Αιγαίο για ασκήσεις με πραγματικά πυρά για ολόκληρο το 2021. Γι' αυτό επιτρέψτε μου να κρατώ μικρό καλάθι, όπως έκανα και τους προηγούμενους μήνες οσάκις είχα μιλήσει για το θέμα «Τουρκία».

Παρά τη δικαιολογημένη καχυποψία, όμως, η Ελλάδα έχει κάθε συμφέρον να ξεκινήσει ο 61^{ος} γύρος των διερευνητικών επαφών, όπως πρέπει να συνεχίσει να επιδιώκει την οριοθετημένη από το Διεθνές Δίκαιο συζήτηση.

Η Τουρκία, κατά τη γνώμη μου, θα σκεφθεί τη λύση της Χάγης, μόνο εάν καταλάβει ότι η συνέχιση της πολιτικής της θα συνεπάγεται κόστος. Και όπως φαίνεται η διεθνοποίηση του προβλήματος «Τουρκία», έχει επιφέρει μεγάλη πίεση στην τελευταία. Και αυτό το κόστος αφορά κυρίως, στις ευρωτουρκικές σχέσεις. Πολλοί κύκλοι σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιμετωπίζουν με σκεπτικισμό αυτήν την αλλαγή στη στάση της Τουρκίας, η οποία είναι ηλίου φαεινότερον πως επιθυμεί να δημιουργήσει μία θετική ατζέντα συνομιλιών με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόκειται, ασφαλώς, για μία δύσκολη συζήτηση και αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχει ένα καίριο θέμα σχετικά με την υπεράσπιση των γεωπολιτικών συμφερόντων της Ελλάδος, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μακροπρόθεσμο και μεσοπρόθεσμο επίπεδο.

Τον Μάρτιο αναμένουμε την έκθεση Μπορέλ για την κατάσταση πραγμάτων μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας, ενώ μετά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του περασμένου Δεκεμβρίου η Ανατολική Μεσόγειος αντιμετωπίζεται πλέον ενιαία από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως πεδίο επιβολής κυρώσεων και παύει η διάκριση μεταξύ κυπριακής ΑΟΖ και ελληνικής υφαλοκρηπίδας.

Στο διά ταύτα, με την αποδοχή των νομοτεχνικών βελτιώσεων, μετά τις παρατηρήσεις των συναδέλφων της Μείζονος και Ελάσσονος Αντιπολίτευσης, γνώμη μου είναι πως πραγματοποιούμε ένα καλό βήμα στην εξωτερική μας πολιτική και με εθνική ομοψυχία. Αυτό είναι θετικό για την πατρίδα μας και τον λαό μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Γιαννάκου.

Το λόγο έχει τώρα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜέΡΑ25, ο κ. Βαρουφάκης.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς στο ΜέΡΑ25 θα ψηφίσουμε «ναι» βεβαίως για την επέκταση στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο για τον ίδιο λόγο που κανένας σοβαρός άνθρωπος δεν έχει δικαίωμα να έχει αντίρρηση στη χορήγηση ασπίρας σε καρκινοπαθή. Κακό δεν κάνει, αλλά δεν παύει να είναι εκτός του βασικού θέματος. Το βασικό θέμα όλοι γνωρίζουμε ότι είναι το Αιγαίο.

Παρακολουθούμε με ενδιαφέρον εμείς στο ΜέΡΑ25 την επανεκκίνηση των διερευνητικών συνομιλιών, το γεγονός ότι έχουμε μια μικρή ύφεση στις εντάσεις, η οποία και αυτή βεβαίως είναι μια μορφή τακτικισμού εκ μέρους της Άγκυρας, δεν είναι κακό. Αυτό που είναι κακό είναι ότι δεν υπάρχει εθνική στρατηγική ή υπάρχει μια εθνική στρατηγική η οποία έχει ναυαγήσει εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Σας το λέμε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, από την αρχή αυτής της κοινοβουλευτικής περιόδου και των προηγούμενων. Σας σέρνουν σε διμερείς διαπραγματεύσεις με επιδιαιτησία της κ. Μέρκελ και στο βάθος του κ. Μπλάντεν. Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα με οποιουδήποτε είδους διαπραγμάτευση μπορεί να αποφέρει μια μείωση των εντάσεων, μια αποκλιμάκωση των κινδύνων και μια αξιοπρεπή και αμοιβαίως επωφελής συμφωνία. Απλά, οι διμερείς αυτές συνομιλίες με την Άγκυρα, τουλάχιστον σε αυτήν τη συγκυρία, είναι αδύνατον να κάνουν στιγμιαία άλλο από το να αυξήσουν τις εντάσεις. Ο λόγος είναι απλός. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η Άγκυρα στις διμερείς διαπραγματεύσεις θα καταθέσει στο τραπέζι μια σειρά από ζητήματα τα οποία θα σας αναγκάσουν είτε να ενδώσετε με τρόπο που ούτε η δική σας η παράταξη θα αποδεχθεί είτε να διακόψετε τις συνομιλίες, με αποτέλεσμα μακροπρόθεσμα την αύξηση των εντάσεων.

Εμείς στο ΜέΡΑ25 λέμε και ξαναλέμε και προτείνουμε ότι η Αθήνα έπρεπε να έχει από καιρό προτείνει τη σύγκληση μιας περιφερειακής συνδιάσκεψης όλων των χωρών που βρέχονται από την Ανατολική Μεσόγειο. Είχαμε προτείνει να προσκαλέσει όλες τις πλευρές στη Θεσσαλονίκη με στόχο επί κοινού χάρτη να γίνει η καταγραφή των διαφωνιών για ένα θέμα μόνο, την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών υφαλοκρηπίδας ΑΟΖ, με στόχο να καταγραφούν οι διαφωνίες μέσα στο πλαίσιο πολλαπλών κοινών συμφωνημένων διμερών οριοθετήσεων ή διαφωνιών επί αυτών των διμερών οριοθετήσεων και στο βάθος τη δυνατότητα προσφυγής στη Χάγη με αίτημα τη συνεκδίκαση από κοινού και κατά ζεύγη των όποιων διαφορών.

Μια τέτοια πρόσκληση και στην Τουρκία, αλλά και σε όλες τις χώρες της Ανατολικής Μεσογείου μπορεί να αποφέρει δύο πιθανά αποτελέσματα. Η μία πιθανότητα είναι να γίνει αποδεκτή και από την Τουρκία, που θα ήταν ευχής έργον. Αμέσως αποκλιμακώνεται η ένταση και φεύγουν από το τραπέζι της συζήτησης τα Δωδεκάνησα, η Θράκη και οι δήθεν γκρίζες ζώνες, η Γαυδοπούλα κ.ο.κ.. Και η άλλη είναι στην χειρότερη των περιπτώσεων ο κ. Ερντογάν να πει «όχι, δεν έρχομαι, γιατί θα είναι η Κύπρος εκεί» ή «δεν έρχομαι για τον α' ή β' λόγο». Αμέσως η Ελλάδα θα είχε κερδίσει πόντους στη σκακίερα της διεθνούς κοινής γνώμης. Ας πει εκείνος το όχι. Γιατί εάν δεν προβούμε σε μια τέτοια πρόταση εμείς, θα αναγκαστούμε εμείς να πούμε το όχι είτε πριν είτε κατά τη διάρκεια των διμερών διαπραγματεύσεων με την επιδιαιτησία του Βερολίνου ή της Ουάσιγκτον.

Εμείς στο ΜέΡΑ25 από τη μία μεριά λέμε όχι στην ενδοτικότητα που είναι αναπόσπαστο κομμάτι των διμερών διαπραγματεύσεων. Λέμε όχι στο «ναι σε όλα» στο Βερολίνο και στην Ουάσιγκτον, γιατί μέσα από το Βερολίνο και από την Ουάσιγκτον θα προωθηθεί μια ατζέντα την οποία ούτε εσείς μπορείτε να σηκώσετε, όπου θα υπάρχουν και τα Δωδεκάνησα, θα υπάρχει και η Θράκη και θα υπάρχουν και οι γκρίζες ζώνες. Λέμε, λοιπόν, όχι στην ενδοτικότητα, γιατί η ενδοτικότητα θα φέρει ένταση, θα φέρει κλιμάκωση και όχι αποκλιμάκωση των εντάσεων.

Παράλληλα, βεβαίως, με όλο μας το είναι λέμε όχι στις εθνικιστικές κραυγές, γιατί οι εθνικιστικές κραυγές -αυτό έχει αποδείξει η ιστορία- είναι το προοίμιο για την ενδοτικότητα. Για να μην πω ότι σε άλλες περιόδους της ιστορίας μας οι εθνικιστικές κραυγές οδήγησαν και στον δοσιλογισμό. Όχι, λοιπόν, στην ενδοτικότητα, όχι στις εθνικιστικές κραυγές που θα φέρουν την ενδοτικότητα που θα φέρει την αποτυχία, τους κινδύνους, και την ένταση.

Εμείς στο ΜέΡΑ25 λέμε: Θέλετε πραγματική εθνική στρατηγική με όραμα την εθνική ασφάλεια; Ορίστε σήμερα μονομερώς -επί χαρτών, όχι θεωρητικά- ποιες είναι οι μέγιστες διεκδικήσεις της χώρας μας και δηλώστε τι θεωρούμε εμείς casus belli. Η Τουρκία το κάνει. Εμείς τότε επιτέλους θα δηλώσουμε ποιες πράξεις και πού αν γίνουν θα πυροδοτήσουν αυτομάτως μια αντίδραση των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων; Εγώ δεν λέω να είμαστε μαξιμαλιστές, αλλά κάποια στιγμή πρέπει να χαράξουμε κόκκινες γραμμές, γιατί αν δεν χαράξεις τις κόκκινες γραμμές, είτε στο Eurogroup είτε στις διαπραγματεύσεις με την Άγκυρα, δεν διαπραγματεύεσαι, γίνεσαι επαίτης.

Νομίζω ότι αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα. Για τα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο μίλησε και η Σοφία Σακοράφα εκ μέρους του ΜέΡΑ25, θα τοποθετηθούν και οι υπόλοιποι Βουλευτές μας. Είναι γνωστή η θέση μας. Θα το υπερψηφίσουμε.

Κύριε Πρόεδρε, στον χρόνο που μου μένει θέλω να στραφώ στο άλλο μέγα ζητούμενο το οποίο συζητούσαμε την περασμένη Παρασκευή εδώ σε επίπεδο πολιτικών Αρχηγών, στη διαδικασία του εμβολιασμού. Μπορεί να είναι εκτός του θέματος του παρόντος νομοσχεδίου, αλλά είναι το μείζον ζήτημα, να μη σας πω ότι έχει και σε τελική ανάλυση αντίκτυπο στη βιωσιμότητα αυτής της οικονομίας, στη βιωσιμότητα αυτής της χώρας.

Την περασμένη Παρασκευή -ήταν ο κύριος Πρωθυπουργός εδώ- κατέθεσα κάποια στοιχεία τα οποία δεν τα αμφισβήτησε η Κυβέρνηση, κάποια στοιχεία για το πόσους ανθρώπους θα γλιτώσουμε, αν καταφέρουμε να αυξήσουμε τον αριθμό των εμβολιασμών στους σαράντα χιλιάδες την ημέρα. Είχα πει ότι θα γλιτώσουμε είκοσι από τους εκατό ανθρώπους που αλλιώς θα χάσουμε, αν καταφέρουμε να το κάνουμε αυτό. Είπα στον Πρωθυπουργό ότι ήδη έχει χαθεί πάρα πολύς χρόνος, να δούμε πού πηγαίνουμε. Δεν τα έχουμε καταφέρει αυτό το καντράν να δείξει ούτε καν το ένα τέταρτο, ούτε καν το ένα πέμπτο αυτού του αριθμού εμβολιασμών ημερησίως που θα ήταν αναγκαίος για να σώσουμε ανθρώπους και βεβαίως για να μπορέσουμε να μιλάμε και για άνοιγμα της οικονομίας.

Επιτρέψτε μια προσωπική ιστορία, γιατί νομίζω ότι οι προσωπικές ιστορίες έχουν και πολιτική σημασία, γιατί μπορώ να την καταθέσω όχι ως κάτι που διάβασα, αλλά ως κάτι που έζησα. Χθες πήγα τον ενενηνταπεντάχρονο πατέρα μου στο «Δρομοκαϊτειο» για τον εμβολιασμό του. Εξαιρετικοί άνθρωποι εκεί, πρέπει να σας πω. Όντως το σύστημα δούλεψε πάρα πολύ καλά, έγινε ο εμβολιασμός, μέχρι που άρχισαν να μου μιλούν οι γιατροί και οι νοσηλεύτές.

Η κατάσταση τους, έχουν έρθει σε απόγνωση, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, διότι δεν τηρήσατε τον λόγο σας. Είχατε μιλήσει για περίπου χίλια πενήντα κέντρα και δεν τα φτιάξατε. Χρησιμοποιείτε τα υπάρχοντα νοσοκομεία για να κάνουν τη δουλειά που θα έπρεπε να γίνει, σύμφωνα με τα δικά σας λεγόμενα. Εμείς μιλούσαμε για ένα δίκτυο δημόσιων κέντρων μαζικών τεστ αρχικά, που θα μετατρέπονταν σε κέντρα εμβολιασμού κατόπιν και αργότερα θα ήταν η προίκα της πρωτοβάθμιας του ΕΣΥ. Εσείς μιλήσατε για περίπου χίλια πενήντα κέντρα, αλλά δεν τα κάνατε. Και δεν υπήρξε ούτε καν ένα «συγγνώμη» εκ μέρους του κ. Κικιλία ή του κ. Μητσοτάκη. Δεν έχει καμμία σημασία αυτό. Σημασία έχει το πού βρισκόμαστε τώρα.

Στο «Δρομοκαϊτειο» -θα το πω, γιατί το υποσχέθηκα στους ανθρώπους, ότι θα σας κοιτάξω στα μάτια και θα σας το μεταφέρω- είναι δύο γιατροί κι ένας γενικός ιατρός για επτακόσια πενήντα άτομα στην ψυχιατρική κλινική -εάν βάλετε και το προσωπικό και τους ασθενείς- που καλούνται να σηκώσουν όλο αυτό το βάρος της παθολογικής υποστήριξης. Δέχθηκαν, βεβαίως, οι άνθρωποι να σηκώσουν και το βάρος του εμβολιασμού όλων αυτών των ανθρώπων.

Κάποιες ώρες πριν ξεκινήσει ο εμβολιασμός του προσωπικού και των ασθενών, μαθαίνουν αυτοί οι δύο άνθρωποι ότι μετατρέπονται σε κέντρο εμβολιασμού για την ευρύτερη περιοχή. Έλεος! Σας το μεταφέρω αυτό ως μία λέξη που μου είπαν.

Είχα πει την περασμένη Παρασκευή ότι εμείς πέραν των διαφωνιών μας, πέραν των συγκρούσεων, πέραν των ιδεολογικών αντιγκλήσεων θα στηρίξουμε αυτή την ύστατη στιγμή την προσπάθεια να έχουμε ένα ποσοστό εμβολιασμού, έναν αριθμό εμ-

βολιασμού κάθε μέρα που να μπορέσει να μας εξασφαλίσει ότι θα σώσουμε κάποιους ανθρώπους και με συνθήκες για το νοσηλευτικό προσωπικό και για τους γιατρούς που να μην τους εξοντώσουν.

Σήμερα, είναι Τρίτη. Κάθε μέρα που περνάει χάνουμε ανθρώπους. Κάθε μέρα που περνάει, γιατροί μας, όπως αυτοί που συνάντησα χθες, που είναι πραγματικά ήρωες- και εσείς το παραδέχεστε- νιώθουν όλο και πιο παρατημένοι από εσάς, από την πολιτεία και βεβαίως και από εμάς, από όλο το πολιτικό σκηνικό. Αυτό είναι μια τεράστια αποτυχία της ελληνικής πολιτείας, μια τεράστια αστοχία και αποτυχία εγκληματική -θα έλεγα- του ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Και μέσα σε όλα αυτά, κάποια στιγμή χθες με πήραν τηλέφωνο το πρωί από το «BBC» να σχολιάσω την πρόταση του κυρίου Πρωθυπουργού στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για εμβολιαστικό διαβατήριο. Δεν έχω καμμία όρεξη να βγαίνω στο «BBC» και να ασκώ κριτική στη χώρα μου.

Όμως, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, μαζέψτε τον Πρωθυπουργό σας. Είναι δυνατόν να καταθέτει τέτοια πρόταση; Έχει ανθρώπους δίπλα του που σκέφτονται;

Εμείς είμαστε αναφανδόν υπέρ των εμβολίων. Εγώ, μάλιστα, ακόμα πιο πολύ από τα περισσότερα μέλη του ΜέΡΑ25 και το είχα δηλώσει -και το έκανα- ότι θα είμαι από τους πρώτους που θα εμβολιαστώ, όχι για να σωθώ εγώ, αλλά για να στηρίξω την υπόθεση του εμβολιασμού.

Όταν όμως βγαίνει ο Πρωθυπουργός και προτείνει στην Κομισιόν την εισαγωγή εμβολιαστικού διαβατηρίου δεν καταλαβαίνει ότι υπονομεύει την προσπάθεια του εμβολιασμού; Και θα εξηγήσω τι εννοώ με αυτό.

Πρώτον, είναι ανόητο ως ιδέα. Πρέπει να ντρέπεται ο κ. Μητσοτάκης. Διότι οι επιστήμονες, οι οποίοι πραγματικά έχουν κάνει εξαιρετική δουλειά για την παραγωγή του εμβολίου και για τον έλεγχο της ασφάλειας και της αποτελεσματικότητάς του, που ξέρουμε ότι είναι και ασφαλές και αποτελεσματικό, τουλάχιστον αυτά τα τρία, τα οποία έχουν εγκριθεί ή είναι στη διαδικασία έγκρισης, οι ίδιοι μας λένε ότι δεν μπορούν να πιστοποιήσουν ότι εγώ που είμαι εμβολιασμένος δεν θα κολλήσω εσάς που δεν είστε. Δεν μπορούν να το πιστοποιήσουν αυτό. Ο κ. Μητσοτάκης αποφάσισε ότι ο ίδιος μπορεί να το πιστοποιήσει; Έστω ότι έχω εγώ ένα πιστοποιητικό που λέει ότι είμαι εμβολιασμένος. Δεν θα φοράω μάσκα πια; Θα το πει ο κ. Μητσοτάκης αυτό; Με ποιο δικαίωμα; Εάν εγώ κολλήσω κάποιον; Εγώ επειδή είμαι εμβολιασμένος μπορεί να μην διατρέχω ο ίδιος κίνδυνο. Θα φέρνουμε, δηλαδή, τουρίστες με αυτά τα πιστοποιητικά, τα διαβατήρια εμβολιασμού χωρίς να ξέρουμε εάν οι ίδιοι μεταδίδουν ή όχι; Και αυτό, όταν οι ίδιοι οι επιστήμονες που παράγουν τα εμβόλια σου λένε ότι δεν ξέρουν, δεν μπορούν να σου πουν ότι είναι ασφαλής υπόθεση εργασίας ότι ο εμβολιασμένος δεν κολλάει. Αυτό είναι το πρώτο, μία ανοησία.

Δεύτερον, με τους ανθρώπους που έχουν περάσει COVID 19, που έχουν ασθενήσει και έχουν αντισώματα και δεν κολλάνε και δεν υπάρχει λόγος να εμβολιαστούν και δεν τους επιτρέπουμε να εμβολιαστούν κιόλας, γιατί σου λέει «αφού έχεις αντισώματα, άσε το εμβόλιο για κάποιον άλλο», αυτός θα πάρει διαβατήριο εμβολιασμού ή θα του πεις εσύ «δεν μπορείς και δεν θα ταξιδέψεις»; Τα σκέφτηκε αυτά ο κύριος Πρωθυπουργός; Είναι ντροπή. Είναι βασικές αστοχίες αυτές.

Τρίτον, πάμε σε ζητήματα φιλελευθερισμού, αλλά με την έννοια του φιλελευθερισμού που η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να τη συλλάβει, διότι την επικαλείται χωρίς να μπορεί να τη συνειδητοποιήσει. Για σκεφτείτε τι κουτί της Πανδώρας θα άνοιγε ένα τέτοιο διαβατήριο εμβολιασμού. Σκεφτείτε αν δεχτούμε την ιδέα ότι σου ζητάνε, όπως σου ζητάνε ένα διαβατήριο για να πας από τη μία χώρα στην άλλη, εκτός Σένγκεν -βεβαία, τώρα ποια Σένγκεν-; Έχει τελειώσει αυτή, αλλά τέλος πάντων- θα σου ζητούν κι ένα αντίστοιχο διαβατήριο με προσωπικά ιατρικά στοιχεία μέσα; Σήμερα, είναι ο COVID 19. Αύριο θα είναι ο COVID 20. Θα βάλουμε και τον COVID 20 μέσα; Θα βάλουμε κι άλλες ασθένειες; Οι ασφαλιστικές εταιρείες ξέρετε ότι πάρα πολύ θα ήθελαν να είμαστε απόλυτα διαφανείς και να κυκλοφορούμε σαν να ήμασταν ένα αρχείο ιατρικών δεδομένων, για να μπορούν να μας τι-

μολογούν ανάλογα με τα δικά τους μεγιστοποιητικά συμφέροντα. Τι κουτί της Πανδώρας ανοίγετε, όταν μιλάτε για εμβολιαστικό διαβατήριο; Εάν το έχουμε αυτό, θα μπορούμε να το χρησιμοποιούμε και στην Ελλάδα; Πώς θα σταματήσετε μια εταιρεία, έναν οργανισμό από το να πει «αν δεν έχεις αυτό το εμβολιαστικό διαβατήριο δεν μπαίνεις μέσα»; Δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό.

Εμείς στο ΜΕΡΑ25 σας λέμε και σας ξαναλέμε ότι ήρθε η στιγμή να πείτε κι ένα όχι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να ανοίξετε λίγο το στόμα σας και να πείτε κάτι διαφορετικό από το «ναι σε όλα». Μία φορά ο Πρωθυπουργός σας άνοιξε το στοματάκι του και μίλησε και «σχηματίστηκε ρεύμα». Καλύτερα να μη μιλάει.

Επιστρέφω στο ζητούμενο. Έχει απόλυτη σημασία αυτή τη στιγμή να σοβαρευτείτε. Τα ποσοστά των εμβολιασμών, ο ρυθμός του εμβολιασμού του ελληνικού πληθυσμού είναι ένα φιάσκο αυτή τη στιγμή. Δεν έχει σημασία ποιος κερδίζει πόντους και ποιος χάνει πόντους. Η Ελλάδα χάνει. Σοβαρευτείτε. Μία λέξη: Σοβαρευτείτε!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜΕΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Βαρουφάκη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, ο κ. Γιάννης Ραγκούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με δεδομένα όσα είπε και σήμερα στην Ολομέλεια, αλλά και τις προηγούμενες ημέρες στην επιτροπή ο τομεάρχης εξωτερικών του κόμματός μας, της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, ο κ. Κατρούγκαλος, αλλά και οι συνάδελφοι Βουλευτές που πήραν τον λόγο, εμένα θα μου επιτρέψετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απλώς να προσθέσω κάποιες σκέψεις, επισημάνσεις πάνω σε αυτά τα οποία έχουν ήδη ακουστεί.

Κατ' αρχάς, μιλάμε για μία ιστορική στιγμή. Χρησιμοποιεί αυτή την ορολογία πολύ έντονα η Κυβέρνηση, ο Υπουργός Εξωτερικών. Κοιτάξτε, είναι αλήθεια ότι η ιστορία δεν προσπερνάει τέτοιες αποφάσεις των κρατών. Όμως, επίσης είναι αλήθεια ότι όταν ο ιστορικός του μέλλοντος θα σταθεί πάνω από αυτήν την απόφαση και θα ανοίξει τον φάκελο «χωρικά ύδατα, επέκταση των χωρικών υδάτων» δεν θα σταθεί μόνο στο πρώτο κεφάλαιο, για να βγάλει τα συμπεράσματά του και να δώσει την κρίση του, το πρώτο κεφάλαιο, δηλαδή, το σχετικό με την επέκταση στο Ιόνιο, αλλά θα ανοίξει ή θα περιμένει να κρίνει και το δεύτερο κεφάλαιο. Και το δεύτερο κεφάλαιο δεν είναι άλλο από το Αιγαίο, που είναι σαφώς, όπως όλοι πολύ καλά γνωρίζουμε, και το πιο δύσκολο.

Γι' αυτό νομίζω ότι θα ήταν πολύ πιο συνετό από πλευράς της κυβερνητικής Πλειοψηφίας να κρατά πολύ χαμηλούς τόνους, τουλάχιστον όσο ακόμη δεν έχει σε καμμία περίπτωση καν φανεί τι μπορεί να περιέχει αυτό το δεύτερο κεφάλαιο από πλευράς τελικού αποτελέσματος.

Δεύτερη επισήμανση που θα ήθελα να κάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια επισήμανση που θα μπορούσε να ξεκινήσει με τη φράση «καλώς ήρθατε στον εθνικισμό», καλώς ήρθατε σε αυτό που εσείς χαρακτηρίσατε εθνικισμό, κατά απαράδεκτο τρόπο.

Και λέω «εσείς», γιατί όταν ένας κορυφαίος Υπουργός μιας κυβέρνησης βγαίνει και χαρακτηρίζει τα δώδεκα μίλια ως εθνικισμό και κατηγορεί την Αξωματική Αντιπολίτευση, τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, στη συγκεκριμένη περίπτωση εκείνη την εποχή τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Τσίπρα που είχε κάνει την πρόταση, για επέκταση των χωρικών υδάτων και νοτιώς και ανατολικά της Κρήτης και βγαίνει κορυφαίος Υπουργός και αυτό το χαρακτηρίζει «εθνικισμό» και δεν υπάρχει αντίδραση από την Κυβέρνηση, δεν υπάρχει απόκρουση από την ίδια την Κυβέρνηση και από τον κ. Δένδια, τον Υπουργό Εξωτερικών και σήμερα ερχόμαστε και βλέπουμε ότι αυτό το οποίο τότε αναφερόταν ή καταγγελλόταν ως εθνικισμός υλοποιείται, τότε νομίζω ότι ταιριάζει η φράση –περιπακτικά και σκωπτικά βεβαίως- «καλώς ήρθατε» σε αυτού του τύπου τη λογική που δόθηκε εσείς κατηγορήσατε εμάς ότι έχουμε.

Και σήμερα ειδικά, που για πρώτη φορά –όπως ο κ. Κατρούγκαλος επισήμανε- ο κ. Δένδιας αναγνώρισε ότι η πρόθεση είναι να γίνει αυτή η επέκταση της αιγιαλιτίδας ζώνης ανατολικά και ανατολικά της Κρήτης, ε, νομίζω ότι αυτό που τουλάχιστον θα οφείλατε, θα ήταν μία έκφραση δημόσιας αυτοκριτικής για τον τρόπο με τον οποίο έχετε χειριστεί αυτά τα πολύ σοβαρά εθνικά θέματα, εννοώ τον πόσο ανεύθυνο τρόπο.

Τρίτη επισήμανση, για να πούμε την αλήθεια και επ' αυτής. Το «όχι» της Νέας Δημοκρατίας στην επέκταση των δώδεκα μιλίων στο Ιόνιο δεν ήταν ένα όχι στηριγμένο σε συγκυριακό σκεπτικό, δηλαδή σε σκεπτικό βασισμένο στη συγκυρία. Δεν ήταν ένα «όχι» του τύπου «μην το κάνετε τώρα, κάντε το αργότερα». Δεν ήταν ένα «όχι» του τύπου «μην το κάνετε έτσι, κάντε το αλλιώς».

Ήταν ένα «όχι επί της αρχής» και μάλιστα δεν έχει κανείς μας αμφιβολία –νομίζω ότι στην πραγματικότητα και αν θέλετε και εσείς να είσατε ελάχιστα ειλικρινής, θα το αναγνωρίζετε αυτό- ότι αν υπήρχε το χρονικό περιθώριο να είχαν από τότε προωθηθεί οι νομοθετικές πρωτοβουλίες για την επέκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο στα δώδεκα μίλια, θα είχατε ψηφίσει «όχι». Θα είχατε ψηφίσει «όχι». Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Επίσης, είναι πραγματικότητα και κάτι ακόμη. Ποιο ήταν το κεντρικό σας επιχείρημα, για να δείτε πόσο εκτεθειμένοι, βάνουσα εκτεθειμένοι, είστε για μία ακόμη φορά στην κατηγορία ότι είστε ένα ανεύθυνο κόμμα, όταν έρχεται η στιγμή και η ώρα κρίσιμα εθνικά θέματα να αποφασιστούν και να ληφθούν αποφάσεις γι' αυτά; Τι λέγατε; Ποιο ήταν το κεντρικό σας επιχείρημα; Ότι δεν πρέπει να το κάνουμε γιατί θα δώσουμε το λάθος σήμα στην Τουρκία, όταν θα έρθει η ώρα να συζητήσουμε για το Αιγαίο, γιατί θα είναι σαν να αναγνωρίζουμε το βασικό της επιχείρημα ότι, ναι, το Αιγαίο είναι μία ειδική περίπτωση.

Και τι γίνεται τώρα; Ποια είναι δηλαδή η τιμωρία της ίδιας της ζωής που σας επιβάλλεται; Είναι ότι τώρα, αγαπητές συνάδελφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση Μητσοτάκη όχι μόνο φέρνει νόμο για την επέκταση των δώδεκα μιλίων στο Ιόνιο, αλλά το κάνει ακριβώς τις ημέρες που ξεκινούν ξανά οι διερευνητικές με την Τουρκία!

Είναι ακριβές ότι οι διερευνητικές για την Τουρκία ξεκινούν από το σημείο που έμειναν το 2016; Σε ό,τι αφορά στα «εντός του δωματίου», ναι, είναι ακριβές. Γι' αυτό κι εμείς από την πρώτη στιγμή, κατά έναν τρόπο που σε τίποτα δεν θυμίζει Νέα Δημοκρατία, σπεύσαμε να πούμε ότι, ναι, επικροτούμε την επανεκκίνηση των διερευνητικών συνομιλιών.

Όμως, στα πολύ κρίσιμα θέματα που άπτονται αυτής της περιοχής που λέγεται «εκτός δωματίου» διερευνητικών, όχι, δεν είναι αλήθεια ότι οι διερευνητικές ξεκινούν από εκεί που σταμάτησαν το 2016. Γιατί το 2016 –και αυτό εννοώ- η Τουρκία δεν είχε σαρώσει ερευνητικά την ελληνική υφαλοκρηπίδα, δεν είχε φτάσει έξι μίλια από το Καστελόριζο και επτά μίλια από τη Ρόδο. Και η Ελλάδα, επίσης, δεν είχε δυστυχώς αποτύχει οικτρά στην προσπάθειά της να επιβληθούν κυρώσεις στην Τουρκία γι' αυτήν την εξ ολοκλήρου παράνομη συμπεριφορά της στις θάλασσες της Ανατολικής Μεσογείου.

Άρα, είναι γεγονός –και μην κρύβουμε την αλήθεια ούτε να συνηχίζουμε να ωραιοποιούμε την κατάσταση γιατί αυτό βολεύει την κυβερνητική προπαγάνδα- πως η Ελλάδα προσέρχεται διπλωματικά εξασθενημένη σε αυτόν τον νέο γύρο των διερευνητικών συνομιλιών.

Και είναι πολύ γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όποιος βάζει τα διλήμματα, όποιος καταφέρει σε μία συζήτηση, σε μία αναμέτρηση, σε μία διαπραγμάτευση, σε μία συνομιλία να είναι αυτός που θα βάλει το διλήμμα, είναι αυτός που αποκτά και το μεγάλο πλεονέκτημα για να πάρει την απάντηση που θέλει, για να πάρει την απάντηση που επιθυμεί.

Και κάνουν λάθος όσοι εκτιμούν ότι οι Τούρκοι είναι αντιφατικοί. Δεν είναι καθόλου αντιφατικοί. Είναι πολύ καθαροί, με στρατηγική πολύ συγκεκριμένη και προς την κατεύθυνση που έχουν ορίσει βαδίζουν συνεχώς.

Εχθές, ενώπιον του Γερμανού Υπουργού Εξωτερικών, οι Τούρκοι δεν απήλθον απλώς μία ακόμη απειλή εναντίον της Ελλάδας. Στην πραγματικότητα, έκαναν κάτι πολύ μεγαλύτερης –θα έλεγε κάποιος- στρατηγικής σημασίας. Έθεσαν το διλήμμα. Έθε-

σαν το δίλημμα ενώπιον του Υπουργού Εξωτερικών και, ναι, πράγματι οι Γερμανοί δεν απάντησαν, ο Γερμανός Υπουργός Εξωτερικών δεν απάντησε.

Και υπ' αυτήν την έννοια –απαντώντας και στην κ. Μπακογιάννη– πρέπει κι εδώ να πούμε την αλήθεια, ότι αυτή η μουκαμάρα του Υπουργού Εξωτερικών της Γερμανίας φωνάζει και για τις ευθύνες της ελληνικής Κυβέρνησης.

Γιατί αφού φτάσαμε στο σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραμονές έναρξης των διερρευνητικών επαφών με την Τουρκία, ένας από τους πιο σημαντικούς συμμάχους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση να παρίσταται μουγκός, όταν ο Τούρκος Υπουργός Εξωτερικών ξεδιπλώνει το δίλημμα και τις απειλές εκ νέου εναντίον της χώρας μας, τότε αυτό δεν είναι μόνο ένα ζήτημα που πρέπει να το δούμε για να καταλογίσουμε ευθύνη στον Υπουργό Εξωτερικών της Γερμανίας, αλλά είναι και ένα ζήτημα που φωτίζει τις ευθύνες της ελληνικής Κυβέρνησης που φτάσαμε να ζούμε και αυτές τις εξελίξεις, δηλαδή την ευθύνη για το «πού είναι η πολιτική συμμαχιών;». Δηλαδή, αν η αποτυχία στην πολιτική συμμαχιών ξεκινάει από την αποτυχία να επιβληθούν κυρώσεις και φτάνει μέχρι και την ουδετερότητα των εταίρων μπροστά στις απειλές αυτές, όταν μπαίνει αυτό το δίλημμα από την πλευρά της Τουρκίας, τότε, ναι, υπάρχει και ζήτημα κυβερνητικής ευθύνης.

Οι Τούρκοι είναι πολύ καθαροί. Έβαλαν το δικό τους δίλημμα και λένε και είπαν και χθες μπροστά στον Γερμανό, μπροστά και σε εμάς και σε όλη τη διεθνή κοινότητα: 'Η συμβιβασμός εκτός Διεθνούς Δικαίου ή σύγκρουση.

Και άρα το ελληνικό δίλημμα, που θα έπρεπε να είναι και ευρωπαϊκό δίλημμα απέναντι στην Τουρκία «ή συμφωνία με βάση το Διεθνές Δίκαιο ή κυρώσεις» έχει περιθωριοποιηθεί, έχει περίπου φύγει από τη δημόσια ευρωπαϊκή συζήτηση. Ε, αν αυτό δεν είναι ένα ζήτημα από το οποίο απορρέουν ευθέως κυβερνητικές ευθύνες, τότε ποιο άλλο είναι;

Όμως, να ήταν μόνο αυτό. Πόσες φορές και ο κ. Γιώργος Κατρούγκαλος και ο Αλέξης Τσίπρας σας έχει απευθύνει τη μομφή ότι δεν έχετε στρατηγική και επομένως έχει αυτή τη στιγμή η Ελλάδα μια κυβέρνηση, εξαιτίας της οποίας η χώρα δεν κινείται με μία συγκεκριμένη στρατηγική;

Ας πούμε λίγο τι σημαίνει αυτό, γιατί πολλές φορές το λέμε και από κεκτημένη ταχύτητα θεωρούμε δεδομένο ότι γίνεται και κατανοητό, ιδίως από τους πολίτες. Ας πάρω, λοιπόν, την περίπτωση εκείνης της κατηγορίας των πολιτών που δεν κατανοούν τι σημαίνει «δεν έχουμε στρατηγική», για το οποίο σας κατηγορούμε όλο αυτό το διάστημα.

Θα σας πω με απλά λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει ότι δεν έχετε στρατηγική και η Ελλάδα εξαιτίας σας αυτή τη στιγμή πορεύεται χωρίς στρατηγική. Όταν βγήκε το καλοκαίρι το «ORUC REIS» και ξεκίνησε τις παράνομες έρευνες, κατά τη γνώμη μας και με βάση το Διεθνές Δίκαιο, τότε όχι μόνο βγήκε ο στόλος ελληνικός έξω, τον Αύγουστο, αλλά ο μεν κ. Μητσοτάκης έβγαине με δηλώσεις –στις 12-8-2020- «η Ελλάδα δεν εκβιάζεται», «Καμμία πρόκληση αναπάντητη, προειδοποίησε ο Πρωθυπουργός» και ο κ. Δένδιας στις 11-8-2020 δήλωνε «καλούμε την Τουρκία να αποχωρήσει από την ελληνική υφαλοκρηπίδα, δεν θα υπάρξει ανοχή» και ο στόλος έξω!

Αυτά τον Αύγουστο, αρχές Αυγούστου.

Και πού ήταν τότε, που λέγονταν αυτά διά στόματος ελληνικής Κυβέρνησης, το «ORUC REIS»; Πάρα πολύ μακριά –μόλις είχε ξεκινήσει τις έρευνες– από το Καστελόριζο. Όταν το «ORUC REIS» έφτασε έξω από το Καστελόριζο στα έξι μίλια, τι δήλωνε η ελληνική Κυβέρνηση διά στόματος του κ. Γεραπετρίτη; «Αυτές είναι οι κόκκινες γραμμές για την Ελλάδα, τα έξι ναυτικά μίλια».

Αυτές εδώ οι δηλώσεις, η αλληλουχία αυτών των δηλώσεων, το ανεμμάτιστο αυτών των δηλώσεων –το από πού ξεκίνησαν αυτές οι δηλώσεις, όταν το «ORUC REIS» ήταν μακριά από το Καστελόριζο και πού έφτασαν, όταν το «ORUC REIS» ήταν έξω από το Καστελόριζο– είναι η απόλυτη απόδειξη ότι δεν έχετε στρατηγική. Γιατί αν είχατε στρατηγική, δεν θα λέγατε αυτά που λέγατε, όταν το «ORUC REIS» ήταν τόσο μακριά από το Καστελόριζο και θα καταλήγατε να λέτε ότι η κόκκινη γραμμή είναι τα έξι μίλια, όταν το «ORUC REIS» ήταν έξω από το Καστελόριζο.

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, με έναν επίλογο, γιατί είναι γε-

γονός ότι με αφορμή ένα τέτοιο νομοσχέδιο πράγματι ξεκινάει ή πρέπει να ξεκινάει πάντα και μια προσπάθεια μακροσκοπικής ματιάς στα πράγματα.

Θα πω πολύ σύντομα μια κουβέντα: Μια μακροσκοπική ματιά στον περίπου μισό αιώνα της Μεταπολίτευσης οδηγεί πολύ εύκολα στο συμπέρασμα ότι αυτή η κοινωνία, η ελληνική κοινωνία, αυτός ο λαός, αυτό το έθνος, αν αντιμετώπισε δύο οξυτάτα εθνικά προβλήματα κατά τη διάρκεια αυτών των δεκαετιών, αυτά ήταν το μακεδονικό και η χρεοκοπία.

Αυτά και τα δύο –κατά τη γνώμη μου καθόλου τυχαία– δεν γεννήθηκαν ή δεν εξελίχθηκαν, όπως εξελίχθηκαν, παρά στα χέρια κυβερνήσεων της Δεξιάς στην Ελλάδα, κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας. Και μάλιστα, όταν αυτά τα οξυτάτα εθνικά προβλήματα και το μακεδονικό και η χρεοκοπία γεννήθηκαν, η αντίδραση της Νέας Δημοκρατίας ήταν πανομοιότυπη. Πρώτο στάδιο, τα δημιουργούν, τα δημιουργήσαν, δεύτερο στάδιο, σηκώθηκαν και έφυγαν. Παρέδωσαν την καυτή πατάτα και για το ένα και για το άλλο στην προοδευτική παράταξη που εκείνα τα χρόνια είχε ως κυρίαρχη εκδοχή το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου, ήταν εν ζωή ακόμη. Το δεύτερο της χρεοκοπίας πάλι το παρέδωσαν στην προοδευτική παράταξη. Ήταν μοιρασμένα τα χρόνια, ένα κομμάτι της ευθύνης ανέλαβε τότε τα πρώτα χρόνια το ΠΑΣΟΚ, μετά ανέλαβε ο ΣΥΡΙΖΑ, να κάνει τι; Να λύσει αυτά τα προβλήματα και το μακεδονικό και τη χρεοκοπία.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, που τα δημιούργησε, η Νέα Δημοκρατία που σηκώθηκε και έφυγε, για να μην φορτωθεί την ευθύνη και το κόστος για την επίλυσή τους, τι έκανε μετά στη συνέχεια; Πήγε απέναντι και για τα δύο και πετροβολούσε!

Ήρθε η επίλυση του μακεδονικού, ήρθε η επίλυση της συμφωνίας με τη Συμφωνία των Πρεσπών, βασισμένη στην εθνική στρατηγική. Η Νέα Δημοκρατία, στα χέρια της οποίας επί κυβέρνησης Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και Αντώνη Σαμαρά είχε γεννηθεί, είχε δημιουργηθεί η νέα εκδοχή, η πρόσφατη εκδοχή αυτού του προβλήματος, σηκώθηκε και έφυγε και όταν ήρθε η λύση, πετροβολούσε στους δρόμους. Το ίδιο έγινε και με τη χρεοκοπία.

Τα λέω αυτά, λοιπόν, γιατί νομίζω ότι απορρέει διά γυμνού οφθαλμού –θα έλεγε κάποιος– πραγματικά ένα ενδεχόμενο, για το οποίο πρέπει καθένας να λείει ένα πράγμα, «απεύχομαι να το ζήσει και αυτό η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός», να είναι το πρόβλημα με την Τουρκία, η ελληνοτουρκική διένεξη και η παράνομη τουρκική επιθετικότητα το τρίτο κακό, που μπορεί να εξελιχθεί –και απευχόμαστε όλοι να εξελιχθεί– κατά τρόπο επιβλαβή για τα εθνικά μας συμφέροντα και για τον ελληνικό λαό, για το οποίο πάλι θα ακολουθήσετε την πορεία που ακολουθήσατε και στα προηγούμενα δύο. Η ευχή, λοιπόν, είναι να μην τριτώσει το κακό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τώρα τον λόγο θα πάρει ο Βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής κ. Δημήτριος Μπιάγκης, στη συνέχεια ο κ. Στέφανος Γκίκας από τη Νέα Δημοκρατία και μετά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης κ. Βιλιάρδος.

Ορίστε, κύριε Μπιάγκη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα αποφασίζουμε στη Βουλή των Ελλήνων για τον καθορισμό του εύρους της αιγιαλίτιδας ζώνης στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και των Ιονίων Νήσων, από τα Διαπόντια νησιά, τους Οθωνούς, την Ερείκουσα και το Μαθράκι, μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο της Πελοποννήσου. Είναι μία πράξη που αποτελεί σημαντική εξέλιξη για την εξωτερική πολιτική και την πατρίδα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν πραγματικά θέλουμε να μιλήσουμε τον λόγο της αλήθειας, αναφερόμενοι σε ένα επιτυχημένο αφήγημα εξωτερικής πολιτικής, τότε σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να κάνουμε το τραγικό και ταυτόχρονα ιστορικό λάθος να κομπάζουμε και μόνο για την αύξηση της κυριαρχίας της χώρας μας στα θαλάσσια ύδατα από τη μια πλευρά του χάρτη, δηλαδή μόνο από το Ιόνιο, αλλά να δούμε τη σημερινή μας απόφαση ως ένα μέρος της συνολικής μας στρατηγικής για κατοχύρωση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, σύμφωνα με το

Διεθνές Δίκαιο, σε όλη την επικράτεια και δυτικά και νότια και ανατολικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γυρίζοντας λίγο πιο πίσω, διαπιστώνουμε ότι από το 1994 επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ και επί του τότε Υπουργού Εξωτερικών κ. Κάρουλου Παπούλια η Ελλάδα ακολουθούσε μια σταθερή και αδιάλλακτη στάση των έξι ναυτικών μιλίων ή άλλως με την έκφραση «παντού ή πουθενά».

Με λίγα λόγια, αυτό αποτελούσε την πολιτική γραμμή μιας ευρύτερης στρατηγικής πολιτικής και διπλωματίας, η οποία ήταν σαφής, ξεκάθαρη, απολύτως οριοθετημένη, πλήρως εμπεριστατωμένη, με σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο και στο Δίκαιο της Θάλασσας.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα οι εξελίξεις πολλές φορές μάς απέδειξαν την αναγκαιότητα η εξωτερική μας πολιτική να αλλάξει, να αποκτήσει ενεργητικά χαρακτηριστικά, ειδικά μετά το ψευτοσύμφωνο Τουρκίας και Λιβύης και τις εξελίξεις που θα μπορούσε αυτό να σηματοδοτήσει.

Παρακολουθώντας τις κινήσεις, τις επιλογές και τις πρωτοβουλίες του επικεφαλής της εξωτερικής μας πολιτικής και συντοπίτη μου, του Κερκυραίου Υπουργού Εξωτερικών, του Νίκου Δένδια, θέλω να πιστεύω ότι η σημερινή μας απόφαση αποτελεί ένα μόνο κομμάτι ενός ευρύτερου πλαισίου και στρατηγικής για την ελληνική εξωτερική πολιτική και τη διπλωματία.

Για να γίνω πιο σαφής και κατανοητός, παρακολουθώντας τις διαδικασίες της επιτροπής, είδα πολλές φορές τον εισηγητή του Κινήματος Αλλαγής, τον κ. Λοβέρδο, να ρωτάει τον Υπουργό Εξωτερικών αν η στρατηγική των δώδεκα μιλίων είναι η ίδια και για την Κρήτη και για το Αιγαίο.

Γιατί, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, όπως πολύ σωστά σας υπογράμμισε ο εισηγητής μας, παραλείπετε την περιοχή κάτω από το Τάιναρ έως τα δυτικά της Κρήτης; Και θα μπορούσα να πω και ως τα νότια της Κρήτης, εκεί όπου ξεκινά η συμφωνία μας με την Αίγυπτο. Γιατί δεν μας παρουσιάζετε ένα συνολικό πλαίσιο ή καλύτερα μια συνολική πολιτική για τον καθορισμό όλων των θαλάσσιων συνόρων; Γιατί, λοιπόν, μας φέρετε να επικυρώσουμε μια τμηματική ανακήρυξη θαλάσσιων συνόρων και παραλείπετε τη νότια περιοχή από την Κρήτη και κάτω;

Αγαπητοί συνάδελφοι, η χώρα μας ζει δύσκολες ιστορικές στιγμές. Η Ελλάδα βρίσκεται συνεχώς με την απειλή του casus belli από τη γείτονα χώρα, την Τουρκία. Η αναγκαιότητα χάραξης συγκεκριμένης, στοχευμένης, πλήρως οριοθετημένης στρατηγικής εξωτερικής πολιτικής, με σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο και το Δίκαιο της Θάλασσας, κρίνεται επιτακτική. Τα κυριαρχικά μας δικαιώματα συνεχώς αμφισβητούνται. Παρακολουθούμε τον Τούρκο Πρόεδρο, τον κ. Ερντογάν, να χρησιμοποιεί ακόμα και αυτές τις μεταναστευτικές ροές, για να μεθοδεύσει τις επιδιώξεις του, να εντείνει τις προκλήσεις στο Αιγαίο καθημερινά, ενώ μιλάει ακόμα και για την αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάνης.

Φαίνεται ξεκάθαρα από όλα τα παραπάνω ότι το θέμα των ελληνοτουρκικών σχέσεων θα συνεχίσει να βρίσκεται στην κορυφή της πολιτικής επικαιρότητας και ατζέντας.

Κύριε Υπουργέ, επιβάλλεται να υιοθετήσουμε μια ξεκάθαρη εθνική στρατηγική για την εξωτερική μας πολιτική και μάλιστα, με σημαία μας τη διαχρονική προσήλωσή μας και τον σεβασμό μας, που ιστορικά έχουμε επιδείξει, στη διεθνή νομιμότητα και στους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου.

Η Ελλάδα ψήφισε τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Την κυρώσαμε, την επικυρώσαμε, ενώ από την άλλη πλευρά η Τουρκία δεν έχει κάνει τίποτα από όλα αυτά. Μήπως εν τέλει πρέπει όλα αυτά να αποτελέσουν την αρχή του τέλους απέναντι στην τουρκική προκλητικότητα; Μήπως θα πρέπει να αποτελέσουν όλα αυτά την πιο δυνατή απάντησή μας στην εξωτερική μας πολιτική;

Αγαπητοί συνάδελφοι, κάθε κίνηση στην εξωτερική μας πολιτική θα πρέπει να είναι σταθερή, θα πρέπει να είναι διαχρονική, θα πρέπει να είναι μόνιμη. Έτσι, λοιπόν, και τη σημερινή επέκταση των δώδεκα χωρικών μιλίων στο Ιόνιο οφείλουμε να την εντάξουμε σε έναν ευρύτερο εθνικό σχεδιασμό.

Η χώρα μας σέβεται το Διεθνές Δίκαιο χωρίς εκππτώσεις, ξέρει να υπερασπίζεται τα κυριαρχικά της δικαιώματα και παράλληλα αποτελεί σταθερό σημείο αναφοράς και δύναμη ευθύνης και ει-

ρήνης στην περιοχή. Αυτό πρέπει να είναι το διαχρονικό μας όπλο, αυτό πρέπει να είναι το όπλο της εξωτερικής μας πολιτικής.

Η επέκταση, λοιπόν, της θαλάσσιας κυριαρχίας μας στο Ιόνιο ας είναι η αρχή στο κίνητρο για την οριοθέτηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και την επίλυση των διμερών προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε με την προς ανατολάς γείτονα μας Τουρκία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, προτού κλείσω την ομιλία μου, θα ήθελα να σας μεταφέρω ως Ιόνιος Βουλευτής την ανησυχία που έχει προκαλέσει το άρθρο 4 του σημερινού νομοσχεδίου που δίνει την εξουσιοδοτική δυνατότητα στον εκάστοτε Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να αποφασίζει και να επιτρέπει την αλιεία εντός θαλάσσιων υδάτων μας σε αλιείς άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αξίζει, λοιπόν, να τονίσουμε ότι με τη σημερινή μας απόφαση κατοχυρώνουμε τα κυριαρχικά μας δικαιώματα στα δώδεκα ναυτικά μίλια, αφήνοντας όμως ένα παράθυρο σε αλιείς άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βλέπε Ιταλία, ως προς τη δυνατότητα να εισέρχονται στα χωρικά μας ύδατα για να αλιεύσουν.

Τώρα πια αυτό βρίσκεται ξεκάθαρα στη διακριτική ευχέρεια της ελληνικής Κυβέρνησης ή καλύτερα του Υπουργού να αποφασίζει αν και από ποιες χώρες και για πόσο χρονικό διάστημα θα μπορούν κάποιοι να ασκούν την αλιεία εντός των ελληνικών θαλάσσιων υδάτων.

Και με δεδομένο, κύριε Υπουργέ, ότι οι Έλληνες αλιείς είναι ένας εργασιακός χώρος με περιορισμένες δυνατότητες, και χωροταξικά και οικονομικά, καθώς η πλειοψηφία αυτών δραστηριοποιείται εντός των θαλάσσιων συνόρων και λίγοι είναι αυτοί που έχουν τη δυνατότητα να ξεγλιστρήσουν από τα θαλάσσια σύνορα της πατρίδας μας, μην τους στερήσουμε αυτή τη δύναμη εξαντλώντας τη διάταξη αυτή στη βιοποριστική τους ικανότητα.

Με λίγα λόγια, γνωρίζοντας τις ιδιαιτερότητες της περιοχής, θα ήθελα να τονίσω την αναγκαιότητα, δεδομένης της εξουσιοδοτικής δυνατότητας του Υπουργού, να μη δίνεται ανεξάντλητα άδεια αλιευτικής χρήσης, χωρίς να λαμβάνονται πρώτιστα υπ' όψιν οι ανάγκες των δικών μας, των Ελλήνων αλιέων.

Κλείνοντας την τοποθέτησή μου ως Ιόνιος πολίτευτής και πολίτης, αλλά και ως μέλος της Προοδευτικής Παράταξης, που πάντα ήταν παρών στις μεγάλες μάχες για τα εθνικά θέματα, δεν δύναμαι και δεν μπορώ να καταψηφίσω τη συμφωνία αυτή που επεκτείνει τα θαλάσσια σύνορά μας στο Ιόνιο. Είναι ευθύνη όλων μας να δούμε πώς θα συμπορευτούμε συντεταγμένα και ομόφωνα για την επέκταση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και στο Αιγαίο και στην Κρήτη. Το Διεθνές Δίκαιο ας είναι η πυξίδα μας, το Δίκαιο της Θάλασσας ας είναι η αφετηρία μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Οι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Μπιάγκη.

Και μετά τον Κερκυραίο συνάδελφο κ. Μπιάγκη από το Κίνημα Αλλαγής, πάλι Κερκυραίος Βουλευτής έχει τον λόγο, ο Βουλευτής Κερκύρας της Νέας Δημοκρατίας κ. Στέφανος Γκίκας.

Ορίστε, κύριε Γκίκας, έχετε τον λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα προ ολίγου τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ να λέει ότι η Ελλάδα προσέρχεται εξασθενημένη στις διερρευνητικές και πραγματικά διερωτώμαι για ποιον λόγο. Ίσα, ίσα που η χώρα αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε καλύτερο επίπεδο από όλα τα προηγούμενα χρόνια. Είναι σε ενέργεια οι κυρώσεις των Ηνωμένων Πολιτειών, υπάρχει η απειλή κυρώσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όλη η διεθνής κοινότητα έχει πάρει ουσιαστικά το μέρος της χώρας, διότι εμείς έχουμε πάντα γνώμονα το Διεθνές Δίκαιο, όπως όλες οι μεγάλες χώρες της περιοχής και βεβαίως η ελληνική διπλωματία όλο το διαρρέυσαν χρονικό διάστημα έχει καταφέρει να κερδίσει σημαντικές νίκες για τα εθνικά συμφέροντα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βασική αρχή της πολιτικής ανάλυσης και μελέτης είναι ότι η πολιτική προσαρμόζεται στα κελεύσματα των καιρών και ιδιαίτερα η εξωτερική πολιτική συναρτάται και επηρεάζεται από πολλούς παράγοντες και δεν θα πρέπει, συνεπώς, να εξετάζεται αποσπασματικά. Βεβαίως, παραμένουν

αναλλοιώτες οι σταθερές, δηλαδή η απόλυτη διασφάλιση των εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων και η εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα και δεδομένων των συνθηκών που όλοι βιώσαμε και που δεν έχουν καμμία σχέση με το 2018, δηλαδή τα γεγονότα στον Έβρο, τα γεγονότα στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, τις προκλητικές και επικίνδυνες πράξεις της Τουρκίας, το παράνομο τουρκολικό μνημόνιο και αλλά επέβαλαν την τμηματική προσέγγιση και διευθέτηση των εκκρεμών ζητημάτων, διατηρώντας όμως ουσιαστικής συνεργασίας και όχι στα χαρτιά και μεθοδικά βάσει σχεδίου και με αποφασιστικότητα επιλύονται εκκρεμότητες δεκαετιών και προσαρμόζονται οι κινήσεις και η πολιτική μας στις επικρατούσες συνθήκες κατοχυρώνοντας τα δικαιώματα της χώρας.

Σε αυτό το πλαίσιο, τον τελευταίο χρόνο η Ελλάδα προχώρησε στον καθορισμό των θαλάσσιων ζωνών με την Ιταλία, στην τμηματική οριοθέτηση ΑΟΖ με την Αίγυπτο, η οποία στην ουσία ακύρωσε το παράνομο μνημόνιο Τουρκίας-Λιβύης, στη σύναψη στρατηγικών συμφωνιών με την Αίγυπτο, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, το Ισραήλ και φυσικά τις Ηνωμένες Πολιτείες, στην ενδυνάμωση των διμερών, τριμερών και πολυμερών στρατηγικών σχημάτων συνεργασίας με χώρες της ευρύτερης περιοχής, ενώ συμφωνήθηκε με την Αλβανία η προσφυγή στη Χάγη για την επίλυση των διαφορών μας επί της οριοθέτησης της ΑΟΖ.

Τώρα το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου για την επέκταση της αιγιαλίδας ζώνης στην περιοχή του Ιονίου από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια είναι πράγματι ιστορικό, καθώς είναι η πρώτη φορά από το 1947 που η χώρα μας διευρύνει την έκταση της επικράτειάς της και μάλιστα κατά δεκατρείς χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός.

Είναι πολύ σημαντικό και πρέπει να τονιστεί ότι κάνοντας χρήση του δικαιώματός μας για την επέκταση της αιγιαλίδας ζώνης από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο η χώρα δεν απαιτείται του δικαιώματός της για τις άλλες περιοχές. Αυτό, εξάλλου, αποτυπώνεται στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου, όπου ξεκάθαρα αναφέρεται ότι η Ελληνική Δημοκρατία επιφυλάσσεται για την άσκηση και στις λοιπές περιοχές της επικράτειάς της των αντίστοιχων δικαιωμάτων, όπως αυτά απορρέουν από το Διεθνές Δίκαιο. Και είμαι απόλυτα βέβαιος ότι πολύ σύντομα θα ακολουθήσει και το νέο βήμα επέκτασης των χωρικών μας υδάτων νότια της Κρήτης και όχι μόνο.

Έως σήμερα, η συντριπτική πλειοψηφία των κρατών έχει αιγιαλίτιδα ζώνη δώδεκα ναυτικά μίλια. Όμως, εμείς παραμένουμε στα έξι από το 1936. Μάλιστα, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον να επαναλάβω αυτό που είπα και στην επιτροπή της Βουλής, ότι η ίδια η Τουρκία με επίσημη διακήρυξη το 1956 ανέφερε ότι το όριο των δώδεκα ναυτικών μιλίων έχει αποκτήσει ήδη την απαραίτητη γενική πρακτική για να γίνει αποδεκτό ως κανόνας του Διεθνούς Δικαίου. Προσέξτε, το 1936! Άρα, η επέκταση της αιγιαλίδας ζώνης και της κυριαρχίας της Ελλάδας αυξάνουν βεβαίως και τις δυνατότητες δραστηριότητας σε σημαντικούς τομείς, όπως είναι η αλιεία, η ενέργεια, αλλά και το περιβάλλον. Όπως γίνεται αντιληπτό, οι διευρυμένες δυνατότητες θα έχουν και θετικό αντίκτυπο στην οικονομία μας.

Η ιστορική αυτή απόφαση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επηρεάζει θετικά και την εκλογική μας περιφέρεια, την Κέρκυρα, όπου επεκτείνεται η αιγιαλίτιδα ζώνη σε όλα μας τα νησιά. Πρόκειται για ένα πολιτικό γεγονός σταθμός που συγκινεί ιδιαίτερα τους κατοίκους της Κέρκυρας, των Παξών και των Διαποντίων Νήσων. Είναι ένα νομοσχέδιο που το έφερε ο συντοπίτης μας Υπουργός Εξωτερικών, κ. Δένδιας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα έχει γυρίσει σελίδα, αποδεικνύοντας καθημερινά όλους τους τομείς, αλλά ιδίως σε ό,τι αφορά στα εθνικά θέματα, ότι δεν προτίθεται να συνεχίσει να είναι ο απλός παρατηρητής των εξελίξεων.

Η Κυβέρνησή μας δρα με αποφασιστικότητα, αξιοποιώντας προς όφελος του εθνικού μας συμφέροντος τα δικαιώματα που απορρέουν από το Διεθνές Δίκαιο, δρώντας και λειτουργώντας αντίστοιχα εντός του πλαισίου του.

Οι Βουλευτές αυτής της Βουλής έχουμε το προνόμιο και την τιμή, θα έλεγα, να συμμετέχουμε σε αυτή τη συζήτηση και στην ψήφιση αυτού του εξαιρετικής ιστορικά σημασίας νομοσχεδίου.

Θέλω να πιστεύω ότι θα υπερψηφιστεί από την απόλυτη πλειοψηφία της Βουλής των Ελλήνων επειδή ακριβώς υπηρετεί αυτό τουτό το εθνικό συμφέρον.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Γκίκα.

Τώρα τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης, κ. Βασίλειος Βιλιάρδος.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή αναφέρθηκε στο θέμα κάποιος συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ, θα ήθελα να πω ότι το όνομα της Μακεδονίας ανταλλάχθηκε ξεκάθαρα με την επιμήκυνση των 95 δισεκατομμυρίων για μετά το 2032. Το οικονομικό κόστος της συμφωνίας αυτής -εκτός από τα εθνικά- ήδη φαίνεται, αρκεί να ρωτήσει κάποιος τις επιχειρήσεις τροφίμων και ποτών της Μακεδονίας. Θα πάρει μια πολύ καλή απάντηση.

Θα ξεκινήσουμε τώρα εντελώς διαφορετικά, με τις διερευνητικές συζητήσεις της Ελλάδας με την Τουρκία λόγω του ότι αναφέρθηκαν στην συζήτηση προηγουμένως. Εν προκειμένω η Ελλάδα δεν πρέπει να τηρεί καμμία απολύτως ελπίδα για ένα ουσιαστικό αποτέλεσμα από τη θεατρική παράσταση του εξηκοστού πρώτου γύρου των δήθεν διαπραγματεύσεων Ελλάδας - Τουρκίας. Η συνάντηση πραγματοποιείται επειδή συγκυριακά εξυπηρετεί και τις δυο χώρες. Η Τουρκία βρίσκεται σε εξαιρετικά δύσκολη θέση τόσο στο εσωτερικό της, ειδικά όσον αφορά στην οικονομία και το νόμισμά της, όσο και στο εξωτερικό με τις περιπέτειες στις οποίες την έχει οδηγήσει και πάλι είτε με τις απειλές της, διότι πρόκειται για καθεστώς και μάλιστα απολυταρχικό.

Σε διάφορες χώρες έχει άμεση ανάγκη να εμφανιστεί δήθεν ειρηνική για να αποφορτίσει τις ανυπόφορες και πολύ ενοχλητικές πιέσεις που δέχεται από την Αμερική, από την Ευρώπη και από τη Μέση Ανατολή, χωρίς ταυτόχρονα να αισθάνεται καμμία απολύτως ασφάλεια για την υποστήριξη της Ρωσίας ή της Κίνας.

Από την άλλη πλευρά, η Ελλάδα χρειάζεται χρόνο για να συμπληρώσει την αμυντική της θωράκιση έτσι ώστε να είναι έτοιμη στο νέο κύμα τουρκικής επιθετικότητας και αδιαλλαξίας που οπωσδήποτε θα ακολουθήσει και πάλι είτε με τον σημερινό δικτάτορα στην εξουσία είτε με κάποιον άλλο συνασπισμό κομμάτων που θα έχει, όπως πάντα, τις ίδιες αντιλήψεις.

Επιπλέον, έχει υποχρέωση, κατά το Διεθνές Δίκαιο, να συμφωνήσει με την Τουρκία τόσο σε θέματα υφαλοκρηπίδας όσο και σε θέματα Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης, διατηρώντας το δικαίωμα να επεκτείνει μονομερώς τα χωρικά της ύδατα στα δώδεκα μίλια όποτε το αποφασίσει.

Αλήθεια, σκεφτήκαμε ποτέ τι θα έκανε η Τουρκία εάν είχε με το μέρος της το Διεθνές Δίκαιο, αν κατείχε ένα πλήθος νησιών με ΑΟΖ όπως ακριβώς ορίζει η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, ότι δηλαδή όλα τα νησιά διαθέτουν ΑΟΖ με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που καθορίζεται για τις ηπειρωτικές περιοχές; Δεν θα απαξίωνε κάθε συζήτηση που δεν θα εξασφάλιζε το 100% των δικαιωμάτων που της παρέχει το Διεθνές Δίκαιο, εάν έχει το 200%; Δεν θα απέρριπτε κατηγορηματικά κάθε λύση που θα επηρέαζε αρνητικά, έστω και απειροελάχιστα, όλα τα διεθνώς καθιερωμένα δικαιώματά της, χωρίς να μπαίνει σε καμμία συζήτηση, που θα είχε ως αποτέλεσμα να μοιραστεί τα υπάρχοντα και τα δικαιώματά της;

Σε κάθε περίπτωση πάντως, η περίοδος που διανύουμε είναι ιδιαίτερα ευνοϊκή για σημαντικά βήματα στη δημιουργία διπλωματικής, στρατιωτικής και πολιτικής ασπίδας απέναντι στη μεγαλομανία της σύγχρονης Τουρκίας.

Όσον αφορά στην αναφορά της κ. Μπακογιάννη στον Γερμανό Υπουργό Εξωτερικών θα ήθελα να πω ότι η Γερμανία ποτέ δεν ήταν και δεν θα είναι ποτέ φίλη μας, ειδικά τώρα που είμαστε υπό

την οικονομική κατοχή της ενώ ήταν ανέκαθεν και θα είναι σύμμαχος της Τουρκίας.

Στο παρόν νομοσχέδιο τώρα, στο άρθρο 1 αναφέρεται μια μερική επέκταση της ελληνικής αιγιαλίτιδας ζώνης. Επομένως, πρόκειται για μια μερική εξωτερική πολιτική και για μια μερική διακυβέρνηση.

Η Κυβέρνηση, βέβαια, θα υποστηρίξει –το έκανε ήδη– πως η ρητή αναφορά στην παράγραφο 2 περί επιφύλαξης, επέκτασης και στις λοιπές περιοχές της επικράτειας καλύπτει τη χώρα μας, κάτι που, όμως, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό με δεδομένο ότι το Διεθνές Δίκαιο είναι κατά βάση εθνικό.

Με απλά λόγια, εάν παραμείνει αυτή η κατάσταση κάποια χρόνια, η Τουρκία θα μπορεί πολύ εύκολα να ισχυριστεί, είτε τυπικά είτε σε μια νομική διαμάχη, πως η Ελλάδα αποδέχεται το υφιστάμενο καθεστώς στο Αιγαίο.

Οι ανησυχίες μας αυτές προφανώς εντείνονται από το γεγονός ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ανέφερε στη Βουλή τον Οκτώβριο πως σχετικά με το Αιγαίο η κυριαρχία της χώρας μας εκτείνεται στα έξι μίλια στη θάλασσα και στα δέκα μίλια στον αέρα, ενώ ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη αναφέρθηκε –το γνωρίζουμε όλοι– σε εθνικισμό των δώδεκα ναυτικών μιλίων.

Κατά τη δική μας άποψη, η επέκταση των χωρικών υδάτων δεν είναι δικαίωμα, αλλά άσκηση εθνικής κυριαρχίας, αφού σε αντίθεση με την ΑΟΖ και με την υφαλοκρηπίδα που αποτελούν κυριαρχικό δικαίωμα, τα χωρικά ύδατα συνιστούν εθνική κυριαρχία, μια πλήρη κυριαρχία στην επιφάνεια της θάλασσας, στα ύδατα, στον βυθό και στο υπέδαφος.

Η μερική επέκταση, προφανώς, δημιουργεί τεκμήριο αποδοχής του σημερινού καθεστώτος στο Αιγαίο, ενώ ακόμη και αν δεχτούμε τον φόβο της Κυβέρνησης λόγω του γνωστού *casus belli* της Τουρκίας, γιατί αλήθεια δεν έγινε μια επέκταση νοτίως της Κρήτης; Μας κρύβει κάτι η Κυβέρνηση; Ο Υπουργός, βέβαια, ανακοίνωσε χθες πως θα το κάνει, ελπίζοντας να κρατήσει την υποσχέσή του, και μάλιστα άμεσα.

Ανάλογο είναι και η θέση μας για τα άρθρα 2 και 3 όπου και μιν, μπορεί να είναι κλασικές οι διατάξεις για τον τρόπο υπολογισμού του εύρους της αιγιαλίτιδας ζώνης και της γραμμής βάσης κατά το Διεθνές Δίκαιο, αλλά η μερικότητα της επέκτασης δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Όσον αφορά τώρα στο άρθρο 4, μετά την παραχώρηση αλιευτικών μας δικαιωμάτων στην Ιταλία, στο πλαίσιο της συμφωνίας μεταξύ των δυο χωρών για την οριοθέτηση των αντίστοιχων θαλάσσιων ζωνών τους, διαπιστώνεται κάτι ακόμη χειρότερο: Η παραχώρηση αντίστοιχων δικαιωμάτων συνολικά σε όλα τα αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία κράτους Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι νηολογημένα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι μόνο στην Ιταλία. Δηλαδή, παραχωρούμε εθνικό πλούτο και μέρος της εθνικής μας κυριαρχίας, ενώ παράλληλα ζημιώνουμε σε μεγάλο βαθμό τους Έλληνες αλιείς αφού δεν θα έχουν αποκλειστικά δικαιώματα στην περιοχή των έξι έως δώδεκα ναυτικών μιλίων.

Το γεγονός αυτό είναι απαράδεκτο, μεταξύ όλων, λόγω του ότι το Ιόνιο είναι πολύ πλούσιο σε αλιευτικά αποθέματα και μάλιστα σημαντικής αξίας, όπως είναι η κόκκινη γαρίδα, οι καραβίδες, τα καβούρια και τα όστρακα, κάτι που δεν είναι, επίσης, σε καμία περίπτωση αποδεκτό.

Όσον αφορά, πάντως, ειδικά στις αλιευτικές ζώνες, θα πρέπει να δούμε τη διαμάχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Μεγάλη Βρετανία σε σχέση με το Brexit όσον αφορά στην αλιεία, η οποία τελικά κατέληξε σε συμβιβασμό, τεκμηριώνοντας, όμως, πως οι αλιευτικές ζώνες που δεν έχουμε καθορίσει έχουν αξία, μεγάλη, σημαντική αξία.

Στην οδηγία δε της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αριθμό 1380/2013, που γίνεται μνεία στη συνθήκη με την Ιταλία, αναφέρεται πως η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μέλος της Συμφωνίας των Θαλασσών του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών UNCLOS στο εισαγωγικό σημείο πέντε. Επίσης, αναφέρεται πως τα κράτη έχουν δικαιώματα διαχείρισης εντός των δώδεκα ναυτικών μιλίων στο σημείο σαράντα ένα, όπου αναγράφονται τα εξής: «Τα κράτη – μέλη θα πρέπει να είναι εξουσιοδοτημένα να λαμβάνουν στη θαλάσσια ζώνη τους των δώδεκα ναυτικών μιλίων» –το διαβάζω ακριβώς– «μέτρα διατήρησης και διαχείρισης, τα οποία θα εφαρμόζονται σε όλα τα αλιευ-

τικά σκάφη της Ένωσης, υπό τον όρο ότι τα μέτρα αυτά όταν εφαρμόζονται σε αλιευτικά σκάφη της Ένωσης νηολογημένα σε άλλα κράτη – μέλη, δεν θα εισάγουν διακρίσεις και θα τίθενται σε εφαρμογή έπειτα από προηγούμενη διαβούλευση με τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα κράτη – μέλη και ότι η Ένωση δεν θα έχει λάβει ειδικά μέτρα διατήρησης και διαχείρισης στην οικεία ζώνη των δώδεκα ναυτικών μιλίων». Είναι ξεκάθαρο.

Συνεχίζοντας, μας δημιουργεί μεγάλη εντύπωση η αλλαγή στάσης της Κυβέρνησης σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν. Ειδικότερα αναφέρθηκε και από τον εισηγητή μας ότι ο κ. Κουμουτσάκος, ως τομεάρχης εξωτερικών της Νέας Δημοκρατίας τότε, αναφέρθηκε σε φθηνούς εντυπωσιασμούς που υποσκάπτουν θεμελιώδεις θέσεις της εξωτερικής μας πολιτικής. Αυτό ακριβώς είπε.

Εκτός αυτού, ο κ. Γεωργιάδης τον Οκτώβριο του 2018 τόνισε πως είναι μεγάλη ζημία που ξεχώρισε ο κ. Κοτζιάς το Ιόνιο από το Αιγαίο για τα δώδεκα μίλια, ενώ ο κ. Πλεύρης υποστήριζε πως με την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα μίλια αποδέχονται –εννοούσε τότε τον ΣΥΡΙΖΑ– πως το Αιγαίο είναι μία ειδική περίπτωση.

Στην ίδια γραμμή, ο κ. Συρίγος ανέφερε πως θα ήταν λάθος η εξαίρεση του Αιγαίου από την επέκταση των χωρικών υδάτων, αφού θα επιβεβαίωνε πως στο Αιγαίο ισχύουν οι ειδικές συνθήκες των Τούρκων, στηρίζοντας την τουρκική θέση.

Τέλος, ο κ. Κικίλιας είχε πει τα εξής: Δεν γίνεται έτσι σοβαρή εξωτερική πολιτική, δημιουργώντας τετελεσμένα κατ' αποκοπή και προσχωρώντας στην επιχειρηματολογία της Τουρκίας που μιλάει για ειδικό καθεστώς στο Αιγαίο.

Υπήρχαν πολλές άλλες τέτοιες δηλώσεις, αλλά πήραμε μερικές μόνο από αυτές.

Τι μεσολάβησε, λοιπόν, και έπαψαν να ισχύουν όλα τα παραπάνω; Δεν είναι ξεκάθαρο πως εάν θέλουμε να λυθεί το πρόβλημα με την Τουρκία, θα πρέπει να ασκήσουμε όλα μας τα κυριαρχικά δικαιώματα; Στην αντίθετη περίπτωση δεν αποδεχόμαστε *de facto* το «γκριζάρισμα» και την ουδετεροποίηση του Αιγαίου; Δεν είναι ο ορισμός του λαϊκισμού να ερμηνεύει κάποιος διαφορετικά τα θέματα προεκλογικά και μετεκλογικά, όπως και στην περίπτωση των Σκοπίων; Το ίδιο ακριβώς δεν έγινε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ως παράδειγμα τώρα, μεταξύ των πολλών που υπάρχουν, θα αναφέρουμε το νησί Μπόρνοχολμ της Δανίας, το οποίο έχει τριάντα εννέα χιλιάδες κατοίκους και βρίσκεται σε απόσταση διακοσίων ενενήντα χιλιομέτρων από την ηπειρωτική Δανία. Παρεμβάλλεται η Σουηδία σε απόσταση σαράντα χιλιομέτρων, στα εκατόν δέκα χιλιόμετρα είναι η ηπειρωτική Γερμανία και στα εκατό χιλιόμετρα η Πολωνία.

Εν προκειμένω, η διαμάχη με την Πολωνία σχετικά με την ΑΟΖ του νησιού ρυθμίστηκε πρόσφατα, αφού ορίστηκαν όρια με βάση το δίκαιο των θαλασσών του ΟΗΕ, το οποίο καλύπτει και τις βραχυνησίδες, όπως διαπιστώνεται από το έγγραφο που θα καταθέσουμε στα Πρακτικά.

Κλείνοντας, είναι ξεκάθαρο πως η Ελληνική Λύση έχει μία εντελώς διαφορετική πολιτική αντίληψη από την Κυβέρνηση σε όλα σχεδόν τα θέματα, στην οικονομία, στα εθνικά, στην υγεία και ούτω καθεξής. Μεταξύ άλλων, πιστεύει στην πραγματική ελεύθερη αγορά και όχι σε ένα υπερβολικά διογκωμένο κράτος, όπως αυτό που κατασκευάζει ξανά η Νέα Δημοκρατία, χωρίς να έχει μάθει τίποτα από την υπερχρέωση που προκάλεσε στη χώρα με την ίδια πολιτική το 2004-2009, από τα μνημόνια ή από τη χρεοκοπία του 2012 με την παράδοση της εθνικής μας κυριαρχίας και με την υποθήκευση των πάντων.

Το γεγονός αυτό διαπιστώνεται από τους πανηγυρισμούς Υπουργών της μετά από την ανακοίνωση πρωτογενούς ελλείμματος 18,2 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2020, όπως θα καταθέσουμε στα Πρακτικά, παρά το ότι κάτι τέτοιο σημαίνει δημοσιονομικό έλλειμμα –μετά φόρων, δηλαδή– πάνω από 24 δισεκατομμύρια ευρώ. Μέσα σε έναν χρόνο η χώρα έχασε πάνω από 24 δισεκατομμύρια ευρώ, ακόμη πιο απλά, το 15% του ΑΕΠ όταν καταδικαστήκαμε στην καταστροφική μνημονιακή πολιτική με το ίδιο ακριβώς ποσοστό μετά τη διόγκωση του ελλείμματος από την ΕΛΣΤΑΤ, αν

και τότε το δημόσιο χρέος μας ήταν στο 127% του ΑΕΠ, όταν το 2020 θα υπερβεί το 230% της κεντρικής Κυβέρνησης, το κόκκινο ιδιωτικό στο 15%, ενώ σήμερα άνω του 150% του ΑΕΠ και ούτω καθεξής. Μιλάμε, δηλαδή, για τον απόλυτο οικονομικό εκτροχιασμό.

Η Ελληνική Λύση πιστεύει στη μικτή οικονομία και όχι στον νεοφιλελευθερισμό, στο έθνος-κράτος, αφού μόνο αυτό μπορεί να εγγυηθεί τη δημοκρατία και όχι στην ανεξέλεγκτη παγκοσμιοποίηση, καθώς επίσης στην άμεση ανάγκη αλλαγής του αποτυχημένου οικονομικού και τουριστικού μας μοντέλου.

Η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να ανακτήσει την οικονομική της ανεξαρτησία, αφού από αυτήν εξαρτάται η εθνική της κυριαρχία. Ο βασικός στόχος μας είναι να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ανόδου του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων και να επιστρέψουν οι εξακόσιες χιλιάδες άνθρωποι που «εξορίστηκαν» από τα μνημόνια.

Τέλος, μπορούμε και πρέπει να ανακτήσουμε την εθνική μας υπερηφάνεια και την αξιοπρέπειά μας, παύοντας να σκύβουμε το κεφάλι στη Γερμανία ή στην ανέκαθεν σύμμαχό της, την Τουρκία, αφού κάτι τέτοιο οδηγεί μία χώρα σε οδυνηρές περιπέτειες χωρίς ουσιαστικό λόγο.

Κλείνοντας, παρά τις επιφυλάξεις μας, όπως ανέφερε ο εισηγητής μας κ. Μυλωνάκης, θα υπερψηφίσουμε τη Συμφωνία.

Κύριε Πρόεδρε, καταθέτω για τα Πρακτικά τα έγγραφα που προανέφερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεχίζουμε τον κατάλογο των συναδέλφων Βουλευτών με την κυρία Ολυμπία Τελιγορίδου, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

Ορίστε, κυρία Τελιγορίδου, σας ακούμε και σας βλέπουμε, έχετε τον λόγο.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΕΛΙΓΟΡΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας την επικοινωνιακή τακτική της Νέας Δημοκρατίας, παρατηρούμε ότι όσο ήταν στην αντιπολίτευση, ο μεγαλύτερος στόχος της ήταν να παραπληροφορεί, αλλά και να καταstroφολογεί, ώστε να πλήξει τον ΣΥΡΙΖΑ και να έχει εκλογικά οφέλη. Όσο η Νέα Δημοκρατία είναι στην Κυβέρνηση, ο μεγαλύτερος στόχος της είναι να ποντάρει στη λήθη του ελληνικού λαού, για να ξεχαστούν όλα όσα έλεγε πριν πάρει την εξουσία.

Όμως, είναι πολύ πρόσφατα τα γεγονότα για να μπορέσουμε να τα ξεχάσουμε. Το Οκτώβριο του 2018, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, με επιλογή του τότε Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα ανακοίνωσε την επιλογή για την προώθηση της άσκησης του κυριαρχικού δικαιώματος της χώρας μας για τη σταδιακή επέκταση της αιγιαλίδας ζώνης στα δώδεκα ναυτικά μίλια, αρχής γενομένης στο Ιόνιο. Και είχε ανακοινώσει ο τότε Πρωθυπουργός ότι θα προηγηθεί ενημέρωση και διάλογος με τα κόμματα, ώστε να προχωρήσουμε στη συνέχεια στην κατάθεση του σχετικού νομοσχεδίου στη Βουλή.

Απέναντι σε αυτήν την επιλογή, που αποτελεί αναφαίρετο κυριαρχικό μας δικαίωμα με βάση το Διεθνές Δίκαιο, το 2018 υπήρξαν σφοδρότατες αντιδράσεις από την τότε αξιωματική αντιπολίτευση, τη Νέα Δημοκρατία, η οποία ούτε λίγο ούτε πολύ μιλούσε για εθνική υποχώρηση, ενώ σήμερα φέρνει ακριβώς αυτό που είχε επιλέξει ο ΣΥΡΙΖΑ. Μιλάει, μάλιστα, σήμερα για ένα ιστορικό νομοσχέδιο και λέει ότι είναι μεγάλη η τιμή της να το φέρνει στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Τότε, για παράδειγμα, στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, όπως ο κ. Γεωργιάδης, έλεγαν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ξεχωρίζει το Ιόνιο από το Αιγαίο και αυτό είναι λάθος. Ο κ. Κουμουτσάκος έλεγε: «Με πρωτοφανή επιπολαιότητα και προχειρότητα ο κ. Κοτζιάς χώρισε τη χώρα στη μέση. Το έκανε προαναγγέλλοντας την επέκταση των χωρικών υδάτων μόνο στο Ιόνιο και μάλιστα με τη συγκατάθεσή του κ. Τσίπρα. Έδωσε έτσι τη δυνατότητα στην Τουρκία να ενισχύσει τη θέση της ότι στο Αιγαίο δεν μπορεί να εφαρμοστεί πλή-

ρως το δίκαιο της θάλασσας και ότι είναι δήθεν ειδική περίπτωση. Για μια ακόμη φορά η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ... (δεν ακούγεται λόγω κακής σύνδεσης).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Έχει χαθεί η σύνδεσή σας, κυρία Τελιγορίδου. Δεν σας βλέπουμε, δεν σας ακούμε.

Επομένως, θα συνεχίσουμε με τον επόμενο ομιλητή μέχρι να αποκατασταθεί η σύνδεση, για να ολοκληρώσετε την τοποθέτησή σας, κυρία συνάδελφε.

Συνεχίζουμε με τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Νικόλαο Μανωλάκο.

Κύριε Μανωλάκο, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή μέρα είναι ιδιαίτερη, μιας που η Βουλή με πολύ μεγάλη πλειοψηφία, από ό,τι φαίνεται, θα κυρώσει την πρώτη επέκταση των χωρικών μας υδάτων μετά από την ψήφιση του Δικαίου της Θάλασσας στο Μοντέγκο Μπέι το 1982. Έπρεπε, δηλαδή, να περάσουν σχεδόν σαράντα χρόνια, να αλλάξουν δεκαεπτά κυβερνήσεις, να γίνουν συζητήσεις επί συζητήσεων, να χυθεί πολύ μελάνι για να καταλήξουμε στο σημερινό αποτέλεσμα, το οποίο μπορεί να μην είναι η επέκταση των χωρικών υδάτων σε όλο τον ελλαδικό χώρο, είναι όμως μια αρχή, μια αρχή που ήρθε από την Κυβέρνησή μας μετά από ενάμιση χρόνο πυρετώδους προετοιμασίας, επαφών και συμφωνιών με την Ιταλία, με την Αίγυπτο, αλλά και με την Αλβανία για την προσφυγή στη Χάγη.

Προετοιμασία, συνεπώς, υπήρξε και σειρά ακολουθήθηκε και δεν μπορώ να αντιληφθώ ποιον κοροϊδεύει η Αξιωματική Αντιπολίτευση λέγοντας ότι ήταν έτοιμοι και οι ίδιοι να φέρουν το θέμα, όταν κυβερνούσαν, αλλά υποχώρησαν μπροστά στην αρνητική θέση της Νέας Δημοκρατίας. Προφανώς αναφέρονται στο «πυροστέχημα» του τότε Υπουργού των Εξωτερικών για τα προεδρικά διατάγματα επέκτασης των χωρικών υδάτων, που άφηνε στον τότε Πρωθυπουργό κ. Τσίπρα, ο οποίος όμως τα έβαλε στο χρονοντούλαπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έχω ξαναπεί ότι δεν είναι το δυνατό σας πεδίο τα εθνικά θέματα. Σταματήστε, λοιπόν, την υποκρισία. Έχετε περάσει στην ιστορία ως εκείνοι που παραδώσατε εθνότητα και γλώσσα με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Τόσες κυβερνήσεις πέρασαν και καμμία δεν τόλμησε να το κάνει. Τα κάνατε εσείς, παρά την αντίθεση της συντριπτικής πλειοψηφίας των πολιτικών δυνάμεων και παρά την αντίδραση του ελληνικού λαού και έρχεστε τώρα και μας λέτε ότι δεν προχωρήσατε στην επέκταση των χωρικών υδάτων, επειδή σας σταμάτησε η αρνητική θέση της Νέας Δημοκρατίας. Ας το φέρνουν στη Βουλή με νόμο και ας μας αφήνате να εκτεθούμε! Λεονταρισμοί εκ των υστέρων; Μικροπολιτική εκ του ασφαλούς;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τις μέρες αυτές γίνεται πολύς λόγος για την επανέναρξη των διερρευνητικών επαφών. Είναι μια ιδιαίτερα σημαντική στιγμή, μιας που οι διερρευνητικές επαφές είναι η εισαγωγή για τις κύριες διαπραγματεύσεις. Γιατί, άραγε, η Τουρκία θυμήθηκε ξαφνικά τις διερρευνητικές επαφές που για τέσσερα χρόνια είχε ξεχάσει; Τι συνέβη και τις θυμήθηκε; Τίποτα το συνταρακτικό, απλώς βρίσκεται σε πίεση τόσο στο εσωτερικό της όσο και στο εξωτερικό και φόρεσε τη μάσκα του διαλόγου. Οι οβιδιακές αλλαγές του Ερντογάν, άλλωστε, είναι συνηθισμένες. Δεν μας εκπλήσσουν πλέον.

Τώρα ετοιμάζεται να εναγκαλιστεί με τον Μακρόν, που πριν λίγο καιρό τον χαρακτήριζε ψυχοπαθή, τον αποκαλούσε «φασίστα» και «ελάχιστο». Όπου να 'ναι, θα τον δούμε και φανατικό υποστηρικτή του Μπάιντεν.

Συνεπώς, γιατί το κάνει; Το κάνει για να καλωσορίσει τη νέα κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά και να δώσει τη δυνατότητα στη Γερμανία και την ομάδα της μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να μην προχωρήσουν σε κυρώσεις, αλλά να ξαναρχίσουν τις διαδικασίες για την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας.

Προκύπτει το ερώτημα: Τι πρέπει, λοιπόν, να κάνουμε εμείς; Να μην προσέλθουμε στις διερρευνητικές και να δώσουμε το δικαίωμα στον διεθνή παράγοντα να σκεφτεί ότι δεν επιθυμούμε τον διάλογο, προφανώς επειδή φοβόμαστε κάτι;

Θεωρώ ότι πολύ ορθά η Κυβέρνησή μας προσέρχεται στις διε-

ρευνητικές επαφές, για να δώσει μια ευκαιρία στον διάλογο. Οι δίαυλοι επικοινωνίας πρέπει να υπάρχουν, προκειμένου να εκτονώεται η ένταση. Άλλωστε, η Ελλάδα, όπως ακούσαμε και διά στόματος Πρωθυπουργού, αλλά και Υπουργού των Εξωτερικών, δεν πρόκειται να συζητήσει άλλο θέμα ει μὴ μόνο τις θαλάσσιες ζώνες. Από τη στιγμή που η Τουρκία θα προσέλθει απλώνοντας το τραπέζι όλες τις μονομερείς διεκδικήσεις που έχει βαφτίσει «διαφορές», είναι βέβαιο ότι οι επαφές θα ναυαγήσουν και είτε θα οδηγηθούμε στη Χάγη είτε θα επανέλθουμε στην προ έναρξης κατάσταση.

Άλλωστε, τι καινούργιο έχει προστεθεί για να βρεθεί λύση σε κάτι που επί δεκαέξι χρόνια δεν βρέθηκε; Τίποτα θετικό παρά μόνο αρνητικά, όπως είναι το αφήγημα της «Γαλάζιας Πατρίδας», η αυξημένη επιθετικότητα, η «εργαλειοποίηση» του μεταναστευτικού, το παράνομο τουρκοκυβικό σύμφωνο και οι θαλάσσιοι περιπάτοι του «ORUC REIS» στην ελληνική υφαλοκρηπίδα. Όλα αυτά δεν με κάνουν αισιόδοξο.

Θα προσθέσω στα θετικά για μας ότι σε κάθε περίπτωση κερδίζουμε κάποιους μήνες για τη συνέχιση των προετοιμασιών μας, προκειμένου να ενδυναμώσουμε περαιτέρω τις νέες μας συμμαχίες με το Ισραήλ, την Αίγυπτο και τη Σαουδική Αραβία.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, το σημαντικότερο όλων είναι ότι θα συνεχίσουμε με γρήγορους ρυθμούς την ενίσχυση των Ενόπλων μας Δυνάμεων, που είναι το πιο αποτελεσματικό μέσο αποτροπής και συγχρόνως υποστήριξης της διπλωματίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα πω ότι χαιρετίζω την επέκταση των χωρικών μας υδάτων μέχρι το Ταίναρο και προσδοκούμε σύντομα την παραπέρα επέκταση νοτίως και ανατολικά της Κρήτης.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μανωλάκο.

Ήθελα να ρωτήσω αν μας ακούει και αν μας βλέπει η κ. Τελιγιορίδου για να μπορέσει να συνεχίσει την παρέμβασή της.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν γνωρίζω πόσο χρόνο έχω ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Είχατε μιλήσει τρεις ήμισι λεπτά.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ: Θέλω να πω επί τροχάδην ότι έχουμε μια διαφορετική στάση από τη Νέα Δημοκρατία. Αυτή, λοιπόν, η στάση είναι μια στάση που κατά τη γνώμη μας δεν δείχνει σοβαρότητα και υπευθυνότητα, γιατί δεν είναι δυνατόν για θέματα εθνικά να έχεις διαφορετική στάση όσο είσαι στην Κυβέρνηση και διαφορετική όσο ήσουν στην αντιπολίτευση. Ο ελληνικός λαός, βέβαια, γνωρίζει, έχει πλέον την κρίση για να αντιληφθεί αυτόν τον εμπαιγμό.

Εμείς, από τη δική μας πλευρά, είμαστε μια υπεύθυνη δύναμη, η οποία δεν ποντάρει στον διχασμό της ελληνικής κοινωνίας για να έχει μικροκομματικά οφέλη. Ενοείται ότι στηρίζουμε την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα ναυτικά μίλια, γιατί έχουμε μάθει να βάζουμε πλάτη και να στηρίζουμε την εθνική προσπάθεια, μια προσπάθεια, όμως, που θα πρέπει να βασίζεται σε μια ενιαία εθνική στρατηγική.

Καλωσορίζουμε, λοιπόν, την προσχώρηση της Νέας Δημοκρατίας σε αυτήν τη σημαντική στρατηγική επιλογή της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και εμείς είμαστε εδώ για να ενώσουμε. Αφήνουμε, λοιπόν, στους πολιτικούς μας αντιπάλους τη λογική του διχασμού.

Η επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στο Ιόνιο βρίσκεται στη θετική κατεύθυνση για την εξυπηρέτηση των εθνικών μας συμφερόντων. Έχουμε μια ένσταση στο άρθρο 4, στην οποία αναφέρθηκε αναλυτικά ο εισηγητής μας κ. Κατρούγκαλος, που αφορά στην αλιεία και στη δυνατότητα αλιεύσης ανάμεσα στα έξι και στα δώδεκα ναυτικά μίλια σε ψαράδες συνολικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θεωρώ ότι σε αυτό το θέμα θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Τελιγιορίδου, κλείσατε το μικρόφωνό σας, κάτι πατάτε χωρίς να το καταλαβαίνετε. Μας ακούτε;

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ: Με ακούτε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τώρα σας ακούω,

αλλά φροντίστε να μην κλείνετε το μικρόφωνό σας. Συνεχίστε.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΕΛΙΓΙΟΡΙΔΟΥ: Ωραία. Τελειώνω λέγοντας ότι στηρίζουμε την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα ναυτικά μίλια, σε ένα ιδιαίτερα δύσκολο γεωπολιτικό περιβάλλον, που προκύπτει κυρίως από την αναθεωρητική και προκλητική στάση της Τουρκίας και μπροστά στις διεθνείς εξελίξεις, στις ανακατατάξεις και στις διεργασίες που επηρεάζουν και τη δική μας περιοχή, οφείλουμε όλοι να κάνουμε την εθνική προσπάθεια, η οποία θα βασίζεται αποκλειστικά στο Διεθνές Δίκαιο, χωρίς εκπτώσεις.

Από το Βήμα της Βουλής τον Ιούλιο του 2019 στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης έλεγα ότι στον ΣΥΡΙΖΑ θα είμαστε συμπαραστάτες όσον αφορά στην εθνική γραμμή της χώρας, αλλά να μη διανοηθεί κανείς να κάνει χωρίς όρους και χωρίς προϋποθέσεις συνδιαλλαγή με τον κ. Ερντογάν. Στα ανατολικά παζάρια θα μας βρείτε απέναντι και αυτό λέμε και τώρα. Συζητάμε, λοιπόν, με την Τουρκία μόνο τη μία υπαρκτή διαφορά και αυτή μπορεί να επιλυθεί σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο της θάλασσας. Οποιοσδήποτε άλλες παράλογες και ανιστόρητες απαιτήσεις της Τουρκίας δεν μπορούν και δεν πρέπει να μπουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης οφείλουν να αποκλείσουν με απόλυτο και κατηγορηματικό τρόπο κάθε τουρκική απόπειρα διεύρυνσης της ατζέντας, είτε για τις γκρίζες ζώνες είτε για αποστρατικοποιημένα νησιά. Αυτό απαιτεί η εθνική γραμμή της χώρας, αυτό απαιτεί ο ελληνικός λαός και αυτό πιστεύουμε πως πρέπει να κάνει η ελληνική Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεχίζουμε με τη Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι βαρύνουσας σημασίας, ιστορικά αλλά και επί της ουσίας. Το ελληνικό Κοινοβούλιο θα ψηφίσει για πρώτη φορά μετά το 1947 την επέκταση του χώρου εθνικής κυριαρχίας. Η Ελλάδα ουσιαστικά μεγαλώνει κατά δεκατρείς χιλιάδες περίπου τετραγωνικά χιλιόμετρα, εάν συνυπολογιστεί το νόμιμο από το Διεθνές Δίκαιο κλείσιμο των κόλπων. Η χώρα μας ασκεί το αναφαίρετο δικαίωμά της για αύξηση των χωρικών της υδάτων στην περιοχή του Ιονίου Πελάγους από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια, σύμφωνα πάντα με το άρθρο 3 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, που αποτελεί και κανόνα του εθιμικού Διεθνούς Δικαίου. Επεκτείνεται έτσι η εθνική μας κυριαρχία σε ένα πολύ σημαντικό κομμάτι του θαλάσσιου και επομένως και του εναέριου χώρου μας.

Το σημερινό νομοσχέδιο δίνει ένα σαφές και ισχυρό μήνυμα ότι η ελληνική εξωτερική πολιτική, ενεργώντας πάντοτε στο πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου, κεφαλαιοποιεί το διπλωματικό της απόθεμα στην κατεύθυνση της επικράτησης. Η Ελλάδα ακολουθεί ορθά την πολιτική του ανοιχτού διαλόγου και της οικοδόμησης ισχυρών διπλωματικών σχέσεων με δυνάμεις της ευρύτερης περιοχής της Μεσογείου. Δηλαδή, σε μια περίοδο κρίσιμων γεωπολιτικών μεταβολών επενδύει περισσότερο στην εμβάθυνση της ισχυρής, συνεκτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση κλείνει σταδιακά τα εκκρεμή ζητήματα με γειτονικά κράτη και προχωρά μεθοδικά στην εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής. Υπέγραψε συμφωνία οριοθέτησης θαλάσσιων ζωνών με την Ιταλία και την Αίγυπτο, ενώ έχουν ξεκινήσει με την Αλβανία οι διαδικασίες διαλόγου και επίλυσης της οριοθέτησης θαλάσσιων ζωνών με προσφύγη στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Επιδιώκει συναινέσεις με γειτονικές χώρες, συνάπτει συμφωνίες μαζί τους για οριοθέτηση θαλάσσιων ζωνών, προάγει τις σχέσεις καλής γειτονίας και προωθεί την ασφάλεια, την ευημερία και τη συνεργασία μεταξύ των χωρών της περιοχής. Αυτό και θα συνεχίσει να κάνει, καθώς διατηρεί στο αθέμιτο το δικαίωμά της για επέκταση των χωρικών υδάτων και σε άλλες περιοχές, όπως στο Αιγαίο, και νότια και ανατολικά της Κρήτης, όταν φυσικά αυτό κριθεί ωφέλιμο για τα εθνικά συμφέροντα. Είναι κάτι που με σαφήνεια αναφέρεται και στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου. Άλλωστε, το δικαίωμα αυτό έχει ασκηθεί ήδη από πολλά κράτη, ακόμα και από την ίδια την Τουρ-

κία, η οποία από το 1964 έχει επεκτείνεται τα χωρικά της ύδατα στον Εύξεινο Πόντο και στη Μεσόγειο στα δώδεκα ναυτικά μίλια, κάτι που όμως εντελώς αυθαίρετα θεωρεί casus belli για την περιοχή του Αιγαίου.

Η Ελλάδα, όμως, είναι χώρα ισχυρή και θα συνεχίσει να υπερασπίζεται με αποτελεσματικότητα τα συμφέροντά της. Κι αυτό είναι κάτι που πρέπει να καταλάβει καλά η Τουρκία. Θα συνεχίσει με τις ξεκάθαρες θέσεις της και με αυτοπεποίθηση, τις διερρευνητικές επαφές με την Τουρκία, η οποία βρίσκεται σε δύσκολη θέση τόσο σε σχέση με την Ευρώπη όσο σε σχέση και με την Αμερική. Η χώρα μας πάντοτε ήταν ανοιχτή σε διάλογο με την Τουρκία επί συγκεκριμένων θεμάτων, υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ, με μια Τουρκία, όμως, που θα τηρεί τους κανόνες, θα σέβεται το Διεθνές Δίκαιο και θα συγκλίνει με την Ευρώπη. Κι αυτό είναι κάτι που εξυπηρετεί τα εθνικά συμφέροντα.

Σε αυτό το τοπίο η σημασία των διερρευνητικών επαφών εξελίσσεται σε έναν αρκετά σημαντικό παράγοντα για τη γενικότερη πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων, εφόσον βέβαια η Αγκυρα αποδεχθεί ένα συγκεκριμένο πλαίσιο πραγματικών διαφορών, δηλαδή υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ, και εφόσον φυσικά σταματήσει να προβάλλει κάθε μονομερή διεκδίκησή της ως δήθεν διμερή διαφορά. Εξάλλου, η βελτίωση των ευρωτουρκικών σχέσεων και η ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας περνάει, μεταξύ άλλων, μέσα από την πραγματική βελτίωση των σχέσεων της με τα κράτη - μέλη της Ένωσης, όπως η Ελλάδα. Και στην περίπτωση που συμφωνηθεί η προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, η Τουρκία θα έχει ουσιαστικά αποδεχθεί μια προοπτική λύσης με βάση το Διεθνές Δίκαιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό Κοινοβούλιο προχωρά στην ψήφιση του σημερινού νομοσχεδίου με εθνική ομοψυχία και αυτό είναι το βασικό μήνυμα προς όλες τις κατευθύνσεις, ότι η Ελλάδα στα ζητήματα άσκησης και επέκτασης της εθνικής της κυριαρχίας προχωρά με σχέδιο και εθνική συνεννόηση. Σε αυτές τις πρωτόγνωρες συνθήκες που βιώνουμε λόγω της πανδημίας, καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά πολλαπλές και ετερόκλητες προκλήσεις κι αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με εθνική ενότητα. Σε αυτήν την παρατεταμένη κρίση που προκαλεί η Τουρκία, η ελληνική Κυβέρνηση θα πρέπει να συνεχίζει να ενεργοποιεί στρατηγικά τους συμμάχους της, να αναδεικνύει ότι το ζήτημα του τουρκικού αναθεωρητισμού δεν είναι ούτε διμερές και ότι ουσιαστικά υπονομεύει την εξέλιξη του ευρωπαϊκού οράματος.

Η Ελλάδα ήταν και είναι ένας κρίσιμος στρατηγικός παράγοντας υπεράσπισης του ευρωπαϊκού οικοδομήματος στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου. Είναι, παράλληλα, ένας στρατηγικός παράγοντας προώθησης των οικονομικών συμφερόντων και αντιλήψεων της ενωμένης Ευρώπης.

Πρέπει, λοιπόν, με ψυχραιμία και ρεαλισμό να συνεχίσουμε αυτή, τη μάχη το ίδιο δυναμικά και πάνω απ' όλα ενωμένοι όπως σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Κεφαλογιάννη και για την τήρηση του χρόνου, δίνοντας τη δυνατότητα σε περισσότερους συναδέλφους να μιλήσουν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο παρακαλώ για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Λοβέρδο, θέλετε τον λόγο για κάτι διαδικαστικό; Δεν μπορείτε να μιλήσετε για κάτι άλλο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ναι, για κάτι διαδικαστικό, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή είμαι εισηγητής θέλω να σας ρωτήσω: Για τις δευτερολογίες μας θα ακολουθήσετε την πάγια πρακτική όταν τη συζήτηση είναι διήμερη ή τριήμερη, δηλαδή να εισηγούμεθα, να διακόπτεται ο κατάλογος των ομιλητών, να κάνουμε τις δευτερολογίες αύριο το πρωί και να συνεχίζεται ο κατάλογος; Πώς θα το πάτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όχι, η αρχική σκέψη, τουλάχιστον η δική μου, επειδή με ρώτησε και άλλος συνάδελφος, είναι να τελειώσει ο κατάλογος, γιατί είναι προγραμματι-

σμένοι κύκλοι και μετά το κλείσιμο του καταλόγου να υπάρξει δευτερολογία των εισηγητών. Εσείς εισηγείστε, δηλαδή, να υπάρξει...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν εισηγούμαι, ό,τι πείτε εσείς. Εγώ, κύριε Πρόεδρε, μίλησα επί της αρχής σήμερα και θέλω να τοποθετηθώ επί των άρθρων. Το κόμμα μου δεν έχει τοποθετηθεί επί των άρθρων. Αν μου πείτε για μία δευτερολογία τριών ή και έξι λεπτών, δεν προλαβαίνω, θέλω να κάνω κανονική ομιλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κοιτάξτε, η συζήτηση είναι ενιαία. Το ότι κρατάει δύο ημέρες δεν λέει τίποτα. Η απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων είναι ενιαία επί της αρχής και επί των άρθρων. Αυτή τη συζήτηση που κάνουμε τώρα την βλέπει και ο Πρόεδρος. Θα συνεννοηθούμε και ίσως θα ενημερωθείτε από σήμερα για το ποια θα είναι η διαδικασία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα τα μεταφέρετε στον κύριο Πρόεδρο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θα τα μεταφέρω εγώ στον Πρόεδρο. Εάν έχετε πρόταση, μπορείτε να την πείτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ναι, έχω μία πρόταση τώρα και σας την καταθέτω, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα -εγώ τουλάχιστον, μπορεί να μην θέλουν άλλοι συνάδελφοί μου- ακόμη και σήμερα να μου δοθεί ένας χρόνος να κάνω τη δευτερολογία μου, γιατί μίλησα μόνο επί της αρχής πραγματικά σας το λέω και έχω πολλά πράγματα να πω επί των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τώρα, δεν μπορώ να σας το πω εγώ. Υπήρξε, όμως, η απόφαση για να είναι ενιαία επί της αρχής και επί των άρθρων. Δεν ξέρω, δεν παρακολούθησα τις εισηγήσεις των εισηγητών όλων των κομμάτων και των ειδικών αγορητών. Ακούστηκε η πρότασή σας, θα μεταφερθεί στον Πρόεδρο της Βουλής, έτσι ώστε να διαμορφωθεί από σήμερα, έστω και σήμερα, όπως λέτε εσείς, εάν είναι δυνατόν, να υπάρξει η τοποθέτηση των εισηγητών και ειδικών αγορητών όσον αφορά στα άρθρα ή στις συμπληρώσεις τις οποίες έχουν να κάνουν επί του σχεδίου νόμου.

Ο κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις συζητήσεις που προηγήθηκαν στην επιτροπή ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας τοποθετήθηκε ότι η ισχυρίστηκε ότι η απόφαση της Κυβέρνησης για επέκταση στα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο σηματοδοτεί τη μετατροπή της εξωτερικής πολιτικής της χώρας μας από την αδράνεια στην ενεργητικότητα.

Με αυτή την έμμεση, ωστόσο σαφέστατη, παραδοχή από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας ότι οι πρόσφατες, τουλάχιστον, κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, οι πριν τον ΣΥΡΙΖΑ, ακολουθούσαν και επέδειξαν παθητικότητα και αδράνεια στα εθνικά ζητήματα συμφωνώ.

Ωστόσο, τούτη η μεταστροφή της Νέας Δημοκρατίας είναι αρκετά όψιμη, θα έλεγα. Ένα μικρό ταξίδι στον χρόνο, έναν χρόνο πριν έως και δύο, επιβεβαιώνει ότι σήμερα εισηγείται πράγματα στα οποία ήταν εκ διαμέτρου αντίθετη η Νέα Δημοκρατία μόλις μερικούς μήνες πριν.

Δεν έχω σκοπό να επαναλάβω όλα όσα ειπώθηκαν και φωτίστηκαν αυτές οι πλευρές από αρκετούς ομιλητές. Να σημειώσω απλώς τη διαφωνία μου με τη θέση του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ότι ήταν απλά κάποιες επιφυλάξεις όπως είπε σήμερα στην εισήγησή του.

Όταν λες ότι ο ΣΥΡΙΖΑ χωρίζει την χώρα στη μέση με απίστευτη επιπολαιότητα ή όταν λες ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προκαλεί ζημιά χωρίζοντας το Ιόνιο από το Αιγαίο, δεν είναι απλές επιφυλάξεις. Ήταν τοποθετήσεις που δεν είχαν σχέση καθόλου με τις συνθήκες οι οποίες υπερτονίζονται σήμερα και ήταν σαφείς και ευθύτατες οι βολές εναντίον της τότε κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό που θα ήθελα να σημειώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι η συγκεκριμένη παλινωδία δεν αφορά μόνο στο συγκεκριμένο γεγονός. Δεν είναι η εξαίρεση, είναι ο κανόνας με τον οποίο, κατά τη γνώμη μου, διεξάγει την εξωτερική πολιτική της η Νέα Δημοκρατία.

Θα αναφέρω ένα-δύο παραδείγματα. Δεν θα σταθώ στον το-

ξικό αντιπολιτευτικό πολιτικό λόγο της Νέας Δημοκρατίας κατά την περίοδο που συζητιόνταν η Συμφωνία των Πρεσπών. Εγώ ρωτώ σήμερα, ποια είναι η επίσημη θέση της Νέας Δημοκρατίας; Η θέση που εξέφρασε πριν από λίγο ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μανωλάκος, ότι παραδώσαμε εθνότητα και γλώσσα; Η θέση που ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία στο εσωτερικό της χώρας, όπου η πλειοψηφία των Βουλευτών της δεν τολμά ούτε να ψελλίσει το όνομα Βόρεια Μακεδονία; Ή η θέση που ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία και η γλώσσα που χρησιμοποιεί για το εξωτερικό;

Αντιγράφω από την επίσημη ιστοσελίδα του Υπουργείου Εξωτερικών: «Η Ελλάδα διεξάγει αποστολές εναέριας αστυνόμευσης στον εναέριο χώρο της Βόρειας Μακεδονίας». Και κράτησα αυτό το γεγονός για τη σημασία που έχει για την ειρήνη στην περιοχή, για τη συνεργασία των γειτόνων στην περιοχή, για τη σταθερότητα στην περιοχή και τον περιορισμό του ρόλου της Τουρκίας στην περιοχή των δυτικών Βαλκανίων.

Πάμε παρακάτω. Η Ελλάδα, το διάστημα που πέρασε, έφτασε με την κλιμάκωση της τουρκικής επιθετικότητας, κατά τη γνώμη μου, στην πρόσφατη ιστορία μας πιο κοντά από ποτέ σε πολεμικό επεισόδιο. Και αιχμή του δόρατος της τουρκικής επιθετικότητας ήταν η προσπάθεια του «ORUC REIS» να γκριζάρει περιοχές της εθνικής μας κυριαρχίας.

Ποια είναι η θέση της Νέας Δημοκρατίας; Το «ORUC REIS» το πήρε ο αέρας;

Η δεύτερη θέση, αυτή η ακατάσχετη –επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, την έκφραση– μπουρδολογία διάφορων αρμόδιων και αναρμόδιων κυβερνητικών στελεχών που προσπαθούσαν, μπλέκοντας πολιτικές επιθυμίες, πολιτικές θέσεις και τεχνικά ζητήματα, να μας πείσουν από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ότι τα παραπλόνια σκάφη με τον θόρυβο που δημιουργούσαν ή επειδή κάποια εξαρτήματα δεν ακουμπούσαν ακριβώς στον βυθό δεν έκανε έρευνες; Ή ήταν τελικά θέση της Νέας Δημοκρατίας η θέση του πρώην συμβούλου εθνικής ασφάλειας της χώρας, προσωπική επιλογή του Κυριάκου Μητσοτάκη, «να μην κοροϊδεύμαστε, έγιναν έρευνες»;

Ποια είναι η θέση απ' αυτές τις τρεις, κατ' εξοχήν, διαφορετικές προσεγγίσεις του θέματος;

Η κ. Μπακογιάννη, προσπάθησε να μας νουθετήσει εμάς που τώρα τελευταία ασχολούμαστε, τα μεράκια της πολιτικής που τώρα ασχολούμαστε με την εξωτερική πολιτική και αναφέρθηκε στην εμπειρία που είχαν αυτοί που χειρίστηκαν εθνικά ζητήματα κ.λπ. Πολύ ωραία. Πέρα από το γεγονός ότι διαφωνώ στη σημαντική εμπειρία, πρώτα απ' όλα είναι τι πολιτικές θέσεις εκφράζει, τι πολιτικές θέσεις στηρίζει, τι πολιτικές θέσεις υποστηρίζει.

Η κ. Μπακογιάννη, λοιπόν, που χειρίστηκε εθνικά θέματα, με τι επήρεια τα χειρίστηκε; Με τη θέση 100% ή με τη θέση της Νέας Δημοκρατίας του 2020 που δεν αναγνωρίζει πλήρη επήρεια ούτε καν για την Κρήτη; Ούτε καν για την Κρήτη, ένα από τα πέντε μεγαλύτερα νησιά της Μεσογείου!

Δράττομαι της ευκαιρίας που είναι εδώ ο κύριος Υπουργός, για να ρωτήσω: Κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, ποιο είναι για εσάς το ορθό ποσοστό επήρειας των νησιών; Θα απαντήσετε, πέρα από το ποσοστό επήρειας των νησιών, και στον κ. Μανωλάκο για το ότι δεν εκφράζει την επίσημη θέση της Νέας Δημοκρατίας όσον αφορά στις σχέσεις μας με τη Βόρεια Μακεδονία; Ή ο κ. Μανωλάκος τις εκφράζει και θα πρέπει να απαντήσετε διαφορετικά;

Κοιτάξτε παραδείγματα, ων ουκ έστιν αριθμός. Η ουσία είναι μία. Δεν μπορείς να αρχίζεις εξωτερική πολιτική μιλώντας πολλές γλώσσες. Δεν μπορείς να ασκείς εξωτερική πολιτική πατώντας σε δύο βάρκες. Δεν μπορείς να ασκείς εξωτερική πολιτική βλέποντας και κάνοντας, κατά το στενό κομματικό επικοινωνιακό όφελος. Δεν μπορείς να ασκείς εξωτερική πολιτική έχοντας την προσοχή και το βλέμμα σου στραμμένα στη διατήρηση των εσωκομματικών σου ισορροπιών. Η εξωτερική πολιτική θέλει σχέδιο, στρατηγική, υπευθυνότητα και με αυτή πρέπει να στέκεσαι. Με αυτή την υπευθυνότητα αντιμετωπίζουμε το σχέδιο νόμου που έρχεται σήμερα για την επέκταση των δώδεκα μιλίων.

Επιτρέψτε μου να σταθώ για λίγο στο θέμα της Κρήτης. Ειπώθηκαν αρκετά και δεν έχω σκοπό να επαναλάβω τίποτα από αυτά

που ειπώθηκαν. Παρακολούθησα και στη συζήτηση στην επιτροπή και στη συζήτηση σήμερα όλους τους Βουλευτές από όλες τις πτέρυγες που τοποθετήθηκαν στο θέμα. Ελπίζω να επιβεβαιώσει ο κ. Μητσοτάκης την επέκταση και νότια και ανατολικά της Κρήτης και ελπίζω ο κ. Μητσοτάκης να ξεκαθαρίσει τη διγλωσσία της Νέας Δημοκρατίας και να απαντήσει στα στελέχη που χαρακτήρισαν τη θέση του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξη Τσίπρα εθνικισμό.

Παράλληλα, πιστεύω ότι είναι θέμα αξιοπιστίας να μην καθυστερήσουμε άλλο. Ελπίζω το Υπουργείο, όπως προχωράγαμε, να συνεχίσει σε τεχνικό επίπεδο και να μην περιμένει. Ελπίζω να προχωρήσει και σύντομα να υλοποιηθεί η θέση για επέκταση στα δώδεκα μίλια.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι η επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα μίλια στην περιοχή για την οποία συζητάμε σήμερα εντάσσεται στον άξονα πραγματικά μιας διαρκούς, πολυδιάστατης, ενεργητικής εξωτερικής πολιτικής της χώρας. Εντάσσεται στο πλαίσιο μιας πολιτικής που κατοχυρώνει και καθιερώνει στο διεθνές πεδίο τη χώρα μας ως δύναμη ειρήνης και σταθερότητας στην περιοχή, ως δύναμη υπεράσπισης του Διεθνούς Δικαίου και του Δικαίου της Θάλασσας και συνάμα μια δύναμη διαρκούς υπεράσπισης της κυριαρχίας και των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Με αυτήν την έννοια, υπερψηφίζουμε τη συμφωνία που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση στο Σώμα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από συνεννόηση με τον Πρόεδρο στη διαδικαστική πρόταση την οποία έκανε ο κ. Λοβέρδος, αλλά και άλλοι συνάδελφοι Βουλευτές, εισηγητές ή ειδικοί αγορητές, θα δοθεί ο λόγος στους εισηγητές και ειδικούς αγορητές, όποτε το ζητήσουν. Δηλαδή, οι ίδιοι θα καθορίσουν τον χρόνο που θέλουν, ή τώρα ή μετά ή αύριο. Ο χρόνος ο οποίος θα δοθεί –το λέω από τώρα για να είστε προετοιμασμένοι– θα είναι με κάποια ανοχή, αλλά όχι υπεροχή, στα δέκα λεπτά. Νομίζω ότι με αυτόν τον τρόπο θα διασφαλίσουμε την καλή πορεία της συζήτησης, έτσι ώστε και οι χρόνοι να προβλεφθούν, αλλά και οι εισηγητές και ειδικοί αγορητές να έχουν τη δυνατότητα να τοποθετηθούν σε αυτό το τόσο σοβαρό σχέδιο νόμου που αφορά στα εθνικά θέματα, γιατί είναι αναγκαίο να μιλήσουν. Νομίζω ότι τα δέκα λεπτά, με εφαρμογή όμως, είναι αρκετά. Λύθηκε και αυτό και ευχαριστούμε μάλιστα τον κ. Λοβέρδο που έβαλε το θέμα και το λύσαμε από τώρα, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις.

Να δώσουμε τον λόγο στον κ. Κωνσταντίνο Μπούμπα, Βουλευτή της Ελληνικής Λύσης. Απ' ό,τι με πληροφορούν, στη συνέχεια θέλει να πάρει τον λόγο ο ειδικός αγορητής του Κινήματος Αλλαγής, ο κ. Λοβέρδος.

Ορίστε, κύριε Μπούμπα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Καλησπέρα σας, καλησπέρα σε όλο το Κοινοβούλιο σε ένα πάρα πολύ σημαντικό θέμα το οποίο συζητάμε και θα σηματοδοτήσει το μέλλον και για τις επόμενες γενεές.

Κατ' αρχάς, πρέπει να πούμε ότι είμαστε η μόνη χώρα που δεν έχουμε επεκτείνει στα δώδεκα ναυτικά μίλια τα κυριαρχικά μας δικαιώματα. Διότι αν πει κάποιος για φινλανδοποίηση, η Φινλανδία το έχει λύσει το ζήτημα με την Καραλία από τις αρχές του 1920, αν το δούμε ιστορικά. Το μόνο κράτος που έχει στενή λωρίδα θάλασσας είναι η Ιορδανία, η οποία περιορίζεται κάτω από τα έξι ναυτικά μίλια. Άρα, λοιπόν, είχαμε απομείνει η μοναδική χώρα στον κόσμο που δεν είχαμε προχωρήσει σε αυτό το μονομερές δικαίωμα που έχουμε με βάση το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982, που χάρη στο Εκουαδόρ συζητάμε σήμερα, γιατί από αυτό το μικρό κράτος ξεκίνησε αυτό που λέγεται Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. Εμείς βέβαια μιλάμε και για υφαλοκρηπίδα και για τα κυριαρχικά δικαιώματα.

Ακούστε να δείτε. Ως Ελληνική Λύση, από την πρώτη στιγμή σας έχουμε πει, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, πως σε οτιδήποτε ενισχύει την εθνική μας κυριαρχία είμαστε σύμφωνοι. Δεν πρέπει, όμως, να γίνουν λάθη. Αν θεωρείται πατέρας της ΑΟΖ ο Θεόδωρος Καρυώτης, άλλοτε σύμβουλος και του Ανδρέα Παπανδρέου, καθηγητής πανεπιστημίου, πρέπει να παραδεχ-

θούμε ότι παιδί της ΑΟΖ και Βουλευτής που έφερε τις Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες στο Κοινοβούλιο, παρ' ότι τον θεωρούσατε γραφικό, ήταν ο Κυριάκος Βελόπουλος.

Το Δίκαιο της Θάλασσας καθορίζει πολλά σημεία στα οποία πρέπει να είμαστε προσεκτικοί. Κατ' αρχάς, οι τελευταίοι χάρτες με τα βυθοτομήματα στην Ελλάδα είναι του 2011 επί Μανιάτη. Δεν έχουμε εκδώσει άλλους χάρτες μετά από τους χάρτες του τότε Υπουργού Μανιάτη. Τουναντίον, η Τουρκία, διαβάζοντας πολλούς οικονομικούς στρατιωτικούς αναλυτές και τον ξένο Τύπο, αν θέλετε, έχει εκδώσει μια σειρά από παράνομους χάρτες. Αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει.

Λέτε ότι η επέκταση των ναυτικών μιλίων των χωρικών υδάτων θα πάει μέχρι το πιο νότιο τμήμα της Βαλκανικής χερσονήσου και δη της Ευρώπης χερσαία, το Ταίναρο. Γιατί, όμως, δεν βάζουμε και τα Κύθηρα μέσα ή τα Αντικύθηρα; Δεν έχουν αυτά τα νησιά επήρεια υφαλοκρηπίδας; Γιατί δεν μιλάμε για τη Γαύδο, τη Γαυδοπούλα ή την Ελαφώνησο ή αυτό που φωνάζουμε, ότι πρέπει τα νησιά να έχουν ανθρώπινη δραστηριότητα με βάση το Διεθνές Δίκαιο; Το νησί-κλειδί στην όλη υπόθεση στο άλλο άκρο που θα πρέπει να ανακηρύξουμε Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη -ή καλύτερα να το πούμε, είναι άλλο η ανακήρυξη και άλλο η οριοθέτηση, υπάρχει μεγάλη διαφορά- είναι η Στρογγύλη, όχι τόσο η Μεγίστη ή το Καστελόριζο ή το νησί της Ρω, διότι πρέπει να υπάρχει ανθρώπινη δραστηριότητα.

Μέχρι το 1995 δυστυχώς κάναμε λάθη και αν δεν προσέξουμε, θα επαναληφθούν. Γιατί τότε οι Τούρκοι ζητούσαν κυριαρχία στο ανατολικό Αιγαίο και σήμερα μιλούν για όλο το Αιγαίο. Το έχω πει και σε άλλες ομιλίες και το έχει τονίσει και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης. Το «κυρίως πιάτο» είναι η θέση «Μπάμπουρας» στα ανατολικά της Θάσος. Εκεί είναι το μεγαλύτερο κίτασμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, να θυμίσω στους Νεοδημοκράτες, το 1976 είχε φερθεί πάρα πολύ έξυπνα με αυτά τα κοιτάσματα που είχε στα χέρια του για το συγκεκριμένο σημείο. Υπήρξαν, όμως, αργότερα δυστυχώς τα λάθη στο Νταβός και το mea culpa του Ανδρέα Παπανδρέου με τον Οζάλ, αυτό που είχε γίνει με τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη και τον Ντεμιρέλ, όπου μας απαγόρευε και θέλουν να μας απαγορεύσουν και τώρα που μας ρίχνουν στον διάλογο με τις διερρονητικές να κάνουν οποιαδήποτε εξόρυξη κοιτασμάτων κυρίως στη θέση «Μπάμπουρας», όπερ και εγένετο. Η «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΙΓΑΙΟΥ», που σας προτρέπω να δείτε το πόρισμα, παρά την αντίθεση που υπήρχε από το ελληνικό δημόσιο και τα «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ», το 2013 έδωσε πόρισμα και μιλά για τριακόσιες πενήντα χιλιάδες βαρέλια την ημέρα. Γιατί τα λέω όλα αυτά; Για να δείτε ότι οι Τούρκοι δεν κινούνται τυχαία.

Επειδή έγινε λόγος για τον Ελλησποντο και τα Δαρδανέλια, τον Ιούλιο του 1936, όντως διέπεται από τη Συνθήκη Μοντρέ αυτό που οι Τούρκοι έχουν στρατιωτική ισχύ στον Ελλησποντο και απαγορεύεται να περνούν πολεμικά πλοία άνω των είκοσι τριών χιλιάδων κόρων. Τούτέστιν, δεν μπορούν να περνούν αεροπλανοφόρα ή θα πρέπει τα στρατιωτικά πλοία να ειδοποιούν μία εβδομάδα νωρίτερα. Άρα, λοιπόν, οι Τούρκοι έχουν τη στρατιωτική ισχύ στα Δαρδανέλια και τον Ελλησποντο, θέλουν να ελέγχουν και τα έξι ναυτικά μίλια, γιατί έτσι τους βολεύει, για να έχουν μια πλήρη ισχύ γενικότερα στο Αιγαίο.

Έχουμε κάνει λάθη και φοβόμαστε, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, να μην τα επαναλάβουμε σε έναν διάλογο που θέλουν να μας ρίξουν οι Τούρκοι. Θα επικαλεστώ και δημοσιεύματα του τουρκικού Τύπου, αλλά και δηλώσεις Τούρκων Βουλευτών. Ο μόνιμος εκπρόσωπος στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών Φερντίναντ Σενιρλίogλου, με άρθρο του στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στα τέλη Αυγούστου του 2020, είπε ότι με την αναγνώριση ΑΟΖ Ελλάδας - Ιταλίας και Ελλάδας - Αιγύπτου η Ελλάδα αναγνωρίζει ότι τα νησιά έχουν μειωμένη επήρεια. Να το λάθος. Να το μεγάλο λάθος τώρα που κάνουμε, το «ολίγον έγκυος», που θα εκμεταλλευτούν οι Τούρκοι για να το πουν αυτό για τα Δωδεκάνησα, για τα νησιά του βορείου Αιγαίου και ό,τι συνεπάγεται.

Δείτε, λοιπόν, αυτές τις δηλώσεις που εκμεταλλεύονται οι Τούρκοι, εκτός από την υφαλοκρηπίδα, να μας οδηγήσουν και

σε άλλα ζητήματα και εκεί θα φέρουν ως παράδειγμα αυτό που σήμερα υπογράφει ο κ. Δένδιας με την Αίγυπτο και την Ιταλία να πουν: Μειωμένη η επήρεια στις Στροφάλδες, στα Διαπόντια, στη Γαύδο ή οπουδήποτε αλλού. Γιατί; Άρα, λοιπόν, μειωμένη και η επήρεια στο Καστελόριζο, στη Στρογγύλη, στη Ρω και στα άλλα νησιά.

Τώρα, με βάση αυτήν την εναρμόνιση που έχουμε κάνει FIR Αθηνών με ευρωπαϊκό FIR, οι Τούρκοι δεν δύνανται να ειδοποιήσουν εάν θα φτάσουν μέχρι τον εικοστό πέμπτο παράλληλο. Διάβασα άρθρα οικονομικών και στρατηγικών αναλυτών που μιλούν γι' αυτό το περιβάλλον «Joint space control». Δηλαδή, θα έρχεται ο Τούρκος μέχρι τη Σκύρο που είναι ο εικοστός πέμπτος παράλληλος και μετά θα ειδοποιεί ότι μπαίνει στα ελληνικά χωρικά ύδατα; Αυτό θέλουν να κάνουν οι Τούρκοι με αυτήν την επιθετική γενικότερα πολιτική που έχουν.

Εμείς, τουναντίον, τους δίνουμε μετά τον εικοστό όγδοο παράλληλο, δηλαδή μετά το Καστελόριζο, αφού δεν αναγνωρίζουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, μιας και δεν έχουμε χρόνο, με αυτό, το οποίο εμείς ως Ελληνική Λύση σας βάζουμε στη φαρέτρα ως ένα μεγάλο επιχείρημα σε μια ατέρμονη, όμως, συζήτηση που ο Κυριάκος Βελόπουλος λέει όχι στη Χάγη, να επικαλεστείτε. Αναφέρθηκε και ο κ. Χήτας και ο κ. Βιλιάρδος και ο κ. Μυλωνάκης για τον πυρηνικό αντιδραστήρα Ακουγίου. Από τους Τούρκους παραβιάζεται η Συνθήκη του Έσπο. Μπείτε να δείτε τι είναι. Ψάξτε στο Ευρωκοινοβούλιο την 2485 που μπορούμε να καταθέσουμε στα Πρακτικά. Οι Τούρκοι δεν συμμορφώνονται με αυτή τη συνθήκη και θα έχουμε ορολογιακή βόμβα στην περιοχή από τον πυρηνικό αντιδραστήρα του Ακουγίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω. Υπάρχουν δηλώσεις του Βουλευτή της αντιπολίτευσης, του Μπασασιρ, που λέει ότι ο πυρηνικός αντιδραστήρας του Ακουγίου γίνεται σε σεισμογενή περιοχή και πρέπει να τον απαγορεύσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεας Κωνσταντινόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Αυτό είναι επιχείρημα για να στριμώξουμε την Τουρκία, κύριε Πρόεδρε. Αυτό είναι μεγάλο επιχείρημα. Θέλω να το δει η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΜΠΑΣ: Κι εγώ σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντίνα Αδάμου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΔΑΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επί τη ευκαιρία, θα ήθελα να ευχηθώ σε όλες και σε όλους καλή χρονιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να εγκρίνουμε την επέκταση των χωρικών υδάτων του δυτικού τμήματος της χώρας μας στα δώδεκα ναυτικά μίλια από το βορειότερο τμήμα του Ιονίου Πελάγους μέχρι και το Ακρωτήριο Ταίναρο. Αυτό αποτελεί προέκταση του χερσαίου εδάφους μας στη θάλασσα, τη λεγόμενη αιγιαλίτιδα ζώνη και βεβαίως, αποτελεί μια ιστορική στιγμή για την Ελλάδα.

Η επέκταση της ζώνης της εθνικής μας κυριαρχίας και δικαιοδοσίας στα δώδεκα ναυτικά μίλια αποτελεί μονομερές και αναφαίρετο δικαίωμα της χώρας μας, το οποίο απορρέει από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, η οποία αποτυπώνει διεθνές εθνικό δίκαιο.

Η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας υπογράφηκε το 1982 και κυρώθηκε από τη χώρα μας το 1995 και ακολούθως, τον Απρίλιο του 1998, η Ευρωπαϊκή Ένωση ως ενιαία οντότητα την ενέταξε πλήρως στο ενωσιακό δίκαιο. Το, δε, πεδίο εφαρμογής της εκτείνεται στα υφιστάμενα κράτη - μέλη, ενώ αφορά επίσης και στα υποψήφια προς ένταξη κράτη, στα οποία συμπεριλαμβάνεται και η Τουρκία.

Συνεπώς, η άσκηση του δικαιώματος για την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια αποτελεί μία απολύτως νόμιμη και αυτονόητη μονομερή ενέργεια, καθώς αυτή υποστηρίζεται από το Διεθνές Δίκαιο και έχει υιοθετηθεί από εκατόν πενήντα δύο χώρες, σύμφωνα με την πρόσφατη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών για τους ωκεανούς και το Δίκαιο της Θάλασσας. Συνεπώς, μας βρίσκει σύμφωνους.

Όμως, η επέκταση των χωρικών μας υδάτων σε συγκεκριμένο τμήμα της χώρας σηματοδοτεί με τον πλέον επίσημο τρόπο την αλλαγή πλεύσης στην εθνική μας στρατηγική, η οποία έως πρόσφατα είχε ως πάγια θέση τη δυνητικά ταυτόχρονη επέκταση των χωρικών μας υδάτων σε όλη την επικράτεια, όποτε και εφόσον αυτό κρίνονταν σκόπιμο.

Σαφώς, οι διαρκείς αναταράξεις μας στη σχέση μας με την Τουρκία δεν διευκόλυναν τη λήψη αποφάσεων για μια τέτοια ταυτόχρονη επέκταση των χωρικών μας υδάτων. Επομένως, η αλλαγή πλεύσης στην εθνική μας στρατηγική μπορεί να γίνει γενικά αποδεκτή εάν λάβουμε υπ' όψιν μας τις παρούσες συνθήκες.

Ωστόσο, θα πρέπει να γίνει διεθνώς κατανοητό ότι η επέκταση των χωρικών μας υδάτων μόνο στο δυτικό τμήμα της χώρας, την οποία σήμερα καλούμαστε να ψηφίσουμε, δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται από κανέναν ως από μέρους μας αποδοχή της ύπαρξης ειδικών συνθηκών στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο. Σε κάθε περίπτωση, δεν θα πρέπει να αρκούμαστε στην επανάληψη των αυτονόητων, δηλαδή στο ότι η χώρα μας διατηρεί το νόμιμο δικαίωμα επέκτασης των χωρικών της υδάτων και σε άλλες περιοχές της επικράτειάς της.

Η μη επέκταση των χωρικών μας υδάτων μέχρι και το Ακρωτήριο Μαλέας στην Πελοπόννησο, συμπεριλαμβανομένων των Κυθήρων και των Αντικυθήρων, κάνουν εμφανή την απροθυμία της ελληνικής Κυβέρνησης να θέσει άμεσα σε ισχύ τους διεθνείς κανόνες αβλαβούς διέλευσης στην κρίσιμη αυτή περιοχή για τη διεθνή ναυσιπλοΐα.

Επιπλέον, η μη επέκταση των χωρικών μας υδάτων νοτίως, και γιατί όχι και νοτιοανατολικά της Κρήτης, μας προκαλεί ιδιαίτερο προβληματισμό, ιδιαίτερα εν όψει της έναρξης των διερευνητικών επαφών με τη γείτονα στις 25 Ιανουαρίου.

Θα πρέπει να επισημάνω σε αυτό το σημείο ότι είναι απολύτως απαραίτητη η ενημέρωση όλων των πολιτικών κομμάτων, σχετικά με τη γενικότερη εξέλιξη των συζητήσεων με την Τουρκία στο πλαίσιο των άτυπων διερευνητικών επαφών. Η ελληνική αντιπροσωπεία οφείλει να προσέλθει σε διερευνητικές επαφές με την Τουρκία με την αυτοπεποίθηση που της παρέχει το Διεθνές Δίκαιο και να αποκλειστικό και συγκεκριμένο αντικείμενο συζητήσεων την οριοθέτηση της ΑΟΖ και της υφαλοκρηπίδας.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό στην τουρκική αντιπροσωπεία ότι οι πρόσφατες NAVTEX σε συνδυασμό με το γενικότερο πλέγμα προκλήσεων, απειλών και προβολής ισχύος στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο δεν πτοούν την Ελλάδα και σε καμία περίπτωση, δεν την εμποδίζουν από το να ασκήσει το νόμιμο δικαίωμά της για συνολική επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια.

Παράλληλα, η Ελλάδα ως εγγυήτρια δύναμη δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να άρει την υποστήριξη της στην πρόταση του ΟΗΕ, σχετικά με την πολιτειακή δομή της Ενιαίας Κυπριακής Δημοκρατίας ως διζωνική, δικαιοδοτική ομοσπονδία διεθνοποιώντας και αναδεικνύοντας παράλληλα τα ζητήματα της παράνομης κατοχής, των προκλητικών ενεργειών στα Βαρύσια και στη θαλάσσια περιοχή της Κύπρου, καθώς και της απαράδεκτης σχετικής ρητορικής της τουρκικής πλευράς.

Θα πρέπει να γίνει διεθνώς αντιληπτό ότι σε αντίθεση με τον παραχοποιό γείτονα μας, ο οποίος βλέπουμε ότι έχει εισβάλει σε τρεις γειτονικές του χώρες -Ιράκ, Συρία, Κύπρος- και ο οποίος εμπλέκεται τόσο στη σύρραξη του Ναγκόρνο Καραμπάχ, όσο και στον εμφύλιο της Λιβύης, η Ελλάδα στη βάση του Διεθνούς Δικαίου και στο πλαίσιο των κανόνων καλής γειτονίας κλείνει τις εκκρεμότητές της ειρηνικά. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, σε καμία περίπτωση ότι πρέπει η χώρα μας μονίμως να υπαναχωρεί και να προβαίνει σε λεόντεινες παραχωρήσεις σε γειτονικές μας χώρες.

Έχουν, ήδη, γίνει μονομερείς υποχωρήσεις στην πρόσφατη

ελληνοϊταλική συμφωνία για οριοθέτηση της ΑΟΖ με την αποδοχή μειωμένης επήρειας των Διαπόντιων Νήσων και των Στροφάδων, ενώ αντίστοιχη υποχώρηση έγινε και στην ελληνοαιγυπτιακή μερική συμφωνία με μειωμένη επήρεια της Κρήτης και της Ρόδου.

Ωστόσο, η πιο κρίσιμη παραχώρηση, την οποία καλούμαστε να αποδεχθούμε σήμερα με ιδιαίτερη απροθυμία είναι η παροχή του δικαιώματος αλιείας, πρακτικά σε ιταλικά αλιευτικά εντός της ζώνης της εθνικής μας κυριαρχίας, δηλαδή μεταξύ έξι και δώδεκα ναυτικών μιλίων, χωρίς καμμία πρόβλεψη για το μέγιστο επιτρεπτό επιτρεπόμενο αριθμό αλιευτικών, το μέγεθος τους ή το είδος των αλιευμάτων.

Η παραχώρηση αυτή, καθότι δεν είναι αμοιβαία είναι προκλητική και μακροπρόθεσμα μη βιώσιμη για τους Έλληνες αλιείς, οι οποίοι δεν θα απολαμβάνουν αντίστοιχα δικαιώματα εντός των χωρικών υδάτων της Ιταλίας.

Οι υποχωρήσεις από τα κυριαρχικά μας δικαιώματα με αυτοσκοπό την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών είναι μια επικίνδυνη πρακτική που παράγει προηγούμενα, στέλνει λάθος μηνύματα διεθνώς.

Εν όψει και της σύναψης συνυποσχετικού με την Αλβανία για προσυγχή στη Χάγη με αντικείμενο την οριοθέτηση της ΑΟΖ, είναι κρίσιμο να διεκδικήσουμε την εφαρμογή της ελληνοαλβανικής συμφωνίας του 2009, η οποία είχε δημιουργηθεί επί κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Καραμανλή και η οποία μεταξύ άλλων προέβλεπε πλήρη επήρεια στα νησιά και υπογράφηκε από τότε αρμόδιους Υπουργούς, αποκτώντας έτσι νομική ισχύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κυρία σύζυγε, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΔΑΜΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το περιεχόμενο του συνυποσχετικού θα πρέπει να ανακινωθεί στα πολιτικά κόμματα και να εξεταστεί λεπτομερώς, δεδομένης και της γνωστής εμπλοκής της Τουρκίας στις ελληνοαλβανικές σχέσεις τα τελευταία χρόνια.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δίλημμα σχετικά με την υπερψήφιση ή όχι του παρόντος νομοσχεδίου είναι παρελκυστικό. Θα υπερψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο επί της αρχής, αλλά στεκόμαστε επικριτικά στο άρθρο 4 που αφορά στην αλιεία.

Ως αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού έχουμε την υποχρέωση να παρακολουθούμε με ιδιαίτερη προσοχή τις γεωπολιτικές εξελίξεις στην περιοχή μας, να συμμετέχουμε ενεργά στον πολιτικό διάλογο και να συντασσόμαστε με την πάγια εθνική μας στρατηγική. Ωστόσο, είμαστε επίσης υποχρεωμένοι να επισημαίνουμε τα λάθη, τις αστοχίες και τις παραλείψεις αυτών που ηγούνται της εθνικής μας διπλωματίας και να διαφυλάττουμε με επιμέλεια την πατριωτισμό τα συμφέροντα της κοινωνίας μας.

Είναι προφανές ότι τα συμφέροντα αυτά δεν ταυτίζονται με τα αντίστοιχα συμφέροντα των μεγάλων ενεργειακών ομίλων που πρόκειται να δραστηριοποιηθούν στις ελληνικές θάλασσες και είναι βέβαιο ότι οι θάλασσες της χώρας μας πρόκειται να αποτελέσουν πεδία εξορυκτικής εκμετάλλευσης, η οποία θα αυξήσει την κερδοφορία των ντόπιων και διεθνών ολιγοπωλιακών ενεργειακών κολοσσών, χωρίς ανταποδοτικά αποτελέσματα για την κοινωνία.

Με την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια στα δυτικά, δεν νομιμοποιούμε την εμπλοκή της χώρας μας σε διεθνείς ενεργειακούς ανταγωνισμούς, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε, έχετε φτάσει στα εννέα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΔΑΜΟΥ: ...αλλά διεκδικούμε ως κοινωνία και ως πολίτες τα οφέλη από την αύξηση του χώρου της εθνικής μας κυριαρχίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος για τη δευτερολογία του για δέκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ και το Προεδρείο της Βουλής γι' αυτή τη διευθέτηση, διότι δεν είμαστε στην Εθνική Αντιπροσωπεία σήμερα και αύριο για ένα οποιοδήποτε θέμα, αλλά είμαστε για ένα πολύ,

πολύ βασικό θέμα που σχετίζεται με την αύξηση της εδαφικής μας κυριαρχίας, την αύξηση των εδαφών της χώρας, μέσα από την επέκταση των χωρικών της υδάτων από τα έξι στα δώδεκα μίλια στο Ιόνιο Πέλαγος.

Είπα, κατά τη διάρκεια της πρωτολογίας μου, ότι θα μιλούσα το πρωί επί της αρχής –και αυτό έπραξα- και επιφυλάχθηκε για τα άρθρα του σχεδίου νόμου στη δευτερολογία μου, δηλαδή τώρα, όπου θα ασχοληθώ με τα τέσσερα εκ των πέντε άρθρων του σχεδίου νόμου, διότι το πέμπτο αφορά απλώς στην έναρξη ισχύος αυτού.

Το άρθρο 1, κύριοι Βουλευτές –δεν βλέπω κυρία στην Αίθουσα- ορίζει ότι ο παρών νόμος εφαρμόζεται σε όλη τη θαλάσσια περιοχή από το βόρειο τμήμα της Περιφέρειας των Ιονίων Νήσων έως το Ταίναρο της Πελοποννήσου του Νομού Λακωνίας, δηλαδή, πρώτον, έχουμε μία τμηματική επέκταση των ναυτικών μιλίων της χώρας από έξι σε δώδεκα και, δεύτερον, μια τμηματική του τμήματος της δυτικής πλευράς της χώρας. Έχουμε τμήμα του τμήματος, όπως σας είπα και το πρωί και στη συνέχεια θα αναλύσω περαιτέρω.

Τι ασκούμε; Την κυριαρχία μας. Συμφωνούμε με κανέναν; Όχι. Για την ανακήρυξη της αιγιαλίδας ζώνης στα δώδεκα μίλια αρκεί η επιλογή της χώρας να το πράξει. Ως προς αυτό το τμήμα του τμήματος, από το τμήμα του δυτικού τμήματος, με τι εναρμονιζόμαστε; Με τη συντριπτική πλειοψηφία των παράκτιων κρατών του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Τι εγκαταλείπουμε στο Ιόνιο τμήμα του τμήματος της δυτικής πλευράς της χώρας; Την ένταξή μας στη συντριπτική μειοψηφία των παράκτιων κρατών που διατηρούν τα χωρικά τους ύδατα σε λιγότερα από δώδεκα μίλια.

Ο αριθμός αυτών των κρατών, σχεδόν, δεν ξεπερνά τα δέκα-έντεκα κράτη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Κάνουμε, δηλαδή, μια πολύ σοβαρή κίνηση ως χώρα και είναι πάρα πολύ σοβαρό και καλό και ευνοϊκό και ελπιδοφόρο –θέλω να πιστεύω- ότι οι περισσότερες πολιτικές δυνάμεις είμαστε ομόφωνες στο ζήτημα αυτό.

Έκανα σχόλιο ήδη για την παράγραφο 1 του άρθρου 1. Όμως, υπάρχει και η παράγραφος 2 στο άρθρο 1, όπου διακηρύσσεται η επιφύλαξή μας για να ασκήσουμε την κυριαρχία μας και στις υπόλοιπες περιοχές της χώρας μας, δηλαδή στο νότο και στα ανατολικά.

Έχουμε νομική βάση γι' αυτή την επιφύλαξή μας; Βεβαίως. Έχουμε το Δίκαιο της Θάλασσας, τις διατάξεις του Δικαίου της Θάλασσας που αφορούν στην Ελλάδα, στη νησιωτική της πλευρά, και κατά τις διατάξεις του Διεθνούς Δικαίου, δηλαδή του Δικαίου της Θάλασσας, εν προκειμένω της Σύμβασης του Μοντέγκο Μπέι του 1982, έχουμε δυνατότητα να ανακηρύξουμε δώδεκα μίλια και εκεί.

Προσφέρει κάτι το άρθρο 1 παράγραφος 2; Προσφέρει κάτι στην όλη συζήτηση; Όχι. Απλώς έναν συμβολισμό, απλώς μια υπενθύμιση, απλώς μια αναφορά ότι κατά το Διεθνές Δίκαιο μπορούμε να κάνουμε αυτή την ανακήρυξη της επέκτασης της κυριαρχίας μας στα δώδεκα μίλια στα νότια και στα ανατολικά της χώρας. Αν δεν υπήρχε η παράγραφος 2, θα ελαττώνονταν τα δικαιώματά μας; Καθόλου.

Άρα, η παράγραφος 2 του άρθρου 1, κυρία και κύριοι Βουλευτές, δημιουργεί ένα άλλοθι για μία ενέργεια, την οποία ακόμα δεν έχουμε κατανοήσει στο εθνικό Κοινοβούλιο, γιατί δηλαδή δεν ρυθμίστηκε το σύνολο του δυτικού τμήματος της χώρας ως τμήμα όπου επεκτείνουμε την κυριαρχία μας από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Μια δικαιολογία είναι η παράγραφος 2 του άρθρου 1 και όχι κάτι περισσότερο.

Στο άρθρο 2 πώς υπολογίζουμε το εύρος της αιγιαλίδας ζώνης; Κλείνοντας κόλπους και όρμους και χαράσσοντας γραμμές βάσης. Πότε θα γίνει αυτό; Έγινε αυτό το 2020, το έτος που προηγήθηκε, τον Ιανουάριο, με το προεδρικό διάταγμα 107.

Είπα και στη Διαρκή Επιτροπή ότι εγώ προσωπικά με τους συνεργάτες μου έχουμε αυτόν τον χρόνο μια μικροεδικότητα στη δυνατότητα να καταλαβαίνουμε τις συντεταγμένες, διότι όλο το καλοκαίρι παρακολουθούσαμε το «ORUC REIS» που ακριβώς ευρίσκεται και έτσι αναγκαστήκαμε να καταλάβουμε. Επίσης, επειδή η Βουλή κύρωσε και το κράτος επικύρωσε διά της Προ-

έδρου της Δημοκρατίας τους νόμους για τη συμφωνία με την Ιταλία και την τμηματική συμφωνία με την Αίγυπτο, λίγο πολύ η Εθνική Αντιπροσωπεία καταλαβαίνει, αντιλαμβάνεται, γνωρίζει.

Με βάση, λοιπόν, αυτή την εμπειρία που έχουμε αποκτήσει –είπα και στη Διαρκή Επιτροπή- φαίνεται ότι και οι γραμμές βάσης, αλλά κυρίως οι όρμοι και οι κόλποι έχουν κλειστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Δηλαδή, το άρθρο 2 είναι μια ουσιαστική διάταξη, η οποία καθορίζει από πού αρχίζουμε να μετράμε και αυτός ο καθορισμός έγινε με άρτιο τρόπο, επαναλαμβάνω, στο μέτρο που οι δικές μου δυνατότητες και οι δυνατότητες των συνεργατών μου μας επιτρέπουν να καταλαβαίνουμε.

Το άρθρο 3, που αφορά στην εσωτερική νομοθεσία, δεν νομίζω ότι χρειάζεται περαιτέρω σχόλιο. Συμφωνούμε.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 4, για να κλείσω την τοποθέτησή μου επί των άρθρων. Έχει γίνει πολύ μεγάλη συζήτηση για το άρθρο αυτό στη Διαρκή Επιτροπή και σήμερα βλέπω πως αυτή η συζήτηση επαναλαμβάνεται και στην Ολομέλεια. Δεν είχα πρόχειρα στο μυαλό μου, όταν διάβαζα εν όψει της ομιλίας μου στη Διαρκή Επιτροπή το άρθρο αυτό, τα όσα είχαμε συζητήσει και διμερώς με τον κύριο Υπουργό, αλλά κυρίως στη Βουλή για την παραχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Ιταλία, στους Ιταλούς αλιείς να αλιεύουν στο πεδίο που θα γινόταν –και γίνεται τώρα- πεδίο κυριαρχίας.

Έλεγα τότε ότι στον βαθμό που η Ελλάδα έτσι αποφασίζει, ουδώςως προσβάλλεται η κυριαρχία μας. Αποκτούν δυνατότητα, με βάση τον νόμο μας σήμερα εδώ, οι αλιείς, όπως σωστά λέει το άρθρο 4, όχι από την Ιταλία, αλλά από την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί έτσι πρέπει να λέμε –προσέξτε!- επειδή εμείς έτσι αποφασίζουμε. Αν άλλως είχαμε αποφασίσει, δεν θα είχαν αυτή την οικονομική δυνατότητα, τη δυνατότητα άσκησης οικονομικής δραστηριότητας.

Σε ποιον βαθμό εκτείνεται αυτή η δυνατότητα; Πρέπει να διαβάσουμε και να σταματήσουμε λίγο τη φλυαρία –αυτό δεν είχα πρόχειρο, το συζητήσαμε χθες με τον κ. Δένδια- έως ότου θεσπιστεί ο σχετικός κανονισμός από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή το πρόσκαιρο που ορίζει το άρθρο 4 δεν συναρτάται μόνο με τη βούληση του αρμόδιου Υπουργού Γεωργίας της χώρας, αλλά συναρτάται κυρίως με τον κανονισμό, δηλαδή το άμεσο δίκαιο, το δίκαιο της άμεσου εφαρμογής που θα θεσπίσει σχετικά η Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, να δώσετε και σε εμένα ένα, δύο λεπτά ακόμη, γιατί είχα πληροφορηθεί ότι θα είναι δέκα λεπτά η τοποθέτησή μας και όχι εννιά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε Λοβέρδο, απλώς καθυστέρησα να βάλω τον χρόνο, γι' αυτό είναι εννιά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ωραία, δώστε μου ακόμα δύο λεπτά, σας παρακαλώ, για να κλείσω.

Λέμε, λοιπόν, όσον αφορά στα δυτικά ότι κακώς, έπρεπε σήμερα να ψηφίζουμε και τα νοτιοδυτικά. Τι γίνεται με τα ανατολικά και τα νότια; Για τα νότια, στην Κρήτη, δηλαδή, έως εκεί που τελειώνουν τα όρια της συμφωνίας μας με την Αίγυπτο, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Φαντάζομαι ότι η επόμενη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης θα περιλαμβάνει και αυτό.

Πάμε τώρα στα ανατολικά των Κυθέρων και ανατολικά και βόρεια της Κρήτης και γενικότερα στο Αιγαίο. Απεμπολούμε την κυριαρχία μας εκεί; Όχι, σε καμία περίπτωση, σε καμία, μα σε καμία περίπτωση!

Έτσι κατάλαβα την απάντησή σας στον κ. Κατρούγκαλο το πρωί. Έτσι την κατάλαβα, γιατί ερωτώμαι τι είπατε και λέω ότι σας κατάλαβα έτσι. Ίσως χρειαστεί να δώσετε μια διευκρίνιση. Όπως απαντήσατε στον συνάδελφό μου, προκαλέσατε ερωτήματα. Ερωτώμαι και εγώ, ήμουν εδώ και σας άκουγα και είπα, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό εννοούσατε, ότι η χώρα έχει ανά πάσα στιγμή τη δυνατότητα να πράξει αυτό που να αφορά όλη την Κρήτη. Έτσι σας κατάλαβα.

Πάμε τώρα να δούμε πώς παρακολουθούμε τον διάλογο με την Τουρκία με βάση το παράνομο casus belli του 1995. Είπα και το πρωί ότι είναι παράνομο, διότι η απειλή εναντίον χώρας συνι-

στά διεθνές ποινικό αδίκημα.

Παράνομο, όμως, ή μη παράνομο –είναι παράνομο- έχει δημιουργήσει μια κατάσταση, μία συζήτηση, ας το πούμε έτσι. Τη λαμβάνουμε υπ' όψιν μας; Ρητορικά λέμε «όχι» και ουσιαστικά λέμε «όχι». Δεν τη λαμβάνουμε υπ' όψιν μας. Θα ασκήσουμε την κυριαρχία μας και εκεί, όποτε εμείς αποφασίσουμε.

Αντιτάσσουν το επιχείρημα της μετατροπής του Αιγαίου σε λίμνη και αυτό το επιχείρημα ακούγεται, κυρία και κύριοι Βουλευτές. Ακούγεται. Είναι αληθές; Δεν είναι αληθές. Γιατί δεν είναι αληθές; Διότι ακόμα και αν επεκτείνουμε την κυριαρχία μας στα δώδεκα ναυτικά μίλια –το είπα δύο φορές στην επιτροπή- χώρος θαλάσσιος στο Αιγαίο που έρχεται στην κυριαρχία μας δεν ξεπερνάει το 71%.

Είναι το μοναδικό μας επιχείρημα; Σαφώς και όχι, διότι υπάρχει το δικαίωμα, ένα δικαίωμα που επιφυλάσσεται σε όλες τις χώρες του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, της ελεύθερης ναυσιπλοΐας, που σημαίνει ότι εκεί που υπάρχουν δώδεκα μίλια και πρέπει να υπάρξει ελεύθερη ναυσιπλοΐα, υπάρχει το δικαίωμα της αβλαβούς διελεύσεως. Και είναι αβλαβής η διέλευση, πρώτον, όταν δεν διαταράσσει την ασφάλεια, δεύτερον, την ειρήνη και τρίτον, τη δημόσια τάξη του παράκτιου κράτους. Έναντι ποίων λειτουργιών του παρακτίου κράτους; Όλων και της εκτελεστικής του εξουσίας και της νομοθετικής του λειτουργίας και της δικαστικής του λειτουργίας.

Είναι δικαίωμα του κράτους -οποιοδήποτε κράτους- πλοίο του οποίου διέρχεται –πλοίο στρατιωτικό, πλοίο πολεμικό, πλοίο αναψυχής- αβλαβώς, να διέρχεται πραγματικά χωρίς να υπάρχουν εμπόδια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: Αυτοί οι όροι έχουν αφεθεί στην ερμηνεία οποιουδήποτε, «αβλαβής διέλευση», δηλαδή, να μην προσβάλλεις ασφάλεια, ειρήνη και δημόσια τάξη. Όχι, το ίδιο το Δίκαιο της Θάλασσας ρητά ορίζει –δεν έχω πια χρόνο- τις περιπτώσεις εκείνες εις τις οποίες η διέλευση δεν είναι ειρηνική, προσβάλλει τη δημόσια τάξη και δημιουργεί προβλήματα στην ασφάλεια του παράκτιου κράτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Κωνσταντινόπουλε, δεν μιλάω για το οποιοδήποτε θέμα και μάλιστα, η δευτερολογία μάς δόθηκε λόγω της φύσης, της συγκεκριμένης φύσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ναι, αλλά, κύριε Λοβέρδο, μιλάτε δεκατρία λεπτά και θα πουν ότι κάνω...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Γι' αυτό, όμως, είμαι υποχρεωμένος να σας παρακολουθήσω και κάνετε καλά που μου το θυμίζετε. Αφήστε με να πω την τελευταία μου φράση.

Ο κατάλογος έχει κριθεί μετά από επίπονες διαδικασίες, αντιρρήσεις και αντιδράσεις ως κατάλογος που περιλαμβάνει εξαντλητικά εκείνες τις περιπτώσεις που η διέλευση δεν είναι ούτε αβλαβής ούτε ειρηνική και δεν προσβάλλει τη δημόσια τάξη.

Με βάση όλη αυτή τη συλλογιστική, η δική μου τελευταία φράση, κυρία και κύριοι Βουλευτές, είναι ότι διατηρούμε αναφαίρετο και ακέραιο και αναπαλλοτρίωτο το δικαίωμά μας να κηρύξουμε τα χωρικά μας ύδατα σε δώδεκα μίλια και στον νότο της χώρας και στο Αιγαίο. Η Ελλάδα θα το πράξει αυτό όποτε κρίνει ότι είναι απαραίτητο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Λοβέρδο. Δυστυχώς, πρέπει να κρατάω την ίδια στάση...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Έχετε απόλυτο δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Διονύσης Ακτύπης από τη Νέα Δημοκρατία για επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο και παρακαλώ να μείνετε εντός του χρόνου σας.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΚΤΥΠΗΣ: Ναι, ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω λέγοντας ότι η σημερινή μέρα είναι μία εξαιρετική μέρα για τη Βουλή των Ελλήνων. Είναι η μέρα που για πρώτη

φορά το ελληνικό Κοινοβούλιο καλείται να ψηφίσει την αύξηση του χώρου εθνικής κυριαρχίας από το 1947.

Σήμερα, λοιπόν, καλούμαστε να ψηφίσουμε ένα σχέδιο νόμου με το οποίο η Ελλάδα για πρώτη φορά επεκτείνει αιγιαλίτιδα ζώνη στα δώδεκα ναυτικά μίλια στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου Πελάγους και των Ιονίων Νήσων ως το Ακρωτήριο Ταΐναρο στην Πελοπόννησο, κάτι το οποίο, βεβαίως, συνεπάγεται και την ταυτόχρονη επέκταση του υπερκείμενου εθνικού εναέριου χώρου στα δώδεκα ναυτικά μίλια.

Πρόκειται για μια ιστορική νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη, ένα σχέδιο νόμου που επεκτείνει την εθνική μας κυριαρχία, σύμφωνα πάντα με τις αρχές του Διεθνούς Δικαίου και της καλής γειτονίας και θα αυξήσει τον χώρο εθνικής κυριαρχίας κατά δέκα χιλιάδες εβδομήντα εννιά τετραγωνικά χιλιόμετρα. Μάλιστα, αν συνυπολογίσουμε τον χώρο ο οποίος δημιουργείται από το νόμιμο –κατά το Διεθνές Δίκαιο- κλείσιμο των κόλπων, ο χώρος αυτός υπερβαίνει τα δεκατρείς χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα.

Στην ουσία, λοιπόν, η χώρα μας μεγαλώνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την επέκταση των χωρικών υδάτων στο δυτικό θαλάσσιο μέτωπο η Ελλάδα ασκεί δικαίωμα κυριαρχίας. Η ψήφιση αυτού του ιστορικού νομοσχεδίου αποδεικνύει την αποφασιστικότητα της σημερινής Κυβέρνησης να εφαρμόσει απαρεγκλίτως το Διεθνές Δίκαιο και το δίκαιο της θάλασσας.

Την ίδια στιγμή η χώρα μας στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα, κυρίως, σε εκείνους που μετέρχονται κάθε αθέμιτο και παράνομο μέσο, προκειμένου να την τρομοκρατήσουν και να την αποπροσανατολίσουν από την προάσπιση των συμφερόντων της.

Η ελληνική Κυβέρνηση καθιστά ξεκάθαρο πως επιφυλάσσεται να ασκήσει το μονομερές της δικαίωμα επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης και σε άλλες περιοχές, τη στιγμή που αυτό θα κριθεί ωφέλιμο για τα εθνικά μας συμφέροντα. Άλλωστε, αυτό αναφέρεται με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο στο άρθρο 1 του σημερινού νομοσχεδίου.

Σύμφωνα, άλλωστε, με δήλωση του Πρωθυπουργού της χώρας μας Κυριάκου Μητσοτάκη, η επόμενη φάση θα αφορά στην περιοχή νότια της Κρήτης.

Ωστόσο, τη σημερινή πρωτοβουλία δεν θα πρέπει κανείς να τη δει μεμονωμένα, αλλά ως ένα σημαντικό τμήμα και ένα καθοριστικό αποτέλεσμα μιας συνολικής και συνεκτικής στρατηγικής στην εξωτερική πολιτική, που εφαρμόζει αυτή η Κυβέρνηση ήδη από τις πρώτες ημέρες που ανέλαβε το τιμόνι της χώρας μας.

Έτσι, λοιπόν, όπως είναι γνωστό, η Κυβέρνηση σε μια κρίσιμη, γεμάτη προκλήσεις περίοδο, υπέγραψε σημαντικότερες συμφωνίες, όπως αυτές με την Ιταλία και την Αίγυπτο για τον καθορισμό Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης και θαλάσσιων ζωνών.

Ακόμα, πετύχαμε τη σύσφιξη των φιλικών μας σχέσεων με τη Γαλλία, συνάπτοντας την ιστορική συμφωνία για τα *rafale*.

Επιπροσθέτως, με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής υπογράψαμε τη συμφωνία για την αναβάθμιση των ογδόντα τεσσάρων F-16.

Ταυτόχρονα, υπογράψαμε με το Ισραήλ την αμυντική συμφωνία διαρκείας είκοσι ετών.

Είχαμε επαφές με όλους τους συμμάχους και φίλους, με όλους τους στρατηγικούς παίκτες, από τη Ρωσία και τη Γερμανία μέχρι τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα.

Μέσα από όλα τα παραπάνω καταφέραμε να διαμορφώσουμε ισχυρές συμμαχίες, καθώς και να αποκομίσουμε την ξεκάθαρη στήριξη της διεθνούς κοινότητας. Έτσι, έγινε σαφές ποια χώρα προτίθεται να εφαρμόσει κατά γράμμα το Διεθνές Δίκαιο και ποια εμμένει στις παράνομες ενέργειες και στις προκλητικές και αβάσιμες διεκδικήσεις.

Επιπροσθέτως, θα πρέπει να τονιστεί πως η σημερινή Κυβέρνηση έχει κάνει σημαντικά και αποφασιστικά βήματα για την ενίσχυση της αποτρεπτικής μας ισχύος. Δεν είναι τυχαίο πως πλέον υλοποιείται το πιο φιλόδοξο εξοπλιστικό πρόγραμμα των τελευταίων δεκαετιών, ενώ προχωράμε και σε σημαντική ενίσχυση του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και μέσω της αύξησης των εισακτέων στις στρατιωτικές σχολές, αλλά και μέσω των προσλήψεων των επαγγελματιών οπλιτών που ήδη έχει ανακοινωθεί.

Συνεπώς, το εν λόγω σχέδιο νόμου αποκτά ακόμα μεγαλύτερη ουσία, καθώς αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης διπλωματικής στρατηγικής της Κυβέρνησης που έχει αρχίσει να αποδίδει καρπούς τους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες.

Σε ό,τι αφορά στη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο ΣΥΡΙΖΑ πολλές φορές είχε δηλώσει ότι ως κυβέρνηση ήταν έτοιμοι να προχωρήσουν σε επέκταση στα δώδεκα ναυτικά μίλια, αλλά τελικά δεν πρόλαβαν να το πράξουν, όπως και πολλά άλλα. Το βέβαιο είναι ότι τελικά δεν έγινε τίποτα, ούτε με προεδρικό διάταγμα, αλλά ούτε και με κάποια νομοθετική πρωτοβουλία. Θέλουν να μας πουν ότι δεν το έκαναν γιατί αντέδρασε η Νέα Δημοκρατία και είχε αρνητική θέση. Μα, ποιος να τους πιστέψει; Δεν προχώρησαν γιατί άκουσαν τότε τις απειλές της Τουρκίας, γιατί είχαν αφήσει τη χώρα μόνη, χωρίς συμμάχους, χωρίς σχέδιο. Ήσασταν και τότε, όπως και σήμερα, ό,τι να' ναι.

Σήμερα προχωράμε γιατί υπάρχει στρατηγική, υπάρχει σχέδιο. Μην εκτίθεστε, λοιπόν, και για μικροπολιτικούς σκοπούς μη μειώνετε τη δύναμη της Ελλάδας λέγοντας δήθεν ότι πηγαίνουμε εξασθενημένοι στις διερευνητικές επαφές. Δεν προσφέρετε τίποτα ως Αντιπολίτευση. Σταματήστε, όμως, να ζημιώνετε τη χώρα με τη στάση σας.

Κλείνοντας, αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στον Πρωθυπουργό της χώρας Κυριάκο Μητσοτάκη, καθώς και στον Υπουργό Εξωτερικών Νίκο Δένδια, οι οποίοι κατάφεραν μεθοδικά μέσα σε αυτόν τον τελευταίο χρόνο να κλείσουν πάρα πολλά ζητήματα τα οποία ήταν ανοιχτά τα προηγούμενα τριάντα με σαράντα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα νομοσχέδιο συμβολικό, αλλά και ταυτόχρονα ουσιαστικό, γιατί η Ελλάδα διακόσια χρόνια μετά από τη σύστασή της μεγαλώνει την κυριαρχία της και ισχυροποιεί τη θέση της στην περιοχή, ενώ ταυτόχρονα είναι και ένα νομοσχέδιο ιστορικό και ουσιαστικό που έρχεται σε μια εξαιρετικά κρίσιμη στιγμή για την πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Ακτύπη.

Κύριε Ζουράρι και κύριε Πνευματικέ, υπάρχει ένα θέμα και ο κ. Φραγγίδης μās ζήτησε να προηγηθεί.

Ορίστε, κύριε Φραγγίδη, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών για τον καθορισμό του εύρους της αιγιαλίτιδας ζώνης στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και των Ιονίων Νήσων μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο της Πελοποννήσου. Το νομοσχέδιο αυτό έρχεται σε συνέχεια της οριοθέτησης θαλάσσιων ζωνών στην οποία προέβη η χώρα μας με την Ιταλία, σύμφωνα με τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας. Είναι ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, διότι με αυτό στην ουσία επεκτείνεται η εθνική κυριαρχία της Ελλάδας στα δώδεκα ναυτικά μίλια στην περιοχή του Ιονίου μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο της Πελοποννήσου με την επιφύλαξη, βέβαια, της Ελληνικής Δημοκρατίας για την άσκηση και στις λοιπές περιοχές της επικράτειάς της των αντίστοιχων δικαιωμάτων της, όπως αυτά απορρέουν από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, η οποία αποτυπώνει διεθνές εθνικό δίκαιο.

Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται σε μια δύσκολη χρονικά στιγμή, με τη χώρα μας να αντιμετωπίζει από τη μια τις συνέπειες μιας πρωτόγνωρης πανδημίας και από την άλλη την παρατεταμένη και διαρκώς αυξανόμενη τουρκική προκλητικότητα, η οποία εκδηλώνεται τόσο εναντίον της Ελλάδας όσο και εναντίον της Κύπρου. Μάλιστα, η Κύπρος έχει να αντιμετωπίσει εκτός των άλλων και τη νέα πολιτική θέση της Τουρκίας για διχοτόμηση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Η αυξανόμενη αυτή προκλητικότητα συντηρείται και από την απροθυμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να απαντήσει δυναμικά απέναντι στην παραβατική συμπεριφορά της Τουρκίας, υιοθετώντας κυρώσεις και επιδεικνύοντας ουσιαστική αλληλεγγύη στην Ελλάδα και την Κύπρο. Βέβαια, δεν είναι η πρώτη φορά που η ίδια για συμφέροντα χωρών υπερκεράζει το οικοδόμημα της Ένωσης. Ακόμα και στην αντιμετώπιση της πανδημίας παρατη-

ρήθηκαν συμπεριφορές στην Ευρωπαϊκή Ένωση μακριά από το πνεύμα της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης.

Η Τουρκία δηλώνει από τη μία την πρόθεσή της να ξεκινήσουν διερευνητικές, έχοντας κατά νου την πληθωρική της ατζέντα, η οποία περιλαμβάνει σειρά θεμάτων πέρα από την ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα και από την άλλη εντείνει τις προκλήσεις της με την έκδοση παράνομων NAVTEX. Η αδιάλλακτη στάση της Τουρκίας, ακόμη και λίγο πριν την επανέναρξη των διερευνητικών, δεν αφήνει ιδιαίτερα περιθώρια αισιοδοξίας για την έκβασή τους, εάν και εφόσον η γειτονική χώρα δεν αλλάξει τη γραμμή πλεύσης.

Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί ότι το παρόν νομοσχέδιο σηματοδοτεί μια αλλαγή πλεύσης στην πολιτική που έχει ακολουθήσει η χώρα μας εδώ και δεκαετίες, αναφορικά με το δικαίωμα της επέκτασης των χωρικών της υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια, η οποία συνοψίζεται στο δόγμα «ή παντού ή πουθενά». Το «παντού» σημαίνει ότι ή θα γίνει στο Ιόνιο νότια της Κρήτης και στο Αιγαίο ή δεν θα γίνει.

Τώρα η πολιτική μας διαφοροποιείται, κάτι που σωστά γίνεται μετά από την υπογραφή του παράνομου τουρκολιβικού συμφώνου. Προχωρήσαμε τμηματικά σε συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο, τις οποίες και ψηφίσαμε. Για το Ιόνιο, από τα βόρεια σύνορα της χώρας μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο, ανακηρύσσουμε σήμερα την κυριαρχία μας στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Ωστόσο, παραλείπεται η περιοχή κάτω από το Ταίναρο και ως τα δυτικά και νότια της Κρήτης, έως εκεί που ξεκινά η συμφωνία μας για την Αίγυπτο.

Δεν θα ήταν προτιμότερο, κύριε Υπουργέ, να συμπεριληφθεί και αυτό το τμήμα τώρα και πριν την έναρξη των διερευνητικών επαφών με την Τουρκία; Φυσικά αποτελεί δικαίωμά μας να κάνουμε επέκταση στα δώδεκα ναυτικά μίλια και σ' αυτό το τμήμα όποτε εμείς το επιθυμούμε. Αν, όμως, το πράξουμε μετά την έναρξη των διερευνητικών επαφών, κινδυνεύουμε να κατηγορηθούμε για υπονόμευση της διαδικασίας των διερευνητικών, για έλλειψη καλής θέλησης.

Η στάση της Ελλάδας, σε αντίθεση με εκείνη της Τουρκίας που χαρακτηρίζεται από προκλητικότητα, παραβατικότητα και παράνομες ενέργειες, όπως είναι η υπογραφή του τουρκολιβικού συμφώνου, είναι μια στάση σεβασμού της διεθνούς νομιμότητας. Αυτό δηλώνει ότι ο τρόπος και η ουσία της συμφωνίας με την Αίγυπτο και την Ιταλία, καθώς και με τη συνυποσχετική που διαμορφώνεται για να πάμε στη Χάγη με την Αλβανία. Είναι δείγματα γραφής.

Ψηφίσαμε τη Σύμβαση του Μοντέγκο Μπέι το 1982, η οποία μπήκε σε εφαρμογή το 1994, για το Δίκαιο της Θάλασσας και τη σεβόμαστε στην πράξη. Ασκοούμε τα δικαιώματά μας, προβαίνουμε σε ανακήρυξη, όπου έχουμε αυτό το δικαίωμα. Συνάπτουμε συμφωνίες με άλλες χώρες, σεβόμενοι τα οριζόμενα από τις διεθνείς συμβάσεις. Για τις περιπτώσεις που υπάρχει διαφωνία απευθυνόμαστε στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Όσον αφορά στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, η στάση του Κινήματος Αλλαγής είναι θετική. Ψηφίζουμε την επέκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο στα δώδεκα ναυτικά μίλια, αλλά πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να είχατε προχωρήσει έστω μέχρι το νοτιοδυτικό τμήμα της Κρήτης.

Και θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να επισημάνω για άλλη μια φορά ότι η εξωτερική πολιτική της χώρας οφείλει να είναι απόρροια μιας μακρόπνοης εθνικής στρατηγικής, στηριζόμενης στην ευρύτερη συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Να ευχαριστήσω τον κ. Ζουράρι και τον κ. Πνευματικό για την παραχώρηση της θέσης τους στον κ. Φραγγίδη και να συνεχίσουμε τώρα με τον κ. Ζουράρι.

Με ακούτε, κύριε Ζουράρι; Δεν μας ακούει ο κ. Ζουράρις.

Τον λόγο έχει ο κ. Πνευματικός.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα ένα εξαιρετικό νομοσχέδιο με το οποίο η Ελλάδα επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη της στα δώδεκα ναυτικά μίλια στη θαλάσσια περιοχή του

Ιονίου Πελάγους και των Ιονίων Νήσων ως το Ακρωτήριο Ταΐναρο στην Πελοπόννησο. Ιστορικό γεγονός, γιατί για πρώτη φορά από το 1947 η πατρίδα μας μεγαλώνει επεκτείνοντας τα σύνορα και τη θαλάσσια εθνική της κυριαρχία σε ένα μεγάλο κομμάτι του θαλάσσιου χώρου και κατ' επέκταση του εναέριου χώρου.

Χαίρομαι ιδιαίτερα που το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να κυρωθεί από τη Βουλή μέσα σε ένα κλίμα εθνικής ομοψυχίας, από όλα σχεδόν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Με τον τρόπο αυτό η ελληνική Βουλή στέλνει ηχηρό μήνυμα προς πάσα κατεύθυνση, ότι στα εθνικά ζητήματα οι Έλληνες είναι ενωμένοι υπερβαίνοντας πολιτικές αντιπαράθεσεις και διαχωριστικές γραμμές.

Το δεύτερο σημαντικό μήνυμα είναι ότι η αποτελεσματική και επιτυχής εξωτερική πολιτική σήμερα ασκείται με γνώμονα την τήρηση της νομιμότητας, μέσα από διακρατικές συμφωνίες και συζητήσεις και με εφαρμογή των αρχών του Διεθνούς Δικαίου, όχι με απειλές και προκλήσεις.

Η χώρα μας μέσα σε μια δύσκολη χρονιά έχει αποδείξει την προσήλωσή της στο Διεθνές Δίκαιο μέσα από τις δύο συμφωνίες με την Ιταλία και την Αίγυπτο για την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών, ενώ συμφώνησε επίσης στην έναρξη διαβουλεύσεων με την Αλβανία για την από κοινού παραπομπή της οριοθέτησης των θαλάσσιων ζωνών στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Παράλληλα, η Κυβέρνηση έχει αναπτύξει δράσεις για την άμεση ενίσχυση της αποτρεπτικής ικανότητας των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας μας, μεταξύ άλλων με την πρόσφατη συμφωνία για την αγορά των γαλλικών μαχητικών αεροσκαφών rafale, που ψηφίσαμε την προηγούμενη εβδομάδα, αλλά και την ενίσχυση του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Μέσα, λοιπόν, από αυτές τις στοχευμένες κινήσεις σε διπλωματικό επίπεδο η Ελλάδα ισχυροποιεί την περιφερειακή παρουσία της και αποδεικνύεται ως παράγοντας σταθερότητας και νομιμότητας στην περιοχή. Με τόλμη και αποφασιστικότητα η Κυβέρνηση διευθετεί σταδιακά τις εκκρεμότητες με τις γειτονικές χώρες, κτίζει σχέσεις εμπιστοσύνης με τη διεθνή κοινότητα και προχωρά σταδιακά στην εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης εθνικής στρατηγικής. Η χώρα μας διατηρεί το κυρίαρχό της δικαίωμα για την επέκταση των θαλάσσιων ορίων όπου αλλού επιθυμεί στον κατάλληλο διπλωματικό και πολιτικό χρόνο. Αυτό άλλωστε ορίζεται ρητά στο άρθρο 1 του σχεδίου νόμου.

Σε λίγες μέρες αναμένεται να ξεκινήσουν οι διερευνητικές επαφές με τη γειτονική Τουρκία και με μοναδικό αντικείμενο την οριοθέτηση της ΑΟΖ και της υφαλοκρηπίδας. Όπως είχε πει ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, σταματούν οι προκλήσεις και ξεκινούν οι συζητήσεις. Στη διαδικασία αυτή η ελληνική Κυβέρνηση προσέρχεται με ειλικρινή και εποικοδομητική διάθεση. Αναμένουμε και από την Τουρκία να κινηθεί με τον ίδιο τρόπο, μακριά από τις προκλήσεις και απειλές και με καλή πίστη.

Οι διερευνητικές επαφές, λοιπόν, όπως είπα, θα προχωρήσουν σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο και με τις προϋποθέσεις που έχει θέσει η χώρα μας: Πρώτον, ότι δεν θα υπάρχει καμμία ερευνητική δραστηριότητα όπως στο παρελθόν και δεύτερον, ότι το μοναδικό θέμα που θα συζητηθεί είναι η οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ. Ξεκάθαρα πράγματα, λοιπόν. Η Ελλάδα δεν υποχωρεί, δεν εκφοβίζεται και δεν εκβιάζεται. Η Ελλάδα θα συνεχίσει να υπερασπίζεται και να διεκδικεί τα δικαιώματά της με πειστική επιχειρηματολογία, αξιοποιώντας προς όφελος της χώρας μας κάθε δυνατότητα που δίνει το Διεθνές Δίκαιο. Η εθνική ομοψυχία που βλέπουμε σήμερα στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου αποτελεί εγγύηση για αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Θα συνεχίσουμε με τον κ. Ζουράρι.

Κύριε συνάδελφε, μας ακούτε; Δεν μας ακούει ο κ. Ζουράρις. Τον λόγο έχει ο κ. Κόνσολας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εύχομαι χρόνια πολλά, καλή δύναμη σε όλους και υγεία, να περάσει αυτή η πανδημία.

Είναι εξαιρετική η ευκαιρία αυτή που μας δίνεται σήμερα να συζητήσουμε για ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο. Είναι για όλη

την Ελλάδα και για όλους τους Έλληνες μια μοναδική ευκαιρία να κάνουμε και τη δική μας αυτοκριτική σε ό,τι αφορά στα ζητήματα που σχετίζονται με την εθνική συνειδησή μας. Η συζήτηση ενός νομοσχεδίου με ισχυρό γεωπολιτικό αποτύπωμα για τη χώρα δεν μπορεί να προσαρμόζεται ή να εντάσσεται σε κομματικές σκοπιμότητες. Οφείλουμε να προσεγγίσουμε το ζήτημα της επέκτασης των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο μέσα από μια ολοκληρωμένη στρατηγική υπεράσπισης, αλλά και άσκησης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Δεν θα μπω στη διαδικασία να στηλιτεύσω, αλλά και να σχολιάσω τοποθετήσεις συναδέλφων από διάφορα κόμματα της Εθνικής Αντιπροσωπείας ή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που αναφέρουν ότι η δική τους κυβέρνηση ή η δική τους θέση ως κόμμα ήταν συγκεκριμένη στο προηγούμενο διάστημα και ιδιαίτερα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι ήταν έτοιμη να προχωρήσει στην επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο, αλλά δεν πρόλαβε. Θα προσπεράσω επίσης τις αιχμές και τα υπονοούμενα ότι η κίνηση αυτή στο Ιόνιο λειτουργεί ως αντιδιαστολή σε σχέση με το Αιγαίο.

Δεν θα μείνω στα δύο αυτά θέματα, για δύο κυρίως λόγους. Πρώτον, γιατί δεν ισχύει. Στην παράγραφο 2 του πρώτου άρθρου του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα αναφέρεται ρητά ότι η Ελλάδα επιφυλάσσει για την άσκηση του δικαιώματος επέκτασης των χωρικών υδάτων και στις λοιπές περιοχές της επικράτειας, αλλά και των αντίστοιχων δικαιωμάτων της, που απορρέουν από τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας. Ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Δένδιας έχει κάνει σαφέστατο αυτό το στοιχείο της παραγράφου 2 και στην Ευρώπη, αλλά και σε όλη την επικράτεια και κατά συνέπεια νομίζω ότι δεν χρειάζεται να σχολιάσουμε άλλο αυτή τη θέση πολλών από τους συναδέλφους που έχουν μιλήσει προηγουμένως.

Δεύτερον, δεν θα μείνουμε σε αυτήν την αναφορά γιατί η δημιουργία συγκρουσιακού κλίματος και αντιπαράθεσης πάνω σε ισχυρισμούς που υιοθετεί η Άγκυρα δεν είναι απλά κατώτερη των περιστάσεων, αλλά λειτουργεί και υπονομευτικά.

Η ελληνική Κυβέρνηση τον τελευταίο χρόνο έχει δώσει επαρκή δείγματα γραφής για τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται την άσκηση μιας ενεργητικής εξωτερικής πολιτικής. Η Ελλάδα προχώρησε σε συμφωνίες για την οριοθέτηση της ΑΟΖ με την Ιταλία και την Αίγυπτο και επισημαίνω ότι η συμφωνία με την Ιταλία για την ΑΟΖ αποτέλεσε την αναγκαία προϋπόθεση για να προχωρήσουμε στην επέκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο. Όπως αντιλαμβανόμαστε και αντιλαμβάνονται όλοι, η συμφωνία με την Αίγυπτο για την ΑΟΖ συνιστά και αυτή αναγκαία προϋπόθεση για να υπάρξει ανάλογη εξέλιξη σε ένα άλλο γεωγραφικό επίπεδο.

Το σημαντικότερο, βέβαια, είναι ότι η Ελλάδα στέλνει ένα σαφές και ξεκάθαρο μήνυμα στη διεθνή κοινότητα, ότι αποτελεί μια χώρα που επιδιώκει ειρηνική διευθέτηση για όλα τα εκκρεμείζοντα ζητήματα, συνάπτει συμφωνίες που στηρίζονται στο Διεθνές Δίκαιο και όπως όλοι γνωρίζουν, η Τουρκία έχει διακηρύξει ότι αποτελεί αιτία πολέμου η επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Αιγαίο.

Σήμερα ωστόσο, όσο ποτέ άλλοτε, είναι απαραίτητη η διαμόρφωση μιας εθνικής στρατηγικής και η υιοθέτηση μιας ενεργητικής διπλωματίας που θα ενισχύσει τις θέσεις μας σε διεθνές επίπεδο. Δεν υπάρχουν φοβικά σύνδρομα στην υπεράσπιση για άσκηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και δεν υπάρχουν πολύ περισσότερο εδώ, στην εσχάτη του Αιγαίου, στα δώδεκα νησα και από κανέναν Έλληνα σε κανένα πέλαιος που περιστοιχίζει τη χώρα. Και καμμία Ελληνίδα και Έλληνας δεν έχει φοβικό σύνδρομο υπεράσπισης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, πόσω μάλλον και η Κυβέρνησή μας.

Εγώ δεν θα μιλήσω γι' αυτά, γιατί ο καθένας προφανώς τοποθετείται όπως νομίζει, αλλά επιτρέψτε μου να μιλήσω μόνο για τα εθνικά και κυριαρχικά μας δικαιώματα. Αυτά τα δικαιώματα στηρίζονται στο Διεθνές Δίκαιο, στις διεθνείς συνθήκες, αναγνωρίζονται από όλα τα κράτη και υπερασπιστικούς οργανισμούς, όπως είναι ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982 την έχει υπογράψει η Ευρωπαϊκή Ένωση ως υπερεθνική οντότητα και

αποτελεί μέρος του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Τη σύμβαση αυτή δεν την έχει αποδεχθεί η Τουρκία. Δεν αναγνωρίζει το θεμελιακό αυτό πλαίσιο του Διεθνούς Δικαίου. Αυτή η Σύμβαση στο άρθρο 121 προβλέπει ρητά ότι τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ, εκτός βέβαια από το γεγονός ότι προβλέπει την επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα μίλια.

Μιλάμε για άσκηση σαφέστατου κυριαρχικού δικαιώματος που απορρέει από το Διεθνές Δίκαιο. Η άσκησή του δεν τίθεται εν αμφιβόλω, συνδέεται όμως με μια ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική για την ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου. Και επαναλαμβάνω ότι φοβικά σύνδρομα και εκπώσεις δεν υπάρχουν σε αυτή την κατεύθυνση, όπως δεν υπάρχει και η πιθανότητα η Κυβέρνηση να αποδεχθεί την έμπρακτη αναγνώριση τουρκικών απαιτήσεων και επεκτατικών βλέψεων. Το έχει καταστήσει σαφές ο Πρωθυπουργός, το έχει πει πάρα πολλές φορές ο Υπουργός Εξωτερικών.

Επίσης, υπάρχουν αιτίσεις, όπως ότι η επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα μίλια θα δημιουργήσει προβλήματα στη ναυσιπλοία και δεν θα μπορέσει να υπάρξει αβλαβής διέλευση. Δεν ευσταθούν τέτοια επιχειρήματα. Υπάρχει πάντα η αβλαβής διέλευση που επιτρέπει την ελεύθερη ναυσιπλοία. Υπάρχει, όμως, και το παράδειγμα της περιοχής των Κυκλάδων που συνιστά μία σχετική κλειστή θάλασσα, αλλά βλέπουμε ότι δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο στην ελεύθερη ναυσιπλοία.

Η Ελλάδα έχει την ισχύ να υπερασπιστεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα. Οι θέσεις της έχουν νομική ισχύ. Οι θέσεις της Ελλάδας πρέπει να επικοινωνηθούν σε ολόκληρη τη διεθνή κοινότητα και πρέπει να ασκούν διπλωματική και πολιτική πίεση.

Κυρίως, όμως, πρέπει να αποτελούν τη θεμελιακή κιβωτό της εθνικής μας στρατηγικής. Δομικά στοιχεία αυτής της εθνικής στρατηγικής είναι, πρώτον, η ενεργητική και εξωστρεφής εξωτερική πολιτική, δεύτερον, η ενίσχυση της αποτρεπτικής ισχύος των Ενόπλων Δυνάμεων και, τρίτον, η στενή συνεργασία με τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά και τις χώρες εκείνες που υπερασπίζονται τις βασικές αρχές του δυτικού συστήματος ασφάλειας στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα δώδεκα ναυτικά μίλια μεγαλώνει η ελληνική επικράτεια κατά δεκατρείς χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα. Είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό μετά από το 1947 και την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου στον εθνικό κορμό. Όπως και τότε, έτσι και σήμερα η αύξηση της ελληνικής επικράτειας στηρίζεται σε διεθνείς συνθήκες και στο Διεθνές Δίκαιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ζουράρις.

Κύριε συνάδελφε, ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα σέβη μου και συγγνώμη για το ακούσιο σφάλμα μου, καθώς δεν τα καταφέρνω ακόμη σ' αυτά. Σας ευχαριστώ και πάλι.

Επομένως, θα ξαναπάρω από τη συζήτηση που είχα κάνει και την παρέμβασή μου στην Επιτροπή Εθνικής Αμύνης και Εξωτερικών Υποθέσεων ότι αυτή τη στιγμή το πρόβλημα δεν είναι τόσο η επέκταση των μιλίων στο Ιόνιο, αλλά είναι ουσιαστικά αυτό που επεσήμαναν όλοι, δηλαδή το *casus belli*, η αιτία πολέμου.

Μέσα, λοιπόν, στη συζήτηση περί επεκτάσεως των χωρικών υδάτων του Ιονίου στα δώδεκα μίλια, εμείς ως Ελλάς ουσιαστικά έχουμε ενσωματώσει, έχουμε εσωτερικεύσει την ήττα μας από την Τουρκία. Αυτή η ήττα, όπως ανέφερα στην επιτροπή, έχει αρχίσει από το 1922 και ακολούθησαν και οι πρόσφατες ήττες. Συνεχίστηκε, βέβαια, με την ένταξή μας στο ΝΑΤΟ και την μετά από μερικούς μήνες ένταξη της Τουρκίας στο ΝΑΤΟ, η οποία μας κατέστρεψε, διότι μετά από μερικούς μήνες η Τουρκία κατέστρεψε τον Ελληνισμό της Κωνσταντινουπόλεως. Συνεχίστηκε με το Κυπριακό και με τις επονειδιστές εκείνες συμφωνίες, οι οποίες ουσιαστικά έβαλαν, όπως είπε ο μέγας Σεφέρης, την Τουρκία στο Νησί και, βεβαίως, με την εισβολή στην Κύπρο, όπου έχασε ο Ελληνισμός τη μισή Κύπρο και φυσικά τώρα με το *casus belli*.

Επομένως, «Τί ο ν κελεύω; Τς προφάσεις φελε ν...», όπως θα έλεγε ο Δημοσθένης. Και ποιες είναι αυτές οι προφάσεις; Να αποδεχθούμε ότι επειδή έχει υπάρξει αυτή η κατά συρροή και

καθ' υποστροφήν ήττα μας από την Τουρκία, να αποφασίσουμε πώς θα αντιμετωπίσουμε βάσει του Θουκυδίδη και του αντάρτικου το προεπιχειρείν το δικό μας, το προεπιβουλευέιν το δικό μας και το προαμύνεσθαι το δικό μας. Τι σημαίνει «προεπιβουλευέιν»; Σημαίνει ότι ο κ. Αποστολίδης πρέπει να πάει σε μερικές μέρες εκεί και γεγονυία τη φωνή και διά ζώσης να τους πει «Ήρθα εδώ και η μόνη προκειμένη πρότασις, που κείται προ πάσης άλλης συζητήσεως, ώστε να μην είναι κατά τον Αριστοτέλη μία κατά το εικός, αλλά πραγματικά πρότασις συζητήσεως αποδεικτική και μόνη προϋπόθεσις ως προκειμένη είναι να αποσύρετε αμέσως το «αιτία πολέμου»».

Εάν δεν το αποσύρουν, σημαίνει ότι έχουμε ενσωματώσει την ήττα μας, την έχουμε αποδεχθεί και, επομένως, η επέκταση στα χωρικά ύδατα των Ιονίων Νήσων –ή δεν ξέρω και εγώ, της Γης του Πυρός, κ.λπ.- είναι μία μαύρη τρύπα στο νερό.

Επομένως, δεν είναι καν το ύδωρ το ζων, το αλλόμενον επί τας πηγάς των υδάτων. Είναι ουσιαστικά μια τρύπα στο νερό, διότι δεν το λμάμε να αντιμετωπίσουμε ως άλλο ΕΑΜ ή άλλο ΕΛΑΣ ή άλλο ΕΛΑΝ, το Ελληνικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Ναυτικό. Δεν το λμούμε να αποδεχθούμε, αποδεχόμενοι την ήττα μας, να αρχίσουμε την αντίσταση. Η αντίσταση ξεκινάει από την προαίτησή μας να αφαιρεθεί το «*casus belli*» και μετά να συζητήσουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σωκράτης Φάμελλος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, καλούμαστε σήμερα σε μια σημαντική συζήτηση και απόφαση για την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου μέχρι το νοτιότερο μέρος της Πελοποννήσου.

Θέλω να επαναλάβω από την αρχή ότι είμαστε θετικοί και θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο, αλλά ταυτόχρονα θα καταθέσουμε και την άποψή μας, ότι το θεωρούμε άτολμο, ενώ επισημαίνουμε ότι η Κυβέρνηση κινείται με έλλειψη στρατηγικής και σχεδίου νόμου. Οφείλω να πω, όμως και με προχειρότητα που μπορεί να αποδειχθεί επιζήμια, όσον αφορά επιμέρους θέματα της κοινής δήλωσης Ιταλίας - Ελλάδας, τα οποία θα τα επισημάνω, συμβάλλοντας στη συζήτηση.

Γιατί, όμως, βρισκόμαστε σε αυτήν την ευχάριστη πατριωτική και κοινοβουλευτική θέση συναινετικής στάσης; Πρώτα απ' όλα γιατί υπήρχε προετοιμασία από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, τον Νίκο Κοτζιά, τον Γιώργο Κατρούγκαλο –κάτι το οποίο έκρυψε ο εισηγητής και ο Υπουργός- στις γραμμές βάσης των κόλπων, αλλά και από την πολιτική επιλογή επέκτασης των δώδεκα ναυτικών μιλίων στο Ιόνιο, την οποία είχαν ανακινώσει ως νομοθετική πρωτοβουλία και ο Αλέξης Τσίπρας και ο Γιώργος Κατρούγκαλος.

Δεύτερον, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ είναι υπεύθυνο πατριωτικό κόμμα και δεν κάνει διχαστική και τυφλή αντιπολίτευση. Αναγνωρίζει το μείζον ζήτημα. Δεν καλύπτουμε το έλλειμμα στρατηγικής, ούτε το ζήτημα της μη επέκτασης των χωρικών υδάτων νότια και ανατολικά της Κρήτης. Γιατί εμείς, κύριε Δένδια, δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι η επέκταση των χωρικών υδάτων είναι εθνικισμός, όπως δήλωσε Υπουργός σας στη Βουλή και θέλω να πάρете μια θέση πάνω σε αυτό.

Όμως, πώς φαίνεται η διαφορετικότητα του ΣΥΡΙΖΑ; Τι σημαίνει υπεύθυνη αντιπολίτευση; Ή μάλλον, τι σημαίνει ανεύθυνη αντιπολίτευση; Τι γίνεται σήμερα; Η Νέα Δημοκρατία έρχεται στην εθνική γραμμή την οποία είχε προωθήσει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και τότε λειοδότησε. Και για να απαντήσω σε ένα ερώτημα των ημερών: Τι θα γινόταν σήμερα αν ήταν κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα έλεγε ο κ. Γεωργιάδης ότι είναι μεγάλη ζημιά αυτό που γίνεται, γιατί χωρίζει το Ιόνιο από το Αιγαίο, ενώ ο κ. Δένδιας παραδέχεται ότι μεγαλώνει η χώρα. Θα έλεγε ο τομεάρχης της Νέας Δημοκρατίας ότι οι συριζαίοι χωρίζουν τη χώρα στη μέση. Γιατί δεν το λμάμε να μιλήσετε γι' αυτά; Αυτή είναι η διαφορά μας. Εμείς, όμως, το λμάμε, γιατί εμείς θέλουμε να ενισχυθεί ο γεωπολιτικός ρόλος και η θέση της Ελλάδας. Γιατί έχουμε μπροστά μας μία δυστυχώς κλιμακούμενη τουρκική προκλητικότητα.

Τι είχαμε ακριβώς στη θητεία σας και στη θητεία του κ. Μητσοτάκη; Αύξηση των υπερπητήσεων στο ηπειρωτικό μέρος της

χώρας, ποιοτική αναβάθμιση της τουρκικής προκλητικότητας. Είχαμε ο «ORUC REIS» να σεργιανίζει άλλοτε παρασυρμένο από τους αέρηδες και άλλοτε «μέσα στα μούτρα μας» κυριολεκτικά, με ανακοινώσεις, να παραβιάζει το καλοκαίρι κυριαρχικά δικαιώματα της πατρίδας μας και ενώ σας έχουμε επισημάνει τα σοβαρά προβλήματα υποχωρητικότητας εκ μέρους της ελληνικής Κυβέρνησης, όπως και τα σοβαρά προβλήματα που δημιουργούν οι δηλώσεις του κ. Γεραπετρίτη για την κόκκινη γραμμή στα έξι μίλια ή και οι δηλώσεις του κ. Μητσotάκη για τα μη οριοθετημένα και αμφισβητούμενα δικαιώματα ή και η λανθασμένη συμπεριληψη μόνο της μισής Ρόδου στη Συμφωνία με την Αίγυπτο.

Τέτοια λάθη εμείς δεν θέλουμε να επαναληφθούν εν όψει της εκκίνησης διερευνητικών επαφών, γιατί η τριπλή αποτυχία σας στα Συμβούλια Κορυφής για κυρώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αρνητικό προηγούμενο και να μην πω κάτι πιο βαρύ.

Ο διηολογος είναι σίγουρα ο μοναδικός δρόμος επίλυσης της μιας και μοναδικής διαφοράς που έχουμε με την Τουρκία και δεν πρέπει να υποχωρήσουμε να δεχτούμε καμμία προσπάθεια διεύρυνσης της ατζέντας.

Κύριε Υπουργέ, όμως, οφείλω να είμαι σαφής. Μπορεί να δίνετε σήμερα την εικόνα μιας κινητικότητας, όμως για μεγάλο διάστημα πηγαίνατε με τον αυτόματο πιλότο και νομίζατε ότι η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ θα επαρκεί. Γιατί πράγματι εμείς είχαμε ανοίξει πάρα πολλά ζητήματα για να ενισχυθεί η χώρα μας: την ενίσχυση συνεργασιών με την Κίνα, «one belt one road», της σύνοδο των ευρωπαϊκών χωρών του νότου, τη συνεργασία των ηγετών των Βαλκανίων, τη Συμφωνία των Πρεσπών, το να είναι η Ελλάδα ενεργειακός κόμβος και ενεργειακής ασφάλειας, το φόρου του Καϊρου, τον EastMed, τον IGB, το FSRU της Αλεξανδρουπόλης που τώρα δίνεται σε ιδιώτη, να σημειώσω. Από τη μεριά σας, έχουμε διχαστική πολιτική με όρους πολιτικής εξαπάτησης.

Σήμερα, που η Συμφωνία των Πρεσπών είναι ιστορική, τότε ήταν προδοτική. Και μάλιστα είναι ντροπή για να διαγράφεται από ανακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών στοιχείο της κοινής δήλωσης με τον κ. Πομπέο. Θίγει τη διπλωματία. Τώρα, ο κ. Μητσotάκης ζητάει πιστή τήρηση και πλήρη εφαρμογή, τιμάει τη συμφωνία η κ. Μπακογιάννη και εσείς ξεκαθαρίσατε ότι λύνει ξεκάθαρα τα ζητήματα της ιστορίας. Πήραμε πίσω την ιστορία της Μακεδονίας, κύριε, και τότε το κρύβατε ως Νέα Δημοκρατία, για να κάνετε μικρόφθαλμη, κομματική και όχι πατριωτική πολιτική.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό, το ότι είναι υστερόβουλη -αν θέλετε- η στάση σας. Είναι ότι κρύβετε τι πέτυχε τότε η Ελλάδα. Το έκρυψε και ο εισηγητής σας, γιατί τάχατες όλα έγιναν το τελευταίο δεκαετία. Δεν είναι αυτό, όμως, σωστό, γιατί χάνετε δικαιώματα της εξωτερικής πολιτικής.

Και μιας και μιλάμε για εθνική γραμμή, κύριε Δένδια, να σας επισημάνω ένα πρόβλημα που εξελίσσεται αυτήν την περίοδο στον Έβρο, την παραβίαση εθνικής γραμμής, όταν ανακινώθηκε πρόσκληση υποβολής προτάσεων για μια νέα δομή προσφύγων που καταργεί την εθνική γραμμή, δηλαδή να μην παραμένουν -αν θέλετε- πρόσφυγες και μετανάστες στην περιοχή του Έβρου γενικότερα.

Οφείλω, όμως, να επισημάνω και κάποια ζητήματα που προκύπτουν και δεν τα έχετε εντοπίσει στην κοινή δήλωση Ελλάδας - Ιταλίας και κλείνω μ' αυτό. Οφείλει να κατατεθεί η κοινή δήλωση Ελλάδας - Ιταλίας, κύριε Δένδια. Έχει περάσει ένα εξάμηνο και έχουμε σοβαρή ανησυχία, γιατί με το άρθρο 4 δημιουργούνται πολλά ερωτήματα και ανησυχίες και δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς έχετε υπογράψει. Θα έλεγα ότι πρέπει να τη δει εμπιστευτικά και η αντιπροσωπεία μας, όμως δεν μπορείτε να την κρύβετε από τη Βουλή και αναφέρομαι σε όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος με το άρθρο 4 να δοθεί πρόσβαση σε όλες τις χώρες κράτη - μέλη, σε όλα τα αλιεύματα, αλλά και σε αδιευκρίνιστες περιοχές στα δικαιώματα αλιείας, κι έτσι να περιορίσετε τα εθνικά και οικονομικά συμφέροντα της χώρας και των πολιτών.

Και ξέρετε, κύριε Δένδια, είναι περίεργο να λέτε εσείς ότι είστε αντίθετοι με αυτές τις προτάσεις της Ιταλίας, να λέει ο κ. Βορίδης ότι δεν θα εφαρμοστούν και να κάνετε ακριβώς το αντίθετο, να δίνετε τα δικαιώματα.

Θέλω να επισημάνω, κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας δύο ζητήματα που αφορούν στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας που απουσιάζει από τη συζήτηση αυτής της πολύ σημαντικής συμφωνίας. Πρώτο ζήτημα, υπάρχει σκέψη για τη μεταβατικότητα ως προς τη διεύρυνση των περιοχών «NATURA» της χώρας, των περιοχών, δηλαδή, απόλυτης και οριοθετημένης προστασίας της φύσης στο φυσικό κεφάλαιο της Ελλάδας, εφόσον επεκτείνονται τα εθνικά ύδατα; Τι ακριβώς πρόκειται να γίνει;

Δεύτερον, τι πρόκειται να συμβεί με τα δικαιώματα αλιείας και τρίτων χωρών, αλλά και της Ελλάδας, όταν οι περιοχές «NATURA» και το ελληνικό δικαίωμα οριοθέτησης και καθορισμού χρήσεων τροποποιήσει τα δικαιώματα αυτά; Το έχετε σκεφτεί στην κοινή δήλωση Ελλάδας - Ιταλίας; Γι' αυτό θέλουμε να τη δούμε.

Νομίζω ότι πρέπει να σκεφτούμε και κάτι ακόμα: Πώς τροποποιούνται ή προσαρμόζονται οι περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις, παραδείγματος χάριν για τα οικόπεδα έρευνας υδρογονανθράκων, εφόσον πλέον θα μπουν περισσότερες περιοχές στα εθνικά ύδατα; Έχετε μεταβατική ρύθμιση για τα ζητήματα αυτά;

Όλα αυτά είναι ζητήματα τα οποία δυστυχώς απουσιάζουν, γιατί η Κυβέρνηση πρόχειρα και αποσπασματικά και με ακόμα μια φορά απών το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας διαχειρίζεται κάτι τόσο πολύ σημαντικό.

Εμείς, όμως, ως ΣΥΡΙΖΑ θα συμβάλλουμε και με τον κοινοβουλευτικό έλεγχο, αλλά και με μια συνεπή πατριωτική στάση.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεύς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Λιούτας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΤΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα και αύριο σε δύο ιστορικής σημασίας συνεδριάσεις η Ολομέλεια της Βουλής συζητά και θα υπερψηφίσει το παρόν νομοσχέδιο, την επέκταση, δηλαδή, της αιγιαλίδας ζώνης στα δώδεκα ναυτικά μίλια στη θάλασσα στην περιοχή του Ιονίου Πελάγους και των Ιονίων Νήσων, έως το Ακρωτήριο Ταϊναρο στην Πελοπόννησο.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σεβόμενη πάντα το Διεθνές Δίκαιο και το δικαίωμα της θάλασσας κάνει πράξη, θεμελιώνει και ασκεί το αναφαίρετο δικαίωμα της πατρίδας μας να επεκτείνεται τα χωρικά της ύδατα στο Ιόνιο στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Η πατρίδα μας σήμερα μεγαλώνει. Με δεδομένη μάλιστα την κλιμακούμενη αναταραχή που βιώσαμε το προηγούμενο διάστημα, εξαιτίας των προκλήσεων της Τουρκίας στον Έβρο και στην Ανατολική Μεσόγειο, η απόφασή μας αυτή αποδεικνύει ότι απέναντι στις παραδοχές προκλήσεις εμείς απαντούμε με πράξεις που βασίζονται στο Διεθνές Δίκαιο.

Θωρακίζουμε και επεκτείνουμε μ' αυτόν τον τρόπο την κυριαρχία μας και νικούμε κατά κράτος κάθε παράλογη σκέψη. Αδιαμφισβήτητη η σημερινή συμφωνία αποδεικνύει ότι βαδίζουμε με αποφασιστικότητα και ότι πετυχαίνουμε η Ελλάδα να καθίσταται ένας σημαντικός περιφερειακός παίκτης για τη γεωπολιτική μας περιοχή.

Κυρίες και κύριοι, η ιστορική αυτή απόφαση αποτελεί ένα μέρος του συνολικού εθνικού σχεδιασμού της εξωτερικής μας πολιτικής, ενός σχεδιασμού που στόχο έχει την ενδυνάμωση και τη θωράκιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, την ασφάλεια της πατρίδας μας, την ανάπτυξη και την ευημερία. Εδώ και έναν χρόνο η Κυβέρνησή μας και ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσotάκης μετρούν μόνο νίκες, αποφασιστικές νίκες.

Ο καθορισμός των θαλάσσιων ζωνών μας με την Ιταλία και την Αίγυπτο, η συνεννόηση που υφίσταται και προχωρά για το αντίστοιχο ζήτημα με τη χώρα της Αλβανίας, οι γεωστρατηγικές μας συμμαχίες με κομβικούς παίκτες στην γεωπολιτική μας περιοχή, αλλά και η ουσιαστική και μεγάλη εμβάθυνση των σχέσεών μας με παραδοσιακούς μας συμμάχους στην Ευρώπη και διεθνώς, αναδεικνύουν τη στρατηγική που ακολουθούμε.

Ο εθνικός μας σχεδιασμός βασίζεται στην ψυχραιμία, την εγρήγορση και την ετοιμότητα. Ο σχεδιασμός αυτός βασίζεται στο δικαίωμα και τον σεβασμό μας απέναντι στη μεγάλη ιστορία της πατρίδας μας. Προστατεύει το παρόν και το μέλλον της Ελλάδας και των Ελλήνων. Θα πρέπει όλοι μας σ' αυτή την Αίθουσα να αι-

σθανόμαστε περήφανοι που συμμετέχουμε σ' αυτές τις ιστορικές συνεδριάσεις και θα υπερψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Φέτος, το 2021, μια χρονιά ορόσημο για την πατρίδα μας, διακόσια χρόνια μετά την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης, η Ελλάδα δίνει δυναμικά το παρών αντιμετωπίζοντας κάθε δυσκολία και κάθε πρόκληση. Η χώρα μας είναι δυναμικά παρούσα γεωπολιτικά και στρατηγικά. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας υλοποιεί μια μεγάλη και σημαντική στρατηγική, μια στρατηγική που φωτίζει και αναδεικνύει στο εσωτερικό και διεθνώς τη δυναμική μας.

Βεβαίως, στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ότι για την υλοποίηση μιας τέτοιας στρατηγικής ιδιαιτέρως τόσο κομβικής και θεμελιώδους σημασίας πρέπει να υπάρχει μια πολιτική ηγεσία με όραμα, με ευθύνη και με αντίληψη. Με υπερηφάνεια αποδεικνύουμε ότι η χώρα σήμερα τέτοια πολιτική ηγεσία διαθέτει, μια ηγεσία που με όραμα και με πράξεις οδηγεί την Ελλάδα και τους Έλληνες στην εποχή της αυτοπεποίθησης, της ανάπτυξης και της ευημερίας.

Αξίζουν εύσημα στον Πρωθυπουργό και στον Υπουργό Εξωτερικών που εργαστήκαν πολύ σκληρά ώστε να φτάσουμε στη σημερινή ιστορική σημασία απόφαση. Είναι η αποφασιστικότητα, η ικανότητα, η επιμονή και η στόχευση της πολιτικής μας ηγεσίας οι προϋποθέσεις που συνέβαλαν και συμβάλλουν στην επίτευξη τέτοιων ιστορικών αποφάσεων. Αποφάσεις που το αποτύπωμά τους είναι ισχυρό για το παρόν και το μέλλον μας, που αντιμετωπίζονται ευθέως και που νικούν κάθε παράλογη πρόκληση και απειλή. Όσα πετύχαμε έχουν ως βάση την αξιοπιστία που η Ελλάδα έχει ανακτήσει, αξιοπιστία που είναι το αποτέλεσμα της δικής μας πολιτικής, αλλά και η προϋπόθεση πίσω από κάθε επιτυχία που σημειώνουμε.

Αναλογιζόμενοι την περασμένη χρονιά διαπιστώνουμε ότι μια χώρα μπορεί πολλές φορές να κληθεί να αντιμετωπίσει ξαφνικά γεγονότα τα οποία μπορούν να απειλήσουν την κοινωνική ειρήνη και την ασφάλεια. Αντίβαρο απέναντι σε κάθε τέτοιου είδους πρόκληση είναι οι υπεύθυνες πολιτικές πράξεις, που οδηγούν το παράλογο σε αδιέξοδο και που προστατεύουν την πατρίδα και την κοινωνία.

Αντίβαρο είναι η τεκμηρίωση του δικαίου της χώρας μέσα στο Διεθνές Δίκαιο. Είναι η επιδίωξη του διεθνούς και διμερούς διαλόγου με όρους ψυχραιμίας, επιμονής και στόχευσης. Όλα τα παραπάνω αποτέλεσαν τη βάση πίσω από κάθε βήμα που κάναμε και τελικά, τη βάση σε κάθε νίκη που πετύχαμε. Τον περασμένο χρόνο η Ελλάδα κλήθηκε να αντιμετωπίσει απειλές και τις αντιμετώπισε με μεγάλη επιτυχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη στιγμή η Κυβέρνησή μας απέδειξε και αποδεικνύει ότι κινείται στη σφαίρα των πράξεων και των αποτελεσμάτων. Δεν έχει καμμία σχέση με την εποχή της αδράνειας, της ολιγωρίας και της αδυναμίας μπροστά στην εξεύρεση λύσης. Ενεργήσαμε και ενεργούμε σε κάθε επίπεδο και σε κάθε τομέα πολιτικής υπέρ του εθνικού συμφέροντος, υπέρ του εθνικού καλού. Πρόκειται για αδιαμφισβήτητο πλεονέκτημά μας, για αδιαμφισβήτητη κατάκτησή μας καθώς και για τον αρχικό μας στόχο ότι εκλεγίκαμε για να πάμε τη χώρα μπροστά. Αυτό κάνουμε, αυτό συνεχίζουμε και αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Έχουμε δύο ακόμα ομιλητές, τον κ. Αθανασίου και τον κ. Καιρίδη. Στη συνέχεια έχουμε τον Γενικό Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και τον Υπουργό. Ύστερα, θα ολοκληρωθεί η διαδικασία.

Ο κ. Αθανασίου έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Συζητούμε σήμερα για μια μεγάλη ζημιά για τον τόπο», Άδωνις Γεωργιάδης. «Ένα νομοσχέδιο που δεν αποτελεί σοβαρή εξωτερική πολιτική», Βασίλης Κικίλιας. «Συζητούμε μίαν επιπολαιότητα εξαιρετικά βλαπτική για τα εθνικά συμφέροντα της χώρας», Ντόρα Μπακογιάννη. «Συζητούμε ένα σύμππτωμα εθνικισμού», Μιχάλης Χρυσόχοϊδης. «Συζητούμε σήμερα την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στη δυτική πλευρά της πατρίδας μας».

Μας διακρίνει άραγε έλλειψη σοβαρότητας, όπως είχε πει ο κ. Κουμουτσάκος; Στερούμαστε αισθήματος ευθύνης; Αυτά ακριβώς είχε πει όταν ο Νίκος Κοτζιάς προανήγγειλε την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης με τον τρόπο που εισάγει σήμερα το υπό εξέταση νομοσχέδιο.

Στο απομαγνητοφωνημένο ενώπιον μου πρώτο λεπτό της ομιλίας του εισηγητή της Πλειοψηφίας, του κ. Χατζηβασιλείου -είναι νέος πολιτικός και προτιμώ να αναφερθώ σε αυτόν- αναφέρει: «Ιστορικό σχέδιο νόμου». Τότε, επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ ήταν άχρηστο ως στερούμενο ιστορικής βάσης; Αναφέρει: «Οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας τοποθετήθηκαν με μεγάλη υπευθυνότητα». Τότε επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ η Νέα Δημοκρατία ήταν άραγε ανεύθυνη και τυχαία; Αναφέρει: «Η Νέα Δημοκρατία χαιρετίζει τη συναίνεση». Τότε την ποδοπατούσε; Αναφέρει: «Το νομοσχέδιο λειτουργεί ως βάση εθνικής συνεννόησης σε μείζονα ζητήματα». Τότε, επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, ποιοι εκλογομάγειροι το έβαλαν να λειτουργήσει όχι υπέρ της εθνικής συνεννόησης, αλλά προκειμένου να κερδηθούν οι εκλογές υπέρ της εθνικής διάλυσης; Αυτή είναι η κακή πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Θα ξεχάσω, κύριοι συνάδελφοι, της Νέας Δημοκρατίας ότι γλύφετε σήμερα εκεί που φτύνετε. Επιτρέψτε μου αυτήν την έκφραση. Δεν συνηθίζω τις έντονες εκφράσεις, αλλά νιώθω την ανάγκη να πω αυτήν τη λαϊκή έκφραση. Θα έρθω στην καλή σας πλευρά την οποία νομίζω ότι καλύτερα εκπροσωπεί ο κ. Δένδιας. Είναι γενναίο να παραδέχεσαι τα λάθη σου και να κάνεις στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών για να τα διορθώσεις. Σας το αναγνωρίζω. Η γενναιοδωρία σας δεν φτάνει βέβαια ως την έκφραση συγγνώμης, αλλά τέτοια ποιότητα ηθικής δεν νομίζω ότι θα μπορούσε να την βρει κάποιος στο χώρο του νεοφιλελευθερισμού. Είναι κάτι που, αν το θυμάστε, είχε καταλάβει ο Κωστής Στεφανόπουλος και εισήγαγε στον δημόσιο βίο μας την έννοια και τις πρακτικές του κοινωνικού φιλελευθερισμού.

Οι συνθήκες μεταβάλλονται είπε κάποιος από εσάς, συγκεκριμένα, ο κ. Κουμουτσάκος. Άρα, πρέπει να μεταβληθεί και η στάση μας. Τότε οφείλετε, όπως είπα, να ζητήσετε συγγνώμη. Γιατί αρνηθήκατε να κάνετε τότε αυτό που πρέπει να κάνουμε σήμερα; Χρειάζεται και δεύτερη συγγνώμη, διότι τότε το αρνηθήκατε επειδή ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ που το πρότεινε. Βάλατε το κομματικό συμφέρον πάνω από το εθνικό και όσα προανέφερα έχουν γραφεί. Δεν είναι έπαια πτερόεντα. Έχουν καταγραφεί. Έχουν μαγνητοφωνηθεί και μαγνητοσκοπηθεί αυτά που είπατε.

Άκουσα πολλά και σημαντικά από τους προλαλήσαντες συναδέλφους σχετικά με τις επικείμενες διρευστητικές επαφές Ελλάδας - Τουρκίας. Σκέψεις, παρατηρήσεις έσοχες. Και οι αναλύσεις έσοχες. Αλλά χωρίς στήριγμα στην τρέχουσα πραγματικότητα. Ποια είναι η πραγματικότητα; Μην μας διαφεύγει κάτι. Τον Ιούλιο στο Βερολίνο έγινε συνάντηση για τα διαδικαστικά της διαπραγμάτευσης. Και δεν ξέρουμε ακόμη τι ακριβώς συμφωνήθηκε τότε εκεί. Φοβόμαστε κάτι; Ελπίζουμε κάτι; Αυτό που ελπίζουμε ή αυτό που φοβόμαστε έχει εν μέρει γίνει ή έχει αρχίσει στο Βερολίνο, τον περασμένο Ιούλιο. Κάποιους φόβους, παραδείγματος χάριν, εξέφρασε ο καθηγητής Βαλνιάνης στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της Κυριακής.

Θα ήθελα να κλείσω υποβάλλοντας δύο ερωτήσεις στον κ. Δένδια, με όλη την κατανόηση στην δύσκολη αποστολή του, με όλη την αναγνώριση στην πολιτισμένη λειτουργία του. «Παραδώσατε εθνότητα και γλώσσα», είπε ο κ. Μανωλάκος. Ποια είναι η θέση του απέναντι σε αυτήν την κραυγαλέα του δήλωση μόλις πριν από μιάμιση ώρα; Είναι αυτό το δείγμα της εθνικής συνεννόησης που επιζητεί η Νέα Δημοκρατία, ενός μίνιμουμ έστω εθνικής συνεννόησης;

Δεύτερον, σχεδιάζει να αντιδράσει επισήμως σε όσα ανέφερε η κ. Μπακογιάννη σε σχέση με τον Γερμανό Υπουργό Εξωτερικών;

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Σας ευχαριστώ.

Κύριε Καιρίδη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω τις αιτιάσεις της Αντιπολίτευσης, η οποία επιμένει να επιστρέφει, αν μου επιτρέπετε,

στον τόπο του εγκλήματος. Είναι γνωστή η δική μας κριτική στην εργαλειοποίηση θεμάτων, όπως η αιγιαλίτιδα ζώνη του απερχόμενου τότε Υπουργού Εξωτερικών, Νίκου Κοτζιά, την ημέρα της παράδοσης του Υπουργείου στον Αλέξη Τσίπρα, όπου πέταξε το πυροτέχνημα. Ουδέν έγινε κατά τη διάρκεια της θητείας του, ουδέν ακολούθησε τον ένα χρόνο μέχρι τις εκλογές του Ιουλίου του 2019 και αυτή είναι η κριτική, την οποία κάναμε τότε υπεύθυνα και σοβαρά.

Συζητούμε σήμερα και καλούμαστε να ψηφίσουμε αύριο για το εθνικά αυτονόητο, την άσκηση δηλαδή του δικαιώματος που μονομερώς μας δίνει το Διεθνές Δίκαιο, για την επέκταση της αιγιαλίτιδας. Το γεγονός ωστόσο, ότι εδώ και πολύ καιρό δεν το είχαμε κάνει, σηματοδοτεί σήμερα -και είναι σημαντικό αυτό να το υπογραμμίσουμε- την αλλαγή σελίδας στην εξωτερική πολιτική μας και το πέρασμα από την αδράνεια και την παθητικότητα, στην ενεργητική πολιτική και από τη θεωρητική επίκληση, αν θέλετε, του Διεθνούς Δικαίου, στην πρακτική και άμεση εφαρμογή του και στην αιγιαλίτιδα ζώνη και στις συμφωνίες ΑΟΖ, που υπογράψαμε το προηγούμενο διάστημα.

Η αλλαγή αυτή έχει φυσικά να κάνει με τη μεταβολή των διεθνών συνθηκών και κυρίως της συμπεριφοράς της Τουρκίας, μετά από την κατάρρευση της ευρωπαϊκής της προοπτικής, τη στροφή στον αυταρχισμό στο εσωτερικό και τον αναθεωρητισμό στο εξωτερικό, με αιχμή του δόρατος το δόγμα της «Γαλάζιας Πατρίδας», που πραγματικά βάζει φωτιά στην ειρήνη και τη σταθερότητα της Ανατολικής Μεσογείου και αφορά στη χώρα μας, στην Κύπρο και σε όλες τις παράκτιες χώρες της περιοχής. Και, βέβαια, έχει να κάνει με τη στρατιωτικοποίηση της τουρκικής εξωτερικής πολιτικής, με την εμπλοκή της Τουρκίας άμεσα σε πολέμους στη Λιβύη, στη Συρία, στον Καύκασο, με το άνοιγμα βάσεων σε εννέα χώρες στη Μεσόγειο, στον Ινδικό, στον Περσικό Κόλπο κ.ο.κ..

Η χώρα μας, παρά τις απειλές και την πίεση της Τουρκίας, υπήρξε ένας καλή τη πίστει γείτονας, που ήθελε και υποστήριξε την ευρωπαϊκή της προοπτική, θα τολμούσα να πω, όσο καμμία άλλη χώρα στην Ευρώπη. Θέλουμε ειλικρινά τη συνεννόηση με την Τουρκία στη βάση του Διεθνούς Δικαίου, αλλά είμαστε και απολύτως αποφασισμένοι να μην επιτρέψουμε την παραμικρή αμφισβήτηση της κυριαρχίας και των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων όπως ανταδείξαμε το 2020. Το 2020 το απέδειξε αυτό η Ελλάδα και ανταποκρίθηκε με αποτελεσματικότητα στις τουρκικές προκλήσεις και στον Έβρο, μην το ξεχνάμε αυτό, και βεβαίως στη θάλασσα, στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο.

Η στρατηγική της διεθνοποίησης οικοδομεί νέες συμμαχίες με χώρες της Μέσης Ανατολής, τον αραβικό κόσμο, το Ισραήλ και διευρύνει τα ερείσματα μας στην Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Εκεί, αύριο ορκίζεται νέος Πρόεδρος, έρχεται νέα κυβέρνηση και νέες ισορροπίες, μακριά από την ιδιόζουσα σχέση που είχε καλλιεργηθεί μεταξύ του μέχρι σήμερα Αμερικανού Προέδρου και του Τούρκου Προέδρου. Ταυτόχρονα, προχωρούμε στην αναβάθμιση της αποτρεπτικής μας ισχύος και στην κατοχύρωση των δικαιωμάτων μας πέρα από την επίκλησή τους, όπως γίνεται με το παρόν νομοσχέδιο.

Η προσπάθειά μας, κύριε Πρόεδρε, κινείται σε πολλά επίπεδα και σε πολλά μέτωπα και θα πρέπει να γίνει κατανοητή ως μια συνολική στρατηγική. Όσοι αρνούνται για παράδειγμα τις διερευνητικές είτε από άγνοια είτε εκ του πονηρού -είναι κάτι που έγραψα κι εγώ στην «Καθημερινή της Κυριακής», αναφερόμενος και στον προλαλήσαντα, ο οποίος αναφέρθηκε μόνο στο άρθρο του καλού συναδέλφου Γιάννη Βαλινάκη- οδηγούν στην υπονόμευση της διπλωματικής μας προσπάθειας και επιδιώκουν να κάνουν ένα μεγάλο δώρο στην Τουρκία του Ερντογάν εν τέλει, η οποία από απολογούμενη θα καθίστατο έτσι κατήγορος και από χώρα απολύτως εν αδίκω, θα έβρισκε προσχήματα να εμφανίζει εμάς ως εν αδίκω ενώ είμαστε εν πλήρει δικαίω.

Αυτή τη λεπτή ισορροπία της ψύχραιμης αποφασιστικότητας οφείλουμε να διαφυλάττουμε κάθε στιγμή, υπηρετώντας υπεύθυνα το εθνικό συμφέρον. Δεν είμαστε ούτε αφελείς, αλλά ούτε και λαϊκιστές.

Στο πλαίσιο αυτό -θέλω να το υπογραμμίσω, κλείνοντας- είναι θετικό πως τα περισσότερα κόμματα της Αντιπολίτευσης, και ο

ΣΥΡΙΖΑ, συντάσσονται με την ψήφιση και αυτού και του προηγούμενου νομοσχεδίου για την αγορά των rafale που είχαμε την προηγούμενη εβδομάδα. Ενωμένοι στο εσωτερικό, ενεργοποιημένοι στο εξωτερικό όσο ποτέ άλλοτε, δεν έχουμε κανέναν λόγο να μην παραμένουμε αισιόδοξοι για την εθνική μας πορεία απέναντι σε έναν δύσκολο και μακροχρόνιο αντίπαλο, όπως είναι η Τουρκία, ένα πρόβλημα μακράς διάρκειας, το οποίο έρχεται από το παρελθόν και έχει μπροστά του -κατά τη γνώμη μου- αρκετό ακόμα, δυστυχώς, μέλλον.

Νομίζω ότι έτσι μπορούμε να πορευτούμε, με την επιτυχία που είχαμε το 2020 σε αυτήν την αντιμετώπιση της τουρκικής πίεσης, κάνοντας τα δέοντα και στο εσωτερικό και διεθνώς, ώστε να έχουμε το θετικό αποτέλεσμα που θέλει ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης με την από 19 Ιανουαρίου 2021 επιστολή του, μας γνωστοποιεί για την εκλογή του κ. Ιωάννη Μπούγα στη θέση του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας.

Να του ευχηθούμε καλή δύναμη και καλή επιτυχία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Καλή επιτυχία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει τώρα ο Υπουργός Εξωτερικών, κ. Νικόλαος Δένδιας και αμέσως μετά ακολουθεί ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και ολοκληρώνεται η διαδικασία.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί εξαιρετικά μεγάλη τιμή για εμένα να εισηγούμαι στην Εθνική Αντιπροσωπεία εξ ονόματος της Κυβέρνησης Μητσοτάκη την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου, το οποίο προβλέπει την άσκηση του δικαιώματος της χώρας μας για την αύξηση των χωρικών μας υδάτων στην περιοχή του Ιονίου πελάγους, μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο από τα έξι στα δώδεκα ναυτικά μίλια. Με τον τρόπο αυτόν επεκτείνεται ο χώρος της εθνικής κυριαρχίας κατά δεκατρείς χιλιάδες και πάνω τετραγωνικά χιλιόμετρα. Είναι η πρώτη φορά από το 1947 που καλείται το εθνικό Κοινοβούλιο να ψηφίσει αύξηση του χώρου εθνικής κυριαρχίας. Πρόκειται, επαναλαμβάνω, για άσκηση πλήρους εθνικής κυριαρχίας, όχι για περιοχή κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Η Κυβέρνηση προχώρησε σε αυτήν την μεζονος εθνικής σημασίας κίνηση, ασκώντας το αναφαίρετο δικαίωμα της χώρας, με βάση το άρθρο 3 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 1982 για το δίκαιο της θάλασσας, το οποίο συγχρόνως αποτελεί και στοιχείο-κανόνα του εθιμικού Διεθνούς Δικαίου.

Το νομοσχέδιο κατατέθηκε στη Βουλή σε συνέχεια της έκδοσης του προεδρικού διατάγματος 107/2020 περί κλεισίματος κόλπων και χάραξης ευθείων γραμμών βάσης στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και των Ιόνιων νησιών, μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο.

Σύμφωνα, επίσης, με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του σχεδίου νόμου, η Ελληνική Δημοκρατία επιφυλάσσεται για την άσκηση και στις λοιπές περιοχές της επικράτειας του δικαιώματος επέκτασης της αιγιαλίτιδας ζώνης της όποτε αυτή το κρίνει σκόπιμο.

Θέλω να σταθώ εδώ μισό λεπτό, γιατί έγινε μια πολύ μεγάλη συζήτηση για το πού, πώς, πότε, ποιος, τι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα προετοιμάζεται και διατηρεί το δικαίωμα για να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα οπουδήποτε στην επικράτειά της, οποτεδήποτε αυτή το κρίνει. Βεβαίως, καταλαβαίνω ότι τα μάτια στρέφονται στην Κρήτη, διότι εκεί έχει υπογραφεί το μνημόνιο με την Αίγυπτο. Περιορίζουμε, όμως, το εθνικό δίκαιο εάν μιλάμε μόνον για την Κρήτη.

Η Ελλάδα έχει το αναφαίρετο δικαίωμα να επεκτείνει οπουδήποτε και οποτεδήποτε θέλει τα χωρικά της ύδατα στα δώδεκα μίλια. Θέλω να είμαι απολύτως σαφής σ' αυτό, από το Βήμα της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Επίσης, θέλω να χαιρετίσω την εξαιρετικά σημαντική επαναλαμβανόμενη δήλωση του Υπουργού της Ρωσίας κ. Σεργκέι Λαβρόφ ο οποίος χαρακτηρίζει αυτονόητα απολύτως νόμιμη την

ανακοίνωση της Ελλάδας ότι διευρύνει την αιγιαλίτιδα ζώνη της.

Θα ήθελα δε να ευχαριστήσω, επίσης, τα κόμματα και τους συναδέλφους γιατί μέχρι τώρα η κοινοβουλευτική διαδικασία διεξήχθη σε κλίμα εθνικής ομοψυχίας χωρίς τις συνήθεις ανούσιες αντεγκλήσεις και τους μικροκομματικούς υπολογισμούς. Η ύπαρξη εθνικής συναίνεσης στους βασικούς στρατηγικούς άξονες της εξωτερικής πολιτικής της χώρας επιβεβαιώθηκε κατά τις χθεσινές μου συναντήσεις άλλωστε κατ' ιδίαν με τους εκπροσώπους όλων των κομμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο σεβασμός του Διεθνούς Δικαίου και της διεθνούς νομιμότητας αποτελεί διαχρονική αρχή. Καθοδηγεί σταθερά, ανεξαρτήτως κυβερνήσεων, την ελληνική εξωτερική πολιτική. Θα έπρεπε, όμως, να πω ότι υπάρχει και μια επιπλέον διάσταση: Η UNCLOS έχει κυρωθεί και αυτοτελώς από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά συνέπεια, αποτελεί -και το επαναλαμβάνω- τμήμα του ευρωπαϊκού κекτημένου, όχι μόνο της ελληνικής εσωτερικής έννομης τάξης.

Κατά τούτο, δεσμεύει το σύνολο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση ως αυτοτελή οντότητα. Σε μια περιοχή μάλιστα και σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από σημαντικές ανακατατάξεις, η έμπρακτη εφαρμογή των προβλέψεων του Διεθνούς Δικαίου, συμπεριλαμβανομένου και του Δικαίου της Θάλασσας, αποκτά ιδιαίτερα μεγάλη σημασία.

Με την υποβολή στη Βουλή των Ελλήνων του νομοσχεδίου για την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στο Ιόνιο εμείς κάνουμε ένα βήμα ακόμα στην υλοποίηση του εθνικού σχεδιασμού αναφορικά με τις θαλάσσιες ζώνες της χώρας. Η επέκταση έρχεται αμέσως μετά από τη σύναψη συμφωνίας οριοθέτησης θαλάσσιων ζωνών με την Ιταλία και την Αίγυπτο και επίσης τη συμφωνία μας για τον τρόπο χειρισμού του θέματος με την Αλβανία.

Έτσι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, η χώρα μας προστίθεται σε εκείνες που έχουν κάνει χρήση της σχετικής ρήτρας της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας. Εδραίωνει έτσι τη σημασία των διατάξεων της έναντι όλων και ιδίως αυτών που επιλέγουν να μην την εφαρμόζουν ή να την αγνοούν, εκείνων δηλαδή των ελαχίστων που διανοούνται να λειτουργούν εκτός πλαισίου Διεθνούς Δικαίου.

Και εδώ πρέπει να κάνω μια ειδική αναφορά στην απαράδεκτη τακτική της γείτονος Τουρκίας να απειλεί με casus belli την Ελλάδα, εφόσον αυτή ασκήσει τα νόμιμα δικαιώματά της.

Ο τρόπος που ακολουθήσαμε, από τεχνική άποψη, για τη χάραξη των ορίων της αιγιαλίτιδας ζώνης, αλλά και το κλείσιμο των κόλπων που προηγήθηκε με το προεδρικό διάταγμα, είναι απολύτως συμβατός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το Δίκαιο της Θάλασσας. Η χώρα μας, όπως ξέρετε, δεν δρα καταχρηστικά και δεν εποφθαλμιά δικαιώματα άλλων, ασκεί βεβαίως πλήρως τα δικά της δικαιώματα με πλήρη σεβασμό στη διεθνή νομιμότητα.

Η επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης μας στο Ιόνιο ενισχύει την ασφάλειά μας, μεγεθύνει το αποτύπωμά μας και ταυτόχρονα ενισχύει τη διεθνή θέση της Ελλάδας τόσο σε σχέση με τις χώρες με τις οποίες οικοδομούμε ένα πλέγμα συνεργασιών στην περιοχή μας για την εμπέδωση της σταθερότητας και της ασφάλειας όσο έναντι εκείνων οι οποίοι δεν συμμερίζονται τις ίδιες αρχές με εμάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Ελλάδα με τη μεγαλύτερη πια ζώνη κυριαρχίας, με τις μεγαλύτερες ζώνες πια άσκησης κυριαρχικών δικαιωμάτων εδώ και λίγους μήνες, δημιουργεί ένα υπόδειγμα συνέπειας, μεθοδικότητας, τήρησης της νομιμότητας, προσήλωσης σε στόχους, αλλά και ένα υπόδειγμα αυτοπεποίθησης.

Θα ήθελα, όμως, με την ευκαιρία να μου επιτρέψετε, επειδή πολλοί συνάδελφοι το σχολίασαν, να πω δυο λόγια για την επανάληψη των διερευνητικών συνομιλιών. Πρώτα απ' όλα, θέλω να υπενθυμίσω ότι πάγια -και όταν η κρίση στις σχέσεις μας με την Τουρκία ήταν ιδιαίτερα έντονη- η Κυβέρνηση επαναλάμβανε την ετοιμότητά της για διάλογο, έθετε, όμως, πάντοτε διαχρονικά τις ίδιες σαφείς προϋποθέσεις. Απαιτούσε να σταματήσουν οι προκλητικές ενέργειες της Τουρκίας στην υφαλοκρηπίδα μας, να αποχωρήσει το «ORUC REIS». Την ίδια αυτή ελληνική θέση την υιοθέτησε στα συμπεράσματά του το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Δεκέμβριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν συμπληρωθεί δύο μήνες από την αποχώρηση του «ORUC REIS», σχεδόν δύο μήνες. Επομένως, ο όρος που έχει τεθεί από τη χώρα μας έχει ουσιαστικά εκπληρωθεί. Μπορούμε, λοιπόν, να πούμε ότι δημιουργείται μια ευκαιρία διαλόγου, πάντοτε στο πλαίσιο και στο επίπεδο των διερευνητικών επαφών.

Στον διάλογο αυτόν η Ελλάδα προσέρχεται με καλή πίστη, προσέρχεται με ειλικρινή διάθεση γιατί η εθνική άποψη είναι ότι με διάλογο λύνονται τα προβλήματα, όχι με χρήση βίας και βεβαίως όχι με απειλές πολέμου. Φυσικά οι διερευνητικές επαφές -το έχει πει επανειλημμένως η Κυβέρνηση- αφορούν αποκλειστικά στη διαφορά μας για την υφαλοκρηπίδα και την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, όπως είχε οριστεί και όπως έχουν διεξαχθεί μέχρι τώρα, έτσι ακριβώς και θα συνεχισθεί.

Η επίλυση της διαφοράς αυτής έχει ρητά αναγνωριστεί, μάλιστα, όπως και το αντικείμενό της, από την Ευρωπαϊκή Ένωση με τα συμπεράσματα του συμβουλίου και από επίσημη τοποθέτηση του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά και η ίδια η αναφορά από την Τουρκία ότι η επόμενη συνάντηση θα είναι η εξηκοστή πρώτη δίνει σαφώς την έννοια της συνέχειας στη διαδικασία με ακριβώς το ίδιο αντικείμενο όπως και μέχρι σήμερα.

Επίσης, θα ήθελα να θυμίσω ότι ο διάλογος που θα ξεκινήσει ξανά στις 25 Ιανουαρίου δεν αποτελεί διαπραγμάτευση. Πρόκειται για προκαταρκτικό στάδιο επαφών προκειμένου να εξεταστούν τυχόν αντιλήψεις κοινές και να διαπιστωθεί κατά πόσο υπάρχει έδαφος ώστε να ξεκινήσει μια διαπραγμάτευση. Και εξυπακούεται ότι για να συνεχιστεί αυτός ο διάλογος θα πρέπει να μην τεθεί στον παραμικρό κίνδυνο η αποκλιμάκωση που έχει ήδη επέλθει. Αυτό ακριβώς έχει αναφέρει και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Δεκέμβριο τονίζοντας ότι όχι μόνο για την επανάληψη, αλλά και για τη συνέχιση των διερευνητικών απαιτείται η βεβαιωμένη σταθερή αποκλιμάκωση.

Τέλος, επειδή ακούστηκαν αρκετά στην Αίθουσα για τον ρόλο τρίτων και της Γερμανίας και του Αλβανού Πρωθυπουργού, θα ήθελα να θυμίσω πράγματι ότι σε όλη τη διάρκεια της Προεδρίας της η Γερμανία είχε σε διάφορα επίπεδα επικοινωνήσει με τις δύο πλευρές, προωθώντας την επανάληψη του ελληνοτουρκικού διαλόγου.

Τελικά, όπως γνωρίζετε, η συμφωνία για την ημερομηνία επανάληψης των διερευνητικών επαφών επιτεύχθηκε και ανακοινώθηκε μετά από τη λήξη της γερμανικής Προεδρίας. Πολλές φιλικές χώρες έχουν κατά καιρούς προσφερθεί να φιλοξενήσουν τυχόν συνάντησή μου με τον Τούρκο ομόλογό μου. Και σ' αυτές τις χώρες συμπεριλαμβάνεται και η Αλβανία διά της προσφοράς του Αλβανού Πρωθυπουργού.

Σε όλους αυτούς, όμως, είχαμε εγκαίρως διαμνησεί ότι απαιτείται πρώτον, η έναρξη των διερευνητικών επαφών και, δεύτερον, η εδραίωση ενός νέου κλίματος στις ελληνοτουρκικές σχέσεις για να συναντηθώ με τον ομόλογό μου. Αυτή ήταν, αυτή είναι και αυτή παραμένει η θέση μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συγκεφαλαιώνω και επαναλαμβάνω. Η ψήφιση του νομοσχεδίου από την Ολομέλεια της Εθνικής Αντιπροσωπείας αποτελεί ένα βήμα για την ενίσχυση του εθνικού μας οπλοστασίου σε κλίμα αδιασάλευτης εθνικής ομοψυχίας, με πρόσθετα όπλα τις πρόσφατες συμφωνίες μας με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στον απερχόμενο σήμερα Υπουργό Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών κ. Μάικ Πομπέο, με τον οποίο είχαμε μια εξαιρετική συνεργασία και ο οποίος έτεινε ευήκοον ους στις δίκαιες τοποθετήσεις της χώρας μας στη συμφωνία με την Ιταλία, τη συμφωνία με την Αίγυπτο, την κατανόηση του πώς θα προχωρήσουμε με την Αλβανία, τις συμφωνίες με τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, με την επέκταση των χωρικών μας υδάτων, με την επέκταση του εθνικού εναερίου χώρου που πλέον στην περιοχή του Ιονίου Πελάγους ταυτίζεται φυσικά με τα εθνικά μας ύδατα, με την πολιτική ευρέων οριζώντων που υπηρετεί τα συμφέροντα της νέας Ελλάδος των διακοσίων ετών.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο κ. Κουτσούμπας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι, παρακολουθούμε με πολύ ενδιαφέρον τη συζήτηση στη Βουλή, τις τοποθετήσεις της Κυβέρνησης και όλων των πολιτικών κομμάτων.

Οφείλω, όμως, να πω ότι αυτές τις ημέρες περίσσεψαν τιμπανοκρουσίες για την απόφαση της Κυβέρνησης να επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη στα δώδεκα ναυτικά μίλια στο Ιόνιο. Δίνουν και παίρνουν οι μεγάλες κουβέντες ότι ζούμε ιστορικές στιγμές, ότι η ελληνική επικράτεια μεγαλώνει, ότι αυξάνεται ο χώρος εθνικής κυριαρχίας από το '47 και άλλα πολλά.

Βέβαια, για να λέμε και ολόκληρη την αλήθεια, περισσότερο πανηγυρίζουν κάποιοι μεγάλοι ενεργειακοί κολοσσοί, οι οποίοι βάζουν ήδη στο χέρι τα οικοπέδα στην περιοχή του Ιονίου για να αβγατάνουν τα δικά τους κέρδη.

Γι' αυτό το ΚΚΕ αντιμετωπίζει με μεγάλη σοβαρότητα και υπευθυνότητα το ζήτημα αυτό. Εδώ δεν χωρούν ούτε μεγάλα λόγια ούτε πανηγυρισμοί. Το ΚΚΕ ξεκάθαρα είχε επισημάνει ότι η χώρα μας, όπως και όλα τα κράτη, έχει δικαίωμα σε αιγιαλίτιδα ζώνη έως τα δώδεκα ναυτικά μίλια και στον καθορισμό της στη βάση της μέσης απόστασης, της μέσης γραμμής, όπου αυτό χρειάζεται και όπου αυτό είναι απαραίτητο. Και αυτό, κατά την άποψή μας, ισχύει και πρέπει να ισχύει ανεξάρτητα από το πότε θα ασκηθεί αυτό το δικαίωμα.

Η επίλυση των προβλημάτων, όμως, που αφορούν στην αιγιαλίτιδα ζώνη, στην οριοθέτηση υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ προς όφελος των λαϊκών συμφερόντων πρέπει να συνδέεται με τρία κρίσιμα κύρια ζητήματα που πρέπει να πρυτανεύουν στις όποιες αποφάσεις, κατά την άποψή μας.

Συνδέεται, πρώτον, με την οικοδόμηση σχέσεων αμοιβαίου οφέλους μεταξύ γειτονικών κρατών και λαών. Συνδέεται, δεύτερον, με την εκμετάλλευση του θαλασσίου πλούτου με κριτήριο τις εργατικές λαϊκές ανάγκες. Συνδέεται, τρίτον, με την αποδέσμευση της χώρας από ιμπεριαλιστικές συμμαχίες που έχουν εχθρικούς σχεδιασμούς για τους λαούς και οποσδήποτε σε όλα αυτά κουμάντο να κάνει ο λαός της χώρας του.

Σήμερα, δυστυχώς, υπηρετούνται τα συμφέροντα των μονοπωλίων, υπηρετούνται παζάρια που κάνει η άρχουσα τάξη για να αναβαθμίσει τη δική της θέση στην περιοχή και όχι για την αναβάθμιση των συμφερόντων του λαού και της χώρας. Για όλους αυτούς τους λόγους, στην αυριανή ψηφοφορία τοποθετούμαστε με «παρών».

Κυρίες και κύριοι, όσο μεγαλώνει η εμπλοκή της χώρας στα επικίνδυνα σχέδια των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης η επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα δώδεκα μίλια, συνδεδεμένη προφανώς με όλα τα παραπάνω, μπορεί μόνο να μεγαλώσει κι άλλο τους ανταγωνισμούς στην περιοχή.

Σας θυμίζουμε ότι με τις ίδιες περίπου τιμπανοκρουσίες πριν από λίγους μήνες φέρατε για επικύρωση στη Βουλή και τις συμφωνίες για τον καθορισμό ΑΟΖ με την Ιταλία και την Αίγυπτο. Κι εμείς τότε σας λέγαμε ότι αυτές οι συμφωνίες ακριβώς επειδή είναι ενταγμένες στις επικίνδυνες επιδιώξεις των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης μας ανησυχούν, γιατί μπορεί να περιπλέξουν και άλλο την ήδη τεταμένη κατάσταση σε όλη την περιοχή.

Μήπως θυμόσαστε τι μας λέγατε τότε; Λέγατε ότι αυτές οι συμφωνίες αποτελούν ανάχωμα στην τουρκική επιθετικότητα, ότι ακυρώνουν το παράνομο τουρκολιβυκό σύμφωνο και διάφορα άλλα σχετικά. Κι όμως, οι προσδοκίες αυτές διαψεύστηκαν. Το κουβάρι περιπλέχθηκε παραπέρα.

Τα προβλήματα με την Τουρκία οξύνθηκαν, καθώς η επιθετικότητά της όχι μόνο δεν ανακόπηκε αυτό το διάστημα, αλλά κλιμακώθηκε ακόμα περισσότερο με τις βόλτες του «ORUC REIS» εντός της ελληνικής ΑΟΖ και τις νέες προκλήσεις κατά της Ελλάδας.

Γιατί όταν προχωράτε σε μερική επέκταση των χωρικών υδάτων της χώρας και υπογράφετε συμφωνίες με γειτονικές χώρες,

όπως η Ιταλία, η Αίγυπτος, συμφωνίες όμως που προβλέπουν υποχωρήσεις από κυριαρχικά δικαιώματα, όπως είναι η μικρότερη για παράδειγμα επήρεια των ελληνικών νησιών, αυτό που κάνετε είναι μόνο να ανοίγετε την όρεξη σε επιδιώξεις, σε στόχους της τουρκικής άρχουσας τάξης, η οποία προβάλλει παρόμοια επιχειρήματα για να προωθήσει τις απαράδεκτες διεκδικήσεις της.

Και μιας και είμαστε παραμονές της έναρξης των διερευνητικών συνομιλιών, ξέρετε πολύ καλά πως η Τουρκία σε αυτόν τον εξηκοστό πρώτο γύρο των διερευνητικών επαφών θα θέσει το σύνολο των διεκδικήσεων που προβάλλει και δημόσια άλλωστε, παρά τα όσα λέει η Κυβέρνηση ότι μοναδικό θέμα διαλόγου είναι η ΑΟΖ και η υφαλοκρηπίδα.

Άλλωστε η πείρα όλων των προηγούμενων εξήντα γύρων μάς λέει ότι της έδωσαν τη δυνατότητα να συστηματοποιηθεί και να διευρύνει αυτές τις απαράδεκτες διεκδικήσεις, οι οποίες ξεκινούν από τα χωρικά ύδατα και το εύρος τους, καθώς και το εύρος του εναέριου χώρου, περιλαμβάνουν τις γκρίζες ζώνες φτάνουν μέχρι την αποστρατιωτικοποίηση των νησιών και συνεχίζουν.

Έχει κάποιος μήπως την αυταπάτη πως η Τουρκία θα περιοριστεί να συζητάει μόνο την ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα ή μήπως έχει κάποιος την αυταπάτη πως θα μπει κάποιο φρένο στις προκλήσεις της; Εμείς πιστεύουμε πως όχι. Το τραπέζι του διαλόγου το έχουν στρώσει οι Αμερικάνοι, το ΝΑΤΟ, η Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτοί που σιγοντάρουν αυτήν την επιθετικότητα και κάνουν πλάτες στις διεκδικήσεις της. Και όσοι τώρα ο ένας μετά τον άλλο βγαίνουν για να χαιρετίσουν τη διαδικασία προσέγγισης είναι οι ίδιοι που κόπτονται να προωθήσουν δικά τους συμφέροντα και να διασφαλιστεί, βέβαια, η νατοϊκή συνοχή στην περιοχή.

Γι' αυτό άλλωστε σας έχουν αδειάσει ουκ ολίγες φορές, όπως πρόσφατα το Δεκέμβρη στη Σύνοδο Κορυφής, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση με το προσχέδιο της απλώς χάιδευε την επιθετικότητα της τουρκικής κυβέρνησης με ψευδεπίγραφες κυρώσεις, ενώ παρέπεμπε ξανά για το απώτερο μέλλον την εκτίμηση της κατάστασης. Δυστυχώς, οι ίδιοι ομοσπονδοί σας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση δίνουν χρόνο στον Ερντογάν για να διαμορφώνει τετελεσμένα. Αυτή είναι, δυστυχώς, η κατάσταση.

Και αν δει κάποιος τις δήθεν κυρώσεις που περιγράφονται, οι οποίες είναι παρόμοιες με αυτές που είχαν ήδη αποφασιστεί για τις παράνομες τουρκικές γεωτρήσεις στην ΑΟΖ της Κύπρου, θα καταλάβει πως δεν έχουν κανένα αντίκρισμα. Αυτό που βαθαίνει στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κυρίως του ηγετικού της πυρήνα, είναι η στρατηγική της συνεργασίας με την Τουρκία, οι πολυμορφες οικονομικές, γεωπολιτικές, στρατιωτικές σχέσεις που έχουν μαζί της τα ηγετικά κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Γερμανία για παράδειγμα.

Αντίστοιχα αυτό που επίσης καθορίζει τη στάση των Ηνωμένων Πολιτειών και του ΝΑΤΟ είναι να διατηρηθεί η Τουρκία στο ευρωατλαντικό στρατόπεδο πάσης θυσίας με όποιο αντάλλαγμα. Και στην προκειμένη περίπτωση το αντάλλαγμα που προσφέρουν ακουμπά και τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας και αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει επειδή στις Ηνωμένες Πολιτείες η κυβέρνηση άλλαξε χέρια, επειδή πέρασε από τα χέρια των ρεπουμπλικάνων στα χέρια των δημοκρατικών, από τον ανισόρροπο Τραμπ στον Μπάιντεν. Η πολιτική των ΗΠΑ έχει συνέχεια και καθορίζεται πρώτα απ' όλα από τα δικά τους αποκλειστικά συμφέροντα στην ευρύτερη περιοχή. Αυτό το ξέρετε πάρα πολύ καλά, όπως πολύ καλύτερα αυτό το γνωρίζουν και οι λαοί της περιοχής που έχουν ζήσει πολέμους, έχουν ζήσει καταστολή των χωρών τους, πραξικοπήματα, ανατροπές εκλεγμένων κυβερνήσεων τόσο με κυβερνήσεις ρεπουμπλικάνων όσο και με κυβερνήσεις δημοκρατικών.

Κάτι έχει ακούσει, επίσης, και ο αμερικάνικος λαός, ο ίδιος αυτός λαός που ζει την εκμετάλλευση στη χώρα του, τη φτώχεια, την ανεργία, την κρίση, την καταστολή, τον ρατσισμό. Αυτή είναι και μέσα και έξω η περιβόητη αμερικανική δημοκρατία, που δυστυχώς όλοι σας εκθειάζετε τόσα χρόνια εδώ μέσα, μέχρι που έπεσε ο ουρανός και σας πλάκωσε όταν αποκαλύφθηκαν τα όριά της, για το ποιοι και πώς εκλέγονται και ποιοι και πώς κυβερνούν, με τον ακροδεξιό αυτόν συρφετό που μπόκαρε στο Καπιτώλιο,

με αυτό το αποκρουστικό περιεχόμενο.

Κυρίες και κύριοι, η Τουρκία -και για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, η άρχουσα τάξη αυτής της χώρας και όχι ο λαός της- έχει ανοίξει όλη τη βεντάλια των διεκδικήσεων, με την αβάντα που της δίνουν οι Αμερικάνοι και το ΝΑΤΟ, οι σύμμαχοι δηλαδή. Γιατί πρώτα αυτοί δεν αναγνωρίζουν σύνορα στο Αιγαίο. Το θεωρούν ενιαίο επιχειρησιακό χώρο για τα επικίνδυνα σχέδιά τους και αυτά τα σχέδια έχουν στο επίκεντρο τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου.

Και αν πάρουμε υπ' όψιν αυτό που είπε ο λαλίστατος Αμερικάνος πρέσβης, για την ανάγκη να ανασχεδιαστεί ο ενεργειακός χάρτης της περιοχής, καταλαβαίνουμε όλοι πως η συνεκμετάλλευση αφορά ενεργειακούς κολοσσούς, οι οποίοι «σφάζονται» για να βάλουν στο χέρι αυτόν τον πλούτο της περιοχής. Και αυτός ο χαμός δεν θα τελειώσει με τη μοιρασιά. Το αντίθετο. Ακριβώς επειδή οι ανταγωνισμοί είναι πάρα πολύ μεγάλοι, η μοιρασιά θα προετοιμάσει την ακόμα μεγαλύτερη «σφαγή» που θα ακολουθήσει, με ολέθριες συνέπειες, όμως, για τους λαούς.

Κρίκος, στα επικίνδυνα σχέδια που έχουν οι σύμμαχοί σας για την περιοχή, είναι και η επίλυση του Κυπριακού, με την αναζήτηση συνομοσπονδιακής λύσης με δύο συνιστώσα κράτη, μια επίλυση που μόνο λύση δεν είναι για τον κυπριακό λαό, γιατί οδηγεί στην οριστική διχοτόμηση του νησιού.

Οι επικίνδυνες εξελίξεις που προδιαγράφονται μπροστά μας, εκθέτουν όλους όσοι χρόνια τώρα κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό ότι οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα διασφαλίσουν την ειρήνη και την ασφάλεια, θα προστατεύσουν τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας. Εκθέτουν όλους όσοι κυβέρνησαν και κυβερνούν, από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ πριν, μέχρι τον ΣΥΡΙΖΑ που αποδείχτηκε νατοϊκότερος του ΝΑΤΟ.

Και δεν πάω μακριά. Μόνο την ελληνοαμερικανική συμφωνία να πιάσει κάποιος, φτάνει. Και μιλάω για τη συμφωνία που σας άφησε προίκα ο ΣΥΡΙΖΑ, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Αυτήν τη συμφωνία την προετοίμασε ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτήν τη συμφωνία ψήφισε η Κυβέρνησή σας και τώρα ετοιμάζεστε να την ενισχύσετε ακόμα περισσότερο με την πενταετή και όχι ετήσια ανανέωση της, όπως γίνεται τα τελευταία τριάντα χρόνια.

Σε όλη τη χώρα βάσεις, λιμάνια, αεροδρόμια, υποδομές έχουν διατεθεί για δολοφονικές επιχειρήσεις των στρατηγικών συμμάχων, των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ. Όλα τα παραχωρητήρια γι' αυτές τις στρατιωτικές πολεμικές υποδομές έχουν την υπογραφή όλων όσοι κυβερνήσατε και τώρα βέβαια τους παραχωρείτε και άλλες βάσεις σε όλη τη χώρα. Καμμία ασφάλεια δεν προκύπτει για τον λαό από την ενίσχυση της χώρας μας ως νατοϊκό στρατόπεδο. Αντίθετα τη μετατρέπουν σε μαγνήτη επιθέσεων.

Και μην μας πείτε πάλι για την ενεργό διπλωματία που ασκεί η Κυβέρνηση. Τα ίδια έλεγε και ο ΣΥΡΙΖΑ για την πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική του. Γιατί ενεργός διπλωματία για σας είναι να ενισχύετε με όλους τους τρόπους τις στρατιωτικές και πολιτικές σχέσεις σας, για παράδειγμα με το Ισραήλ, που δολοφονεί τους Παλαιστίνιους, που πρωτοστατεί στις απειλές κατά του λαού του Ιράν, άλλων λαών της περιοχής. Επίσης, είναι να ισχυροποιείτε τις σχέσεις σας με την Αίγυπτο, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, τη Σαουδική Αραβία, κράτη μπλεγμένα μέχρι τα μπούνια σε ανταγωνισμούς και σε πολέμους.

Για εσάς ενεργός διπλωματία είναι να στέλνετε ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις σε ιμπεριαλιστικές αποστολές στο εξωτερικό, που

καμμία απολύτως σχέση δεν έχουν με την άμυνα της χώρας μας. Τι δουλειά έχουν Έλληνες στρατιωτικοί εκτός συνόρων; Γιατί στέλνετε στρατιωτικές δυνάμεις στο Μάλι της Αφρικής; Τι δουλειά έχει η μονάδα του πυραυλικού συστήματος Patriot στη Σαουδική Αραβία; Ούτε τα φρεσκοαγορασμένα rafale έχουν σχέση με την άμυνα της χώρας μας. Τα είπαμε την προηγούμενη βδομάδα αυτά.

Τα έργα της ενεργού διπλωματίας είναι οι αποδείξεις μιας πιο ενεργού εμπλοκής στα ιμπεριαλιστικά σχέδια, γιατί αυτό απαιτούν οι επιδιώξεις, τα συμφέροντα της αστικής τάξης, μιας ελίτ και όχι του λαού.

Σε μια περίοδο που οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα δυναμώνουν, που οι Ηνωμένες Πολιτείες κονταροχτυπιούνται με την Κίνα για το ποιος θα πάρει κεφάλι, ποιος θα έχει την πρωτοκαθεδρία στον σύγχρονο καπιταλιστικό κόσμο, σε μια περίοδο που και ο ανταγωνισμός τους με τη Ρωσία και την Ευρωπαϊκή Ένωση οξύνεται, η πολιτική της ενεργού εμπλοκής γίνεται ακόμα πιο επικίνδυνη.

Εμείς απευθυνόμαστε κυρίως στον ελληνικό λαό, στην ελληνική νεολαία. Τώρα είναι η ώρα να δυναμώσει ο αγώνας τους για την απεμπλοκή της χώρας μας από ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τώρα είναι η ώρα να παλέψουμε για την απομάκρυνση των βάσεων από την Ελλάδα, για την αποδέσμευση της χώρας από ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς. Τώρα είναι η ώρα να πάρουν όλοι και όλες τη θέση τους στον αγώνα μαζί με το ΚΚΕ, για να δυναμώσει η αλληλεγγύη, η κοινή πάλη των λαών, για να ακολουθήσουν οι λαοί τον δικό τους δρόμο, να πάρουν τις τύχες στα δικά τους χέρια.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών, Δικαιοσύνης Υποδομών και Μεταφορών, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών και Εσωτερικών κατέθεσαν σήμερα, 19-1-2021 σχέδιο νόμου: «α) Κύρωση της Διακυβερνητικής Συμφωνίας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας σχετικά με τον αγωγό διασύνδεσης Ελλάδας - Βουλγαρίας (IGB Project) και β) Κύρωση του Καταστατικού (Ίδρυσης) του Φόρουμ Φυσικού Αερίου Ανατολικής Μεσογείου (EMGF)».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.56' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 20 Ιανουαρίου 2021 και ώρα 9.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Καθορισμός του εύρους της αιγιαλίτιδας ζώνης στη θαλάσσια περιοχή του Ιονίου και των Ιονίων Νήσων μέχρι το Ακρωτήριο Ταίναρο της Πελοποννήσου».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ